

Csatáry György

*Tisza-szabályozás trianoni határkörnyezetben
1918–1941*

A Tisza-szabályozást behatóan tanulmányozó

SOÓS KÁLMÁN

emlékére

A kutatás az Európai Unió és Magyarország támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával a TÁMOP 4.2.4.A/2-11-1-2012-0001 azonosító számú „Nemzeti Kiválóság Program – Hazai hallgatói, illetve kutatói személyi támogatást biztosító rendszer kidolgozása és működtetése konvergencia program” című kiemelt projekt keretei között valósult meg.

II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola
Закарпатський угорський інститут ім. Ференца Ракоці II

Rákóczi-füzetek – XCVII.

Csatáry György

Tisza-szabályozás trianoni határkörnyezetben
A Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat iratai
Vásárosnamény, 1918–1941

Beregszász–Ungvár
2015

УДК: 930.253:627.4

ББК: К26.222.5Г

Ч - 75

A kiadványban a Kárpátaljai Állami Levéltár iratait és azok tartalmi kivonatait mutatjuk be, amelyek a Bereg megyei Tisza-szabályozás kérdéseit tárgyalják a Csehszlovák Köztársaság idején. A források két Tisza-szabályozási társulat tevékenységéről tanúskodnak, amelyek Beregszászban és Vásárosnaményban működtek. A közkincsé tett iratok a folyamszabályozással kapcsolatos hidak, gátak, zsilipek építésével, a medertisztításokkal és a társulatok pénzügyeivel foglalkoznak. Megvilágításra kerülnek azok a trianoni határproblémák, amelyek megnehezítették a Tisza-szabályozás megvalósítását a csehszlovák–magyar határsávban. Végül a közzé tett iratok követik a beregszászi és a vásárosnaményi társulat egyesítését vidékünk Magyarországgal való újraegyesülése alkalmával.

A KIADÁSÉRT FELEL: *Orosz Ildikó, Szikura József*

KORREKTÚRA: *G. Varcaba Ildikó*

TÖRDELÉS: *Tótin Viktória*

BORÍTÓ: *K&P*

ISBN 978-617-596-206-0

© II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai
Magyar Főiskola, 2015

© Csatóry György, 2015

Előszó

A vízszabályozás múltjának feltárása nem csupán a történelemtudomány szempontjából lehet fontos, hanem a mai vízszabályozási feladatok ellátása miatt is. Jelen kötetünk megkísérli feltárni és közkinccsé tenni egy olyan témának az alapvető forrásait, amit érdemben nem kutattak Kárpátalja területén. Ez a kijelentés akkor lenne igaz, ha nem számolnánk a néhány éve elhunyt kollégánk és jó barátunk, dr. Soós Kálmán munkásságával. Ő volt az egyetlen kutató, aki a folyószabályozással tudományos igényességgel kezdett foglalkozni vidékünkön. Nagydoktori disszertációját tervezte ebből a témából elkészíteni, de a Mindenható akarata ezt nem tette lehetővé. Ezért szeretnénk jelen kötettel tisztelni Kálmán tudományos munkássága előtt. A kötetben helyet kapnak a levéltári források jegyzékei és a kiemelt iratok másolatai. A téma, amihez az általa oly megszokott alázattal nyúlt számára kézenfekvő volt, hiszen egy olyan környezetből származott, ahol évszázadokon keresztül küzdött egymással az ember és az ár. Szülőfaluja, Szalóka határának részét és egyben az államhatárt a Tisza folyása jelentette. A saját szülőfaluja és a környék árvízvédelméről több alkalommal is értekezett, leginkább a vízszabályozás és árvízmentesítés kezdetét tette vizsgálódásai tárgyául, amely a XVI–XVII. századot jelentette. A Tisza felső szakaszának a szabályozását tervezte feldolgozni elveihez híven, miszerint csak azt a témát kutathatjuk sikerrel, amely közel áll hozzánk. Soós Kálmán tevékenyen részt vett az 1998. és 2001. évi árvizek által megrongált töltések megerősítési munkálataiban, főiskolai hallgatókat is bevonva ebbe a vállalkozásba.

Kötetünk egy olyan történelmi időszakot mutat be, amikor maga a politika – vagyis a trianoni határ – nehezítette meg az árvizek elleni harcot, mivel a Tisza folyamát két ország határa szabdalta. Ekkor nehéz és emberpróbáló volt kisebb folyamszabályozási munkálatok elvégzéséhez határőri és olykor diplomáciai engedélyeket beszerezni. A magyarországi oldalon a Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat Vásárosnaményban, a Csehszlovák Köztársaság területén pedig a Beregi Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat Beregszászban működött. Alapjában mindkettőt kormánybiztos irányította. Magyar részről az állandó kormánybiztos Gulácsy István (1866–1941) volt, aki egyúttal alispánja is volt a megyének. Élete teljesen összekapcsolódott a vízszabályozással. Beregszászban született, 1890-től beregi szolgabíró, később al- és főjegyző, majd alispán (1905–1918), a megyei ellenállás vezetője; a Vaskorona és a Ferenc József-rend tagja. A Bereg megyei kaszinó tagja, majd rövid ideig a kaszinó közgyűlésének alelnöke (1907–1908); a Bereg megyei

központi Takarékpénztár Rt. igazgatósági tagja. 1909-ben 648, 1913-ban 894 korona egyenes adót fizetett. A tanácsköztársaság időszaka alatt (1919) bebörtönzik, de azután ismét beregi alispán (1919–1923). A Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat kormánybiztosa. 1927-től pedig Szatmár-Bereg-Ugocsa törvényhatóságainak küldötte a felsőházban. 1941-ben hunyt el.

A közölt iratok a társulati alapszabályon túl a jegyzőkönyvek közül kerültek ki, mivel ezek a dokumentumok tükrözik legalaposabban a társulat tevékenységét. Olvashatunk továbbá mérnöki jelentéseket, és a társulati tagok névsorát.

Az első részben szerepelnek mindazon levéltári egységek, amelyek az általunk vizsgált fondban találhatóak, és amelynek tartalmi kivonatai magyar nyelvre vannak fordítva. A teljes levéltári anyag kb. három folyóméter iratot tesz ki, ami viszonylag hiánytalanul maradt az utókorra a Kárpátaljai Állami Levéltár beregszászi részlegén.

A második részben az iratgyűjteményből kiemelt források szövegét közöljük. Ezekből kitűnik, hogy milyen odaadással és rendkívüli felelőséggel végezték munkájukat mind a társulat tisztviselői, mind az egyszerű gátőrök. Továbbá figyelemre méltó, hogy a szűkös anyagi lehetőségek ellenére milyen szerteágazó munkálatokat végeztek, milyen pontossággal végezték a munkák leírásait, az elszámolásokat. Az árvízi védekezés egykori forrásai beszédes lenyomatai a kornak, annak, hogy őseink milyen erőfeszítéseket tettek az árvizek megfékezéséért és megelőzéséért éppen itt, a mi környezetünkben.

Csatáry György

Bevezetés – ismertető

Benda Kálmántól¹, a beregi társulat igazgató-főmérnökétől

(Forrás: KÁL, F. 324, op. 1, od. zb. 147, lap 1-7.)

Ősi állapot

A Tisza folyó Mezővári–Csap közötti szakaszától északkeletre egy élesen körülhatárolt síkföldi medence terül el. Ezt a medencét, amelynek kiterjedése közel 200,000 katasztrális hold Bene községtől Mezővári községig a Borzsa folyó, innen Csap községig a Tisza folyó, majd a Csap község keleti határán, a Tisza és a Latorca folyók közt vonuló természetes magaslatok, ezektől a magaslatoktól Órhegyaljáig a Latorca folyó, innen Benéig a Kárpátok lejtői határolják.

Ez a medence egyfelől a Borzsa–Tisza és Latorca folyók kiömlő nagyvizzeitől, másfelől a hegyekről reáúduló vizek kártételeitől a múlt század 40-es éveig sokat szenvedett. Ennél fogva mezőgazdasági kultúrája nagyon alacsony fokú volt.

Hogy mily alacsony fokon állt ez időben itt a mezőgazdasági kultúra, arra élénk világot vet az a közismert tény, hogy az említett medence túlnyomó része, nevezetesen egész a Szernye-mocsár, továbbá Csonkapapi, Hetyen, Kisharangláb, Bótrágy, Beregsom, Rafajnaújfalu, Barkaszó, Szernye, Csongor, Bátyu, Nagy- és Kisdobrony, Tiszaágtelek, Eszeny, Szalóka, Kis- és Nagylónya környéke, továbbá Mezőkaszony, Beregdéda, Beregdaróc községek határának jelentékeny része, azaz az egész medencének körülbelül $\frac{1}{2}$ része állandó mocsár volt, a mocsarak jellegzetes növényzetével benőve, állatvilágával benépesítve, mezőgazdasági megművelésre teljesen alkalmatlan, még legeltetésre sem alkalmas állapotban. A mezőgazdaság a medence többi, az állandó mocsárból kiemelkedő részén is, az évente többször kitörő Borzsa–Tisza–Latorca-árvizek miatt szerfölött problematikus volt. Igazolja ezt az akkoriban rendszerként alkalmazott úgynevezett „bogárhátra való” szántás. Még ma is közkeletű mondás ezen a vidéken, hogy régente a „föld hátán szántottak, az oldalán legeltettek, a barázdáján halásztak”.

¹ **Benda Kálmán** (1882–1944 körül) Bereg megye közigazgatási és törvényhatósági bizottságának tagja, országgyűlési képviselő. Középiskolai tanulmányait Beregszászban kezdte, majd a negyedik osztály után a Sárospataki Református Kollégiumban folytatta. A Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett oklevelet. Harcolt az első világháborúban. A Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat mérnökeként majd igazgató-főmérnökeként tevékenykedett. Az ő vezetésével és kezdeményezésével végezték el a Vérke szabályozását és a városi szakaszon medrének kövezését. A vonatkozó cseh korszakban elnöke volt a Podkarpatszka Ruszi Magyar Kultúregyesületnek, a Magyar Kaszinónak. Részt vet a magyar intézményrendszer szervezésében 1938 után. 1939-től a Bereg megyei közigazgatási és törvényhatósági bizottság tagja és a Magyar Országgyűlés felsőházának képviselője. 1944-ben a szovjet hatóságok elhurcolták, miután tisztázatlan körülmények között hunyt el.

A mezőgazdasággal egy színvonalon álltak a közlekedési viszonyok is. Miután a mocsarakon és elázott területeken át állandó jellegű utakat építeni nem lehetett, a forgalom lebonyolításával a száraz nyári és a fagyos téli időszakot meg kellett várni, akkor is kerülni kellett a mindenütt terpeszkedő mocsarakat, medreket, amiről a régi csapásokon létesített jelenlegi utak szerfölött kacskaringós vonalzása is tanúskodik. Hogy milyen súlyos akadályokba ütközött azon időben itt a közlekedés, arra jellemző Nagydobrony község állapota. Ez a község az egymást érő elárasztások által annyira elszigeteltetett, hogy lakói az év legnagyobb részén át még a szomszédos községekkel is csak csónakon közlekedhettek. Meg is őrizte ennek a községnek a lakossága elszigeteltségében ősi jellegét annyira, hogy még ma is teljesen elütő tájszólásában, ruházatában, szokásokban, erkölcsben a néhány kilométer távolságban fekvő környező községek lakosságától. Jellemző az akkori közlekedési viszonyokra és teljesen hitelt érdemlő módon igazolható, hogy a gróf Lónyay család nagylónyai és beregsomi kastélya közt a tavaszi vizek idején más mód hiányában rendszerint akként tartották fenn az összeköttetést, hogy két bivaly után csónakot akasztottak és a medreket kerülgetve akként vontatták át a lassú mozgású járművet mintegy 15 km távolságon át a környező sártengeren. Hitelt érdemlő módon igazolható az is, miszerint akkor, hogy a tavaszi és őszi esőzések idején valaki Gulácsról Beregszászba utazzék, a 21 km-es távolság megtételére két teljes napra volt szükség. Egy ilyen őszi utazás alkalmával egy gulácsi földbirtokosnak a kocsija kátyúba rekedt. Minden kísérlet hiábavalónak bizonyult a megakadt kocsi kivontatására, ott kellett azt hagyni egész télen és tavaszon át a gödörben és csak nyáron lehetett onnan kiásni.

Kezdetlegesek voltak a viszonyok az építkezés terén is. Közlekedési utak hiányában követ, téglát szállítani alig lehetett, a vályogfal pedig az árvízben összeomlott volna. Fatalpakra favázás házakat építettek tehát, ez kiállta az árvizet, és padlása menedéket nyújtott árvíz idején embernek, állatnak.

Ilyen szomorúak voltak a közegészségügyi viszonyok is. A malária úgyszólván állandósult epidémia volt, amely bőven aratta áldozatait és roppant elterjedtségénél fogva a munkaerő lefokozásával kiszámíthatatlan károkat okozott. Az állatvilágot pedig a nagyszabású baktériumtelepeket alkotó mocsarakban, vizenyős rétegekben soha meg nem szűnő módon tenyésztő lépfene, sercegő üszök, métely, sertésorbánc és sertésstorokgyík oly mértékben pusztította, hogy állattenyésztésre, mai mezőgazdaságunk erre a virágzó ágára úgyszólván gondolni sem lehetett. Így a többek között a métely a juhtenyésztést

ezen a vidéken, amelynek gyapjútermése ma nagymennyiségű és olyan elsőrangú, hogy messze földön nincsen párja, akkor teljesen kizártta tette, sőt még a vadállományt is annyira meggyérítette, hogy nyulat, őzet akkoriban csak elvétve és nagy ritkán lehetett ezen a vidéken látni. Vadállományunk fölszaporodása a szabályozás utáni időkre tehető.

Hogy ilyen körülmények között milyenek lehettek itt a közbiztonsági viszonyok, közigazgatás, szellemi élet stb., az könnyen elképzelhető.

A szabályozás utáni helyzet

A társulat 1846-ban alakult meg, feladatául a fent körülírt árterületnek a kártékony vizektől való mentesítését tűzte ki.

A Borzsa és Tisza folyók melletti véd töltések építése az 1847. év őszén kezdetet meg és az 1863. évben befejeztetett. Ezen építkezésnél a társulat megalakulása előtti időkből már a fennállott községi, megyei és magántöltések a lehetőséghez képest felhasználtattak. A véd töltés méretei az 1869. évben fellépett tiszai nagyvíz után ismét felmagasítottak és a mentett oldalon padkával ellátva jelenlegi méreteire építetett ki.

A Latorca-töltés 1887-ben épült.

A belvízrendezés céljaira rendkívül előnyösen voltak felhasználhatók azok a vízmedrek, amelyek a Borzsa-Tisza-töltés kiépítése előtt az ezen folyókból kiömlő árvizeket és a Szernye-mocsár túlfolyó vizeit vezették a Latorca folyóba. A tervek szerint az árterület középső és alsó részeinek vizeit pedig a Csaronda-főcsatorna és az ebbe torkoló csatornák voltak hivatva elvezetni. Ezen két, egymással összefüggésben nem álló csatornarendszer befogadójául (recipiens) a Tisza folyó jelöltetett ki, és a Szipa-csatorna tiszai torkolatánál, Tiszaszalka község határában, valamint a Csaronda-főcsatorna tiszai torkolatánál, Eszeny község határában egy-egy zsilip tervezetett, valamint a csatornahálózat megfelelő számú zsilipekkel tartályokra (reservoir) osztott, hogy ekként magas tiszai vízállás idején minden tartály a saját belvizét addig tartsa vissza, amíg a Tisza árvize annyira leapad, hogy a belvizek bebocsájthatóakká váljanak.

A szipa-torkolati és csaronda-torkolati zsilipek az 1885. évben építettek meg, magának a csatornahálózatnak a tervén azonban az 1886–1890-es években végzett építkezés alkalmával lényeges változás hajtatott végre, ugyanis a tervezett 12 tartályzsilip közül csak 3 építetett fel, és pedig a Makócsa-csatornán egy a Felsőszernye-csatornában a Szernye-mocsárból való kitorkolásnál egy és alább a bótrágyi határban egy tartályzsilip.

Erre a rendkívül lényeges tervváltoztatásra az okot annak a körülménynek a felismerése szolgáltatta, hogy a Latorcának mint recipiensnek felhasználása kiváló előnyökkel járhat, mert a Latorca árvize a Tisza árvizénél jelentősen alacsonyabb lévén, akkor, amikor a tiszai zsilipek már zárva vannak, a belvizek oda terelhetők be.

Ezen okból az 1891. évben a Csaronda–Latorca összekötő csatorna létesített, amellyel a csatornahálózat a Latorca folyóval kapcsolatba hozott, majd a két különálló csatornarendszer (Szipa-rendszer és Csaronda-rendszer) az 1893. évben a Szipa–Csaronda összekötő csatorna felső szakaszában kiépítése által egymással összekötött.

Ennek eredményeként a belvizek raktározása elkerülhetővé vált, a tartályzilipek építése elmarad és az 1889. évben már felépült 3 tartályzilip közül a makócsai és bótrágyi működésen kívül helyeztetek, és csak a gáti tartályzilip hagyatott meg működésben, mert a Szernye-mocsár nagy tömegű belvizeinek időszakonkénti visszatartása szükségesnek mutatkozott. Hogy pedig a Szipa-csatorna vize akkor, amikor a Tiszába befolyhat, a Csaronda-rendszer csatornáit ne terhelje, a két rendszer vizeinek elválasztására a Szipa–Csaronda összekötő csatornának a Szipa-csatornából való kitorcolásánál egy osztózilip épített. A szernye-mocsári tartályzilip 1906-ban leszereltetett.

Az említett csatornák kiépítése után az tapasztaltatott, hogy az árterület legmélyebb fekvésű, az Alsószernye- és Felsőszernye-csatornák két oldalán elterülő vidékének belvizei a kiépített csatornába csak elkésve, azaz csak akkor juthatnak be, amikor a fentebb fekvő vidékek belvizei már lefolytak, és így az ezen vidéken átvonuló csatornában a vízszint a terep alá szállott. Ezen hátrány megszüntetése céljából az említett vidék belvizei számára az 1893. évben az Eszeny–Lónya-csatorna és mőtárgyai (torkolati zsilip, alsó és felső szivornya) építettek.

A csatornahálózat az 1893. évben a Vérke (dédai)- Micz összekötő, a dobronyi-kerepeci és a vidékerdői csatornák, az 1897. évben a benei és muzsalyi ág csatornák, majd az 1899. évben a Mezőkaszony-Bótrágy csatorna és a Kaponya-csatorna kiépítésével kibővített. A csatornák építésével egyidejűleg az azokon át való közlekedés céljaira 98 rendbeli 4 tonna teherbírású tölgyfa csatornahíd épített.

Az oldalvizeknek a csatornába való bebocsájtása céljából az 1896–1898. években 29 db beton csőzilip épített, a Latorca-töltés nagydobronyi szakaszán pedig az 1900–1901. évben ugyancsak egy beton csőzilip létesített.

A csatornák élő vízzel való ellátása érdekében az 1891., 1993. években a Borzsa folyóban a borzsovai határban egy Poireé-rendszerű duzzasztómű

építettett, amely által a Borzsa vize felduzzasztván, abból 5 köbméter másodpercenkénti vízmennyiség a Borzsa-töltésbe épített zsilipen át a Vérke csatornába, innen a Felsőszernye és Szipa–Csaronda összekötő csatornába, innen viszont a Csaronda-főcsatornán át a Tiszába, illetve a Csaronda–Latorca összekötő csatornán át a Latorcába vezetettik.

A belvízvezető csatornák fenékesése kilométerenként 9–75 centiméter között. Oldalrészűik az árterület kötött agyagtalajának számbavételével 1-1 arányúak. Fenékszélességük 1.00–13.00 m. A csatornaféneknek a terep alatti mélysége 0.50–5.00 m közt változik.

A csatornahálózat részben az árterületet borító 200 mm-es csapadék 1/3-ának 21 nap alatt való, részben a Bátyuban 1898. év május havában mért 142.3 mm-es maximális havi csapadék 1/3-ának 15 nap alatt való elvezetésére méreteztetett. Mindkét számítási mód hektáronként és másodpercenként 0.37 liter, azaz kat. holdanként 0.21 liter lefolyási coefficientst eredményez. A másodrendű csatornák tervezésénél a lefolyási coefficientst hektáronként és másodpercenként 0.50 literre, azaz kat. holdanként 0.29 literre emeltetett fel. A csatornák nagyvízi viszonyainak megfigyelése azonban oda mutat, hogy a részletcsatornázás és gazdasági árokhálózatok jelenlegi állapota mellett az említett coefficientsek szerinti vízmennyiségek nem jutnak be a terepről a csatornába.

A Szipa-rendszerbeli csatornák vizeinek mesterséges módon a Tiszába való emelése céljából az 1929–1930. években épített szivattyútelep által szállítandó víztömeg meghatározásánál a csatornában tényleg vezetésre kerülő vízmennyiség az e részben kifejlődött országos gyakorlatnak megfelelően is hektáronként másodpercenként 0.26 literben, azaz kat. holdanként 0.15 literben állapított meg.

A csatornák nagyvizei a Latorca nagyvizeinek visszaduzzasztása következtében az alsó csatornaszakaszokon a terep fölé emelkednek, miért is ezen alsó csatornaszakaszok kétoldali védőtöltésekkel vannak ellátva.

A Társulat központja Beregszászban volt. Területe 4 felügyelői szakaszra osztott be.

Borzsa–Tisza töltésen 7 km-enként, a Latorca-töltésen 9 km-enként egy-egy gátör, a csatornákon átlag 20 km-enként 1-1 csatornaőr alkalmazott.

A gátörök és részben a csatornaőrök részére is gátörházak építettek.

A Szernye-mocsár érdekeltsege a gáti tartályzilip működését sérelmesnek tartván, az 1900. évben kivált a Társulat kebeléből. Az akkor megalakított Szernyei Társulat az 1900–1905. években a Szernye-mocsár vizeinek

külön elvezetésére kiépítette a Magasparti-csatornát, amely csatorna működését még az építés teljes befejezése előtt, 1903. február 1-jén megkezdte.

A Társulat az 1914. évben többrendbeli részletcsatornát építtetett ki, az utóbbi években pedig a 4 tonna teherbírású tölgyfa hidak közül néhányat vasbeton szerkezetű 20 tonna teherbírású híddal cserélte ki.

A Társulat árterülete az 1883–1886-os években végrehajtott műszaki ártérfejlesztéssel állapított meg és 110.666 ha-t azaz 192.227 kat. holdat tett ki. Ezen árterületből a szernyei társulat kötelékében külön társulattá alakult 25.602 ha, azaz 44.471 kat. hold, a beregi társulat kötelékében maradt 85.064 ha, azaz 147.756 kat. hold.

Az új országhatárral ezen árterület, amely az időközben megejtett új kataszteri felméréssel 85.091 ha, azaz 147.803 kat. holdnak találtatott, akként osztatott meg, hogy abból 37.787 ha, azaz 65.637 kat. hold magyar uralom alatt maradt, míg 47.304 ha, azaz 82.166 kat. hold cseh uralom alá került.

A magyar uralom alatt maradt árterület kat. tiszta jövedelme 350.566.46 K., a cseh uralom alá jutott területé pedig 365.428.74 K.

Az 1905. évben jogerőre emelkedett haszonarányos osztályozás során megállapított értékemelkedés a magyar uralom alatti területet illetőleg: 3.753.980.07 K., a cseh uralom alatti területet illetőleg: 4.888.436.97 K.

Beregszász, 1930. augusztus 2.

/a.i./Benda Kálmán s.k.
igazgató-főmérnök

Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat iratai.
Vásárosnamény, 1918–1941
(Forrás: KÁL, F.324, op. 1, od. zb. 1–485.)

1.	Iratok a Vámosatya melletti vasbeton híd (H. 26.) építésére vonatkozóan.	1918–1927
2.	Iratok a Tiszaadony és Tiszakerecseny közötti gátak építéséről.	1920–1923
3.	A Kisvárdai Adóhivatal 1920. évi kimutatásai a Társulat számlájára befizetett vízszabályozási adó behajtásáról a földtulajdonosoktól.	1920
4.	A Kisvárdai Adóhivatal 1921. évi kimutatásai a Társulat számlájára befizetett vízszabályozási adó behajtásáról a földtulajdonosoktól.	1921
5.	Levelezés Magyarország Földművelésügyi Minisztériumával a Vízszabályozó Társulat tevékenységéről a csehszlovák államhatalom által elfoglalt területeken.	1922
6.	Levelezés a Budapesti Kereskedelmi Bankkal pénzösszegek kiutalásáról a Társulatnak, a kölcsönzött összegek behajtásáról és más pénzügyi kérdésekről.	1922–1923
7.	A Társulat pénzügyi mérlege az 1922. évről, levelezés annak jóváhagyásáról.	1923
8.	A Kisvárdai Adóhivatal 1922. novemberi kimutatásai a Társulat számlájára befizetett vízszabályozási adó behajtásáról a földtulajdonosoktól.	1922
9.	Kimutatások a vámosatyai földtulajdonosok be nem fizetett vízszabályozási adóhátralékairól.	1922
10.	Kimutatások a gergelyi földtulajdonosok vízszabályozási adóhátralékairól.	1922
11.	Kimutatások a mátyusi földtulajdonosok vízszabályozási adóhátralékairól.	1922
12.	Kimutatások a tákosi földtulajdonosok vízszabályozási adóhátralékairól.	1922
13.	Kimutatások a tarpai földtulajdonosok vízszabályozási adóhátralékairól.	1922
14.	Kimutatások a tiszadonyi földtulajdonosok vízszabályozási adóhátralékairól.	1922
15.	Kimutatások a tiszavidi földtulajdonosok vízszabályozási adóhátralékairól.	1922
16.	Kimutatások a tiszakerecsenyi földtulajdonosok vízszabályozási adóhátralékairól.	1922
17.	Kimutatások a tiszaszalkai földtulajdonosok vízszabályozási adóhátralékairól.	1922
18.	A Társulat munkabeszámolója a Tisza–Duna völgyében végzett munkálatokról az 1923. évben.	1923
19.	Iratok a H. 26. számú vasbeton-híd építésére vonatkozóan.	1923
20.	Levelezés a Társulat felügyelőivel csatorna felépítéséről.	1923
21.	Levelezés Magyarország Földművelésügyi Minisztériumával a gátak vizsgálatáról Kristufek csehszlovák miniszteri biztossal.	1923
22.	A felügyelők értesítései a vízállásról a zsilipeknél.	1923
23.	A Társulat üléseinek jegyzőkönyvei az 1923. évre. I. kötet.	1923
24.	A Társulat üléseinek jegyzőkönyvei az 1923. évre. II. kötet.	1923
25.	A Társulat miniszteri megbízottjának értesítése a Társaság igazgatóságának áttételéről Tarpáról Gulácsra, levelezés ebben a kérdésben.	1923

26.	Bereg megye hivatalos lapja 1923-ból.	1923
27.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium körlevele a kártékony rovarok irtásáról, levelezés ebben a kérdésben.	1923
28.	Bereg megye alispánjának a határozata robbanóanyag beszerzéséről a Társulat részére.	1923
29.	Levelezés a Nyíregyházai Folyómérnöki Hivatallal a Tisza völgyében elárasztott faházak mentéséről.	1923
30.	A gátörök jelentései a tiltott helyeken való legeltetésről, a mezőkaszonyi szolgabíró határozata a szabálysértők bírságolásáról.	1923
31.	A földtulajdonosok kérvényei a tiszai gátakon túl elterülő földek műveléséről, levelezés erről a kérdéstről.	1923
32.	Levelezés a Társulat felügyelőivel földterületek bérbé adásáról.	1923
33.	A Társulat mérnökeinek kimutatásai a munkások számarányáról, levelezés erről a kérdéstről.	1923
34.	Állampolgárok kérvényei munkafelvételről, levelezés erről a kérdéstről.	1923
35.	A Társulat főmérnökének a kimutatása a pénzügyi helyzetről.	1923
36.	A Társulat 1923. évi költségvetése és levelezés erről a kérdéstről.	1923
37.	A Társulat 1923. évi mérlege és levelezése erről a kérdéstről.	1924
38.	A Pénzügyi, és Földművelésügyi Minisztérium körlevelei a földtulajdonosok által fizetendő vízszabályozási adó behajtásáról, levelezés erről a kérdéstről.	1923
39.	Beszámoló a Társulat vízszabályozási tevékenységéről a Tisza–Duna völgyében az 1924. évben, levelezés ennek jóváhagyásáról.	1925
40.	Iratok gátak építéséről Tiszaadony és Tiszakerecseny között.	1924–1926
41.	A vásárosnaményi szolgabíroság körlevelei a vízvezető csatornák tisztításáról, a földterületek lecsapolásáról. Levelezés a kálium és a jó kitermelésnek az engedélyezéséről.	1924
42.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal földterületek lecsapolásáról és határozatok ebben a kérdésben.	1924
43.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal földterületek lecsapolásáról és csatornák kiépítéséről.	1924
44.	Szatmár, Ugocsa, Bereg megyék hirdetési és határozatai a földterületek lecsapolásának engedélyezéséről.	1924
45.	Bereg megye alispánjának folyamodványa a földterületek lecsapolásának engedélyezéséről.	1924
46.	A Társulat felügyelőinek hirdetési a zsilipeknél mért vízszintről.	1924
47.	A Tiszaújlaki Rendőrállomás bejelentése Göncz Dániel gátör lopása ügyében.	1924
48.	A gátörök jelentései a gátak helyenként korlátozott megközelítéséről, levelezés erről a kérdéstről.	1924
49.	Gulács község lakosainak panasza Kisteleki József, a vízszabályozó társaság felügyelőjére földterületek törvénytelen kisajátítása ügyében, levelezés erről a kérdéstről.	1924
50.	Magyarországi bíróság határozata a vásárosnaményi lakosok földtulajdonjogának rendezéséről, építkezési engedélyek kiadásáról.	1924
51.	Jegyzőkönyvek, szerződések, földterületek bérbéadásáról és levelezés erről a kérdéstről.	1924
52.	Szerződések földterületek és épületek bérbéadásáról	1924

53.	Lakossági folyamodványok a gáton való szekérfuvarozás engedélyezéséről, levelezés erről a kérdésről.	1924
54.	A Társulat felügyelőinek adatai a robbanóanyagok nyilvántartási helyéről, levelezés erről a kérdésről.	1924
55.	Levelezés az újságszerkesztőségekkel a megrendelt újságszámok kifizetéséről.	1924
56.	A körzeti jegyzők adatai az árvíz idejére rendelkezésre álló munkások létszámáról.	1924
57.	Lakossági folyamodványok munkára való felvétel ügyében, levelezés a Társaság munkatársainak létszámáról.	1924
58.	Iratok a Társulat állami adóságának elengedéséről.	1925–1932
59.	A Társaság költségvetési mérlege és levelezés annak jóváhagyásáról.	1925
60.	Beszámoló a Tisza–Duna-közi Vízsabályozási Társulat tevékenységéről, az 1925. évre.	1926
61.	Iratok a Szippa csatorna szivattyúállomás építéséről	1926–1928
62.	Levelezés a Társulat felügyelőivel a hidak javításáról.	1924
63.	Levelezés Magyarország Földművelésügyi Minisztériumával házak építéséről a gátörök számára.	1925-
64.	Szatmár, Ugocsa és Bereg megye Közigazgatási Bizottságának határozata az erdőterületek bejegyzéséről.	1925
65.	Iratok a Bereg megyei katasztrális földterületek tulajdonjogainak változtatásairól.	1925–1933
66.	Joó Szabolcsnak, a Társulat hivatalnokának személyi iratai.	1925–1940
67.	A Társulat főmérnökének értesítése a gépjárműért és építőanyagért fizetendő összegek kiutalásáról a cégeknek, levelezés erről a kérdésről.	1925–1931
68.	A Társulat költségvetése az 1925. évre, levelezés annak jóváhagyásáról.	1923–1924
69.	A Társulat mérlege az 1925. évre, levelezés annak jóváhagyásáról.	1925–1926
70.	Beszámoló a Társulat Tisza–Duna völgyében végzett tevékenységéről az 1926. évre, levelezés erről a kérdésről.	1927
71.	Iratok szivattyúállomás felépítéséről a Szippa-csatorna mentén.	1926–1928
72.	A Társulat főmérnökének adatai az árvíz idejére rendelkezésre álló munkások létszámáról és a szerszámkészletről.	1926–1928
73.	Iratok a Társulat által épített gátakról.	1926–1927
74.	A Társulat felügyelőinek értesítése a vízszintről.	1926–1927
75.	A vásárosnaményi szolgabíróóság határozata a beregardói lakosság panaszának ügyében.	1926
76.	Levelezés a budapesti „Szécsényi” Társasággal, annak tagjainak fogadásáról.	1926
77.	A Társulat szerszámainak (ingóságainak) leírása.	1926
78.	A Társulat gátőrei szerszámainak leírása.	1926
79.	Levelezés vállalatokkal építőanyagok és gépjármű beszerzéséről	1926
80.	A Társulat főmérnökének adatai és levelezés vállalatokkal az építőanyagok beszerzéséről.	1926
81.	A Társulat fellebbezése bírósági döntés ellen tűzifa kiutalásáról személyek részére, levelezés erről a kérdésről.	1926
82.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium rendelete a rágcslók irtásáról.	1926

83.	A gátörök jelentései a tiltott legeltetés a fuvarozás-szállítás megszüntetéséről a gátakon stb.	1926–1927
84.	Levelezés a Társulat mérnökeivel szakmai továbbképzésük ügyében.	1926–1940
85.	Adatok a Társulat munkatársainak a fizetéséről és vagyonáról.	1926
86.	A Társulat munkatársainak folyamodványa fizetésük megállapításáról, pénzösszegek kifizetéséről, levelezés erről a kérdéstről.	1926
87.	A Társulat közgyűlésének jegyzőkönyve a munkatársak nyugdíjazásáról, levelezés erről a kérdéstről.	1926
88.	Levelezés a vállalatokkal gyógyellátással kapcsolatos díjak kifizetéséről és más pénzügyi kérdésekről.	1926
89.	A Társulat tisztviselőinek és technikai munkatársainak folyamodványai tüzelőanyaggal való ellátásukról és más kérdésekről.	1926
90.	Cseh Sándornak, a Társulat tisztviselőjének magyarázata munkahelyi mulasztásaiért.	1926
91.	A Társulat folyamodványa Benda Kálmán elnök külföldi utazásának engedélyezéséről.	1926
92.	Értesítés a magyarországi vízszabályozó társulatok vezetői számára.	1926–1927
93.	A Nyírmadai Takarékpénztár Részvénytársaság beszámolója saját tevékenységéről az 1926. évre.	1926
94.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal a Társulat költségvetésének és mérlegének jóváhagyásáról.	1926
95.	A Társulat miniszteri megbízottjának folyamodványa állami kölcsön kiutalásáról és a csehszlovák vízszabályozó egyesületek adóságainak megtérítéséről.	1926
96.	Iratok a Társulat és a tarpai lakosok kölcsönfelvételéről.	1926–1934
97.	Levelezés a körzeti jegyzőségekkel az állami adók befizetéséről.	1926–1927
98.	Levelezés az adóhivatalokkal a földtulajdonosok adófizetéséről és vízszabályozási adójuk befizetéséről.	1926–1927
99.	Iratok a Társulat által felépítendő hídról (H. 64.).	1927
100.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium értesítése a csatornák tisztításáról.	1927
101.	Iratok a nyíregyházi folyammérnöki hivatal által vizsgált árvízvédelmi munkálatokról.	1927
102.	Levelezés a vállalatokkal az építőanyagok beszerzéséről.	1927
103.	Iratok a vásárosnaményi Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat épületének felépítéséről.	1927
104.	A felügyelők jelentései a vízszint állásáról a zsilipeknél.	1927
105.	A főmérnök adatai a kisajátított földterületekért befolyt összegekről, levelezés erről a kérdéstről.	1927
106.	A Társulat ingóvagyonának jegyzéke.	1927
107.	Iratok a Beregvármegyei Vízszabályozó Társulat felszámolásáról Beregszászban.	1927
108.	A Kisvárdai Királyi Bíróság határozata földüggyekkel kapcsolatosan.	1927
109.	Levelezés a debreceni kataszteri felügyelővel (5.) a Bereg megyei kataszteri térképeken alkalmazandó változtatásokról.	1927
110.	Kimutatások a budapesti vállalatokról, amelyek munkát végeztek a Társulatnak.	1927
111.	A Társulat rendkívüli ülésének jegyzőkönyve.	1927

112.	Iratok a Kisvárdai Adóhivatal munkatársai közötti munkaelosztásról.	1927
123.	Tervezet a Társulat főmérnökének jogköréről és állásáról.	1927
114.	Jegyzőkönyvek a Társulat pénzügyi mérlegének a vizsgálatáról az elmúlt évekre vonatkozóan, levelezés erről a kérdéstről.	1927–1929
115.	Költségvetések lakóházak és a Társulat céljaira történő építkezésekre vonatkozóan.	1927
116.	Költségvetés a zsilipek javítására a Szipa és a Makocsa csatornákon, levelezés erről és más pénzügyi kérdésekről.	1927
117.	A Pénzügyigazgatóság értesítése és levelezés a vízszabályozási adó újbóli bevezetése ügyében a földtulajdonosok számára.	1927
118.	A Szerednye–Tiszai Árvízvédelmi Társulat vezetőségének a folyamodványa a vízszabályozási adó újbóli bevezetése ügyében a földtulajdonosok számára.	1927
119.	Hirdetés azon gazdák földterületeinek elárverezéséről, akik nem fizetnek vízszabályozási adót.	1927–1932
120.	A Magyar Statisztikai Hivatal utasítása hivatalok címjegyzékének összeállításáról.	1927
121.	Benda Kálmánnak, a Társulat főmérnökének értesítése a lakosság kötelező munkaszolgálatáról a lecsapolási munkálatok elvégzésére.	1928
122.	A Társulat mérnökeinek kimutatásai és levelezés a hivatalnokok fizetésének mértékéről.	1928–1933
123.	Szivattyúállomások építési tervei és levelezés a vállalatokkal építkezési anyagok beszerzéséről.	1928–1929
124.	Iratok szivattyúállomások építéséről a Szipa nyomvonalán. I. kötet.	1929
125.	Iratok szivattyúállomások építéséről a Szipa nyomvonalán. II. kötet.	1929
126.	Levelezés az újságszerkesztőségekkel és a vállalatokkal a szivattyúállomások építéséről, a vállalatok által megfogalmazott építkezési feltételekről.	1929
127.	Szatmár, Bereg és Ugocsa megye felhívásai a Tiszavid környéki földterületek lecsapolási munkálatairól, levelezés erről a kérdéstről.	1929–1930
128.	Levelezés a Társulat mérnökeivel a hidak és gátak építéséről és javításáról, a földterületek lecsapolásáról.	1929–1931
129.	Költségvetés szivattyúállomások felépítéséhez, levelezés a vállalatokkal az építőanyagok és felszerelések beszerzéséről.	1929
130.	Levelezés a budapesti Ganz Vállalattal építőanyagok és más a felszerelések beszerzéséről csatornák és zsilipek építéséhez.	1929–1930
131.	Levelezés a vállalatokkal az építőanyagok és más felszerelések beszerzéséről. I. kötet.	1929
132.	Levelezés a vállalatokkal az építőanyagok és más felszerelések beszerzéséről. II. kötet.	1929
133.	Levelezés a vállalatokkal az építőanyagok és gépjármű beszerzéséről. I. kötet.	1929
134.	Levelezés a vállalatokkal az építőanyagok és gépjármű beszerzéséről. II. kötet.	1929–1935
135.	Levelezés a vállalatokkal telefonállomások felállításáról és építőanyagok beszerzéséről.	1929–1930
136.	A Társulat főmérnökének az értesítései, a munkaerő és a szükséges szerszámok meglétéről.	1929
137.	A Társulat értesítése Lőrinc Gusztáv szerelő munkafelvételéről, levelezés erről a kérdéstről.	1929–1930
138.	A Társulat főmérnökeinek és felügyelőinek kiküldetési iratai és kifizetési számláik.	1929–1930

139.	Szabályzat a fizetések kifizetéséről a hivatalnokoknak és a magyarországi vízszabályozó Társulatok értesítései a tevékenységi körükről és a beosztottak létszámáról.	1929–1930
140.	Iratok államkötvény kibocsátásáról, a Társulat részéről.	1929–1932
141.	A Társulat mérlege az 1929. évre, levelezés a jóváhagyásról.	
142.	Lakossági fellebbezés a Kisvárdai Királyi Járásbíróság határozata ellen a vízszabályozási adó tárgyában. I. kötet.	1929
143.	Lakossági fellebbezés a Kisvárdai Királyi Járásbíróság határozata ellen a vízszabályozási adó tárgyában. II. kötet.	1929
144.	Lakossági fellebbezés a járási bíróságok határozata ellen a földterületek lefoglalása tárgyában adósságok és a vízszabályozási adók be nem fizetése miatt.	1929
145.	A Kisvárdai Királyi Járásbíróság határozata a földterületekre vonatkozó jelzalog hatálytalanításáról.	1929
146.	A Kisvárdai Királyi Járásbíróság határozata az ingatlanok tehermentesítéséről.	1929
147.	Történelmi feljegyzések a Társulat által végzett munkálatok menetéről és mennyiségéről.	1930
148.	Beszámoló a Társulat által végzett munkálatokról a Duna–Tisza völgyében, levelezés erről a kérdéstről.	1930
149.	Iratok a Társulat tevékenységéről.	1930
150.	Miniszteri megbízott tájékoztató levele a Társulat tevékenységéről.	1930
151.	Jegyzőkönyv a Szipa-csatorna technikai átrendezéséről és a környező lakóházak javításáról.	1930
152.	Iratok szivattyúállomás építéséről a Szipa-csatorna torkolatánál.	1930
153.	Iratok a Sziporka nevű átjárónál megépített szivattyúállomás üzembeállításáról.	1930–1932
154.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal a tiszai vízszintre vonatkozóan.	1930
155.	A Társulat felügyelőinek értesítései a folyók és a vízgyűjtők vízszintjéről.	1930
156.	Vállalati hirdetések az építőanyagokról.	1930
157.	Levelezés a vállalatokkal építőanyagok és irodai felszerelés beszerzéséről.	1930
158.	Levelezés a vállalatokkal építőanyagok és gépjárművek beszerzéséről.	1930
159.	A Társulat gátöreinek bejelentései a vízszabályozási szabályok megszegéséről.	1930
160.	Kimutatás a Társulat hivatalnokainak munkaelosztásáról.	1930
161.	A Társulat felügyelőinek és mérnökeinek bejelentései a gátörök betegségeiről és gyógyításáról, levelezés erről a kérdéstről.	1930
162.	Jegyzőkönyvi kivonat a Társulat közgyűléséről személyi ügyekben.	1930
163.	Lakossági kérvények munkavisztonnyal kapcsolatosan és segélyezésről, levelezés ezekről a kérdésekről.	1930
164.	A Társulat mérlege az 1930. évre és levelezés annak jóváhagyásáról.	1930
165.	A Vásárosnaményi Járási Királyi Bíróság határozata Buzási Adolf földtulajdonának leírásáról és elárverezéséről a vízszabályozási adó be nem fizetése és adósságai miatt.	1930
166.	A Vásárosnaményi Járási Királyi Bíróság határozata azon gazdák földjeinek elzalogosításáról, akik adósságaik miatt a vízszabályozási adót nem fizették be.	1930

167.	A Vásárosnaményi Járási Királyi Bíróság határozata azon gazdák földjeinek elzálogosításáról, akik adósságaik miatt a vízszabályozási adót nem fizették be. I. kötet.	1930
168.	A Kisvárdai Járási Királyi Bíróság határozata azon gazdák földjeinek elzálogosításáról, akik adósságaik miatt a vízszabályozási adót nem fizették be. II. kötet.	1930
169.	A Nyíregyházi Királyi Ügyészség határozata azon gazdák földjeinek elzálogosításáról, akik adósságaik miatt a vízszabályozási adót nem fizették be. I. kötet.	1930
170.	A Nyíregyházi Királyi Ügyészség határozata azon gazdák földjeinek elzálogosításáról, akik adósságaik miatt a vízszabályozási adót nem fizették be. II. kötet.	1930
171.	Levelezés a Vásárosnaményi Adóhivatallal adóztatással kapcsolatos kérdésekről és a vízszabályozási adó beszedéséről.	1930
172.	A Társulat miniszteri megbízottjának értesítése a lecsapolási munkálatok béreinek jóváhagyásáról, levelezés erről a kérdéstről.	1931–1932
173.	A Társulat mérnökeinek jelentései az elvégzett munkáról.	1931
174.	A Vásárosnaményi Járási Királyi Bíróság határozata a földhasználat korlátozásáról, az ingatlan tulajdonjog megállapításáról, levelezés erről a kérdéstről.	1931
175.	Adásvételi szerződések a Társulat és Tiszavid község lakosai között, levelezés erről a kérdéstről.	1931
176.	Költségvetés a Szipa melletti szivattyúállomás építéséhez, levelezés erről a kérdéstről.	1931
177.	Kimutatások a Társulat mérnökeitől, a munkások létszámáról és a szerszámok mennyiségéről a lecsapolási munkálatok elvégzéséhez.	1931
178.	Levelezés a vállalatokkal a gépjárművek javításáról és a munkálatok végzéséről.	1931
179.	Levelezés a vállalatokkal építőanyagok és a gépjárművek beszerzéséről.	1931
180.	Levelezés a vállalatokkal építőanyagok beszerzéséről.	1931
181.	A Társulat főmérnökének a beszámolója az állami munkán kívül végzett munkálatokról.	1931
182.	Kimutatások a Társulat munkatársainak a fizetéséről, levelezés erről a kérdéstről.	1931
183.	A Társulat munkatársainak a kérvényei szabadságoltatásuk ügyében.	1931–1932
184.	Iratok az állami pénztámogatásokról a Társulat számára.	1931–1932
185.	Számlák a pénzüsszegek átvételéről.	1931
186.	Levelezés a Nyíregyházi Pénzügyigazgatósággal a Társulat adóztatásáért a kutak megépítése miatt.	1931–1932
187.	Magyarország és Csehszlovákia között elfogadott jegyzőkönyv a gátak újjáépítéséről, az árvízveszély elhárításáról, levelezés erről a kérdéstről.	1932
188.	Iratok az árvízveszély elhárításának szervezéséről.	1932
189.	Levelezés a Társulat miniszteri megbízottjával gátak és mezei utak építéséről.	1932
190.	Levelezés a vállalatokkal az építkezési anyagok és gépjárművek beszerzéséről.	1932
191.	Jegyzőkönyvi kivonat a Társulat közgyűléséről a Társulat megszüntetésével kapcsolatosan.	1932
192.	Meghívó a Tisza–Dunavölgyi Vízszabályozási Társulat közgyűlésére.	1932

193.	Levelezés a Társulat miniszteri megbízottjával a költségek csökkentéséről.	1932
194.	Adásvételi szerződések a Társulat és Pál Lajos között, levelezés erről a kérdésről.	1932–1938
195.	Levelezés a Társulat miniszteri megbízottjával fák eltulajdonításáról a lakosok által.	1932
196.	A Társulat főmérnökének kimutatása a Tiszaadony község mellett elvégzett földmunkákról.	1932
197.	Lukács István kérvénye munkavállalása ügyében és Horváth Mihály mérnöki kinevezéséről.	1932
198.	Levelezés a Magyar Nemzeti Bankkal Benda Kálmán főmérnök bérének kifizetéséről csehszlovák területen.	1932
199.	A Társulat főmérnökének kérvénye kiküldetési pénzösszegek kifizetéséről, levelezés erről a kérdésről.	1932
200.	A Társulat főmérnökének kimutatása az alkalmi munkások bérééről.	1932
201.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal a magyar és a csehszlovák államhatalom közös költségvetésének előmozdításáról a Szipa-szivattyúállomás működtetése ügyében.	1932
202.	A Társulat főmérnökének kimutatása a vízszabályozási adó beszédéről, az árvizek által okozott károk felméréséről.	1932
203.	Dietc Miklós mérnök értesítése a betonépítmények elkészítésének rendjéről, amit az árvízvédelemre használnak fel.	1933
204.	A Társulat felügyelőinek kimutatása és levelezés a munkások létszámáról és a felszereléséről.	1933
205.	A Társulat felügyelőinek a kimutatása a munkások létszámáról és levelezés a felhasznált építőanyagokról.	1933–1938
206.	Iratok gépjárművek és szerszámok beszerzéséről.	1933
207.	Levelezés a vállalatokkal építőanyagok és gépjárművek beszerzéséről. I. kötet.	1933
208.	Levelezés a vállalatokkal építőanyagok és gépjárművek beszerzéséről. II. kötet.	1933
209.	A Társulat gyűléseinek a jegyzőkönyve.	1933
210.	Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízszabályozó és Árvízmentesítő Társulat feloszlásáról.	1933
211.	A Vásárosnaményi és a Csapi Halásztársaság alapszabálya és levelezés a halászati jog bérbeadásáról.	1933
212.	Levelezés a Társulat személyi összetételéről.	1933–1934
213.	Levelezés az orvosokkal a Társulat munkatársainak betegségeiről, a gyógykezelésért fizetett összegek kiadásáról.	1933
214.	A Társulat költségvetése az 1933. évre.	1932
215.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium utasításai és körlevele, a Társulat kimutatásai az 1933–1939. évi költségvetésről, és az 1936. évi pénzügyi mérlegről.	1933–1939
216.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal a hitelek törlesztéséről.	1933
217.	Számlák a kisebb kiadásokról.	1933–1935
218.	A Társulat hirdetése a gazdák földterületeinek elárverezéséről a vízszabályozási adók és más adósságok miatt.	1933–1844
219.	Beszámoló a Társulat által végzett munkákról az 1934. évben.	1935
220.	Beszámoló a Társulat tevékenységéről, levelezés erről a kérdésről.	1934
221.	Iratok a Társulat munkatársai számára kiutalt épületek rendbehozataláról.	1934–1936

222.	A Társulat mérnökeinek értesítései a rendelkezésre álló munkások létszámáról, levelezés a vállalatokkal az építőanyagok beszerzéséről.	1934
223.	Levelezés a vállalatokkal üzemanyag és kenőanyag beszerzéséről.	1934
224.	Kivonat a Tisza-Dunavölgyi Vízsabályozási Társulat ülésének jegyzőkönyvéből a Társulat igazgatásának átszervezéséről.	1934
225.	Levelezés a Magyar Földművelési Minisztériummal Gulácsy István miniszteri biztos megbízatásának további folytatásáról.	1934–1938
226.	Levelezés a Társulat munkatársainak személyi ügyeiről.	1934–1939
227.	A Társulat főmérnökének az értesítése a gátörök büntetéséről kötelezettségeik elmulasztása miatt.	1934
228.	Kimutatások és levelezés a Társulat mérnökeivel a tisztviselők fizetéséről.	1934
229.	Levelezés a mátészalkai kórház igazgatóságával a munkások betegségeiről, a betegszabadságok fizetéséről és a betegbiztosításról.	1934
230.	A Társulat költségvetése az 1934. évre.	1933
231.	A Társulat költségvetése az 1934. évre.	1933–1935
232.	Levelezés a mátészalkai építkezési vállalattal a hidak javításáról.	1935–1939
233.	A gátörök jelentései a vízszint alakulásáról a zsilipeknél.	1935–1938
234.	A Társulat felügyelőinek a kimutatásai és levelezései a vízsabályozással foglalkozó munkások létszámáról és szerszámkészletéről.	1935–1936
235.	A Társulat felügyelőinek kimutatásai és levelezései a munkások létszámáról.	1935
236.	Levelezés a biztosítási társaságokkal az épületek biztosításáról.	1935–1937
237.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium rendelete kinevezésekről és áthelyezésekről.	1935–1936
238.	A Társulat főmérnökeinek kimutatása és levelezése a hivatalnokok és a munkások nyilvántartásáról.	1935–1940
239.	A Társulat főmérnökeinek értesítése a gátörök büntetéséről a munkaköri köteleességük elmulasztása miatt.	1935
240.	A Társulat mérnökeinek és felügyelőinek értesítése a munkások betegségeiről, és levelezés a betegszabadsági fizetések kiadásáról.	1935
241.	A Társulat költségvetése az 1935. évre, levelezés annak jóváhagyásáról.	1935
242.	A Társulat költségvetése az 1936. évre, levelezés annak jóváhagyásáról.	1937–1938
243.	Levelezés a Társulat miniszteri biztosával csatorna kiépítéséről Gulácsy Dezső földjén keresztül.	1936
244.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal, a gátörök jelentései csatornák, gátak, épületek építéséről.	1936
245.	Folyamodvány kölcsönért gátépítésre és levelezés erről a kérdéssel.	1936
246.	Levelezés a Vásárosnaményi Gazdasági Felügyelőséggel a földterületek lecsapolásáról.	1936
247.	Levelezés a debreceni Földmérői Felügyelőséggel a lónyai földterületek lecsapolásáról.	1936
248.	A vásárosnaményi szolgabíró értesítése a Társulat és a körjegyzőségi épületek javításáról, a szántóföldeken és a falusi legelőkön felgyülemlett víz lecsapolásáról.	1936
249.	Iratok Márók és Papi községek szántóföldjeinek és legelőinek vízlecsapolásáról.	1936
250.	Folyamodvány összekötő kapcsolat kiépítése ügyében árvíz esetére a Tisza és a Szamos vízszintmérő állomásai között.	1936

251.	Kimutatás a vízszintmérő állomásokról a vízszint magasságáról és levelezés erről a kérdésről.	1936
252.	Levelezés a vállalatokkal árvízvédelmi felszerelés és irodalom beszerzéséről.	1936
253.	Levelezés a vállalatokkal építőanyagok beszerzéséről.	1936
254.	Kimutatás az építőanyagok felhasználásáról.	1936
255.	A Társulat főmérnökének folyamodványa engedélyek kiadásáról vízügyi munkálatok elvégzésére, levelezés erről a képzésről.	1936
256.	Iratok a tiszai gáton vezető utak zárolásáról Tiszavid környékén.	1936
257.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium rendelete, vízügyi kérdésekről.	1936
258.	A Társulat közgyűléseinek jegyzőkönyve az 1936. évre.	1936
259.	A Duna–Tisza–völgyi vízszabályozási és ármentesítő Társaság értesítése a vízszabályozási társulatok alapszabályainak átdolgozásáról.	1936
260.	Meghívó a Társulat közgyűlésére.	1936
261.	A Magyar Legfelsőbb Bíróság határozata, a földterületek rendezéséről, a földterületek határainak megjelöléséről és levelezés erről a kérdésről.	1936
262.	Utasítás erdei facsometék termesztéséről és a gátörök jelentései a facsometék állapotáról.	1936
263.	Értesítés a földművelésben felhasználható vízmennyiség lehetőségeiről.	1936
264.	A Debreceni Mezőgazdasági Kamara értesítése három hónapos tanfolyam szervezéséről gyümölcsstermesztés témakörben.	1936
265.	A Társulat főmérnökének értesítése Fischer Farkasné tulajdonjogának a megállapítása ügyében.	1936
266.	Levelezés a körjegyzőségekkel a földek nyilvántartásáról.	1936
267.	Tóth János mátyusi lakos folyamodványa a Társulat által tévesen nyilvántartásba vett földrészleg tulajdonjogának átregisztrálásáról.	1936
268.	A gátörök értesítése a gátak használati szabályainak megszegéséről bizonyos személyek által.	1936
269.	Levelezés Fodor Zoltán vásárosnaményi ügyvéddel Fischer Farkas vállalatával folytatott perről.	1936
270.	Munkaterv a Társulat tisztviselőinek munkaköréről az 1937. évre, levelezés erről a kérdésről.	1936
271.	Folyamodvány a hivatalnokok munkafelvétele ügyében, előleg kiadásáról, szabadságoltatásról, levelezés a hivatalnokok és a munkások személyi kérdéseiről.	1936
272.	Kimutatás a munkások létszámáról, fizetésük felszámolásáról a vízszabályozási munkálatokért.	1936–1941
273.	A Társulat főmérnökének folyamodványa egy személy kiküldetéséről technikai (műszerési) tanfolyamra.	1936
274.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium rendelete a hivatalnokok és a munkások kötelező biztosításáról és levelezés gyógykezelésükről.	1936
275.	Folyamodvány kiküldetési utasítás megküldése ügyében a Társulat felügyelői számára.	1936
276.	A Társulat felügyelőinek folyamodványa kiküldetési pénzek kifizetéséről.	1936
277.	Horváth Mihálynak, a Társulat mérnökének, valamint Lirun Gusztáv gépkezelőnek a kiküldetési naplója.	1936

278.	Mermeisteri Ármin vásárosnaményi lakos folyamodványa nyugdíjának megállapítása ügyében baleset miatt; a Debreceni Táblabíróság határozata ebben a kérdésben.	1936
279.	Értesítések a vízszabályozási társulatok vezetőinek haláláról.	1936
280.	Iratok a magyarországi, csehszlovákiai és romániai vízszabályozási társulatok adósságainak törlesztéséről.	1936
281.	Utasítás a vízszabályozási társulatok költségvetési terveinek és mérlegeinek összeállításához.	1936
282.	A Körzeti Királyi Bíróságok határozatai földterületek elárvezéséről és tehermentesítéséről.	1936
283.	A Kisvárdai Adóhivatal kimutatása a vízszabályozási adó fizetéséről, levelezés a mérnökökkel a beszerzett felszerelés (szerszámok) árának megtérítéséről.	1936
284.	Levelezés a körzeti jegyzőségekkel a Társulat tisztviselőinek adózásáról.	1936
285.	A Társulat terve a pótmunkákról.	1937
286.	A vásárosnaményi szolgabíró határozata a Barabás és Déda közötti vízelvezető csatornák letételéről, levelezés erről a kérdéstről.	1937
287.	A miniszteri biztos jegyzőkönyve, a megépített gátak szemléjéről, levelezés erről a kérdéstről.	1937
288.	A Magyar Kereskedelmi Minisztérium értesítése a vásárosnaményi Tisza-híd vizsgálatáról, levelezés erről a kérdéstről.	1937
289.	Levelezés a Társulat miniszteri biztosával épületek, csatornák, hidak stb. építéséről.	1937
290.	A Szatmár, Ugocsa, Bereg megye alispánjának a határozata lecsapolási munkálatok engedélyezéséről a Tisza–Szamosközi Vízszabályozási Társulat számára.	1937
291.	A Magyarországi Közigazgatási Bíróság határozata meliorációs munkálatokra vonatkozóan.	1937
292.	Levelezés a gátőrökkel a Társulat hídjainak javításáról.	1937
293.	A gátőrök jelentései kisebb gátjavításokról.	1937
294.	A Társulat mérnökeinek kimutatásai és levelezés a munkások létszámáról valamint a lecsapolási munkálatok előkészítéséről.	1937
295.	A Társulat főmérnökének az értesítése a tiszai vízszintről.	1937
296.	Levelezés a vállalatokkal az építőanyagok és az irodai felszerelés beszerzéséről.	1937
297.	Levelezés a vállalatokkal az építőanyagok beszerzéséről, számlák kifizetéséről.	1937
298.	A gátőrök bejelentései a vízszabályozással kapcsolatos szabálytalanságok ügyében.	1937
299.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium körlevele fuvarjegyek kiadásáról.	1937
300.	A Geológiai Intézet igazgatójának, Laci Lajosnak az előadása a Tisza–Dunavölgyi Vízszabályozási Társulat közgyűlésén.	1937
301.	A magyarországi vízszabályozási Társulatok közgyűléseinek jegyzőkönyve.	1937
302.	Meghívók a vízszabályozási Társulatok közgyűléseire.	1937
303.	Levelezés a Társulat miniszteri biztosával a vízszabályozási Társulatok vezetőségi ülésének levezetéséről Nyíregyházán.	1937
304.	A Nyíregyházi Pénzügyigazgatóság értesítése, amelyben a magyarországi pénzügyminiszter jóváhagyta a vásárosnaményi kataszteri körzetben fogantatosított változásokat.	1937

305.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium értesítése utasítás megküldéséről a kataszteri térképeken foganatosított változtatások tárgyában, levelezés erről a kérdésről.	1937
306.	Levelezés a Debreceni XII. Földmérő Felügyelőséggel a földrészlegek felmérési költségeinek megtérítéséről.	1937
307.	Levelezés a Debreceni Erdőigazgatósággal erdei bogyók begyűjtéséről és facsemeték ültetéséről.	1937
308.	Levelezés a Debreceni Földmérő Felügyelőséggel a községek telekkönyveinek rendszerezéséről, a vízszabályozási adó befizetéséről.	1937
309.	A tiszadonyi földtulajdonosok kérvénye határvonal kijelöléséről a gátak és saját földterületük között, levelezés erről a kérdésről.	1937
310.	Levelezés a Társulat mérnökeivel épületek eladásáról és más kérdésekről.	1937
311.	Szerződés Kis Sándor lakásának bérbeadásáról Kis István főmérnöknek.	1937
312.	A Társulat főmérnökének kérvénye autóbusz-állomás, -megálló létesítéséről a Társulat irodája mellett, levelezés erről a kérdésről.	1937
313.	Az új munkatársak – gátőrök és fuvarosok – felvételéről a Társaság kötelékébe árvízvédelmi munkák ellátására.	1937
314.	Iratok a Társaság munkatársainak bér felszámolási rendjéről.	1937
315.	Levelezés a Társulat munkatársainak személyi ügyeiről.	1937
316.	Kimutatás a kormány kiküldötteinek élelmezéséről a Társulat által.	1937
317.	Levelezés a körjegyzőségekkel a földmérési munkálatok bérének kifizetéséről, a Társulat munkatársainak fizetéséről és más pénzügyi kérdésekről.	1937
318.	A Gyulai Pénzügyigazgatóság értesítése a hivatalnoki bérek adóztatásáról.	1937
319.	Levelezés az orvosokkal a Társulat munkatársainak egészségügyi állapotáról, a gyógykezelési díjak kifizetéséről.	1937
320.	A Nyíregyházai Biztosító Pénztár emlékeztetője a Társulat munkatársainak biztosításáról.	1937
321.	Értesítés a magyarországi vízszabályozási és árvíz-mentesítési társulatok vezetőinek gyászjelentéséről.	1937
322.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium rendelete a hitelintézetek tevékenységének támogatásáról.	1937
323.	A Nyíregyházai Pénzügyigazgatóság határozata Iszkovich Ignác Kőbánya-Üzem tulajdonos adófizetéséről és levelezés erről a kérdésről.	1937
324.	A Társulat költségvetési tervezete az 1937. évre és levelezés annak jóváhagyásáról.	1937
325.	A Felsőszabolcsi Vízszabályozási és Árvízmentesítő Társulat költségvetési terve az 1937. évre; jegyzőkönyvek a költségvetés jóváhagyásáról.	1936
326.	A Társulat pénzügyi mérlege az 1937. évre és levelezés annak jóváhagyásáról.	1937
327.	Levelezés az adóhivatalokkal a Társulat adóinak befizetéséről.	1937
328.	Beszámoló a Társulat 1938. évi tevékenységéről és levelezés erről a kérdésről.	1937–1938
329.	A Felsőszabolcsi Vízszabályozási és Árvízmentesítő Társulat költségvetési terve az 1938. évre.	1938
330.	A Szatmár, Ugocsa, Bereg egyelőre közigazgatásilag egyesített megyék alispánjának határozata a földterületek lecsapolásáról.	1938
331.	Levelezés a mérnökökkel a csatornák építéséről.	1938
332.	Iratok a Tákos község melletti csatorna kiépítéséről.	1938–1941

333.	A Társulat felügyelőinek értesítése a vízszint emelkedéséről a zsilipeknél.	1938
334.	A lecsapolási munkálatok terve és iratok a Társulat munkatársainak kötelezettségeiről.	1938–1939
335.	A Társulat felügyelőinek értesítése és levelezés a Társulat inventáriumáról.	1938
336.	Levelezés a vállalatokkal az építőanyagok beszerzéséről.	1938
337.	A Tisza–Dunavölgyi Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat jegyzőkönyve az 1938. évről.	1938
338.	Az Alsószabolcsi Vízzabályozási és Árvízvédelmi Társulat közgyűléseinek jegyzőkönyve.	1938
339.	A Társulat közgyűlési jegyzőkönyvének kivonata a Magyar Földművelésügyi Minisztérium rendeleteinek ismertetéséről.	1938
340.	A Társulat jegyzőkönyve (1938. január 30.)	1938
341.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium értesítése miniszteri biztos kinevezéséről a Társulat ügyeinek vezetése és feladatainak teljesítése céljából.	1938
342.	A Magyar Kereskedelmi Minisztérium jegyzőkönyve a megjavított vásárosnaményi telefonállomás ellenőrzéséről.	1938
343.	Csatáry Andrásnak, a vízzabályozási tanfolyam hallgatójának kérvénye útiköltségeinek megtérítéséről és levelezés erről a kérdésről.	1938–1939
344.	A „Budapesti Közlöny” szerkesztőségének értesítése az újság előfizetése ügyében.	1938
345.	Tiszavid község földtulajdonosainak kérvénye a Társulat anyagi támogatásáról az útépitéshez.	1938
346.	Kimutatások a Társulat munkatársai számára épülő lakásokon végzett munkák értékéről.	1938
347.	Szerződés a Társulat és Urbán József vállalkozó között a főmérnök lakásának felújításáról, levelezés erről a kérdésről.	1938
348.	Szerződés a Társulat és Kovács Dezső között egy lovarda építéséről.	1938
349.	A Tisza–Dunavölgyi Vízzabályozási és Ármentesítési Társulat törvénytervezete a gazdasági munkások nyugdíjügyéről.	1938
350.	A Magyar Közigazgatási Bíróság határozata a Társulat munkatársainak adóztatásáról, levelezés erről a kérdésről.	1938
351.	Kimutatás a Társulat munkatársainak fizetéséről az 1938. évre vonatkozóan.	1938
352.	Orvosi igazolások a Társulat munkatársainak gyógykezeléséről.	1938
353.	A Társulat költségvetése az 1938. évre.	1938
354.	Költségvetés őrbódék építéséről Gulács községben.	1939
355.	A Társulat pénzügyi mérlege az 1938. évre.	1938
356.	Az Alsószabolcsi Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat pénzügyi mérlege az 1938. évről.	1938
357.	A Berettyói Vízzabályozó Társulat pénzügyi mérlege az 1938. évről.	1938
358.	A Vásárosnaményi Járási Bíróság határozata a vízzabályozási adót nem fizető gazdák ingatlanjainak elzálogosításáról.	1938
359.	Levelezés a Nyíregyházi Pénzügyigazgatósággal az adóztatásról, a Társaság egyházi adójának a befizetéséről.	1938
360.	A Társulat főmérnökének munkabeszámolója az 1939. évről.	1939
361.	Beszámoló a Felsőszabolcsi Vízzabályozó Társulat 1939. évi tevékenységéről.	1939

362.	A Magyar Kereskedelmi Minisztérium jegyzőkönyve a Kisar és Tivadar között folyó hídépítés ellenőrzéséről, levelezés erről a kérdéstről.	1939
363.	A Társulat főmérnökének értesítése a földterületek lecsapolásáról.	1939
364.	Levelezés a Társulat mérnökeivel a földterületek lecsapolásáról.	1939–1940
365.	A Társulat miniszteri biztosának folyamodványa a Magyar Földművelésügyi Minisztérium lecsapolási terveinek támogatása tárgyában.	1939
366.	Kimutatások a Társulat hatáskörében lévő gátak hosszúságáról és egyéb méreteiről, levelezés erről a kérdéstről.	1939-1940
367.	Levelezés a Társaság miniszteri biztosával épületek és csatornák építéséről.	1939
368.	A Társulat főmérnökének értesítése a Kisar és Tivadar községek közötti Tisza-híd megépítéséről, a Tisza–Dunavölgyi Vízsabályozó Társulat költségvetésének jóváhagyásáról.	1939
369.	A Társulat miniszteri biztosának kimutatása a felépített épületek költségeiről, levelezés a vásárosnaményi és a Bereg megyei társulat egyesítéséről.	1939
370.	A Társulat felügyelőinek értesítése a vízszintről a zsilipeknél.	1939
371.	A Társulat felügyelőinek kimutatása és levelezés a munkatársak ügyeiről és a felszerelés inventáriumáról.	1939–1940
372.	A Társulat főfelügyelőinek a kimutatása és levelezés a vízsabályozáshoz használt szerszámok mennyiségéről.	1939
373.	Levelezés a vállalatokkal az építőanyagok és műszaki berendezések beszerzéséről.	1939
374.	Körlevél a Budapesti Közigazgatási Hivatal átköltözéséről.	1939
375.	Az Alsószabolcsi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat közgyűlésének jegyzőkönyve.	1939
376.	A Délborsodi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat közgyűlésének a jegyzőkönyve.	1939
377.	A Társulat közgyűlésének a betiltásáról.	1939
378.	A Társulat főmérnökének a tervezete a beregszászi Társulattal való egyesülésről.	1939
379.	A Társulat miniszteri biztosának értesítése a Bereg megyei (Beregszász) és a vásárosnaményi társulat egyesüléséről, levelezés erről a kérdéstről.	1939
380.	A Társulat nyugdíjintézetének értesítése az alapszabályuk megváltoztatásáról.	1939
381.	A Társulat tagjainak névjegyzéke, levelezés a Társulat vezetőségének megválasztásáról.	1939
382.	Bereg és Ugocsa vármegyék alispánjainak a jegyzéke a városi bizottságok nyilvántartásáról.	1939
383.	Pichler Jánosnak, a Tisza–Dunavölgyi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat főmérnökének az értesítése vízsabályozással kapcsolatos íráskor publikálásának a rendjéről.	1939
384.	A gátörök jelentései tiltott erdővágásról és legeltetésről a Társulat tulajdonában lévő területeken, határozat a büntetésekről.	1939
385.	A Magyar Kereskedelmi és Közlekedési Minisztérium jegyzőkönyve a Vásárosnamény–Beregszász közötti telefonhálózat kiépítésének ellenőrzéséről, levelezés erről a kérdéstről.	1939
386.	A Társulat miniszteri megbízottjának a panaszlevele a csehszlovák katonaság által okozott károkról, levelezés erről a kérdéstről.	1939
387.	A Társulat mérnökeinek és építészeinek értesítése a technikai munkák pályáztatásáról.	1939

388.	Levelezés az erdőfelügyelőkkel facsemeték beszerzéséről.	1939
389.	A vásárosnaményi szolgabíró körlevele Bereg és Ugocsa megyéknek gazdasági munkák béréről.	1939
390.	Jegyzőkönyv a Társulat által elárverezett széna értékesítéséről, levelezés erről a kérdésről.	1939
391.	Adásvételi szerződés a Magyar Nyugdíj és Árvaintézet, valamint gr. Degenfeld-Schönborn Pál téglási földbirtokos között földterület eladásáról.	1939
392.	Csatáry Zoltánnak, a tiszadonyi református pap folyamodványa legelő bérbeadásáról a Társulat által, levelezés erről a kérdésről.	1939
393.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium körlevele a Társulat vezetőségének felmentéséről a katonai szolgálat alól és a lakosság balesetbiztosításáról.	1939
394.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium rendelete a Társulat tisztviselőinek felmentéséről a katonai kiképzés alól.	1939
395.	A vízszabályozási tanfolyam igazgatójának értesítése Deák Imre munkahelyi kinevezéséről, levelezés erről a kérdésről.	1939
396.	Levelezés a Társulat munkatársainak személyi ügyeiről.	1939
397.	A Magyar Földművelési Minisztérium értesítése Gulácsy István társulati miniszteri biztos tevékenységének meghosszabbításáról.	1939
398.	A Társulat munkatársainak munkarendje, adminisztratív büntetések foganatosításáról, a fizetés folyósításának rendjéről.	1939
399.	Levelezés a Társulat miniszteri megbízottjával, a főmérnökkel c mérnök adminisztratív büntetéséről	1939
400.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Miniszterrel Horváth Mihálynak, a Társulat mérnökének fegyelmi ügyéről.	1939
401.	A Magyar Biztosító Társaság értesítése a Társulat tagjainak bebiztosításáról.	1939
402.	Levelezés budapesti közigazgatási hivatalokkal a Társulat munkatársainak béréről és nyugdíjaztatásáról.	1939
403.	Magyarország vízszabályozási társulatainak értesítései halálesetekről.	1939
404.	A Társulat miniszteri biztosának értesítése a Társulat pénzügyi helyzetéről és más pénzügyi kérdésekről.	1939
405.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium értesítése a Társulatnak küldött pénzsegély felhasználásáról.	1939
406.	A Társulat főmérnökének értesítése a pénzügyi helyzetről.	1939
407.	A Társulat költségvetési terve az 1938. évre, levelezés erről a kérdésről.	1939
408.	A Társulat pénzügyi mérlege az 1939. évről.	1939
409.	A Délborsodi Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat pénzügyi mérlege.	1939–1941
410.	A Vásárosnaményi Járási Bíróság határozata a vízszabályozási adót nem fizető gazdák földjeinek elárverezéséről.	1939
411.	A vásárosnaményi jegyző értesítése a Társaság által fizetett állami adókról.	1939
412.	Levelezés a Vásárosnaményi Adóhivatallal a vízszabályozási adó fizetéséről a gazdák által.	1939
413.	Levelezés a Kisvárdai Adóhivatallal a vízszabályozási adók beszedéséről a gazdáktól.	1939
414.	A Társulat igazgatójának beszámolója az elvégzett munkáról.	1940
415.	Iratok a Debreceni Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat munkájáról.	1940

416.	Lónya község előjárósági közgyűlésének jegyzőkönyvi kivonata csatornák építéséről, levelezés erről a kérdéstről.	1940
417.	A Bereg és Ugocsa megyei alispánok értesítése a Szipa–Szalva–Csaronda-csatornák vízszabályozásáról, levelezés erről a kérdéstről.	1940
418.	Levelezés a Társulat mérnökeivel hidak, utak, gátak javításáról és építéséről, levelezés erről a kérdéstről.	1940
419.	Levelezés a macsolai körjegyzőséggel a badalói komphoz vezető út kiépítéséről.	1940
420.	Értesítés a csatornában lévő vízszintekről.	1940
421.	Kimutatások a vízszabályozáshoz szükséges szerszámokról és felszerelésekről, a felépített gátak vizsgálatának rendje.	1940
421./a	Tervrajz királyházi ingatlanok kisajátításáról gátépítéshez a Tisza bal oldali szakaszán.	1940
422.	Kimutatások a csatornaásásra költött pénzüsszegekről, szerszámok beszerzéséről, levelezés erről a kérdéstről.	1940
423.	Levelezés magyarországi vállalatokkal szerszámok és a kapcsolódó irodalom megrendeléséről.	1940
424.	A vásárosnaményi és a beregszászi társulat közgyűlésének jegyzőkönyve az egyesülésről.	1940
425.	A Társulat főmérnökének folyamodványa a beregszászi és a vásárosnaményi társulat egyesítéséről.	1940
426.	A magyarországi vízszabályozási társulatok közgyűléseinek jegyzőkönyve	1940–1941
427.	A badalói lakosok kérvénye a társaság gátjain való közlekedés engedélyezéséről, levelezés erről a kérdéstről.	1940
428.	A Magyar Kereskedelmi és Közlekedési Minisztérium jegyzőkönyve a beregszászi és vásárosnaményi vízszabályozási szerződések ellenőrzéséről, levelezés erről a kérdéstről.	1940
429.	A Társulat főmérnökének a kimutatása az építkezésre költött pénzüsszegekről.	1940
430.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium távirata a szállítóeszközökről.	1940
431.	A Társulat mérnökének folyamodványa üzemanyag kiutalásáról, levelezés erről a kérdéstről.	1940
432.	Vállalatok számlái a vízszabályozási felszerelések áráról, a folyamórök lakásainak az építéséről és más pénzügyi kérdésekről.	1940
433.	Számlák építőanyagok, felszerelések beszerzéséről és más kiadásokról.	1940
434.	Bereg és Ugocsa vármegyék alispánjainak értesítése a társaság területeinek beültetéséről fűzfával.	1940
435.	A földtulajdonosok folyamodványa a földterületek közös használatáról, a földterületek tulajdonjogának tisztázásáról, levelezés erről a kérdéstről.	1940
436.	Sipos Géza vásárosnaményi ügyvéd folyamodványa ügyvédi szolgáltatások árának megfizetéséről.	1940
437.	A folyamórök kérvényei a katonai kiképzésre való behívásokról.	1940
438.	Levelezés a Társulat munkatársainak személyi ügyeiről.	1940
439.	Kimutatások az elvégzett munkákról és a munkások bérééről. I. kötet.	1940
440.	Kimutatások az elvégzett munkákról és a munkások bérééről. II. kötet.	1940
441.	Kimutatások a fuvarosok által végzett munkák bérelszámolásáról.	1940
442.	Kimutatások a fuvarosok által végzett munkák bérelszámolásáról.	1940

443.	A Társulat munkatársainak kérvénye fizetésemelésről, levelezés erről a kérdésről.	1940
444.	Utasítás a Társulat kiküldetési kifizetéseinek rendjéről.	1940
445.	A Társulat munkatársainak kiküldetési igazolásai, levelezés a kifizetésekről.	1940
446.	Kimutatások a Társulat munkatársainak kiküldetéseiről.	1940
447.	A magyar földművelésügyi miniszter rendelete a Társulat munkatársainak szabadságoltatásáról, a jogi irodalom terjesztéséről, stb.	1940
448.	Utasítás a Mátészalkai Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat betegbiztosítás rendjéről.	1940
449.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium rendelete a betegbiztosításról, a Társulat munkatársainak biztosításáról szerencsétlenségek esetére.	1940
450.	Kimutatások a Társulat munkatársainak fizetéséről és a nyugdíjak kiutalásáról.	1940
451.	Biztosítótársaságok értesítései a Társulat munkatársainak biztosításáról.	1940
452.	A folyamórök segélykérő folyamodványai, levelezés erről a kérdésről.	1940
453.	Értesítések a vízsabályozási Társulatok vezetőinek haláláról.	1940
454.	A Kassai VIII. Honvédhadtest Parancsnokságának az értesítése a közigazgatási hivatalokhoz a katonaság tulajdonát képező felszerelések használati díjának kifizetéséről, levelezés erről a kérdésről.	1940
455.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal a Társulat által felvett kölcsönök visszafizetéséről.	1940
456.	A Társulat költségvetési terve az 1940. évre, levelezés erről a kérdésről.	1940
457.	Az Alsószabolcsi Vízsabályozási és Ármentesítő Társulat költségvetési terve.	1940
458.	A Délborsodi Vízsabályozási és Ármentesítő Társulat költségvetési terve az 1941. évre.	1940
459.	A Felsőszabolcsi Vízsabályozási és Ármentesítő Társulat költségvetési terve az 1940. évre.	1940
460.	Magyarországi pénztárak értesítései a Társulat számlájára átküldött összegekről.	1940
461.	A Vásárosnaményi Járási Bíróság határozata a vízsabályozási adót nem fizető gazdák földjeinek elzálogosításáról és elárverezéséről.	1940
462.	Kimutatások a vízsabályozási adó befizetéséről a földtulajdonosok részéről.	1940
463.	Levelezés a körjegyzőségekkel a lakosság adóztatásáról.	1940
464.	A Délborsodi Vízsabályozási és Ármentesítő Társulat beszámolója az elvégzett munkáról.	1941
465.	Levelezés a Magyar Királyi Folyammérnöki Hivatallal a Társulat gátszakaszának hosszáról.	1941
466.	Községek lakóinak folyamodványa a földterületek lecsapolásáról, levelezés erről a kérdésről.	1941
467.	A magyar földművelésügyi miniszter rendelete a fém felhasználásáról, Németország és Magyarország közötti dokumentumcseréről és más kérdésekről.	1941
468.	A Társulat alapszabálya és levelezés annak jóváhagyásáról.	1941
469.	Vásárosnamény községi elöljárósága közgyűlésének a jegyzőkönyvi kivonata a Társaság által vásárolt ingatlanról, levelezés erről a kérdésről.	1941
470.	A Beregszászi Folyammérnöki Hivatal vezetőjének értesítése a székhely áthelyezéséről Szatmárménétibe.	1941
471.	A gátórök értesítései fák kivágásáról a gátakon, levelezés erről a kérdésről.	1941

472.	A Társulat főmérnökének értesítése a bérbe adott és elárverezett területekről.	1941
473.	Levelezés a könyvesboltokkal újság, könyv és irodaszer megrendelésekről.	1941
474.	A Társulat főmérnökének értesítése a munkatársak létszámáról és a felszerelések mennyiségéről.	1941
475.	Levelezés a Társulat munkatársainak személyi ügyeiről.	1941
476.	Magyarország vízszabályozási egyesületeinek értesítése Gulácsy István miniszteri biztos haláláról.	1941
477.	A Társulat költségvetési terve az 1941. évre.	1941
478.	A Felsőszabolcsi Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat költségvetési terve az 1941. évről.	1941
479.	A Debreceni Postaigazgatóság értesítése a Társaság telefonállomásainak adóztatásáról.	1941
480.	Levelezés a Szatmár megyei Gazdasági Bank Árvezetési Egyesületével a kölcsönök visszafizetéséről.	1941
481.	Számlák és levelezések pénzösszegek kifizetéséről.	1941
482.	A Vásárosnaményi Járási Királyi Bíróság határozata azon gazdák földjeinek elzálogosításáról, akik adósságaik miatt a vízszabályozási adót nem fizették be.	1941
483.	A Vásárosnaményi Járási Királyi Bíróság felhívása azon gazdák földjeinek elzálogosításáról, akik adósságaik miatt a vízszabályozási adót nem fizették be.	1941
484.	A Társulat szivattyúállomásainak műszaki leírása.	dátum nélkül
485.	Szabályzat a gátépítés rendjéről.	dátum nélkül

F.324, op. 2, od. zb. 1-104.

1.	Kivonat a meliorációs munkálatokat előírányzó törvényből, ami a mezőgazdaságilag hasznosítható földterületekre vonatkozik.	1923
2.	A Társulat tanácsadóinak ajánlása a Társulat állandó bizottságának létrehozásáról; értesítés a főmérnök részére a Szipa-csatorna tisztításának menetéről és a pénzösszegek felhasználásáról.	1923
3.	Magyarország Földművelésügyi Minisztériumának rendelete a csatornák tisztításáról és a szivattyúállomások üzemen tartásáról.	1923
4.	Magyarország Földművelésügyi Minisztériumának értesítése a Kislónya melletti gátépítés dokumentációinak ellenőrzéséről, levelezés erről a kérdéstről.	1924
5.	Levelezés a Társulat miniszteri biztosával a Társulatnál dolgozók személyi ügyeiről.	1924
6.	A Társulat alapszabálya.	1925
7.	A Társulat költségvetése az 1925. évre, kimutatás az egészségügyi kiadásokról, segélyek kiadásáról stb.	1925
8.	Levelezés Magyarország Földművelésügyi Minisztériumával, a Nyíregyházi és a Sátoraljaújhelyi Folyammérnöki Hivatallal a vízszabályozási munkálatok menetéről.	1926
9.	Iratok a csatornákon átívelő hidak építéséről.	1926
10.	Iratok a Szipa-csatorna egyik hídjának és a Barabás–Tipedalja közötti út javításáról.	1926
11.	Iratok (jegyzőkönyvek, körlevelek, folyamodványok) a Társulat munkatársainak személyi ügyeiről.	1926

12.	Levelezés Magyarország Földművelésügyi Minisztériumával szivattyúállomások építésének és más vízszabályozó létesítmények anyagi támogatásáról a Szipa-csatornán.	1927
13.	Magyarország Földművelésügyi Minisztériumának értesítése a Társulat által összeállított gazdasági tervek felterjesztéséről a Társulat által használt földek kihasználásával kapcsolatban; levelezés erről a kérdéssel a miniszteri biztossal és a Debreceni Erdőigazgatósággal.	1927
14.	Kivonat a miniszteri biztos tanácsadó bizottsága ülésének jegyzőkönyvéből az ellenőrzés következményeiről.	1927
15.	Jelentés a csatornák állapotáról az 1927. februári állapot szerint.	1927
16.	A Társulat főmérnökének beszámolója a csatornák és a hidak állapotáról.	1927
17.	Levelezés a Nyíregyházi Folyammérnöki Hivatallal a vízszabályozási építmények technikai ellenőrzéséről.	1927
18.	Levelezés Magyarország Földművelésügyi Minisztériumával, Gulácsy István miniszteri biztossal, a vásárosnaményi szolgabíróval a gátak ellenőrzéséről és megerősítéséről a Tisza jobb oldali részén Jánd falu közelében.	1927
19.	Levelezés Kiss István temesvári lakossal a Társulat mérnökének való kinevezéséről.	1927
20.	Kovács Sándor volt gátőr kérvénye újbóli felvételéről egykori munkahelyére.	1927
21.	Kérvények gátőrök felvételéről a Társulathoz.	1927
22.	A gát- és csatornaőrök kérvényei fizetésük emeléséről, levelezés a Társulat tanácsadó bizottságával és Magyarország Földművelésügyi Minisztériumával erről a kérdéssel.	1927
23.	Iratok (jegyzőkönyvek, kérvények, jegyzékek) a társulati fizetésekről és a nyugdíjügyekről.	1927–1933
24.	Magyarország Földművelésügyi Minisztériumának értesítése a Társulat munkatársainak személyi ügyeiről.	1927
25.	Iratok a Társulat munkatársai fizetéseinek átszámolásáról az új pénznemre – a pengőre.	1927
26.	Iratok a Társulat székhelyének áthelyezéséről, Beregdarócról Vásárosnaményba.	1928
27.	Magyarország Földművelésügyi Minisztériumának körlevele a Társulat munkatársainak megválaszthatóságáról, a pengőre való áttérésről, az ideiglenes munkások felvételéről.	1928
28.	Jegyzőkönyvek a Társulat tanácsadó bizottságának üléseiről a Csaroda–gelénesi legelő kiszáritásáról, levelezés a miniszteri biztossal erről a kérdéssel.	1928
29.	Magyarország Földművelésügyi Minisztériumának értesítése a Tiszakereszény–Kislónya gátszakasz erősítésének engedélyezéséről állami támogatásból, egyes munkálatok pályázaton keresztül való elvégzéséről; iratok ezekről a kérdésekről.	1928
30.	Tiszaadony lakosainak kérvénye a mocsaras földek lecsapolásáról.	1928
31.	Levelezés Magyarország Földművelésügyi Minisztériumával mérnöki-műszaki ellenőrzésekről a kislónyai gátszakasz környékén folytatott gáterősítésnél.	1928
32.	Magyarország Földművelésügyi Minisztériumának rendelete az árvízveszélyes földek osztályozásáról; a telekkönyvi bíróság határozata az építkezési területek kiutalásáról.	1928–1932
33.	Szerződés földterület adásvételéről Gulácsy István társulati miniszteri biztos és Láng István vásárosnaményi lakos között.	1928
34.	A Beregszászi Járási Bíróság határozata azon földtulajdonosok bírságolásáról, akik nem fizették be a vízszabályozási adót.	1928

35.	Pénzügyi tervdokumentáció a Latorca folyó gátépítéséről.	1928
36.	Levelezés Kiss Istvánt mérnökkel a vásárosnaményi társulathoz való áthelyezéséről.	1928
37.	A Társulat munkatársainak kérvénye szabadságoltatásuk és munkafelvételük ügyében.	1928
38.	Iratok (kérvények, bizonyítványok) a Társulat munkatársainak személyi ügyeiről.	1928
39.	Gulácsy Istvánnak, a Társulat miniszteri biztosának ajánlása Maierhofer Lajos drávafoki lakos részére, akit a vitézi rendbe vesznek fel.	1928
40.	Levelezés a Társulat miniszteri biztosával kölcsön biztosításáról Tarpa község előljárósága számára.	1928
41.	Magyarország Földművelésügyi Minisztériumának rendelete a tervezett munkálatok elkezdéséről a dotációs alapok terhére, a munkanélküliség enyhítése céljából.	1929
42.	A Társulat miniszteri biztosának rendelete a megrongált hidak kijavításáról.	1929
42/a	Levelezés Magyarország Földművelésügyi Minisztériumával a betervezett vízszabályozási munkálatok elvégzéséről, a kiutalt pénzüsszegek felhasználásáról és annak ellenőrzéséről.	1929
43.	Levelezés Magyarország Földművelésügyi Minisztériumával a Tisza medrének változtatásával létrejött földrésztterületek tulajdonba vételéről.	1929
44.	Magyarország Földművelésügyi Minisztériumának körlevele és rendelete a kiadások szabályozásáról a gátak ellenőrzése alkalmával, levelezés erről a kérdésről a Társulat miniszteri biztosával.	1929
45.	Szabaticsh Rihárd budapesti vállalkozó levele betonhíd konstrukciójának felajánlásáról a Társulat számára.	1929
46.	Iratok a Társulat székházának felépítéséről Vásárosnaményban.	1929
47.	Kimutatások a Társulat által elvégzett vízszabályozási munkálatok elvégzéséről, szivattyúállomások építéséről és gátépítéséről.	1929
48.	A Társulat kiadási és bevételi mérlege az 1929. évről.	1929
49.	Magyarország Földművelésügyi Minisztériumának értesítése a gátak megerősítésének költségeiről.	1929
50.	Kiss Istvánnak, a Társulat főmérnökének munkanaplója az 1929. évről.	1929
51.	A Társulat munkatársainak kiküldetési beszámolója.	1929
52.	Napló a Társulat munkatársainak kiküldetéseiről, az 1928–1929. évről.	1929
53.	Pályázat a Szipa szivattyúállomás gépkezelői állásának betöltésére, levelezés a jelentkezőkkel erről a kérdésről.	1929
54.	Iratok a Szipa-torockai szivattyúállomás gépkezelőjének a kinevezéséről.	1929
55.	A Társulat tanácsadó bizottságának határozata a munkatársak segélyezéséről, adakozásról a Szegedi vakiskola részére, a Darányi-emlékmű felépítéséről.	1929
56.	Iratok (jegyzőkönyvek, kérvények, igazolások) a Társulat munkatársainak személyi ügyeiről.	1929
57.	Iratok a munkások életbiztosításáról, levelezés a Budapesti Biztosító Társasággal erről a kérdésről.	1929
58.	Levelezés a Társaság miniszteri biztosával a munkatársak munkaköri kötelességeinek megszegéséről.	1929
59.	A Tisza–Dunavölgyi Vízszabályozási Társulat jelentése a Magyar Földművelésügyi Minisztériumnak a magyarországi, csehszlovákiai, romániai és jugoszláviai társulatok munkájának koordinációjáról.	1930

60.	Magyarország Földművelésügyi Minisztériumának körlevele a Társulat alapszabályának változtatásáról, jegyzőkönyvek és levelezés ebben a kérdésben.	1930
61.	Magyarország Földművelésügyi Minisztériumának értesítése a <i>Hajózási Hírlap</i> szerkesztőségével való együttműködésről.	1930
62.	Kisteleki József Társulati felügyelő jelentése hivatali kérdésben.	1930
63.	Iratok a Társulat ügyviteli levéltárának rendezéséről.	1930
64.	A Nyíregyházai Folyammérnöki Hivatal értesítése a Románia részére átadandó dokumentumok előkészítéséről.	1930
65.	Levelezés Gulácsy Istvánnal, a Társulat miniszteri biztosával és a körjegyzőségekkel közigazgatási kérdésekről.	1930
66.	Levelezés Gulácsy Istvánnal, a Társulat miniszteri biztosával a Társulat által a „Kapuháza” dűlőben (Kislónya község) vásárlandó földterületről gátépítés céljából.	1930
67.	A Vásárosnaményi Járási Bíróság hirdetése ingatlanvagon iránti igénylésről, tehermentesítésekről, tulajdonjog érvényesítéséről stb.	1930
68.	Iratok a gulácsi, gergelyi és más falvak közötti kataszteri határok kijelöléséről.	1930
69.	Levelezés a Budapesti Kartográfiai Hivatallal Jánd község kataszteri térképe másolatának elkészítéséről, a trianguláris és sokszögű pontok jegyzéke stb.	1930
70.	A Vásárosnaményi Járási Bíróság határozata a telekkönyvekbe foganatosított változások beiktatásáról, zálog feloldásáról a Társulat javára.	1930
71.	A Vásárosnaményi Járási Bíróság határozata a telekkönyvekbe foganatosított változások rögzítéséről, zálog feloldásáról a Társulat javára.	1930
72.	Magyar Földművelésügyi Minisztérium körlevele a vízlecsapolási munkálatok koordinációjáról a megfelelő mezőgazdasági felügyelők által, levelezés a Nyíregyházai Folyammérnöki Hivatallal a gáterősítő munkálatok ellenőrzéséről és más iratok ezekről a kérdésekről.	1930
73.	Levelezés a budapesti Triangulációs Hivatallal az országos szintezési (kiegyenlítő-nivellál) munkálatok elvégzéséről.	1930
74.	Iratok Podmaniczky báró hídjának javításáról a Szipa-csatornán.	1930
75.	Levelezés a Nyíregyházai Folyamszabályozási Mérnökséggel és a Mátészalkai Építkezési Vállalattal és más cégekkel átkelők építéséről, gátak javításáról, a felépített hidak ellenőrzéséről.	1930
76.	A Feketekőrösi Vízszabályozási és Ármentesítő Társulat levele útépítéssel kapcsolatosan, amit a lakosság végezne el.	
77.	Levelezés a Társulat miniszteri biztosával vesszők felhasználásáról a gátak erősítéséhez, kivonat a tanácsadó bizottság ülésének jegyzőkönyvéből erről a kérdésről.	1930
78.	Levelezés Varga Mártonnal sorompó felállításáról a tiszai átjáró egyik szakaszán.	1930
79.	A Magyarországi Földművelésügyi Minisztérium válaszelevele dr. Benosocki István újságcikkére a vízszabályozási létesítmények káros hatásáról a Nagy Magyar Alföld talajvíztartalmára.	1930
80.	Iratok a Társulat hivatali épületeinek átépítéséről.	1930
81.	Horváth Mihály Társulati mérnök jelentése a Társulat vendégszobájának berendezéséről.	1930
82.	Levelezés Bos Bélával, a vásárosnaményi közjegyzővel a társaság kapuinak használatáról.	1930
83.	Kivonat a Vásárosnaményi Községi Előjáróság határozatából a Társulat telefonhálózattal való ellátásának engedélyezéséről.	1930

84.	Iratok a Szipa-csatornán működő szivattyúállomás üzemanyaggal való ellátásáról.	1930
85.	Kimutatások a Társulat hivatali vagyonának felméréséről.	1930
86.	Levelezés a budapesti „Szűz Nándor” és „Frem” vállalatokkal sokszorosító gépek, írószeres és mérnöki eszközök megrendeléséről.	1930
87.	Levelezés Gulácsy Istvánnal, a Társulat miniszteri biztosával a gátőri bódék ügyében.	1930
88.	A Társulat pénzügyi mérlege a bevételekről és a kiadásokról.	1930
89.	A Társulat mérlege és költségvetése, a főmérnök beszámolója a Társulat tevékenységéről.	1930
90.	Költségvetés és terv a Szipa–Csarondai-csatornán átívelő híd felépítésére.	1930
91.	Kiss Istvánnak, a Társulat főmérnökének munkanaplója a 1930. évre.	1930
92.	Kiss István jelentései kiküldetéseiről az 1930. évre vonatkozóan.	1930
93.	Joó Szabolcs társulati hivatalnok kiküldetési beszámolója az 1930. évre.	1930
94.	A Társulat hivatalnokainak kiküldetési beszámolója az 1930. évre.	1930
95.	A vásárosnaményi községi előljárási levele a Társulat munkatársainak a bejegyzéséről.	1930
96.	Gulácsy Istvánnak, a Társulat miniszteri biztosának értesítése a Társulat fegyelmi bizottsági tagjainak kinevezéséről, a tanácsadó bizottság tagjainak kinevezéséről, rendeletek kinevezésekről.	1930
97.	Iratok a tanácsadó bizottság tagjainak jóváhagyásáról.	1930
98.	Gavallér Endre kisvársányi lakos folyamódványa felvételéről a Társulathoz mérnöki munkakörbe.	1930
99.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium körlevele a vízszabályozási Társulatok munkatársainak fizetésszabályozása ügyében, levelezés ebben kérdésben.	1930
100.	Levelezés a Társulat vezetőjének és helyettesének honoráriumáról.	1930
101.	Kivonat a tanácsadó bizottság ülésének jegyzőkönyvéből az adószedők honoráriumáról.	1930
102.	A vásárosnaményi szolgabíró értesítése a hivatalnokok megjelenéséről Horthy Miklós országlásának 10. évfordulójára.	1930
103.	Levelezés a miniszteri biztossal és a Nyíregyházi Folyami Mérnökséggel és más szervezetekkel a Társulat munkatársainak személyi ügyeiről.	1930
104.	Iratok Kiss István és Horváth Mihály társulati felügyelők közötti konfliktusról.	1930

F.324, op. 3, od. zb. 1-120.

1.	A Vásárosnaményi Vízszabályozó és Ártmentesítő Társulat vezetői gyűléseinek jegyzőkönyve 1931. április 29–október 13.	1931
2.	Jegyzőkönyv a költségvetési megbeszélésekről 1930-ból.	1931
3.	Jegyzőkönyv Cseh Sándor egykori Társulati főkönyvelő özvegyének segélyezéséről, levelezés a miniszteri biztossal erről a kérdésről.	1931
4.	Kimutatás a vízszabályozási adó hátralékairól.	1931–1932
5.	Műszaki leírás a tiszavidi rétek kiszáritásáról, és levelezés erről a kérdésről a Társulat miniszteri biztosával.	1931
6.	Levelezés a Bereg megyei alispánnal és a tiszaszalkai jegyzővel a munkanélküliek munkával való ellátásáról.	1931
7.	Kiss István Társulati mérnök személyi iratai.	1931

8.	Jegyzőkönyv a Társulat miniszteri biztosának tanácsadó bizottságától a lecsapolási munkálatok állami támogatásáról, levelezés erről a kérdéstről a miniszteri biztossal, a Nyíregyházai Folyammérnöki Hivatallal és más hivatalokkal.	1932
9.	Jegyzőkönyv a Társulat miniszteri biztosának tanácsadó bizottságától a Társulat főmérnökének helyettesítéséről.	1932
10.	Jegyzőkönyvi kivonat a Társulat miniszteri biztosának tanácsadó bizottságától Kállay Miklós földművelésügyi miniszternek való kinevezéséről.	1932
11.	A Tisza–Dunavölgyi Társulat beszámolója a Társulat munkájáról az 1932. évben.	1932
12.	Kimutatások a vízszabályozási adózás felméréséről a Vásárosnaményi Adóhivatal területén.	1932
13.	A Vásárosnaményi Járási Bíróság határozata és hirdetése a Társulat javára a telekkönyvekbe foganatosított változásokról a tulajdonjogban.	1932
14.	A járási bíróságok határozatai és hirdetési azon tulajdonosok földterületeinek árverezéséről, akik nem fizették be a vízszabályozási adót.	1932
15.	A Nyíregyházai Kerületi Bíróság határozata a tivadari községi földek kisajátításának kompenzálásáról a Társulat által.	1932
16.	Iratok a telefonösszeköttetés megteremtéséről a Bereg megyei társulat területén keresztül.	1932
17.	Iratok Horváth Mihály Társulati mérnök méltánytalan viselkedéséről.	1932
18.	A Társulat költségvetése az 1932. évre.	1932
19.	Bankszámlakivonatok a Társaság betéteiről.	1932
20.	Műszaki leírás a Tiszaszalka környékén megsérült gátak javításáról.	1932
21.	Szerződés a Társulat által bérbe vett gazdasági udvarról és épületről, levelezés Fényes István budapesti építésszel az építkezés határidejéről és garanciájáról.	1932
22.	A Társulat felügyelőinek jelentései a csatornák azonnali tisztításáról.	1927
23.	A Társulat gátőreinek és a felügyelőinek jelentései hivatali ügyekről.	1932
24.	A társaság miniszteri biztosának jelentése a Társulat kulcsának átadásáról	1932
25.	A társaság miniszteri biztosának jelentése a saját és a mérnökök tevékenységéről.	1932
26.	A Vásárosnaményi Adóhivatal értesítése a vízszabályozási adó beszédéséről, a beérkezett összegek átküldésére a Társaság számlájára.	1932
27.	A Társulat vezetőinek névsora az 1932. évben.	1932
28.	Iratok (jegyzőkönyvek, folyamodványok) a Társulat munkatársainak személyi ügyeiről.	1932–1933
29.	Kocsis Imre vámosatyai és Konc József tiszaszalkai lakosok és mások folyamodványai munkafelvételükről a Társulathoz.	1932
30.	Levelezés Szatmár, Ugocsa és Bereg egyelőre egyesített megyék alispánjával a Hete környéki földek lecsapolásának engedélyezéséről.	1932
31.	Levelezés a közjegyzőségekkel az adóelszámolásról.	1932
32.	Levelezés a Társulat miniszteri biztosával, a Budapesti Meteorológiai Intézettel térképek és a csapadék méréséhez szükséges eszközök megrendeléséről.	1932
33.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal gazdasági kérdésekről.	1932
34.	Levelezés a Vásárosnaményi Járási Bírósággal zálogjog gyakorlásáról és a zálog alóli felmentésekről a földtulajdonosokkal szemben.	1932
35.	Levelezés a nagylónyai jegyzővel és a Debreceni Kataszteri Felügyelőséggel az árvízveszélyes földterületek nyilvántartásáról.	1932
36.	Levelezés az Egri Földmérő Hivatallal és a mezőladányi közjegyzői hivatallal Benk község kataszteri térképének az elkészítéséről.	1932
37.	Levelezés a Tisza–Dunavölgyi Vízszabályozási Társulattal statisztikai adatok felterjesztéséről felsőbb intézményekhez.	1932

38.	Levelezés a Magyar Állami Bank Nyíregyházi fiókintézetével Benda Kálmán főmérnök bérének átutalásáról Beregszászba.	1932
39.	A Magyar Földművelésügyi Miniszter rendelete az állami kölcsönök felhasználásáról, levelezés erről a kérdésről.	1933
40.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium körlevele a vízszabályozási társulatok körzetének kijelöléséről.	1933
41.	A Társulat nyugdíjalapjának közgyűlési jegyzőkönyve az alapszabályban tett változtatások jóváhagyásáról.	1933
42.	A Társulat tanácsadó bizottságának jegyzőkönyve a főmérnöki teendők átadásáról, a vízszabályozási munkálatok módozatainak jobbításáról.	1933
43.	A Társulat miniszteri biztosa tanácsadó bizottságának jegyzőkönyve az állami kölcsönök visszafizetéséről, levelezés erről a kérdésről.	1933
44.	A Társulat miniszteri biztosa tanácsadó bizottságának jegyzőkönyve a hivatali kérdésekről.	1933
45.	Jegyzőkönyvek, folyamodványok stb. a tisztviselők személyi ügyeiről.	1933
46.	A Társulat miniszteri biztosa tanácsadó bizottságának jegyzőkönyvi kivonatai a főmérnök beszámolójáról, a Társulat belépéséről a Magyar Hajózási Egyesületbe.	1933
47.	A Társulat miniszteri biztosa tanácsadó bizottságának jegyzőkönyvi kivonata az árvíz ellen fogatosított intézkedésekről.	1933
48.	A Társulat miniszteri biztosa tanácsadó bizottságának jegyzőkönyvi kivonatai, a kanálisok (csatornák) mérnöki vizsgálatáról, a Szipa-csatorna szivattyúállomásának állapotáról, levelezés ezekről a kérdésekről.	1933
49.	A Társulat miniszteri biztosa tanácsadó bizottságának jegyzőkönyvi kivonatai a Társulat vagyonának vizsgálatáról, értékeinek pengőbe való átszámítására, levelezés ezekről a kérdésekről	1933
50.	A Társulat miniszteri biztosa tanácsadó bizottságának jegyzőkönyvi kivonatai a Társulat vagyonának tűzvédelmi biztosításáról.	1933
51.	A Társulat miniszteri biztosa tanácsadó bizottságának jegyzőkönyvi kivonatai hivatalnokok munkafelvételéről, fizetésükről, nyugdíjukról és levelezés erről a kérdésről.	1933
52.	Kimutatások a Társulat hivatalnokainak fizetéséről az 1933–1934. évre.	1933
53.	Éves beszámoló és költségvetési támogatás a Társulat nyugdíjalapjára vonatkozóan.	1933
54.	Jegyzőkönyvek és határozatok a Társulat miniszteri biztosa tanácsadó bizottságából a Társulat inventáriumára vonatkozóan.	1933
55.	Iratok, jegyzőkönyvek, értesítések stb. a Csehszlovák állam pénzügyi szabályozásairól a Társaság kettéosztását illetően.	1933
56.	Iratok, rendeletek, értesítések stb. a gátak, csatornák, hidak javításáról és építéséről.	1933
57.	Iratok, jegyzőkönyvek, értesítések stb. a Társulat egyik hivatalnokának fegyelmi ügyéről.	1933
58.	A Társulat miniszteri biztosának jelentése a Magyar Földművelésügyi Minisztériumnak a vízszabályozási adó mértékének megállapításáról, a közutak és a vasutak javításáról az árvízveszélyes helyeken, levelezés ezekről a kérdésekről.	1933
59.	Iratok az árvizek ellen fogatosított intézkedésekről az 1933. évben.	1933
60.	Iratok a Társulat földrészleg határainak kijelöléséről Jánd község határában.	1933

61.	Benda Kálmánnak, a Társulat főmérnökének kiküldetési beszámolója.	1933
62.	Meghívó a tanácsadó bizottság közgyűlésére.	1933
63.	Tivadar község lakosságának kérvénye lecsapolási munkálatok megkezdéséről a Tisza régi medrébe.	1933
64.	Levelezés Magyarország Földművelésügyi Minisztériumával a Társulat alapszabályának megváltoztatásáról.	1933
65.	Levelezés a Budapesti Nyugdíjalappal és a Társulat miniszteri biztosával az alapszabály megváltoztatásáról.	1933
66.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal és a Társulat miniszteri biztosával a mérnöki-műszaki személyzet beosztásáról árvíz esetére.	1933
67.	Levelezés a Társulat miniszteri biztosával a Csaronda-csatornán építendő híd tárgyában.	1933
68.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal és a Nyíregyházi Folyammérnöki Hivatallal a Kapuház dűlőben lévő gátak mérnöki ellenőrzéséről.	1933
69.	Levelezés a Magyar Földművelési Minisztériummal a Társulat 1933. évi költségvetésének összeállításáról.	1933
70.	Levelezés a Magyar Földművelési Minisztériummal és a Társulat miniszteri biztosával állami támogatás elnyeréséről.	1933
71.	Levelezés a Társulat miniszteri biztosával a budapesti Ganz Vállalattal pénzügyi kérdésekről.	1933
72.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal az adók csökkentéséről.	1933
73.	Levelezés Fonó Miklós és Márkus Lajos budapesti vállalkozókkal védőöltözetek megrendeléséről.	1933
74.	Levelezés a mátészalkai Vízsabályozási és Ármentesítési Társulattal Károlyi Sándor miniszteri biztos és Wenkheim Dénes gróf haláláról.	1933
75.	A Társulat megfigyelőjének jelentése a vízsabályozási építmények állapotáról és javításuk költségeiről.	1934
76.	Kimutatások a társaság munkatársainak kiküldetési költségekről 1934-ben.	1934
77.	Levelezés a miniszteri biztossal a Társulat belépéséről a Magyar Gőzhajózási Társaságba, a Szipa-csatornán működtetett szivattyúállomás javításáról.	1934
78.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium rendelete a vízsabályozási társulatok munkájának koordinációjáról árvíz esetében.	1935
79.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium körlevele és rendelete katonai ügyekről, a Társulat miniszteri biztos munkájának meghosszabbításáról.	1935
80.	A Beregszászi Vízsabályozási Társulat közgyűlésének jegyzőkönyvei 1935. január 29–április 11. közötti időszakról.	1935
81.	A Társulat miniszteri biztos tanácsadó bizottságának jegyzőkönyvi kivonatai az inventáriumi jegyzék ellenőrzéséről, a főmérnök lakásának felépítéséről, levelezés ezekről a kérdésekről.	1935
82.	A Társulat miniszteri biztos tanácsadó bizottságának jegyzőkönyvi kivonatai a Társulat tagjainak jóváhagyásáról az 1935. évre, bizottság megalakításáról nyugdíj és fegyelmi ügyekben, a Társulat épületeinek biztosításáról, levelezés ezekről a kérdésekről.	1935
83.	A Társulat költségvetése az 1935. évre, beszámoló a költségvetés teljesítéséről.	1935
84.	A Társulat főmérnökének beszámolója az 1934. és 1935. év pénzügyi mérlegének eltéréseiről.	1935
85.	Kimutatás a Társulat munkatársainak kiküldetéseiről az 1935. évre.	1935

86.	Beregdaróc földtulajdonosainak fellebbezése a dédai Micz-csatorna tisztítása miatt, levelezés erről a kérdésről.	1935
87.	Szerződések földterületek adásvételéről és bérletéről, levelezés a Társulat földhasználati jogának érvényesítéséről.	1935
88.	Iratok (jegyzőkönyvek, levelezések stb.) állami támogatás felhasználásáról a vízszabályozási munkáknál a munkanélküliség enyhítése céljából.	1935
89.	Kisteleki József társulati gátör kérvénye személyi ügyekben.	1935
90.	A Tisza-Dunavölgyi Vízszabályozási Társulat jegyzőkönyve pénzügyi és adminisztratív kérdésekről.	1936
91.	A Társulat miniszteri biztos tanácsadó bizottságának jegyzőkönyvi kivonatai a főmérnök beszámolójáról, a munkanélküliség enyhítéséről, az 1935. év pénzügyi mérlegének megvitatásáról.	1936
92.	Jegyzőkönyv a Tiszaszalka környéki gátrész átadásáról a gátörök között.	1936
93.	Banki kivonatok a Társulat folyószámlájáról.	1936
94.	A Vásárosnaményi Járási Bíróság határozata ingatlanok zálog alóli felmentéséről, amit korábban a vízszabályozási adó fizetésének elmulasztása miatt zálogosítottak el.	1936
95.	Iratok a Társulat jogköreinek meghatározásáról.	1936
96.	A Társulat gátöreinek jelentései a vízszabályozási épületek állapotáról.	1936
97.	A Magyar Földművelésügyi Minisztérium biztosának értesítése a Társulat közgyűlésének összehívásáról a miniszteri biztos hatásköréről.	1936
98.	Márokpapi község elöljáróinak kérvénye a mocsarak kiszáritásáról és levelezés erről a kérdésről.	1935
99.	A Társulat miniszteri biztosának kérelme a Magyar Földművelési Minisztériumhoz a vízszabályozási adó újbóli fizetéséről, a Társulat nehéz pénzügyi helyzete miatt.	1935
100.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztérium megbízottjával a Társulat közgyűlésének engedélyezéséről, meghívó a vezetői gyűlésre.	1935
101.	Levelezés a miniszteri biztossal a csatornák állapotáról és vízelvezető kapacitásukról.	1935
102.	Levelezés a Társulat miniszteri biztosával a földtulajdonosok (gazdák) kiadásainak a megtérítéséről, amit a kislónyai Kapuszeg dűlő gátjának építése közben kölcsönöztek.	1935
103.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériumával állami támogatás kiutalásáról a szükséges lecsapolási munkák elvégzéséhez.	1935
104.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal a Társulat pénzügyi követeléseiről a Csehszlovák állammal szemben.	1935
105.	Levelezés a budapesti Ganz Művekkel adósság megtérítéséről.	1935
106.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal a Társulat adóságainak visszafizetéséről a vízszabályozási adóból.	1935
107.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal és a Társulat miniszteri biztosával a jövedelemadó összegének megállapításáról a Társulat munkatársainak fizetésétől függően.	1935
108.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal és a Társulat miniszteri biztosával a munkatársak személyi ügyeiről.	1935
109.	Iratok a Társulat által felvásárolt ingatlanokról Tiszavid községben.	1937–1938
110.	A Felsőszabolcsi Vízszabályozási és Ármentesítő Társulat jegyzőkönyve és költségvetési terve az 1939. évre.	1938
111.	Műszaki leírás Barabás község „Király” nevű dűlőjének kiszáritásáról.	1938

112.	A kiszárított földterületek hosszúsági és keresztirányú ábrázolása, költségvetési tervezet a lecsapolási munkálatokról, kimutatások a Csarodán és Gelénesen elvégzett munkálatokról.	1938–1940
113.	A Vásárosnaményi Járási Bíróság határozata földterületek elárverezéséről a vízszabályozási adó befizetésének elmaradása miatt.	1938
114.	A társaság szolgálati lakásainak inventáriuma.	1938
115.	Iratok (költségvetési tervek, kérvények, levelezések) a Társulat épületeinek és a munkatársak lakásainak javításáról.	1938
116.	Iratok (kérvények, feljegyzések stb.) a Társulat munkatársainak személyi ügyeiről.	1938
117.	Levelezés a budapesti Kontinentál vállalattal és Csonka Jánossal a műszaki és az irodai megrendelésekről.	1938
118.	Levelezés a Mátészalkai Építkezési Vállalattal és a Társulat miniszteri biztosával az megmaradt építőanyagok értékesítéséről.	1938
119.	Levelezés a Magyar Földművelésügyi Minisztériummal, körjegyzőségekkel és más hivatalokkal az <i>Öntözés</i> című meliorációs szaklap megrendeléséről, a kőárakról stb.	1938
120.	Levelezés a Szegedi Műszaki Katonai Alakulattal az árvízveszélyes földrészelek vizsgálatáról.	1938

IRATOK

1.

1922. december 31. Beregszász

A Beregi Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat jegyzőkönyve.

(Forrás: KÁL, F. 324, op. 1, od. zb. 23, lap 1-2.)

Jegyzőkönyv

Felvétellett Beregszászban, 1922. december hó 31-én Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítési Társulat pénztárának rovincsolása alkalmával.

Jelen voltak alant írottak:

1. A magyar érték szerint vezetett pénztári és ellenőri naplók szerint a folyó hó 31-én megtartott zárlat a következő állagot tünteti fel:

Készpénz rovatban: 1331 K. 80 f.

Értékpapír rovatban: 27.280 K. 00 f.

Fedezetéül találtatott:

A. a készpénz rovatban kitüntetett 1331 K. 80 f.

a. előlegek az alább felsorolt okmányok szerint:

Telefonbiztosíték: 50 K. 00 f.

Szabó Kálmánné előlege:..... 240 K. 00 f.

Összesen: 290 K. 00 f.

A nyugdíjintézet által visszatérítendő:..... 1041 K. 80 f.

Tehát összesen:..... 1331 K. 80 f.

B. az értékpapír rovatban kitüntetett 27.280 K. 00 f.

A Pesti Magyar Kereskedelmi Banknál letétünkben fekvő 40.000 K. n.é. magyar hadikölcsönkötvény 24.000 K. n.é. magyar pénztárjegy és 6600 K n.é. magyar koronajáradék kötvény összesen 70.600 K. értéke csökkentve a nevezett Banknál fennálló és az 1922. július 1-jei egyenleg szerint 43.320 K.-t kitevő hadikölcsön tartozásukkal – 27.280 K. 00 f.

Az alapok a letétnapló szerint 24.160 K. 00 f-t tettek ki.

Erre fedezetül találtatott:

Árvédelmi alap a Vásárosnaményi Takarékpénztárnál: . 10.000 K. 00 f.

Tűzbiztosítási alap a Vásárosnaményi Takarékpénztárnál:12.000 K. 00 f.

Bírság alap a Vásárosnaményi Takarékpénztárnál:..... 160 K. 00 f.

Telefonbiztosíték: 2000 K. 00 f.

Összesen: 24.160 K. 00 f.

2. A cseh érték szerint vezetett pénztári és ellenőri naplók szerint a folyó hó 31-én megtartott zárlat a következő állagot tünteti fel:

Készpénz rovaton:7298.59 CSK.

Értékpapír rovaton: 22.1897.42 CSK.

A készpénz rovaton kitüntetett 17.298.59 cseh koronára:

a. előlegek az alább felsorolt okmányok szerint:

Röch István előlege: 35.00 CSK.

Szabó Kálmánné előlege: 195.00 CSK.

Árvay Bonaventura előlege: 1800.00 CSK.

Halábor község előlege: 196.78 CSK.

A Beregszászi Államépítési Hivatal előlege: 2000.00 CSK.

Összesen: 4227.12 CSK.

A nyugdíjintézet által visszatérítendő: 1661.92 CSK.

b. készpénzben találtatott:

2/1000 K-s 2000.00 CSK.

90/100 K-s 9000.00 CSK.

6/50 K-s 300.00 CSK.

1/20 K-s 20.00 CSK.

1/10 K-s 10.00 CSK.

4/5 K-s 20.00 CSK.

32/1 K-s 32.00 CSK.

aprópénz: 2.55 CSK.

A Központi Takarékpénztár elismervénye: 25.00 CSK.

Tehát összesen: 17.298.59 CSK.

B. az értékpapír rovaton kitüntetett: 221.897.42 Kős koronára:

6/1000 K-s hadikölcsön kötvény: 6.000.00 CSK.

10/100 K-s 1.000.00 CSK.

4/1000 K-s 4.000.00 CSK.

2/10.000 K-s 20.000.00 CSK.

5/2000 K-s 4% 10.000.00 CSK.

Hitelintézetnél 4% m.kor. járadék 150.000.00 CSK.

Hitelintézetnél 6% hadikölcsön 25.000.00 CSK.

A Slovenska Banka kassai fiókjánál 5 ½% h.k. 5.000.00 Kős.

Átvitel 221.000.00 CSK.

A Mezőkaszonyi Gazdasági Banknál: 897.42 CSK.

Összesen: 221.897.42 CSK.

Az alapok a letétnapló szerint a következő állagot tünteti fel:

Készpénz rovaton: 628.36 CSK.

Értékpapír rovaton: 23.172.05 CSK.

Fedezetül találtatott:

A. a készpénz rovatban kitüntetett 628.36 cseh koronára:

Adólevonásokból és okmánybélyegekre visszatartott

készpénz 628.36 CSK.

B. az értékpapír rovaton kitüntetett 23.172.05 cseh koronára:

Röch István vállalati letétje: 7.000.00 CSK.

Árvédelmi alap a Központi takarékpénztárnál 3.5000.00 CSK.

Tűzbiztosítási alap a Hitelintézetnél 12.467.82 CSK.

Bírság alap a Központi takarékpénztárnál 204.23 CSK.

Összesen: 23.172.05 CSK.

Ezen kívül találtatott adólevonásokból származó 3.62 CSK. azaz Három 62/100 cseh korona készpénz.

Kelt mint elől.

/a.i./ Szarka József /s.k./

Főszámvevő helyettes

Benkő Irén

ellenőr helyettes

/a.i./ Benda Kálmán /s.k./

igazgató-főmérnök

Folytatólag felvéve Tarpán 1923. január hó 1-én a pénztár átadása alkalmával, amely alkalommal a magyar értékek a fentebb megnevezett állaggal Benda Kálmán igazgató főmérnök által Várady Ferenc helyettes pénztárnoknak átadattak.

Tarpa Kmft

/a.i./ Várady Ferenc

helyettes pénztárnok

Benda Kálmán

igazgató-főmérnök

2.

1923. április 25. Tarpa

Szabályzat a Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé kinevezett véleményező bizottság hatásköréről és ügyrendjéről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 24, lap 34–35.)

Szabályzat

A Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé kinevezett véleményező bizottság hatásköréről és ügyrendjéről.

1.

A Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat ügyeinek vezetésére kirendelt miniszteri biztos működési idejére az 1885.évi XXIII.t.cz. 124 §-a értelmében alakított véleményező bizottság 16 tagból áll.

2.

A bizottság tagjait az érdekeltek vagy meghatalmazottjaik sorából – tekintettel az ártér különböző vidékeire – a magyar királyi földművelésügyi miniszter nevezte ki.

3.

A társulat mellé kirendelt miniszteri megbízott a bizottsági ülésekre esetről esetre meghívandó.

4.

A bizottság elnöke a miniszteri biztos akadályoztatása esetén pedig ezen véleményező bizottsági tag, kit a miniszteri biztos saját maga helyettesítésével esetről esetre megbizand.

5.

A bizottság tagjai sem fizetésre, sem napi vagy jelenléti díjakra, sem pedig útiköltségek megtérítésére igényt nem tarthatnak.

6.

A bizottság feladatát képezi:

a) véleményezőleg válaszolni mindazon kérdésekre, melyeket a földművelésügyi magyar királyi miniszter vagy a miniszteri biztos hozzá intéz.

b) véleményezőleg közreműködni az árfejlésztés, osztályozás és a kivetési kulcs megállapítása iránti kérdésekről,

c) véleményezőleg részt venni a szabályozási és a műszaki tervezetek, valamint a szabályozási munkálatok mikénti kivitelének megállapításánál, továbbá a munkálatoknak vállalatba adása céljából tartandó árlejtés alkalmával benyújtott ajánlatok elbírálásával,

d) megvizsgálni az évi költségvetési előirányzatot, s a bizottság körén kívül álló társulati érdekeltekből két évenként választandó 3 tagú bizottsággal megvizsgáltatni az éves számadásokat. A költségelőirányzat a bizottság tagjainak a tárgyalás előtt 8 nappal megküldendő.

e) a kebeléből kijelölendő 3 állandó tag által az összes szabályozási munkálatokat időközönként meg szemléltetni, a kisajátításnál, nagyszintén a befejezett munkálatok vagy munkarészletek felülvizsgálatánál közreműködni, és a tett észleletekről esetleg a miniszteri biztosnak előterjesztést tenni s megvizsgáltatni a társulati pénztárt és könyvvitelt;

f) végül minden hasznosnak és szükségesnek vélt intézkedés iránt indítványt tenni.

7.

A bizottság minden félévben legalább egyszer ülést tart, szükség esetén ezekben a magyar királyi földművelésügyi miniszter vagy a miniszteri biztos által ülésre mindenkor egybehívandó.

8.

Bizottsági ülésre a tagok a miniszteri biztos vagy ennek megbízottja által az ülést megelőzőleg 8 nappal, hozzájuk intézett értesítvényvel hívatnak meg.

A meghívásban a tárgyalandó ügyek sorozata is közlendő.

9.

A bizottság üléseit a társulat hivatalos székhelyén tartja meg.

Érdemleges tárgyalásra az elnökön kívül legalább 3 bizottsági tag jelenléte szükséges.

10.

A véleményezés alá kerülő kérdések, vélemény különbség esetére névszerinti szavazás útján döntenek el.

Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

A kisebbségnek, valamint a külön véleményt benyújtónak jogában áll kívánni, hogy véleménye a jegyzőkönyvbe felvéttessék.

11.

A bizottság üléseiről jegyzőkönyv vezetendő, melynek az ülés megállapodásait és azok lefolyását szabatosan tartalmaznia kell.

A jegyzőkönyv hitelesítését a miniszteri biztostól e célra kijelölt két tag eszközli.

12.

A bizottsági ülésekről szerkesztett és fentebbi módon hitelesített jegyzőkönyvek egy eredeti példányban állítandók ki, melyek a társulati irattárba helyezhetőek el. A jegyzőkönyv egy másolata a miniszteri megbízott útján a magyar királyi földművelési miniszternek felterjesztendő és a miniszteri megbízottnak is megküldendő.

13.

A bizottsági ülésnek a tagok nem kellő számban való megjelenése következtében történt elmaradása vagy e vélemény nem nyilvánítása a miniszteri biztos határozati és intézkedési jogkörét nem akadályozza.

Tarpa, 1923. április 25. (körpecsét)

Gulácsy István /s.k./

miniszteri biztos

3.

1923. május 24. Tarpa Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat jegyzőkönyve.

(Forrás: KÁL, F. 324, op. 1, od. zb. 23, lap 46–47.)

Jegyzőkönyv

Felvétetett Tarpán, 1923. május hó 24-én, a Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat közgyűléséről.

Jelen voltak:

Dr. Gulácsy István miniszteri biztos, Ordelt János miniszteri osztálytanácsos, miniszteri megbízott, Benda Kálmán társulati igazgató-főmérnök, Kistelek József társulati felügyelő, az érdekeltség részéről Szarka Gyula 6, Horváth József 14, Horváth István a dr. Gulácsy Pál képviselőjében is 26, dr. Gulácsy István az özv. Horváth Mihályné képviselőjében 15, Tóth József 1, Tarpa község mint erkölcsi testület és a tarpai nem csoportosult érdekeltek képviselőjében Seeberg Arthur főjegyző és Mándy Menyhért református lelkész 130, az összes érdekeltség tehát 192 szavazattal.

Az elnöklő miniszteri biztos a megjelenteket üdvözli és megállapítja, hogy miután az 1923. május 16-ra a magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 56.607/1923 V.A.I. sz. rendeletével a Társulat részére engedélyezett 3.000.000 korona állami kölcsön felvétele iránti határozathozatal céljából összehívott közgyűlés nem volt határozatképes, a mai közgyűlés e tárgyban a megjelentek által képviselt szavazatok számára való tekintet nélkül érvényesen határozhat.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Seeberg Arthur és Mándy Menyhért közgyűlési tagokat felkéri, és a gyűlést megnyitja.

TÁRGYALTATOTT:

A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 56.607/1923 V.A.I. sz. rendelete, amellyel a Társulat részére vízrendezési munkálatok céljaira 3.000.000 K államkölcsönt folyósít. 139/1923 sz.

A közgyűlés örömmel veszi tudomásul a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr azon intézkedését, hogy vízrendezési munkálatok céljaira a Társulat részére 3.000.000 K azaz hárommillió korona államkölcsönt folyósított és elhatározza, hogy ezen kölcsönt a nagyméltóságú miniszter úr által kikötött feltételek mellett, nevezetesen, hogy:

1. Az államkölcsön legkésőbb a folyósítástól számított 1/egy/ év alatt teljes összegében visszafizetendő és

2. az államkölcson után a felvétel napjától a visszafizetés napjáig 10 /tíz/ százalék kamat fizetendő az állam részére.

Felkéri egyben a közgyűlés a Társulat élére rendelt miniszteri biztos urat, hogy ezen összeget a Szipa-főcsatorna és mellékágai tervbe vett kifenekelési munkálatainál használja fel, és annak a fenntartása címén kirótt ártéri járulékokból történendő visszafizetése iránt intézkedjék.

Miután pedig ezen 3.000.000 korona a tervbe vett nagyméretű csatornatisztítási munkálatok költségeit előreláthatólag nem fogja fedezni, és miután az ezen munkálatok, valamint egyéb vízrendezési munkák költségeinek fedezésére kirótt ártéri járulékok a munkálatok kivitelére alkalmas nyári időszakban előreláthatólag nem fognak befolyni, azzal a kérelemmel fordul a közgyűlés a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz, hogy hasonló feltételek mellett kegyeskedjék a Társulat részére további 20.000.000 azaz húsz millió korona államkölcson folyósítani.

A gyűlésnek egyéb tárgya nem lévén, az elnöklő miniszteri biztos a gyűlést berekeszti.

Kelt mint elől.

Hitelesítjük:

Seeberg Arthur /s.k./ Dr. Gulácsy István /s.k./ Jegyzette.
Mándy Menyhért /s.k./ miniszteri biztos Benda Kálmán /s.k./
igazgató-főmérnök

A másolat hiteléül:

Tarpa, 1923. június hó 6-án

Benda Kálmán /s.k./

igazgató-főmérnök

4.

1923. július 14. Tarpa

Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé kinevezett véleményező bizottság üléséről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 24, lap 40–44.)

Jegyzőkönyv

Felvéve Tarpán, 1923. július hó 14-én, a Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.

Jelen voltak:

Gulácsy István miniszteri biztos, Ordelt János miniszteri osztálytanácsos, miniszteri megbízott, Benda Kálmán társulati igazgató-főmérnök,

Bay Lajos, Buzinkay Ferenc, Gulácsy Pál, Horváth István, Jármly Miklós, Kovács Károly, Kozák Ferenc, Péter András, Simon Károly, Szeniczey János és Tomcsányi Vilmos Pál véleményező bizottsági tagok.

Az elnöklő miniszteri biztos a megjelenteket üdvözli, megállapítja, hogy a véleményező bizottsági ülés szabályszerűen hivatott egybe és határozatképes. A jegyzőkönyv vezetésével Benda Kálmán igazgató főmérnököt megbízza, annak hitelesítésére Gulácsy Pál és Kovács Károly véleményező bizottsági tagokat felkéri és a gyűlést megnyitja.

TÁRGYALTATTAK:

1. A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 57598/1923 sz. leirata a véleményező bizottság tagjainak kinevezése és a véleményező bizottság ügyrendjének megállapítása tárgyában. 6.M.B. 1923 sz.

A véleményező bizottság a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úrnak a véleményező bizottság megalkotására, illetve tagjainak kinevezésére, valamint a véleményező bizottság ügyrendjének a megállapítására vonatkozó rendeletét megnyugvással veszi tudomásul, és felkéri a miniszteri biztos urat, hogy a nagyméltóságú miniszter úrnak a kinevezett véleményező bizottsági tagokkal szemben megnyilvánult kitüntető bizalmáért szíveskedjék a miniszter úr előtt a véleményező bizottság meleg köszönetét és kiváló tiszteletének kifejezését tolmácsolni.

2. A magyar királyi pénzügyminiszter úr 31223/1923 XIII. a. sz. leirata a földadó visszatérítési illetmény megállapítása tárgyában. 174/1923 sz.

A véleményező bizottság javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a nagyméltóságú magyar királyi pénzügyminiszter úr 31.223/1923 XIII. a. szám alatt kelt rendeletében foglalt azon intézkedéseit, amelyekkel az adóvisszatérítés folyósítását engedélyezte és a folyósítandó adó visszatérítés alapját képező különös gazdasági költség azon részét, amely a társulat magyar uralom alatt maradt részére jut, az eredetileg megállapított különös gazdasági költségek 48%-át állapította meg, továbbá 52449/1923 sz. alatt kelt rendeletében foglalt ezen intézkedését, amellyel a szoros értelemben vett fenntartási /regie/ költséget az 1922. évi XXI.t. c. 11.§-ban foglaltak értelmében tízszeresre emelte fel, és az ily módon felemelt különös gazdasági költség után járó magasabb visszatérítésnek 1923. január 1-től kezdve leendő folyósítását engedélyezte, vegye megnyugvással tudomásul.

Egyben megállapítja a bizottság, miszerint osztozik a miniszteri biztos úrnak abban a pénzügyminiszter úrnál már előterjesztett felfogásában, hogy a 31.223/1923 XIII. a. sz. alatt kelt rendelettel folyóvá tett visszatérítés

a Társulat magyar uralom alatt maradt része számára nem 1919. október hó 1-től kezdődőleg esedékes, amint azt a pénzügyminiszter úr fentebb említett rendeletében megállapította, hanem 1919. június hó 1-től kezdődőleg, mert ezen időpontban vették át a cseh hatóságok az elszakított árterületen a pénzügyi adminisztrációt.

3. A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 55823/1923 V.A. 1. sz. leirata az 1923 évi társulati költségvetés pótlása tárgyában. 146/1923. sz.

Javasolja a véleményező bizottság a miniszteri biztos úrnak, hogy a nagyméltóságú miniszter úr rendeletéhez képest az 1923. évre költségvetéssel előirányzott rendkívüli, szükséglet fedezésére állapítson meg ugyanolyan mérvű ártéri járulékokat, mint amennyi a fenntartás és árvédelem körüli kiadások fedezésére megállapított, azaz 3.677.925.88 K értékemelkedés minden koronája után 0.025 kg. összesen 91.948.15 kg. búzajárulékot, amely ugyanazon szabályok szerint lenne készpénzzel megváltandó, mint a fenntartás és árvédelem céljaira kirótt búzajárulékok.

Javasolja továbbá a véleményező bizottság a miniszteri biztos úrnak, hogy miután az 1923. évi költségvetés megalkotása óta a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr a Társulat részére 3.000.000 K államkölcsönt folyósított, a költségvetés megalkotása alkalmával tervbe vett 3 millió koronaig terjedhető folyószámlakölcsön felvételétől tekintsen el, mert az állami kölcsön folyósítása azok a kényszerítő okok, amelyek a folyószámlakölcsön igénybevételét indokolttá tették, megszűntek.

Egyben egyetért a bizottság a miniszteri biztos úr azon szándékával, hogy miután az 58404/1923 V.A.I.sz. földművelésügyi miniszter magas rendelettel a Társulat részére újabb 5 millió korona állam kölcsön folyósított, miután továbbá joggal remélhető, hogy a kirótt és pótlólag kirovandó ártéri járulékok tetemes része az ősz folyamán be fog folyni, és ennél fogva a tervbe vett belvízrendezési munkálatok megkezdhetők és folytathatók lesznek a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 56.305. V.A.1. 1923 szám alatt kelt körrendeletében foglalt módon, a Pénzügyi Szindikátus útján való kölcsön beszerzést, ha csak lehet, mellőzni óhajtja.

3. A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 111.117/1922. sz. rendelete a tiszavidi partvédőmű építése tárgyában. 5/1923. sz.

A bizottság abban a véleményben van, hogy a Társulat nem zárkozhat el azok elől az áldozatok elől, amelyek a tiszai védőtöltés biztosítása céljából az állam által folyamatba tett mederrendezési munkálatok alkalmából reá háromlanak, és ennél fogva megnyugvással veszi tudomásul a miniszteri biztos úr azon közlését, hogy az állam által fogantatva vett tiszavidi partbiztosítás

céljaira a folyó évben 897 m³ rőzsét és 133 m³ kórót a társulati anyaggyödrökből kitermeltetett és a munkatérre elszállítatott, egyben javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy az ezen partvédmű céljaira a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr által még meg kívánt rőzse és kóróanyagot a Társulat költségén lehetőleg a töltés menti anyaggyödrökben termeltesse ki és szállíttassa a munkatérre.

Miután azonban ezen anyagok kitermelése és szállíttatása olyan nagymérvű kiadásokkal jár, hogy azok teljesítése az érdekeltég teljesítőképességét a belvízrendezési feladatok rovására fölötté érzékenyen veszi igénybe, javasolja a bizottság a miniszteri biztos úrnak, miszerint forduljon a nagyméltóságú miniszter úrhoz oly irányú kéréssel, hogy a szóban forgó partbiztosítással a Társulattól megkívánt 6000 m³ rőzse és 500 m³ karóanyag-hozzájárulás csökkentessék 3000 m³ rőzse és 250 m³ karó mennyiségre.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 111.118/1922. sz. rendelete a kislónyai belsőségek melletti partvédmű építése tárgyában.

A véleményező bizottság megnyugvással veszi tudomásul a miniszteri biztos úr azon közlését, hogy a kislónyai belsőségek mellett az állam által folyamatba tett tiszai partbiztosítási munkálatok céljaira a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr által előírt 1653 m³ rőzse és 130 m³ kóróanyagot a védtöltés menti anyaggyödrökben kitermeltette és a munkatérre szállíttatta.

Egyben arra kéri a miniszteri biztos urat, miszerint szíveskedjék azzal a kéréssel fordulni a nagyméltóságú miniszter úrhoz, hogy a kislónyai belsőségek melletti szakadó partok biztosítása céljából végrehajtandó munkálatokhoz további hozzájárulás a Társulattól ne kívántassék, hogy a Társulat a rendelkezésre álló anyagi eszközöket elodázhatatlanul szükségessé vált belvízrendezési munkálatainak végrehajtására fordíthassa.

Egyben kifejti azt a véleményét a bizottság, hogy azért a kárért, amely a szóban forgó partvédmű céljaira a gulácsi anyaggyödrökből a Tiszán dereglyén történt rőzseszállítás közben a szállítást vállaló Toldy Károly és társai jándi lakosok gondatlansága folytán akként állott elő, hogy a dereglye rőzserakomány felborult, és részben nem volt megmenthető, amely kár 54.700 koronában állapítattatott meg, minthogy a gondatlan vállalkozók a jándi jegyző igazolása szerint vagyontalanok, kártérítés nem igénylendő.

6. Igazgató-főmérnök jelentése a tiszaadony-tiszakerecsényi határszéli partvédmű építése tárgyában. 16.M.B./1923. sz.

Javasolja a véleményező bizottság a miniszteri biztos úrnak, hogy az igazgató-főmérnök jelentésében foglaltakat vegye tudomásul.

7. A Tiszavölgyi Társulat Központi Bizottságának megkeresése a Tisza–Dunavölgyi Társulat alakuló közgyűlésre képviselők kiküldése iránt. 132/1923. sz.

A véleményező bizottság felkéri a miniszteri biztos urat, hogy a Tisza–Dunavölgyi Társulat alakuló közgyűlésén a Társulat képviselőjében szíveskedjék megjelenni, javasolja egyben a miniszteri biztos úrnak, hogy az alakuló közgyűlésen való megjelenésre a társulati érdekeltek közül Tomcsányi Vilmos Pál és Szarka Gyula véleményező bizottsági tag urat kérje fel, és a tisztviselők közül Benda Kálmán igazgató-főmérnököt hívja fel.

8. Hivatalos helyiség biztosítása iránti intézkedés. 13.M.B./1923. sz.

Miután a Társulati irodának Tarpán, ideiglenesen az alispáni hivatalos helyiségben való elhelyezése egyfelől nem felel meg azoknak a követelményeknek, amelyeket a Társulat érdekei megkívánnak, másfelől a vendégjog huzamosabb igénybevétel nem látszik illendőnek, a véleményező bizottság abban a véleményben van, hogy megfelelő társulati székhelyiségről gondoskodni kellene.

Ennélfogva és miután a véleményező bizottság az igazgató-főmérnök jelentéséből arról szerzett tudomást, hogy Szarka Gyula gulácsi lakos hajlandónak nyilatkozott arra, hogy Gulács községben lévő 4 szobás lakóházát, a hozzá tartozó telekkel, kerttel és melléképületekkel együtt a Társulatnak bérbe adja, tekintve azt a körülményt, hogy a fennálló nagy lakásínség mellett nem nyílik kilátás arra, hogy másutt megfelelő irodahelyiség biztosíttassék, javasolja a véleményező bizottság a miniszteri biztos úrnak, miszerint szóban forgó házas telket a Társulat részére vegye bérbe, és a Társulat ideiglenes székhelyét Gulácsra helyezze át.

Javasolja egyben a véleményező bizottság a miniszteri biztos úrnak, miszerint tegye meg a szükségesnek mutatózó intézkedéseket az iránt, hogy a társulati székhelyül legalkalmasabbnak mutatózó Vásárosnamény községben végleges társulati székház szereztessék be, illetőleg építtessék fel.

9. Az igazgató-főmérnök díjazásának megállapítása 2.M.B./1923. sz.

A véleményező bizottság javasolja a miniszteri biztos úrnak, miszerint Benda Kálmán igazgató-főmérnököt 1923. január hó 1-jén kezdődő hatállyal egy fizetési osztállyal a VI. fizetési osztály 2. fokozatába léptesse elő.

Miután pedig a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úrnak az 1923. évi társulati költségvetés jóváhagyása tárgyában 55823/1923 V.A.1. szám alatt kiadott rendelete szerint az igazgató-főmérnök részére a rendszeresített illetmények mindaddig nem folyósíthatók, amíg véglegesen magyar fennhatóság alatt álló területre nem költözködik át, miután viszont

a Társulat cseh uralom alatt álló része élén álló miniszteri biztos vonatkozó intézkedése, illetőleg nyilatkozata szerint az igazgató-főmérnök a „magyar uralom alatt álló társulati rész érdekében kifejtett működéséért a cseh uralom alatt álló rész terhére semminemű járandóságot fel nem számíthat mint ahogy a cseh uralom alatt álló rész érdekében kifejtett működéséért megállapított járandóságai nem terhelik a magyar uralom alatt álló részt,” a véleményező bizottság szükségét látja annak, hogy az igazgató-főmérnök részére a magyar uralom alatt álló társulati rész ügyeinek intézéséért 1923. január 1-től kezdődő érvényességgel díjazás állapíttassék meg.

Javasolja ennél fogva a véleményező bizottság a miniszteri biztos úrnak, miszerint állapítson meg és tegyen folyóvá az igazgató-főmérnök részére 1923. év január 1-től kezdődőleg olyan összegű működési díjat, amely megfelel a VI. fizetési osztály 2. fokozatába sorozott állami tisztviselő javadalmazása 50%-ának, valamint a magyar uralom alatt álló területen eltöltött működési napjai után olyan összegű napidíjakat, amelyek megfelelnek a VI. fizetési osztályba sorozott állami tisztviselő részére megállapított napidíjnak.

Ezen működési díj, illetve napidíjak az igazgató-főmérnök részére 1923. év január–július hónapjaira utólagosan folyósítatván, azok az állami tisztviselők számára 1923. július havára megállapított összegekkel lennének utalandók.

Javasolja végre a véleményező bizottság, miszerint az igazgató-főmérnök magyar uralom alatt álló részén teljesített és teljesítendő utazásai alkalmával részére természetbeni fuvar utaltassék.

10. Nyugdíjasok segélyezése iránti intézkedés. 104/923. sz.

A véleményező bizottság javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy özv. Drabant Jánosné, özv. Keresztyén Sándorné és özv. Pávay Józsefné volt társulati örök özvegyei, nyugdíjasok részére, akik elenyészően csekély nyugdíjaikból nélkülözések között élnek, a társulati pénztárból 40.000-40.000 korona segélyt utaljon ki.

11. Csatornatisztítások és hídépítés iránti intézkedés. 12.M.B./1923. sz.

A véleményező bizottság osztozik a miniszteri biztos úr ezen szándékában, miszerint a Szipa és Makócsa csatornák kifeneklését az arra alkalmas körülmények beálltával haladéktalanul meg akarja kezdeni, valamint teljes mértékben magáévá teszi abbéli szándékát is, hogy a végzendő földmunka készpénz helyett természetben, búzával, illetve más gabonaneművel díjaztassék, és e célból a költségvetésileg csatornák fenntartására előirányzott rendes fedezet felhasználásával mielőbb megfelelő mennyiségű termény szereztessék be.

A véleményező bizottság teljes mértékben helyesli a miniszteri biztos úr azon szándékát is, hogy mielőbb a szükséges pénzösszeg rendelkezésre fog állni, az Ugornya–Nagylónyai vicinális úton a Szipa-csatorna felett a jelenleg fennálló elavult fahíd helyett új vasbeton hidat építtet.

Kifejezésre juttatja végre a véleményező bizottság azon nézetét, hogy a folyó évi költségvetésben a rendkívüli szükségletek rovatán előirányzott tiszta-töltési és másodrendű csatornaépítési munkálatok ez idő szerint nem volnának foganatosítandók, mert a másodrendű csatornáknak a főcsatornák karba hozatala előtti kiépítése azzal a veszéllyel jár, hogy a főcsatornák túlterhelhetnek, a Tisza-töltés Badaló–Vásárosnaményi szakaszának tervbe vett felmagasítása pedig ez idő szerint – Tisza–Szamosközi védgátépítésnek szünetelése következtében – nem mutatkozik sürgősen végrehajtandónak. Ezzel szemben a tiszai partvédóművek létesítése, valamint az elavult fahidak állandó jellegű hidakkal való kicserélése halaszthatatlan feladatot képezvén, a véleményező bizottság javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a rendelkezésre álló rendkívüli fedezetet teljes összegében ezen célokra használja fel.

Egyéb tárgy nem lévén, elnök a gyűlést berekeszti.

Kelt mint fent.

Hitelesítjük:

Gulácsy Pál /s.k./

Gulácsy István /s.k./

Jegyzette:

Benda Kálmán /s.k./

Kovács Károly /s.k./

miniszteri biztos

igazgató-főmérnök

5.

1923. Vásárosnamény

A Beregmegeyi Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat választmányi tagjainak névsora.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 24, lap 26.)

	Választmányi	Tagok	Kat. hold /négyezögöl	Mely községben
1.	Szarka Gyula	Gulács	229.995 négyezögöl	Gulács
2.	Bay György	Beregsurány	259.516 536.1093 Összesen: 796.109	Beregdaróc Beregsurány
3.	Bay Lajos	Beregsurány	448.1035 négyezögöl 23.544 23.832 Összesen: 495.711	Beregsurány Márok Márokpapi
4.	Buzinkay Ferenc	Csaroda	221.110	Csaroda
5.	Czeiner Nándor	Beregdaróc	206.69	Beregdaróc

6.	Gulácsy Dezső	Gulács	313.292	Gulács
7.	Dr. Gulácsy Pál	Márok	313.1074	Gulács
8.	Horthy Béla	Mezőkaszony	248.1505	Mezőkaszony
9.	Horváth István	Hete	250.1236 négyszögöl 23.788 209.230 48.516 17.670 Összesen: 549.240	Hete Jánd Márok Márokpapi Fejércse
10.	Horváth József	Hete	480.165 négyszögöl 4.1472 Összesen: 485.37	Csroda Fejércse
11.	Jármy Miklós	Vámosatya	8.03 (16.1578) 305.111 Összesen: 313.114	Tizzaszalka (Eszeny) Vámosatya
12.	Kun Károly	Barabás	193.77 35.1386 Összesen: 228.1463	Barabás Mezőkaszony
13.	id. gróf Lónyay Gábor	Nagylónya	14.1394 négyszögöl 192.1495 16.1190 1385.1314 297.1104 50.1210 180.1361 377.1535 Összesen: 2517.1203	Kislónya Nagylónya Barabás Mátyus Tizsakerecseny Tiszaadony Csonkapapi Hetyen
14.	Mayerhofer Lajos /ifj.Lónyay Gábor örök/	Mezőkaszony Mezőkaszony	152.828 (9.692) 2558.109	Mezőkaszony Nagylónya
15.	Szeniczey János	Nagylónya	185.246 négyszögöl Összesen: 43.355	Benk
16.	Tomcsányi Vilmos Pál	Vámosatya	34. – négyszögöl 191.422 74.950 44.456 Összesen: 344.28	Gergelyi Ugornya Vámosatya Tizzaszalka
17.	Tarpa község bírása, Simon György	Tarpa	(49.594)	Tarpa
18.	Tizsakerecseny bírása	Tizsakerecseny		Tizsakerecseny
19.	Jánd község bírása Simon Károly	Jánd	(14.1908)	Jánd
20.	Tizzaszalka község bírása Serfőző István	Tizzaszalka	(3.1347)	Tizzaszalka

6.

**1924. június 6. Vásárosnamény
Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat
miniszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.**

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od. zb. 24, lap 53–59.)

Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat
Jegyzőkönyv

Felvéve Vásárosnaményban, 1924. évi június 6-án a Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.

Jelen voltak:

Gulácsy István miniszteri biztos, Benda Kálmán igazgató-főmérnök, Kisteleky József gátfelügyelő, Ordelt János miniszteri osztálytanácsos, miniszteri megbízott, Buzinkay Ferenc, Gulácsy Pál, Horváth István, Jármy Miklós, Kun Károly, Simon Károly, Szarka Gyula és Tomcsányi Vilmos Pál véleményező bizottsági tagok.

Az elnöklő miniszteri biztos a megjelenteket üdvözli, megállapítja, hogy a gyűlés határozatképes és azt megnyitja. A jegyzőkönyv vezetésével Benda Kálmán igazgató-főmérnököt megbízza, annak hitelesítésére Gulácsy Pál és Szarka Gyula véleményező bizottsági tagokat felkéri.

Tárgyaltattak:

1. Igazgató-főmérnök jelentése a tiszai szakadó partok állapotáról, partvédművek, kanyartöltések építéséről, az ezzel kapcsolatban eszközölt kölcsönfelvételekről és faértékesítésekről.

Az igazgató-főmérnök bejelenti a véleményező bizottságnak, hogy:

1. A tiszaszalkai belsősegek melletti partomlás következtében a védöltésnek a folyó felőli lejtője mintegy 100 méter hosszban a Tiszába dőlt. A töltés megsemmisülésének megakadályozása céljából a nyíregyházai magyar királyi folyammérnöki hivatal a múlt év folyamán a meder szabályozására tervezetet dolgozott ki, a tervezett művek azonban még nem kerültek kivitelre, csupán azon a helyen, ahol már a töltés megcsorbult, létesített a folyammérnöki hivatal a múlt évben a Társulat által adott 59 öl 295 m³ rőzse és 32 m³ terméskő felhasználásával egy rőzsevédőművet, amely a további omladozást egyelőre megakadályozta ugyan, de amely ideiglenes jellegénél fogva nem tekinthető a veszély megoldására alkalmas védekezésnek. Az adott anyagok értéke, szállításuk és kitermelésük költsége 704.054 K költséggel meghizlaltuk, miután pedig e helyen, bármely bekövetkező áradásnál a

legsomorúbb meglepetéstől kell tartanunk, a folyó év május havában a töltés menti egyik belsőség területének igénybevételével a töltést 65 m hosszban 2.530.320 K költséggel megvastagítottuk. –Ezen munkálatokkal azonban a veszély nincsen elhárítva, legfeljebb ideig-óráig elodázva. A helyzet orvoslása céljából vagy egy nagyobb arányú partvédőmű építendő, vagy a belsőségek egy részének feláldozásával a véd töltés helyezendő hátra.

2. A tiszavidi őrházzal szemben fekvő szakaszon, ahol a szakadó part már a múlt évben a töltés lábánál volt, a Nyíregyházai Magyar Királyi Folyammérnöki Hivatal kezelésében az elmúlt évben egy keresztgát (sarkantyú) létesített. Ezen keresztgát céljaira az elmúlt évben a Társulat 897 m³ rőzsét és 133 m³ karót szolgáltatott, amely anyagok értéke, vágása és szállítási költsége 3.613.800 K-t tett ki. A folyó évben ezen partok védelméhez a Társulat ismét szolgáltatott 164.9 ö 824.5 m³ rőzsét, amelynek értéke mintegy 8 millió koronára tehető, vágása és szállítása pedig 9.432.000 koronába került. A folyó évi tavaszi árvíz ezen keresztgát mögé vette magát, annak a parttal való kapcsolatát megszüntette és a partokat oly mértékben megszagatta, hogy a védtöltés mintegy 50 méter hosszban beomlott. E helyen a folyó és május havában a védtöltés megszűnt folytonosságának a helyreállítása céljából egy kanyartöltést építettünk, amelynek költsége 47.845.894 koronát tett ki. Miután itt a mentett oldalon a régi töltés háta mögött egy holt meder terül el, ezt a kanyartöltést nem helyezhettük a szakadó parttól oly távol, amint kívánatos lett volna, ugyanis dacára annak, hogy a kanyartöltést közvetlenül a holt meder partjára helyeztük, emiatt a meder partján volt tiszavidi őrházat el kellett bontatnunk és a töltést nem is építettük ki teljes szélességű szelvényel, az újonnan létesített töltés lábvonala a szakadó partoktól mindössze néhány méter távolságban van.

Itt egy nagyarányú partbiztosításra van szükség, amely ha nem idejekorán létesítenék, vagy nem járna kellő eredménnyel, a most épített kanyartöltés is megsemmisülne és az említett holt meder megkerülésével egy 2 kilométer hosszú új töltésszakaszt kellene létesítenünk, és ez által a jelentékeny árteres részeket kirekesztenünk. Ennek az új töltésnek a tervezetét elkészítettük és műszaki elbírálás végett a magyar királyi földművelési úrhoz felterjesztettük.

3. A tiszadonyi belsőségek közelében az állam által még a háború előtti években épített mederszabályozó művek a fenntartási munkálatok éveken át való szüneteltetése következtében megrongálódtak, aminek folytán a már megvédettnek vélt töltés mentén a múlt év folyamán újabb partszaggatás jelentkezett és a töltésnek a folyó felőli lejtője mintegy 25 méter hosszú szakaszon megcsorbult.

E helyen a folyó évi tavaszi árvíz hatása alatt a meder kedvezően fejlődik ugyan, a régi mederszabályozó művek helyreállítása és a múlt évben szakadásnak

indult partok megkötése azonban ennek dacára szükségesnek mutatkozik. Az állam általi célból végrehajtandó munkálatokhoz a Társulat folyó évben 6 ö 30 m³ rőzsét szolgáltatott, amelynek értéke, vágatása és szállítása mintegy 800.000 K-ra tehető.

4. A Tiszaadony–tiszakerecsenyi határszélen a szakadó part már évek óta a védtöltés lábánál van. A Társulat által az 1922. 1923. években 4.020.197 korona költséggel létesített partbiztosítás a védtöltés bedőlését megakadályozta ugyan, de a veszélyt meg nem szüntette. A folyó évi tavaszi árvíz levonulása után jelentkezett újabb omlások már a töltés testét csorbították meg, amért is a töltést a folyó év május havában 80 fm. hosszban a leginkább megtámadott szakaszon 6.739.200 K költséggel meghizlaltuk.

E helyen a partok nagyobb arányú biztosítása sürgős szükségét képez, ami ha az idén nem történne meg, a töltés nagyobb arányú hátrahelyezése válik esedékessé, de azáltal a mederben való építkezés szükségessége nem szűnik meg, mert e nélkül a kanyartöltés is veszedelembé jutna.

5. A kislónyai belsősegeknél a szakadó partok évek óta a töltés közelében voltak. E helyen a múlt évben a folyammérnöki hivatal a Társulat által szolgáltatott 1653 m³ rőzse és 130 m³ karó felhasználásával három keresztgátat létesített. Az említett anyagok értéke, vágásuk és szállításuk költsége 4.903.385 K-t tett ki. A létesített keresztgátakat a folyó évi tavaszi nagyvíz érzékenyen megrongálta, az árvíz levonulása után a keresztgátak közötti részekben a partok beöblözödték és a védtöltés megcsorbult.

Itt egy nagyarányú partvédmű szükséges, ami ha sürgősen nem hajtatik végre, belsősegek igénybevételével a töltés hátrahelyezése elkerülhetlenné válik, de a mederben való építkezés akkor is végrehajtandó.

6. A kislónyai határbeli „Hosszak” dűlőben az állam a Társulat által szolgáltatott és a folyammérnöki hivatal által az anyaggyödrökben kitermelt rőzse és karó felhasználásával az 1922–1923-as években négy keresztgátat létesített. Miután ezek a művek a partok omlását nem szüntették meg, és a partszakadás a töltést a múlt év őszén megrongálta, a folyó év január–május hónapjaiban a védtöltést kénytelenek voltunk hátrahelyezni. Az újonnan épített töltés hossza 600 méter, költsége mintegy 500 millió koronára rúg. Egyidejűleg a mederbeli építkezés céljaira is szállítottunk 572 m³ rőzsét, amelynek értéke vágatása és szállítási költsége 7.865.000 K-ra tehető.

A folyó évi árvíz után a keresztgátak érzékenyen megrongálódtak és a régi töltés mintegy 50 méter hosszban megsemmisült.

Ezen a szakaszon a veszély az új töltés kiépítése által egyelőre elhárítottak tekinthető.

7. A Kislónya–szalókai határszélen a szakadó part, amely a védtöltést már az elmúlt években megközelítette, a múlt évi őszi árvíz után közvetlen a töltés lábához helyezkedett, a folyó évi tavaszi árvíz után pedig már a töltés teste is megsérült.

E helyen egy nagyarányú mederbeli építkezés hajtandó végre, azonban miután a jelenlegi töltés már ezzel nem menthető meg, még a nyár folyamán kanyartöltés is építendő. A kanyartöltés részben magyar, részben cseh uralom alatt álló területre kerül. Az elkészített tervek műszaki elbírálás végett a magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz felterjesztettek, és tudomásul bírnak arról, hogy azonos tervek a cseh uralom alatt társulati rész által is készíttetek és tárgyaltnak.

8. A régi jándi kanyartöltésnél;

9. A jándi őrházzal szemben fekvő szakaszon és

10. A vásárosnaményi híd feletti szakaszon a partomlások az utóbbi időben oly méreteket öltöttek, hogy a védtöltés ezeken a helyeken is fenyegetett helyzetbe került. Pillanatnyi veszély ugyan nem forog fenn, azonban a partok megkötése ezeken a helyeken is időszerű volna.

A fentebb említett munkálatok költségeit jelentékeny részben a befolyt ártéri járulékokból és ingatlanbérekből fedeztük. Miután ezen bevételeink nem voltak elegendőek, kénytelenek voltunk az anyagödrökben lévő fákat értékesíteni és kölcsönöket is felvenni. A faértékesítésből 189.931.199 folyt be és némi eladásra nem került famennyiségünk még nincsen értékesítve. Kölcsön vettünk: A Hazai Első Takarékpénztárból a Tomcsányi Vilmos Pál úr folyószámláján 116.000.000 K-t, az államtól 24.000.000 K-t és 200.000.000 K-t, Tarpa községtől 33.500.000 K-t és a Horthy-alapból 8.000.000 koronát. Ezen kölcsönök közül 116.000.000 K-t Hazai Első Takarékpénztári kölcsönt a 24.000.000 K-s állami kölcsönt, valamint a Tarpa községtől kölcsön vett 33.500.000 koronát visszafizettük a Horthy-alaptól kölcsönvett összegből pedig 1.500.000 K tartozásunk.

Tekintetbe véve azon körülményt, hogy a fentebbiek szerint végrehajtható partbiztosítások, költségeihez való hozzájárulások, illetve töltésbellebbezések költségei hozzávetőleges számítások szerint:

1. a tiszaszalkai belsőségeknel	720.000.000 K-ba
2. a tiszavidi őrházzal szemben	1.440.000.000 K-ba
3. a tiszaadonyi belsőségek felett	720.000.000 K-ba
4. a Tiszaadony–kerecsenyi határnál	360.000.000 K-ba
5. a kislónyai belsőségeknel	720.000.000 K-ba
6. a Kislónya–szalókai határszélen	1.440.000.000 K-ba
Összesen tehát:	5.400.000.000 K-ba

kerülnének, amely költség a fentebb említett 206.500.000 K-ba már jelenleg fennálló teherrel együtt 5.606.500.000 K-t tesz ki, amely összegnek

viszont 3000 koronás búzaár mellett 1.868.833 kg búza felel meg, az 1924. évi költségvetésünk szerint pedig egyéb lényegtelen fedezetek mellett ezen költségekre csupán 367.792 kg búzakirovás áll rendelkezésünkre, amelyből a folyó év január–május hónapjaiban az érdekeltség 51.233 kg-ot már lerótt és amely lerótt összeget az eddigi munkálatokra már el is költöttünk, kitűnik, hogy a megnevezett sürgősen végrehajtandó munkálatok költségei több mint 1 ½ millió kilogramm búzának az árával túlhaladják a költségvetés kereteit, ha pedig számításba vesszük azt, hogy belvízlevezető csatornáink legszükségesebb tisztogatása, műtárgyaink, hídjaink, épületeink fenntartási költsége, árvédelmi kiadásaink, a személyzeti fizetések stb. szintén jelentékenyen terhelik költségvetési fedezetünket, nyilvánvaló, hogy a vázolt munkálatok végrehajtása erőnket messze túlhaladja.

A véleményező bizottság az igazgató-főmérnök jelentésének meghallgatása és beható eszmecsere után megállapítja, hogy a tárgyalt munkálatoknak a legrövidebb idő alatt, teljes egészükbe való végrehajtása elengedhetetlenül szükséges, mert a munkálatoknak elmaradása, vagy részletekben való végrehajtása kikerülhetetlenül az árvízkatasztrófához visz. Ugyanis az eddigi tapasztalatokkal beigazolódott, hogy a részletekben kis méretekben való partvédmű építkezés semmi eredményre sem vezet és csak a rendelkezésre álló pénznek, anyagnak és időnek elvesztésével jár és a szakadó partok és a töltés közötti, a védelem szempontjából pótolhatatlan értékű földszávnak az elpusztulására vezet.

Ennélfogva a véleményező bizottság abban a véleményben van, hogy a szóban forgó védelmi műveknek gyors és eredményes létesítése érdekében a társulati érdekeltségnek továbbra is nagyarányú áldozatokat kell hoznia. Rámutat azonban a véleményező bizottság arra, hogy az érdekeltség megterhelése már alig fokozható, mert az árterület kedvezőtlen talajviszonyai és éghajlati helyzete, valamint a csak nagyjából megoldott belvízrendezés következtében a gazdatársadalom a jelenlegi, kataszteri holdanként 6 kilogrammot kitevő ártéri járulékot is, amely úgyszólván kizárólagosan a más Társulatnál elő nem forduló szokatlan mértékben fenyegetett védtöltés fenntartására fordítatik és amelyből a belvízrendezés, ami a birtokosság teherviselési képességét fokozhatná – mi sem jut, csak megerőltetéssel képes fedezni, az ártéri terheknek a belvízrendezés megoldása előtt való fokozása pedig az egyéb közterhekkkel is küzdő középirtokok összeroppanásához vezethet.

Azonban ennek tudatában is abban a véleményben van a véleményező bizottság, hogy az érdekeltségnek a küszöbön fekvő további megterheléseket is vállalnia kell, rámutat azonban arra a tényre, hogy a fennforgó veszélyes helyzet

nemcsak a szorosán vett árvédelmi érdekeket érinti, hanem elsősorban messze-
menő állami érdekeket fenyeget, mert egy bekövetkezhető árvízkatasztrófa adó-
alanyokat semmisítene meg, községeket döntene romba, emberéletben áldozato-
kat szedne és a határon túl fekvő területek, községek, vasút és közutak elárasztása
által nemzetközi bonyodalom magvát hordja magában, miért is itt olyan felada-
tokkal állunk szemben, amelyeknek a megoldása elsőrendű állami érdek.

Ennél fogva javasolja a véleményező bizottság a miniszteri biztos úr-
nak, hogy forduljon sürgős kérvénnyel a nagyméltóságú magyar királyi föld-
művelésügyi miniszter úrhoz aziránt, hogy:

1. A szükségessé vált nagyobb arányú, teljes egészet képező medersza-
bályozások, illetve partbiztosítások kivitele iránt tétessék intézkedés.

2. A partbiztosítások költségeihez való társulati hozzájárulások, illetve
töltésbellebbezések költségei céljaira a Társulat részére egymillió kilogramm
búza értékének megfelelő összegű állami segély folyósíttassék és

3. Ugyanezeknek a költségeknek a fedezésére az államkincstár, vagy
esetleg az állami jegyintézet által $\frac{1}{2}$ millió kilogramm búza értékének megfe-
lelő, 5 év alatt törlesztendő kölcsön folyósíttassék.

Javasolja egyben a véleményező bizottság a miniszteri biztos úrnak,
hogy ezen kölcsön folyósítása esetén a kölcsönvett 500.000 kg búza $\frac{1}{5}$ ré-
szének megfelelőleg, ami kataszteri holdanként 1.5 kg-ot tesz ki, az ártéri
járulék felemeltessék.

Nem mulaszthatja el ez alkalommal a véleményező bizottság, hogy
Tomcsányi Vilmos Pál véleményező bizottsági tag úrnak, aki azzal, hogy a
200.000.000 koronás állami kölcsön felvétele előtt a hazai első takarékpénz-
tárnál fekvő folyószámlája terhére a Társulatnak 116.000.000 koronát köl-
csön adott, lehetővé tette, hogy a kislányai töltésbellebbezési munkálatok
akadálytalanul folytathatók voltak, meg nem becsülhető támogatásáért me-
leg köszönetet mondjon.

Hálás köszönettel emlékezik meg egyben a véleményező bizottság
Tahy Jakab államtitkár úrnak, Tellyesniczky János miniszteri tanácsos úrnak,
Kövessy Győző miniszteri tanácsos úrnak és Ordelt János miniszteri osztály-
tanácsos úrnak a Társulat szorult helyzetében való megértő és fáradtságot
nem ismerő támogatásáról.

Egyben elhatározza a véleményező bizottság, hogy a tiszai szakadó
partokat és az ezek mentén eddig létesített munkálatokat közvetlen benyo-
mások szerzése céljából folyó hó 15-én megszemléli, ezen szemlére a minisz-
teri megbízott urat meghívja és felkéri a miniszteri biztos urat, hogy ezen
szemlére a véleményező bizottság jelen nem lévő tagjait is hívja meg.

2. A társulati távbeszélő hálózat kiegészítése és az állami telefon bevezetése a miniszteri biztoshoz és a tiszaszalkai felügyelői lakba. 44/1924. sz.

A véleményező bizottság helyeslőleg tudomásul veszi, hogy az árvédelmi és egyéb társulati feladatok sikeres ellátása érdekében a miniszteri biztos úr a gulácsi lakásában lévő állami telefonállomást, amelyet a múlt és végéig a törvényhatóság bérelt, folyó évi január 1-től kezdődőleg a Társulat részére biztosította és intézkedett ez iránt, hogy a tiszaszalkai felügyelői lakban ugyancsak állami távbeszélő állomás állíttassék fel, a badalói gátórházba és a gulácsi központi irodába pedig a társulati távbeszélő vonal bevezetessék.

3. Özv. Keresztyén Sándorné, özv. Beniczky Kálmánné és özv. Pávay Józsefné nyugdíjasok kérvénye nyugdíjuk rendezése, illetve segély iránt. 29/1924, 57/1924. sz.

A véleményező bizottság helyeslőleg tudomásul veszi a miniszteri biztos úr azon intézkedését, hogy özv. Keresztyén Sándorné gátör özvegye részére a folyó év február havában 250.000 K segélyt kiutalt és javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a kérvényező özv. Beniczky Kálmánné gátfelügyelő özvegye, valamint Pávay Józsefné gátör özvegye részére, aki szóbelileg folyamodott segély iránt tegyen folyóvá 300.000–300.000 korona segélyt.

4. Gát- és csatornaőrök kérvénye illetményeik rendezése iránt. 15/1924. sz. és részükre működési pótlék folyósítása. 123/1924. sz. 157/1924. sz.

A véleményező bizottság javaslata a miniszteri biztos úrnak, miszerint hatalmazza fel a társulati igazgató-főmérnököt arra, hogy a társulati gát és csatornaőröknek azokra a napokra, amely napokon nem kizárólag a szokásos örködéssel foglalkoznak, hanem tényleges munkálkodásban vesznek részt, megfelelő működési pótléket folyósítson.

5. Az alkalmazottak betegsegélyezése és balesetbiztosítása. 69/1924. sz.

6. A véleményező bizottság 12345/1923 VI.fm. rendelet ismertetése után javasolja a miniszteri biztos úrnak, miszerint a rendelet 1. §-ának utolsó bekezdésében foglalt azon felhatalmazással, hogy a munkaadó az alkalmazottai keresményének 3%-át betegsegélyezési járulék címén levonhatja, a társulatnál alkalmazottakkal szemben ne éljen.

6. Az 1923. évi számadások megvizsgálására bizottság kiküldése. 172/1924. sz.

A véleményező bizottság az 1923. évi számadások megvizsgálására Szalay Bertalan elnökölete alatt Kölcsey István és Seeberg Arthur társulati érdekelteket küldi ki.

7. Jelentés néhai Sulyok Taksoly számvevő elhalálozásáról, özvegyének segélyezéséről és Molnár István számvevő alkalmazásáról. 173/1924. sz.

A véleményező bizottság sajnálattal veszi tudomásul, hogy Sulyok Taksony társulati számvevő folyó évi február hó 7-én hirtelen elhalt és özvegyének részvétét fejezi ki, egyben javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy özvegye részére temetkezési segély címén folyósítson néhai férje egyhavi fizetésének megfelelő összeget.

Helyeslőleg tudomásul veszi a véleményező bizottság a miniszteri biztos úr azon intézkedését, hogy Molnár István községi főjegyzőt folyó évi március 1-től kezdődőleg a VII. fizetési osztály 3. fokozott állami alkalmazott javadalmazása ½ részének megfelelő javadalmazással társulati számvevőként alkalmazta.

8. Az országos földbirtokrendező bíróság ítélete a Társulat részére Vásárosnaményban telekhely kijelölése tárgyában. 95/1924. sz.

A véleményező bizottság tudomásul veszi, hogy az országos földbirtokrendező bíróság Vásárosnaményban a Társulat részére 1200 négyszögöl területű házhelyet utalt ki és felkéri a miniszteri biztos urat, hogy intézkedjék eziránt, hogy a kiutalt házhely megállapított vételára kifizettessék, a telekhely birtokba vétessék, és amint a Társulat anyagi helyzete megengedi, a társulati székház felépítése iránti lépések megtéssenek.

Több tárgy nem lévén, az elnöklő miniszteri biztos a gyűlést berekeszti. kelt mint elől.

Hitelesítjük:

Szarka Gyula

Gulácsi Pál

(pecsét helye)

Gulácsy István
miniszteri biztos

Jegyzette:
Benda Kálmán
igazgató-főmérnök

7.

1925. október 11. Gulács

A Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat Alapszabályai.

(Forrás: KÁL, F.324, op. 2, od.zb.6, lap 1-14.)

Összeolvasatott a 83745-911 sz. rendelettel jóváhagyottak, az eltérések megjelöltettek. Budapest, 1925. november 27.

/a.i./ olvashatatlan

A Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat
Alapszabályai

1.§

Általános határozatok

A Társulat címe: „Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat”

2.§

A Társulat hivatalos pecsétje: „Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat” közepén 1846 szám az alakulás évszáma.

3.§

A Társulat székhelye Vásárosnamény, rendszerint itt tartja a társulat közgyűléseit és választmányi gyűléseit: Rendkívüli esetben azonban mind a közgyűlés, mint a választmányi gyűlés más községekben is egybehívható. A vásárosnaményi társulati székház felépüléséig a Társulat központi hivatala ideiglenesen más községbe is elhelyezhető.

4.§

A Társulat feladata

A Társulat ugyanazokat a feladatokat teljesíti Csonka-Magyarország területén, amely feladatokat a megcsonkulás előtt ugyanezen a területen teljesített; vagyis hogy a keretébe tartozó árterületet a Tisza folyó árvizeitől és az árterületre jutó csapadékvizektől műszaki tervek szerint létesített vagy létesítendő szabályozási művek által mentesítse, illetve hogy, ezek által az érdekeltségnek a részletes belvízmentesítésre a módot és lehetőséget megadja.

A Társulatnak a megcsonkulás előtti Társulathoz cseh uralom alá került Társulathoz való viszonyát annak a szerződésnek a határozmányai szabják meg, mely a két érdekelt állam között ez irányban létesítettik.

5.§

A Társulat vagyona és terhei

A Társulat vagyonát és terheit mindazon javak és terhek képezik, amelyek a megcsonkulás előtti Társulat javai és terheiből a két érdekelt állam közötti szerződés szerint reá esnek; továbbá amely javak és terhek a megcsonkulás utáni időkben szereztettek, illetve fognak szereztetni. A Társulat ingatlan vagyona törzskönyvbe vezetendő és az ingó vagyon leltárilag kezelendő.

6.§

A Társulat tagjai

A Társulat tagjai mindazok, akiknek a jogszerűen megalapított árterületen ingatlan vagyonuk van.

7.§

A teherviselés módja

A Társulat tagjai a terheket a jogérvényesen megállapított, illetőleg az 1884. évi XIV. t. c. alapján újból megállapítandó haszonarányos osztályozás által kiutatott értékemelkedés arányában viselik. Az érdekelt csatornák, körtöltések,

épületek utak és vasutak tulajdonosai a Társulat költségeihez az 1884. évi XIV t.c. 15.§-a alapján tartoznak hozzájárulni, azonban tagsági jogot nem szerezhetnek.

II. A Társulat szervezete

8.§

A Társulat ügyeit intézik:

- a) a közgyűlés
- b) a választmány
- c) az elnök (alelnök)
- d) az állandó javadalmazással ellátott tisztviselők

III. A közgyűlés

9.§

A Társulat önkormányzati jogát a közgyűlés által gyakorolja.

A közgyűlés tagjai érdekeltségük arányában bírnak szavazati joggal oly módon, hogy minden 2.000 korona értékemelkedés után a terület tulajdonosát egy szavazat joga illeti meg. A Társulat összes szavazatainak felénél többet egy érdekelt birtokos sem gyakorolhat.

Azok, akik 2.000 koronánál kisebb értékemelkedésű ártéri területek tulajdonosai, községenként csoportokba állhatnak, s megbízottjukat annyi szavazat illeti meg, ahányszor 2.000 korona értékemelkedésű ártéri birtokot képvisel. Kötelesek azonban megbízottjuk nevét minden év január hó 15-ig a társulati igazgatóságnak bejelenteni.

A 2.000 koronánál kisebb értékemelkedéssel bíró és nem csoportosult ártéri birtokosokat az illető községi elöljáró (bíró, polgármester) hivatalból képviseli.

Az önálló szavazattal bíró ártéri birtokosok ezen jogaikat személyesen, vagy az igazgatósághoz bejelentett megbízottjaik által gyakorolhatják.

Ilyen megbízatás adható egyszer s mindenkorra egy évre vagy egy közgyűlésre, mindegyik esetben az ártéri birtokos saját kezűleg aláírt és legalább két tanú aláírásával hitelesített bélyegmentes nyilatkozat útján. Az évre szóló megbízólevél minden év január hó 15-ig a társulati igazgatósághoz benyújtandó.

A fentebbiektől eltérő módon való képviseltetésnek helye nincs, s a megbízottak megbízatásukat másra át nem ruházhatják.

10.§

A közgyűlés évenként legalább egyszer összehívandó. Ezen rendes közgyűlés rendszerint szeptember hónapban tartandó meg.

Rendkívüli közgyűlést az elnök bármikor összehívhat; a választmány vagy a szavazattal bíró közgyűlési tagok egyharmad részének írásbeli kívánságára pedig (melyben az ok és cél megnevezendő) bármikor egybehívni köteles.

Amennyiben az elnök e kívánságnak az írásban beadott kérelem átvétele napjától számítandó 8 nap alatt eleget nem tenne, az érdekeltek a közgyűlés összehívását a földművelésügyi magyar királyi minisztertől kérhetik.

11.§

A közgyűlésre az önálló szavazattal bíró tagok, illetve szabályszerűen bejelentett megbízottjaik, valamint a csoport megbízottak posta útján, egyenként a nem csoportosult érdekeltek a községi előjáróságok útján hívandók meg. E célból a meghívók egy példánya minden érdekelt község előjáróságának is megküldendő.

Minden közgyűlésre meghívandó a társulat mellé rendelt miniszteri megbízott, valamint az illetékes vízépítési kerületi felügyelő.

A meghívók a közgyűlés előtt legalább 8 nappal postára teendők s ugyan csak annyi idővel előbb a meghívó egy helyi lapban is közzé teendő.

A meghívónak tartalmaznia kell a közgyűlés helyét, a gyűlés kezdetének idejét, a tárgysorozatot, és a közgyűlés határnapja előtt legalább 10 nappal előbb írásban bejelentett indítványokat. Tárgysorozatba fel nem vett ügyek a közgyűlésen nem tárgyalhatók. A közgyűlésen tett indítványok csak a legközelebbi közgyűlésen tárgyalhatók.

12.§

A közgyűlés rendszerinti elnöke a társulati elnök, illetve ennek akadályoztatása esetén az alelnök. Ha a közgyűlésen egyik sem jelennek meg, akkor a megjelentek az igazgató-főmérnök elnöklete alatt közfelkiáltással vagy viszonylagos többséggel maguk közül választanak arra a közgyűlésre elnököt. A választás ténye a jegyzőkönyvbe felveendő.

13.§

A közgyűlés határozatképes, ha a jelenlevők által az összes szavazatok egyötöd része képviselve van.

Ha a közgyűlésen a tagok ily szavazatmennyiséggel képviselve nem lennének, 30 napon belül újabb közgyűlés hívandó egybe, amely tekintet nélkül a megjelent társulati tagok által képviselt szavazatok mennyiségére az első közgyűlés tárgysorozatába felvett ügyekben érvényesen határoz.

14.§

Érvényes határozatok csak a közgyűlési meghívóba felvett tárgyak, avagy újabb közgyűlés egybehívása iránti indítvány felett hozhatók.

A közgyűlés határozatait rendszerint a megjelentek viszonylagos szavazattöbbséggel alkotják. Szavazategyenlőség esetén az elnök érdekeltségi szavazatán felül gyakorlandó személyi szavazatával dönt.

Az alapszabályok megállapítására és módosítására, valamint kölcsönök felvételére vonatkozó határozatokhoz az összes tagok szavzatának általános többsége, a társulat feloszlását kimondó határozathoz pedig az összes tagok szavzatának kétharmad többsége szükséges.

Ha ennyi szavazat nem jelentkeznék, a 13.§ rendelkezése szerint 30 napon belül összehívott újabb közgyűlésen a jelenlévők az általuk képviselt szavazat mennyiségre való tekintet nélkül az alapszabályok megállapítása és módosítása, valamint kölcsönfelvétel iránt is érvényesen határoznak. A Társulat feloszlásának a kimondásához azonban mindenkor az összes szavazatok kétharmad többsége szükséges.

A társulat feloszlását kimondó határozat csak akkor válik jogerőssé, ha ahhoz a földművelésügyi magyar királyi miniszter is hozzájárul.

15.§

Az ügyek tárgyalásának sorrendjét az elnök állapítja meg, ő ügyel fel a tanácskozás higgadt, zavartalan menetére, ő hívja fel jelentkezésük sorrendje szerint a tárgyhoz szólani kívánókat, s jogában áll mindazokat, akik beszédjük vagy viselkedésük által a tanácskozás menetére zavarólag hatnak, rendre utasítani, s tőlük figyelmeztetés után a szót is megvonni.

Egy tárgyhoz, kivéve az elnököt, igazgató-főmérnököt és előadót – akik bármikor felszólalhatnak – mindenki, csak kétszer szólhat, az indítványt tévő ezenkívül még zárszóval élhet.

16.§

Az elnök a határozatot a kérdés szabados feltevése után a megállapítható többség óhajtása szerint mondja ki, vagy ha többség minden kétséget kizárólag meg nem állapítható, elrendeli a szavazást.

A szavazás az elnök által a célra kijelölt 3 tagú bizottság előtt rendesen szóval és nyilvánosan történik a szavazó nevének és szavazat számának följegyzése mellett. Választásoknál azonban, ha ezt 10 közgyűlési tag írásban kívánja, köteles az elnök a titkos szavazást elrendelni. Ez esetben a szavazatszedő bizottság egy külön íven feljegyzi a szavazó nevét, beadott szavazó cédulájának hátlapjára pedig a szavazó által képviselt szavazatok számát.

Választás közfelkiáltással is foganatosítható.

17.§

A közgyűlésről jegyzőkönyv vezetendő, amelyben a megjelentek neve és az általuk képviselt szavazatok száma is felsorolandó.

A jegyzőkönyvet az elnök, igazgató-főmérnök és a jegyzőkönyv vezetésére az elnök által kijelölt egyik tisztviselő írja alá, s a kiküldött két közgyűlési tag hitelesíti.

18.§

A közgyűlési jegyzőkönyv egy másolati példánya az önálló szavazatra jogosított közgyűlési tagoknak, a csoportmegbízottaknak, a községi előljáróságoknak a társulati tisztviselőknek, az illetékes vízépítési kerületi felügyelőnek a társulat mellé rendelt miniszteri megbízottaknak, a vármegye alispánjának megküldendő, és egy példány a miniszteri megbízott útján a közgyűlés napjától számított 15 napon belül a földművelésügyi magyar királyi miniszter úrhoz felterjesztendő.

A fennálló törvények, vagy az alapszabályok értelmében kormányhatósági jóváhagyást igénylő közgyűlési határozatok jóváhagyása minden esetben a miniszteri megbízott útján a földművelésügyi magyar királyi miniszterhez intézendő külön feliratban kérelmezendő.

A közgyűlés határozata ellen, a közzétételtől számított 15 napon belül, minden érdekelt részéről fellebbezésnek van helye.

A közgyűlési határozatok közzététele a jegyzőkönyvnek a közgyűlési tagokkal való közlése útján történik, s a közzététel határidejéül a jegyzőkönyveknek postára tételét követő 8. nap vétetik.

19.§

A közgyűlés hatáskörébe tartozó ügyek

a) A társulati alapszabályok, gátvédelmi és ügyviteli szabályzat megállapítása vagy módosítása (az alapszabályok és gátvédelmi szabályzat azonban csak a földművelésügyi magyar királyi miniszter jóváhagyása után léptethető hatályba).

b) A választmány és tisztviselők hatáskörének, egymáshoz való viszonyának, a tisztviselő és szolga személyzet, továbbá a gátőrök és csatornaőrök létszámának és díjazásának alapszabályszerű megállapítása. Az ide vonatkozó határozatok érvényességéhez is földművelésügyi magyar királyi miniszteri jóváhagyás szükséges.

c) A társulati elnöknek és alelnöknek általános, a választmány tagjainak egyszerű szavazattöbbséggel 3 évre való megválasztása, elmozdítása és felmentése.

d) A választmány javaslata alapján a műszaki tervezetek fogamatba vételének elhatározása, a munka sorrendjének és végrehajtási idejének megállapítása.

e) Az évi költség előirányzatnak, a kiadások fedezési módjának, az évenkénti beruházási és fenntartási költségeknek a választmány javaslata alapján való megállapítása és az évi kirovások mértékének meghatározása.

Az évi költségelőirányzat és a kiadások fedezése módjára vonatkozó határozat, az ellen netán beérkezett fellebbezésekkel együtt az előző év október hó 15-ig

a társulat mellé rendelt miniszteri megbízott útján a költségvetés két példányával együtt jóváhagyás végett részletes indokolást és tájékoztatást tartalmazó jelentés kíséretében a földművelésügyi magyar királyi miniszterhez terjesztendő fel.

f) A Tisza–Dunavölgyi Társulat közgyűlésére képviselők küldése.

g) Az évenkénti számadások megvizsgálására egy elnök és 2 tagból álló számvizsgáló és leltárvizsgáló bizottságnak megválasztása. E bizottság tagja választmányi tag vagy tisztviselő nem lehet.

h) A szám és leltárvizsgáló bizottság jelentése alapján a megvizsgált évi számadások felett való határozás és a felmentvény megadása.

i) Kölcsönök felvétele iránti határozatok, melyek azonban az 1885. évi XXIII. T.c. 93.§-a értelmében csak a földművelésügyi miniszternek a magyar királyi pénzügyminiszterrel egyetértő jóváhagyása után emelkednek jogerőre.

j) A választmány jelentéseinek s a választmány határozatai ellen beérkező fellebbezéseknek elintézése.

k) Az ártérfejlesztés és haszonarányos osztályozás ügyében a fennálló törvények által a közgyűlés hatáskörébe utalt kérdésekben való határozás.

l) Az árvédelmi tartalék alap és öntűz-biztosítási alap nagyságának megállapítása, illetve szaporítása, s ezeknek, valamint a társulat egyéb pénzeinek elhelyezésére szolgáló pénzügyintézetek kijelölése.

m) Jutalmak, segélyek és tiszteletdíjak engedélyezése.

n) A társulat feloszlása, vagy más társulattal való egyesülése iránti határozás.

o) A társulat alkalmazottai ellen a fegyelmi vizsgálat elrendelése, és ezzel egyidejűleg, vagy a fegyelmi vizsgálat során a tisztviselők felfüggesztése.

Egyébként a közgyűlés teljesíti mindazt, amit az 1884. évi XIV t.c. és 1885. évi XXIII t.c. hatáskörébe utalnak.

IV. A választmány

20.§

A társulat választmánya áll a társulat elnökéből, alelnökből és 16 választmányi tagból, kiket a társulati tagok, illetve megbízottaik sorából a közgyűlés 3 évre választ. Az időközben megüresedett tagsági helyek a legközelebbi közgyűlésen betöltendők.

A választmányi tagság személyhez kötött jog, társulati tisztviselő választmányi tag nem lehet. Ha azonban valaki megszűnt társulati tag, vagy ilyennek megbízottja lenni, ha a bíróság bűnügyben jogerős határozattal vád alá helyezi, vagy bünyfenyítő úton elítéli, vagyonbukott lesz, vagy gondnokság alá kerül, választmányi tagsága azonnal megszűnik.

A választmányi gyűléseken az igazgató-főmérnök, mérnök és számvevő hivatalból tartozik részt venni.

21.§

A választmány elnöke rendszerint a társulati elnök akadályoztatása esetén az alelnök. Ha mindkettő akadályozva volna, akkor a megjelent választmányi tagok közül jelölnek ki az illető ülésre elnököt a 2.§-ban megállapított módon.

22.§

A választmányi ülés határozatképességéhez az elnökön kívül legalább 4 tag jelenléte szükséges.

Ha a választmány tagjai ily számban meg nem jelennének, nyolc napon belül új választmányi gyűlés hívandó egybe, melyen a jelenlévők, ha az elnökön vagy helyettesén kívül legalább 2 tag van jelen, az előző választmányi tárgysorozatba felvett ügyekben érvényesen határoznak.

Árvízveszély esetén a szükséges védelem iránti intézkedés végett egybehívott választmányi gyűlés a jelenlévők számára való tekintet nélkül jogérvényesen határoz.

23.§

A választmányi ülésen a választmány minden tagját egy szavazat illeti meg. Az elnök csak a szavazatok egyenlősége esetén gyakorolja szavazati jogát és dönt.

24.§

Évenként legalább két választmányi gyűlés tartandó. Rendkívüli ülést az elnök bármikor egybehívhat, 4 választmányi tagnak az ok és cél kijelölése mellett írásban előterjesztett kérelmére pedig 8 nap alatt egybehívni köteles.

25.§

A választmányi gyűlésekre a tagokat legalább 8 nappal előre posta útján kell meghívni. Kivételt képez árvízveszély idején a védelem iránti intézkedés céljából tartandó választmányi gyűlés, mely nyomban is összehívható.

A választmányi gyűlésre az illetékes vízépítési kerületi felügyelő és a társulat mellé rendelt miniszteri megbízott is meghívandó.

26.§

A választmány a társulati igazgatás élén áll, s mint ilyennek az összes tisztviselők alá vannak rendelve.

A választmány kiváló teendői:

a) megválasztja a társulat tisztviselőit, valamint a fegyelmi és árvédelmi bizottság tagjait a társulat jogi képviselőjét kijelöli, ügyvédi díjait a jóváhagyott költségvetés keretében esetről esetre megállapítja és folyósítja.

b) végrehajtja a miniszteri rendeleteket, s mindazon ügyekben, amelyek a közgyűlésnek fenntartva nincsenek, saját hatáskörében intézkedik.

c) joga van ellenőrizni – esetleg a helyszínén is a társulat tisztviselőinek működését és a társulati pénztár kezelését.

d) a szám- és leltárvizsgáló bizottság által megvizsgált évi számadásokat és leltárt véleményes jelentése kíséretében a közgyűlés elé terjeszti, gondoskodik arról, hogy a zárszámadások a közgyűlést megelőzőleg a társulati tagokkal átnézhető alakban közöltessenek.

e) átvizsgálja az igazgató-főmérnök által készített jövő évi költségelőirányzatot, annak megállapítása iránt a közgyűlésnek javaslatot tesz.

f) átvizsgálja az igazgató-főmérnök által beterjesztett munka-előirányzatokat, tervezeteket és költségelőirányzatokat, s ezeket javaslatával a közgyűlés elé terjeszti.

g) intézkedik a közgyűlés által elrendelt munkálatok végrehajtása iránt.

h) előkészíti és tárgyalja a közgyűlés elé terjesztendő ügyeket, s javaslatot tesz mindazon ügyekben, melyek a közgyűlésnek vannak fenntartva.

i) a társulati vagyon kezelése felett rendelkezik a közgyűlés hatáskörének betartása mellett és az ellenőrzést gyakorolja.

k) 1000 arany koronán felül terjedő összegben szerződéseket köt a közgyűlés által jóváhagyott költségvetés keretén belül.

l) a befejezett munkálatok hatósági vizsgálata iránt intézkedik.

m) a társulat tisztviselői ellen a fegyelmi eljárást elrendelheti, a fegyelmi vizsgálat alá vont tisztviselőt állásától felfüggesztheti, az általa felfüggesztett tisztviselőt azonnal helyettesíti, a közgyűlés vagy a földművelésügyi magyar királyi miniszter által felfüggesztett tisztviselő helyettesítéséről 15 nap alatt gondoskodni köteles.

n) a társulati alkalmazottak nyugdíjazásai iránti ügyekben intézkedik.

o) az egyes szakaszok árvédelmi megbízottjainak támogatására minden évben 5 bizalmi férfit választ az érdekeltség tagjai közül.

p) a bírói végrehajtások útján fedezetet nem nyert, valamint az illetékes hatóságok által elévülés folytán jogerős határozattal törölni rendelt ártéri hátralékok törlését elrendeli.

r) teljesíti általában mindazt, amit a törvények miniszteri rendeletek, vagy a közgyűlés határozatai reá ruháznak.

27.§

A választmány köteletségének pontos teljesítéséért annak tagjai felelősek.

28.§

Minden választmányi gyűlésről jegyzőkönyv vezetendő, amelybe a megjelentek névsora és a hozott határozatok is felveendőek.

A jegyzőkönyvet a jegyző, igazgató-főmérnök és elnök írja alá és az ülésen felkért 2 választmányi tag hitelesíti.

A választmány határozatai ellen a közzétételtől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye.

A közzététel a 18.§-ban megállapított módon történik.

29.§

A választmányi gyűlésekről szóló jegyzőkönyv egy másolati példánya a választmány tagjainak, a vízépítési kerületi felügyelőnek, a társulat mellé rendelt miniszteri megbízottnak és a vármegye alispánjának megküldendő. Ezenkívül egy példány a választmányi gyűléstől számított 15 nap alatt a miniszteri megbízott útján a földművelésügyi magyar királyi miniszterhez felterjesztendő.

V. Elnök – Alelnök

30.§

Társulati elnök és alelnök csak társulati tag vagy ennek megbízottja lehet.

A közgyűlés őket 3 évre választja.

31.§

Az elnök:

a) képviseli a társulatot a hatóságok előtt és magánszemélyekkel szemben, szükség esetén ügyvédet alkalmaz.

b) egybehívja a közgyűléseket és a választmányi gyűléseket, és azokon elnököl.

c) felügyel a társulat igazgatására, a munkálatok végrehajtására, az alkalmazottak, vállalkozók működését bármikor tetszése szerint ellenőrzi, és ezen eljárásban rendelkezik a társulat összes alkalmazottaival.

d) felügyel a határozatok és rendeletek pontos végrehajtására.

e) kinevezi a társulati felügyelőket a jövőben megüresedő állásokra.

f) sürgős esetekben, ha a késedelem veszéllyel járna, az igazgató főmérnök kivételével az összes alkalmazottak működését beszüntetheti s a választmányt fegyelmi eljárás megindítása iránti határozás végett sürgősen összehívja.

g) sürgősség esetében költségvetésileg elő nem irányzott kiadásokra 1000 arany korona erejéig utalványozási joggal bír, tartozik azonban ily utalványozást a legközelebbi választmányi ülés útján a közgyűlésnek bejelenteni.

h) az igazgató főmérnök javaslata alapján a tisztviselőknek szabadságot, a fizetésük $\frac{1}{4}$ részéig terjedő és 12 hó alatt törlesztendő fizetési előleget adhat.

i) A megüresedett tiszt állásokra pályázatot hirdet.

Az elnöki jogkört az elnök akadályoztatása esetén vagy megbízása folytán az alelnök tölti be.

VI. Szám- és leltárvizsgáló bizottság

32.§

Az év végén lezárt számadások megvizsgálására a Társulat rendes közgyűlése minden évben egy elnök s 2 tagból álló bizottságot küld ki.

A bizottság köteles az előző évi pénztári tag nem lehet.

A bizottság köteles az előző évi pénztári számadásra vonatkozó okmányokat tételenként átvizsgálni, azokat a pénztári napló és főkönyv vonatkozó tételeivel összehasonlítani, a netaláni eltérések okait megvizsgálni, szükséges vagy szükségtelen voltukat elbírálni a társulati leltárak kezelését, valamint az ingatlanok törzskönyvét felülvizsgálni.

Tapasztalatairól a bizottság a legközelebbi választmányi gyűlésnek részletes jelentést tesz.

VII. A társulat alkalmazottai

33.§

Tisztviselők

1. Igazgató-főmérnök
2. Mérnök
3. Számvevő
4. Irodatiszt
5. Altisztek
6. Csatorna- és gátfelügyelő

Szolgák:

1. Csatorna-, gát- és zsilipőrök
2. Hivatalszolga

34.§

Igazgató-főmérnöknek csak az választható, aki az 1885 évi XXIII.t.c. 979.§-ban előírt feltételeknek megfelel.

Az igazgató-főmérnök a társulat első tisztviselője. Törvény, alapszabály közgyűlési és választmányi határozat és miniszteri rendeletek értelmében intézi a társulati ügyeket. Feje a társulat hivatali szervezetének, rendelkezik a társulat minden alkalmazottjával. Ellenőrzi azok működését s amennyiben bármely tisztviselő ellen oly kifogása merülne fel, amelyet saját hatáskörében el nem oszlathatott, tartozik arról az elnöknek és választmánynak jelentést tenni. Ennek elmulasztása esetén a tisztviselő által okozott károkért mind anyagilag, mind fegyelmileg felelősséggel terhelhetik.

Súlyosabb, sürgős esetekben, és ha a késelem veszéllyel járna, az igazgató-főmérnök az elnök távollétében a hanyag vagy hűtlen tisztviselő

hivatalos működését beszüntetheti, azt az elnöknek, valamint a választmánynak további határozás végett haladéktalanul bejelenti.

A társulat töltéseit, csatornáit, zsilipjeit, összes épületeit, szóval a társulat minden vagyonát állandó felügyelete alatt tartja, jó karbantartásukról gondoskodik, s végrehajtja mindazt, amit a védművek fenntartása tekintetében az 1884. évi XIV t.c. és 1885. évi XXIII t.c., valamint a Társulat gátvédelmi szabályzata közgyűlési és választmányi határozatai előírnak.

Árvízveszély esetén teljes joggal, de egyszersmind teljes felelősséggel vezeti és intézi az árvédelmet.

A választmánynak bemutatja a közgyűlés elé terjesztendő évi költségirányzatot, azt indoklásával együtt egy nyomtatott példányban a közgyűlés előtt minden közgyűlési tagnak megküldi, s a jóváhagyott költségvetés keretén belül, vagy a választmány által engedélyezett összeg erejéig minden kiadást és bevételt utalványoz.

A közgyűléseken és választmányi gyűléseken mint előadó működik.

A védművek állapotáról, a társulat pénzügyi helyzetéről, az esetleges árvédelemről, a hozzájárulási költségek befizetéséről, szóval mindarról, ami a társulat életére befolyással van, évenként legalább egyszer a közgyűlésnek és a választmányi gyűlésnek jelentést tesz. Állandóan figyelemmel kíséri az országhatár mentén a helyzetet, s amennyiben oly változást észlelve mely a társulat érdekeit érinti vagy sérti, erről köteles a választmánynak, szükség esetén a magyar királyi földművelésügyi miniszternek azonnal jelentést tenni.

Felügyel a társulati pénzek és alapok kezelésére, a pénztárt havonként rovincsolja, s tapasztalatairól a választmánynak és közgyűlésnek jelentést tesz.

A hátralékokat is feltüntető évi ártér kirovási főkönyveket a törvény által kijelölt állami közegekhez megküldi (és pedig a közvetlen fizetőkről szolgabírói járásonként, a községi fizetőkről községenként egybeállított egyénekenkénti kimutatásban) a behajtásukat szorgalmazza.

Az adózók időleges fizetéseképtelenségének igazolása esetén saját felelőségére fizetési halasztást adhat illetőleg javasolhat, köteles azonban ezt a legközelebbi választmányi gyűlésen bejelenteni.

A tavaszi választmányi gyűlésen bemutatja közgyűlési tagok névsorát.

Elkészíti az 1884. évi XIV t.c. értelmében az árvízvédelemnél igénybe vehető közérő célszerű beosztását, s erről az illetékes hatóságokat a törvényes határidő alatt értesíti.

Kötelessége a társulatra nézve szükséges és hasznos vagy kívánatos munkálatokat indítványozni, s mindazon tervezeteket elkészíteni, amelyeknek elkészítését akár a választmány, akár a közgyűlés elrendeli.

Csak engedélyezett munkálatokat kezdhet meg, s felelős minden munkálat terv szerinti kiviteléért.

Felfogadja az összes gát- és csatornaőröket és szolgálakat, a hanyagokat és kötelességmulasztókat megbünteti és szükség esetén elbocsátja, a kellő rend és fegyelem szigorú fenntartása érdekében felelőség mellett intézkedik.

Elkészíti az árvédelmi anyagok évi szükségleti kimutatását, és gondoskodik azok beszerzéséről.

A tisztviselők szabadság és fizetési előleg iránti kérvényét véleményes javaslat kapcsán az elnökhöz beterjeszti.

A társulat központi hivatalának hivatalos óráit az elnök hozzájárulásával megállapítja. Rendkívüli esetben a hivatalos órák számát felemelheti.

A hatáskörébe tartozó ügyekben a társulatot képviseli, s annak nevében intézkedik.

Tartozik az árterületet minden évben legalább kétszer beutazni, s minden esetben, ahol és amikor a társulat érdekei azt megkívánják, köteles a helyszínre kiszállani. Ezen kívül teljesíti mindazt, amit a közgyűlés, választmány, vagy ezek együtt nem létében az elnök reá biz.

Fegyelmi felelőséggel a választmánynak, a közgyűlésnek és a földművelésügyi magyar királyi miniszternek tartozik.

35.§

Mérmők

Mérmőknek csak az választható aki az 1885. évi XXIII t. c. 97.§-ban előírt kellékeknek megfelel.

Végzi mindazt, amivel az igazgató-főmérnök megbízza.

Köteles a védtöltéseket, csatornákat minden 3 hónapban legalább egyszer beutazni. Ezen utazása közben felügyel a társulat minden vagyonára, a védtöltéseken, csatornákon, műtárgyakon és épületeken észlelt minden oly hiány kijavítását és szükséges munkák elvégzését elrendelni, amelyek a rendszeresen alkalmazottak által elvégezhetők. Erről, valamint a külön kiadást igénylő munkálatok elrendelése érdekében az igazgató-főmérnöknek jelentést és javaslatot tesz.

Vezeti a társulat ingatlanvagyonára vonatkozó törzskönyvet, ügyel a társulati felügyelők által kezelt vízepítési és árvédelmi anyagleltárak vezetésére kezeli a társulat térképeit, könyveit és tervadatait, s ezek leltárát vezeti.

Intézi az árvédelmet a gátvédelmi szabályzat 8.§-ban előírt módon s az igazgató-főmérnök utasításai alapján.

Hivatalos teendőiben az igazgató-főmérnök utasítása szerint tartozik eljárni.

Az igazgató-főmérnök szabadságideje alatt, hivatalos távollétében vagy egyéb elfoglaltsága esetén azt felelősség mellett helyettesíti.

36.§

Számvevő

Végzi a társulat összes adószámviteli és pénztári teendőit. Nevezetesen:

1. A körjegyzők által beküldött előző évi főkönyvek és adóhivatali befizetési jegyzékek alapján lezárja a társulati ártéri főkönyveket, s megállapítja egyénenként a hátralékot.

2. Az I. számú nyilvántartási jegyzékek alapján – a betétszerkesztés keresztülvitele után a telekkönyvi végzések alapján – az összes ártéri birtokívekben keresztül vezeti a birtokváltásokat, ennek alapján elkészíti az egyes községekre vonatkozó betűsoros névmutatókat.

3. Megszerkeszti községenként a községi fizető ártéri adózókra nézve a hátralékokat is feltünteteti évi kirovások egyénenkénti kimutatásait, azokat a behajtó közegekhez leendő juttatás végett, lehetőleg az év első negyedében lemásolja, a társulati példányokat irattárilag megőrzi.

4. A közvetlen fizetők egyénenkénti adókimutatásait szolgabírói járásonként elkészíti lehetőleg a községi fizetőkével egyidejűleg.

5. Egybeállítja a két évnél régebbi hátralékosok egyénenkénti hátraléki kimutatásait körjegyzőségenként csoportosítva minden év október 15-ig. Viszont a körjegyzők által bevezetett telekkönyvi adatok felhasználásával kiállítja a bekebelezési kérvényeket, s azokat községenként csoportosítja a zálogjogi biztosítások kieszközlése végett.

6. Minden évnegyedben elkészíti a bekebelezett de kifizetett hátralékok törlése iránt szükséges adatokat.

7. Évközben nyilvántartja a bírósági sorrendi tárgyalásokon a társulat részére sorozott összegeket, s ezeket minden évnegyedben összehasonlítja a királyi adóhivatalok által megküldött letéti naplókkal az esetleges eltérések kiigazítása végett.

8. Nyilvántartja az ártéri hátralékok és késedelmi kamatok mikénti behajtását, s az eredménytől évnegyedenként kimutatást készít.

9. Ártéradó ügyekben a hivatalban megjelent társulati érdekelteknek pontos felvilágosítást és útbaigazítást ad.

10. Kezeli a Társulat pénzeit, értékpapírjait és pénzürtékű okmányait. E célra őrzí a tűzmentes pénzszekrény egyik kulcsát.

11. A Társulat javára ellennyugta mellett vagy postai úton befolyó pénzeket a pénztárba elhelyezi, a befizetett összegekről aláírásával ellátott nyugtát ad.

12. A rendszeresített társulati alkalmazottaknak költségvetésileg megállapított illetményeit és a nyugdíjazottaknak jogerősen megállapított illetményeit ezek rendes bélyeges nyugtatványai ellenében esedékességük idejében kifizeti.

13. Vezeti a pénztári naplót, amelyben hetenként zárlatot készít, s a pénzmaradvány helyességét megállapítja.

A számvevő által vezetett ezen pénztári naplónak az irodatiszt által vezetett ellenőri naplóval egyeznie kell. Ha netalán eltérés mutatkoznék, az felderítendő, s a zárlat ennek alapján készítendő.

14. Vezeti a pénztári főkönyvet, amelyben az összes bevételi és kiadási tételek, a költségvetési címletek szerint részletezve lehetőleg a kifizetéssel egyidejűleg bevezetendők.

15. Ezenkívül a pénztárban őrzött minden értékről, alapok, értékpapírok, betéti könyvek, biztosítékok, tiszti előlegek, előlegezett nyugdíjakról egy-egy külön jegyzéket köteles vezetni, s pénztárvizsgálat alkalmával előmutatni.

16. Nyilvántartja a társulat haszonbérloít, a hátralékok kimutatását minden félévben az igazgató-főmérnöknek bemutatja.

17. Gondoskodik arról, hogy a pénztárból kifizetett nyugdíjjárulékokra vonatkozó nyugtatványok beváltás végett a nyugdíjegyességűlet pénztárában minden hónap 15-ig beküldessenek.

A társulati pénztárba tartozó pénzeket és értékeket másutt mint a társulati tűzmentes pénzszekrényben őrizni nem szabad, s viszont ott idegen értékek nem tarthatók. Azért ha a pénzkészlet a napi zárlat eredményétől elütne, különbözetet a számvevő sajátjából fedezni tartozik, s ha e különbözet 10 koronát meghaladna, erről köteles az igazgató-főmérnököt értesíteni.

18. Minden év március hó 1-ig elkészíti az előző évi zárszámadást, a költségvetés egyes tételeinél előállott eltérések írásbeli felsorolásával és indokolásával együtt.

19. Nyilvántartja a társulat kölcsöneit.

20. Az ártéradók nyilvántartására, kezelésére, biztosítására és behajtására vonatkozó vagy a társulati pénztárt érdeklő kérdésekben, valamint minden más hozzá utalt számviteli, vagyonkezelési és hasonló ügyben felvilágosító jelentést tesz, illetve elintézési javaslatot készít.

A hatáskörébe utalt teendőiben az igazgató főmérnök utasítása szerint jár el.

37.§

Irodatiszt

Az irodatiszt a társulat központi hivatalának iktatói, kiadói és irattári kezelésére vonatkozó és irodai teendőit végzi.

A társulathoz érkező minden hivatalos megkeresést és értékkel meg nem jelölt csomagot az igazgató-főmérnök megbízása esetén átvesz, az iktatóba bevezeti, a megfelelő iktatói számmal ellátja, s ezután az előiratokkal felszerelve az igazgató-főmérnök asztalára teszi. Viszont az igazgató-főmérnök által az egyes tisztviselőknek kiadott ügydarabokat az illető tisztviselőknek munkakönyv mellett kiosztja.

Felelősség mellett vezeti az igazgatói és a nyugdíjügyi iktatót, annak minden rovatát kitölti, kezeli a postakönyvet.

Vezeti a névmutatót, melyben az egy ugyanazon ügyre vonatkozó ügyirat megnevezése után az ügyirat száma időrendben bevezetendő.

Felelősség mellett őrzi és kezeli a társulat irattárát, azt állandóan zárva tartja, az igazgató-főmérnök utasítására azonban az egyes ügydarabokat köteles kikeresni és előadni.

A határidőhöz kötött és gyűjtőbe adott ügydarabokat nyilvántartja, illetőleg gyűjtőben kezeli.

Kimutatásba foglalva vezeti a naponként érkező árvízmerce adatokat. Az igazgató-főmérnök utasításához képest lemásolja az egyes ügydarabokra vezetett és az elintézésre vonatkozó fogalmazványokat, azokat aláírhatja, gondoskodik azok elküldéséről – az elintézett ügydarabokat irattárilag elhelyezi és megőrzi. A benyújtott megbízólevelek felhasználásával minden év március hó 1-ig elkészíti a közgyűlési tagok névsorát, azt ugyanezen időig az igazgató-főmérnökhöz benyújtja.

Vezeti a társulat iroda-felszerelésére, bútorokra, műszerekre vonatkozó leltárát.

Őrzi a pénzszekrény egyik kulcsát, s vezeti az ellenőrző naplót.

Általában köteles mindazon hivatalos ügyek végzésére, amellyel az igazgató-főmérnök megbízza.

38.§

Csatorna és gátfelügyelők

Szakaszukat az igazgató-főmérnök javaslatára a választmány állapítja meg s a reájuk bízott szakaszba eső összes védműveket, csatornákat, épületeket „az ültetvényeket az érvényben levő felügyelői szabályzat rendelkezései szerint gondozzák.

Állandó lakásukat a felépített felügyelői lakok képezik.

Szolgálati tekintetben a mérnök, illetőleg igazgató-főmérnök rendelkezése alatt állnak, akiknek hivatalos ügyben kiadott mindennemű rendelkezéseit pontosan tartoznak teljesíteni.

Társulati felügyelő csak az lehet, aki a hazai tanintézetben vízmesteri oklevelet nyert.

39.§

Csatorna-, gát- és zsilipőrök

A társulat gátőröket, zsilipőröket és csatornaőröket alkalmaz, akik az igazgató-főmérnök által kijelölt helyen laknak, s szolgálatukat megállapított szakaszukon az érvényben levő ősi szabályzat szerint teljesítik.

Az összes őrt az igazgató-főmérnök nevezi ki és bocsátja el.

40.§

Hivatalszolga

A társulati székház udvarának rendben tartására és a hivatalszolgai teendők ellátására az igazgató-főmérnök hivatalszolgát fogad fel és bocsátja el.

VIII. Általános szolgálati rendelkezések

41.§

1. Minden tisztviselő hivatalos székhelyén tartozik lakni.

2. A társulat központi hivatalának napi munkaideje hétköznap 6 óra, vasárnap és ünnepnap 3 óra. E napi munkaidőt a hivatalos ügymenet érdekében szemmel tartásával, s a társulati elnök hozzájárulásával az igazgató-főmérnök osztja be, aki rendkívüli esetekben a hivatalos órák számát felemelheti. A hivatalos órák pontos betartása minden tisztviselőnek kötelessége.

3. Minden tisztviselő felhívásra tartozik a közgyűléseken, választmányi gyűléseken és bizottsági gyűléseken megjelenni, s ott a reá rótt teendőket teljesíteni.

4. Idegen hivatalt vagy alkalmazást a Társulatnak egy állandóan alkalmazott tisztviselője sem vállalhat.

Ez alól a választmány kivételeket engedélyezhet ugyan, ez azonban csak olyan alkalmaztatásra vonatkozhat, amely a tisztviselőt hivatalos kötelességének teljesítésében nem gátolja.

5. Kötelességének pontos teljesítéséért, valamint a jelentéseiben foglalt vagy az ügydarabokra vezetett adatok valódiságáért és helyességéért minden tisztviselő felelős.

6. A tisztviselőket a választmány élethossziglan választja – a felügyelőket az elnök nevezi ki –, s rendszerint csak fegyelmi eljárás vagy bünvádi elítélés alapján bocsáthatók el vagy abban az esetben, ha a közös hazai nyugdíjintézeti alapszabályokban előírt nyugdíjazási esetek valamelyike bekövetkezik. A társulat elnökének azonban jogában áll az 1884. évi XIV. t.c. 7.§-ban és az 1885. évi XXIII.t.c.9 6.§-ban megállapított módozatok mellett az igazgató-főmérnök szolgálati viszonyát felmondás útján is megszüntetni.

7. A tisztviselők elleni fegyelmi eljárást a volt közmunka és közlekedési magyar királyi miniszter 50.515/887. sz. rendelete szabályozza, a felügyelőkre

nézve ezenkívül, az érvényben levő felügyelői szabályzat 35.§-ában foglalt fejeletmi rendelkezések is érvényben maradnak.

8. A tisztviselőknek az elnök – az igazgató-főmérnök javaslata alapján – esetről esetre szabadságot engedélyezhet. Az örök szabadságot az igazgató-főmérnöktől kapnak.

9. Betegség esetén a tisztviselőnek egy évi szabadságra van igénye, helyettesítéséről az elnök gondoskodik.

10. Szabadságon levő vagy betegség által akadályozott tisztviselőnek a lakbért kivéve egyéb átalányra igénye nincs.

11. Az igazgató-főmérnöknek jogában van rendkívüli esetekben az összes tisztviselőnek 8 napig terjedő rendkívüli szabadságot engedélyezni és indokolt rendkívüli esetekben egy havi fizetésüket előre is kiutalványozni.

12. A társulat minden tisztviselője köteles az alapszabályokban részletezett teendőin kívül mindazt teljesíteni, amivel akár általánosságban, akár esetenként az igazgató-főmérnök őket megbízza.

IX. Árvédelmi tartalékalap

42.§

A 63 kilométer hosszú Tisza-töltésen szükséges árvédelmi kiadások fedezésére az 1885. évi XXIII.t.c. értelmében az árvédelmi tartalékalap kilométerenként 200 arany koronával számítva összesen 12.600 arany korona összegben állapítatik meg, a közgyűlés azonban az alap felemelését elrendelheti.

Ezen alap külön kezelendő, s a közgyűlés által kijelölt pénzügyintézetnél helyezendő el gyümölcsözőleg oly kikötéssel, hogy árvédelem esetén az igazgató-főmérnök rendelkezésére bocsáttassék.

Az árvédelmi tartalékalap kamatjövedelme a társulat évi költségvetésében felhasználható. Ha az alap az árvédelem alatt akként csonkulna meg, hogy annak összege kevesebb lenne 12.600 arany koronával, 6 hónapon belül ezen összegre ismét kiegészítendő.

X. Ön-tűzbiztosítási alap

43. §

Az épületek, árvédelmi anyagok és bútorokban előfordulható tűzkárok megtérítésére az ön-tűzbiztosítási alap szolgál. Az ön-tűzbiztosítási alap azon évi összegekkel, melyek a tűzbiztosításra szükségesek lennének, ha a tűzbiztosítás biztosító intézetnél eszközöltetnék, olyan összegre fejlesztendő, amelyet a közgyűlés megállapít.

Az ön-tűzbiztosítási alap külön kezelendő, és a közgyűlés által kijelölt pénzügyintézetnél helyezendő el gyümölcsözőleg. Kamatjövédalma a Társulat évi költségvetésében felhasználható.

Megállapított a Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat közgyűlésének 1925. évi október hó 11-én hozott 1. számú határozatával.

Kelt Gulácson 1925 évi október hó 11-én

/a.i./Benda Kálmán /s.k./

közgyűlési jegyző

1925. évi 24678. szám

V.A.1.

Jóváhagyom az alábbi módosításokkal²

Budapest, 1926. évi január hó 30-án

a miniszter rendeletéből

/a.i./ olvashatatlan

miniszteri tanácsos

/a.i./Gulácsy István /s.k./

miniszteri biztos

8.

1927. május 7. Vásárosnamény

Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé kinevezett véleményező bizottság üléséről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 24, lap 97–101.)

Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat

285/1927 szám

Jegyzőkönyv

Felvéve Vásárosnaményban 1927. évi május hó 7-én a Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.

Jelen voltak:

Gulácsy István miniszteri biztos, Horváth István, Kun Károly, Simon Károly és Tomcsányi Vilmos Pál véleményező bizottsági tagok, Benda Kálmán igazgató-főmérnök, Horváth Mihály napidíjas mérnök, Kisteleki József csatorna és gátfelügyelő és a földművelésügyi kormány képviselőjében Pintér László műszaki tanácsos miniszteri megbízott.

Az elnöklő miniszteri biztos a megjelenteket üdvözölvén a gyűlést megnyitja, a jegyzőkönyv vezetésével Horváth Mihály és Tomcsányi Vilmos Pál véleményező bizottsági tagokat felkéri.

² A két említett módosítást kiegészítésként beépítettük az Alapszabályba.

A miniszteri biztos kívánságára a véleményező bizottság elhatározza, hogy a tárgysorozat első pontjában tárgyalásra kitűzött ügyet, a földművelésügyi miniszter úrnak a társulati önkormányzat visszaállítása, illetve a miniszteri biztosság meghosszabbítása tárgyában kiadott rendeletét, utolsó pontként fogja tárgyalni és az ezen ügy tárgyalásánál való elnöklésre Tomcsányi Vilmos Pál véleményező bizottsági tagot kéri fel.

Ezután tárgyalattak:

1. A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 101169/1927 V.A 1 sz. rendelete a vízszabályozási járulékok kiutalása tárgyában 90/927 sz.

A véleményező bizottság a rendeletben foglaltakat tudomásul veszi és javasolja a miniszteri biztos úrnak, miszerint azon eddig követett és bevált rendszertől, hogy a társulati járulékok teljes egészükben az állami szerveknek mutattassanak ki behajtásra, a jövőben se térjen el.

2. A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 9994/1926 V.A.1 számú rendelete, a társulati alkalmazottak, illetményszabályzatának átdolgozása tárgyában. 178/1927 sz.

A véleményező bizottság az igazgató-főmérnök által bemutatott új illetményszabályzat tervezet szerinti illetményeinek az 1914. évi 1.16 szorzószám alkalmazása mellett pengő értékre átszámított illetményekkel való összehasonlítása és annak megállapítása után, hogy a tervezet szerinti illetményeknek az küldöttségek részére folyósítandó napidíjak kivételével az 1914. évi illetmények alatt maradnak és ennél fogva a jelenlegi általános kereseti viszonyoknak megfelelnek, javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a Társulat új illetményszabályzatát általánosságban a tervezet szerint állapítsa meg.

Javasolja azonban a véleményező bizottság, hogy a csatorna-, gát- és zsilipőrök évi fizetése a tervezetben foglalt 400 P 450–500 P-vel szemben állapíttassék meg 600 P, 650 P és 700 P-ben, valamint, hogy az örök részére állapíttassék meg feleségeikre és 16 évet be nem töltött törvényes gyermekeik után fejenként és évenként járó 50 P családi pótlék is. Ugyancsak javasolja a véleményező bizottság, hogy az illetményszabályzat rendelet 5.§-ába foglalt következő mondat: A természetbeni lakás az illető alkalmazott részére megállapított lakbérnél magasabbra nem értékelhető helyett a következő mondat iktassék be: „A természetbeni lakás a tisztviselőknél és altisztekre vonatkozó határozmányok szerint értékelendő a csatorna-, gát- és zsilipőröknél pedig a részükre megállapított lakbérnél magasabbra nem értékelhető.

3.A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 9037/1926 V.A. 1.sz. és 19883/1927 V.A.1. számú rendeletei a jándi tiszai partbiztosítás tárgyában 58/1927, 189/1927. szám.

A véleményező bizottság tudomásul veszi, hogy a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr vonatkozó felterjesztésére 9057/1926 V.A. 1 számú rendeletében azzal a feltétellel, hogy a munkálatokhoz szükséges összes rőzsaanyagot a helyszínen rendelkezésre bocsátja a jándi régi kanyartöltés melletti partbiztosítás államköltségen való kiépítésére hajlandónak nyilatkozott, a munkálatok sürgős végrehajtását elrendelte; hogy a miniszteri biztos úr a szükséges rőzseanyagoknak a Társulat költségére való beszerzése és a munkatérre való szállítása a már megcsorbult töltésszakasz megerősítése iránt intézkedett, és hogy a szóban forgó partvédő munkálatok nagy része az átadott anyagok felhasználásával végre is hajtatott; valamint a töltés meghizlaltatott.

Tudomásul veszi a véleményező bizottság, hogy a nagyméltóságú miniszter úr 10803/1927 V.A.1 szám alatt kelt rendeletében a Társulat által szóban forgó partvédművek céljaira átadandó rőzsemennyiséget 13914 m³-ben, a karómennyiséget 270 m³-ben állapította meg, és arra hívta fel a Társulat figyelmét, hogy ámbár a védtöltés a mentett oldalon megerősített, mégis célszerű lenne annak újabb vonalozásával alaposabb megerősítéséről gondoskodni, mert a partomlás következtében a töltés víz felőli lába megcsorbult.

Tudomásul veszi a véleményező bizottság, hogy az előírt anyagmennyiség nagy részben a munkatérre átadott, míg a hátralévő részének beszerzéses szállítása az építkezés előrehaladtával párhuzamosan folyamatban van, valamint tudomásul veszi, hogy a már végrehajtott építkezések hatása alatt a veszélyeztetett töltésszakasz melletti omladozás teljesen megszűnt és a mederképződés olyan kedvező irányban fejlődik, hogy a töltés újabb megerősítésére előre láthatólag nem lesz szükség.

Javasolja ezért a véleményező bizottság a miniszteri biztos úrnak, hogy a csakis idegen területek kisajátítása útján végrehajtható és nagy költséggel járó újabb töltéserősítéstől egyelőre tekintsen el.

4. A szám- és leltárvizsgáló bizottság jelentése az 1922. évi társulati számadások és leltárak megvizsgálásáról. 97/1923. sz.

A véleményező bizottság tudomásul veszi, hogy a számvizsgáló bizottság 1923. évi február hó 19-én az 1922. évi társulati számadásokat megvizsgálta és rendben találta azért javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy ennek alapján az 1922. évi számadásokat illetőleg a tisztikarnak a felmentvényt adja meg.

5. A szám- és leltárvizsgáló bizottság jelentése az 1926. évi társulati számadások és leltárak megvizsgálásáról. 242/1927. sz.

A véleményező bizottság tudomásul veszi, hogy a számvizsgáló bizottság 1927. évi április hó 20-án az 1926. évi társulati számadásokat megvizsgálta és

rendben találta, ezért javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy ennek alapján az 1926. évi számadásokat illetőleg a tisztikarnak a felmentvényt adja meg.

6. A vásáronaményi járás főszolgabírójának átirata a Gelénes–Vámosatya–barabási részletcsatorna fenntartása tárgyában. 213/1927. sz.

A véleményező bizottság a társulati választmánynak 1921. december 29-én 25. sz. alatt a törvényhatóság által épített Gelénes–Vámosatya–barabási részletcsatornára vonatkozó határozatában foglaltakra való tekintettel javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a szóban forgó a Társulat által átvett részletcsatornán át való közlekedési viszonyok rendezése érdekében a hatósági eljárást indítja meg.

7. Igazgató-főmérnök jelentése a legutóbbi véleményező bizottsági gyűlés óta végrehajtott, ez időszertinti folyamatban lévő és a közeljövőben végrehajtandó munkálatokról. 232/1927. sz.

Az igazgató-főmérnök bejelenti, hogy a legutóbbi véleményező bizottsági gyűlés óta a következő munkálatok hajtattak végre, illetőleg vannak folyamatban.

a. A jándi régi kanyartöltés melletti Tisza-szakaszon a Nyíregyházai Magyar Királyi Folyammérnöki Hivatal által az elmúlt év őszén megkezdett partbiztosítási munkálatok jelentékeny előhaladást tettek. Ezen munkálatokhoz a Társulat a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 9087/1926 V.A.1. sz. és 10803/1927 V.A. 1. számú rendeleteire eddig 1905 öl rőzsét és 167 m³ puhafa karót szolgáltatott át a munkatérén, amely anyagok nagyrészen a társulati anyaggyödrökben termeltettek ki. A még szükséges anyagok termelése és szállítása a partvédő munkálatok előrehaladásával párhuzamban folyamatban van.

b. A folyammérnöki hivatal kezelésében állami költségen épült tiszaszalkai partbiztosítás a mederalakulás által megkívánt mértékben kiegészített.

c. A tiszavidi gátórházzal szemben fekvő Tisza-szakaszon a partbiztosítási munkálatok a Nyíregyházai Magyar Királyi Folyammérnöki Hivatal kezelésében az állam költségén tovább folytattak és befejezésükhöz közelednek. Ezen munkálatokhoz a Társulat a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 23958/V.B.1. 1925. számú rendeletére 6867 m³ fűzrőzsével és 68 m³ puhafa karóval járult hozzá, amely anyagok jelentékeny részében a társulati anyaggyödrökből termeltettek ki és a munkatérén adattak át.

d. A tiszaadonyi belsősegek melletti Tisza-szakaszon a folyammérnöki hivatal által állami költségen foganatba vett partvédelmi munkálatok tovább

folytattattak, az időközi mederváltozásoknak megfelelően kibővítettek, és befejezésükhöz közelednek.

e. A dédai Micz-csatorna Barabás–Gelénes úti és Barabás–Vámosatya úti vasbeton hidak, valamint a Szipa-főcsatorna ún. Jármű-féle vasbeton hidjai kiépültek. Költségük 215.733.046 K, 199.356.890 K, 205.777.708 K-t tett ki.

f. A tiszavidi és nagylónyai új gátórházak és melléképületeik kiépültek. Költségük 249.395.740 K, 220.261.890 K-ra rúg.

g. A Makócs csatorna oldalrészüinek átalakítása és a csatorna fenekelése tovább folytatódott és jelentékeny előrehaladást tett. A munkálat folyamatban van.

h. A csatornatöltésekben elhelyezett csőzsilipek közül 3 rendbeli csőzsilipet és a hármashatári osztózsilipet kijavítottak, további 3 rendbeli csőzsilipük javíttatása folyamatban van.

i. A csatornákon fennálló fahidak közül többet karba hoztunk.

j. Telefonberendezésünk 208 db. új tölgy telephonoszlop beépítésével és a beszélőkészülékek, valamint a vezeték átjavításával felfrissítettük.

k. Tiszai védtöltésünk sáros szakaszainak homokkal való borítását megkezdtük.

Bejelenti továbbá az igazgató-főmérnök, hogy a folyó évben az említett már folyamatban lévő munkálatokon kívül még a következők lennének végrehajtandók, illetve foganatba veendőik:

a. A szipatorkolati szivattyútelep kiépítése.

b. A vásárosnaményi társulati központ elhelyezése.

c. A Makócsa-csatorna úgynevezett Jármű-hídjának és a Szipa–Csaronda összekötő csatorna Barabás–Tiszaadony úti hídjának vasbetonból való újraépítése.

d. A tiszaszalkai gátórház újraépítése.

e. A tiszaszalkai felügyelői lak kibővítése.

A szivattyútelep gépi berendezésének szállítására a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr vonatkozó utasításához képest szűkebb körű pályázat hirdettetett, a beérkezett ajánlatok műszaki elbírálás végett felterjesztette, és azok a Népjóléti Minisztérium műszaki osztályának véleménye alapján a földművelésügyi miniszter úr által elbíraltattak. Ugyancsak a földművelésügyi miniszter úr felhívására a miniszteri biztos úr a cseh uralom alatt álló Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulattal tárgyalást indított meg a szivattyútelep költségeihez való hozzájárulás tárgyában. Ezen tárgyalás

befejezéséig a földművelésügyi miniszter Úr rendelkezéséhez képest a szivattyútelep építésének foganatba vétele iránti intézkedések függőben tartatnak.

A társulati központ Vásárosnaményba való elhelyezése érdekében a földbirtokreform során megszerzett telekhellyel szemközt a miniszteri biztos úr a Társulat részére az elmúlt évben egy tisztviselői lakás céljaira alkalmas lakóházat vásárolt. Az említett telekhelyen építendő, az irodahelyiséget és két tisztviselői lakást magába foglaló székház, valamint szolgálakás és istálló terve elkészítették és műszaki elbírálás végett a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz felterjesztettek, és azok a miniszter úr által a tervekre a műszaki elbírálással kapcsolatban közölt észrevételek és időközi megfontolások által indítatva újabb tervek kidolgozása vétetett munkába. Remélhető, hogy ezen újabb tervek elkészülte után a tervezett építkezés még az év folyamán végre lesz hajtható.

A véleményező bizottság az igazgató főmérnök jelentésében foglaltakat tudomásul veszi, egyben az igazgató-főmérnök ezen jelentése által indítatva, hogy Kisteleky József társulati felügyelő a tárgyalt építkezéseknél elismerésre méltó szorgalommal és kiváló eredménnyel működött közre, javasolja a miniszteri biztos úrnak hogy nevezettnek további igyekvésre szolgáló serkentésül is állapítson meg 300 P jutalmat.

8. A Nyíregyházai Magyar Királyi Pénzügyigazgatóság 50259 II. 1926. számú átirata behajthatatlan ártéri járulékok törlése tárgyában. 537/1926. sz.

A véleményező bizottság javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a Barabás községben kimutatott 2.88 K. Tarpa községben kimutatott 61 K, és Tiszavid községben kimutatott 3.65 K behajthatatlan ártéri járulék e címen leendő törléséhez járuljon hozzá.

9. Igazgató-főmérnök jelentése Molnár István társulati számvevőhelyettes lemondásáról és elhalálozásáról. 536/1926. sz. és 626/1926. sz.

A véleményező bizottság mély részvétellel veszi tudomásul, hogy Molnár István számvevőhelyettes 1926. évi október hó 27-én meghalt és javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a nevezettnek súlyos betegsége alatt 1926. szeptember 15-én kelt lemondó nyilatkozatát tárgytalannak tekintve, az elhunynak 1926. év október havára járó 4.150.000 K fizetését, valamint temetkezési költség címén 3 havi fizetésének megfelelő 12.450.000 K-t összesen 16.600.000 K-t azaz 1328 pengőt özvegyének a társulati pénztárból folyósítson.

10. Székely Ferenc gátőr kérvénye segély iránt. 606/1926. sz.

A véleményező bizottság javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy Székely Ferenc nagylányai gátőr részére, aki a vele egy háztartásban élt és a múlt

év őszén elhalt fia temetési költségeinek fedezése miatt súlyos anyagi zavarba jutott, állapítson meg 200 pengő rendkívüli segílyt.

11. Társulati örök kérvénye tűzifa illetmény megállapítása és a részükre kiutalt töltéskaszáló legeltetésének engedélyezése tárgyában 721/1926. sz.

A véleményező bizottság javasolja a miniszteri biztos úrnak, miszerint tekintettel arra a körülményre, hogy a Társulat tűzifa kitermelésére alkalmas erdőterülettel nem rendelkezik, valamint tekintettel az okszerű töltésfenntartás követelményeire a társulati örök tűzifa járandóság megállapítása és a részükre kiutalt töltéskaszalók legeltetésének megengedése iránt előterjesztett kérelmét ne teljesítse.

12. Jancsó Gyula vállalkozó kérvénye a dédai Micz-csatorna Barabás-Gelénes úti hídja építési munkálatai végleszámolásának módosítása tárgyában.182/1927. sz.

A véleményező bizottság abban a véleményben van, hogy miután a kérvényező a dédai Micz-csatorna Barabás-Gelénes úti vasbeton hídja építésére hirdetett pályázat eredményeképpen benyújtott árajánlatában az útpálya macadám borítására általa magadott m²-enkénti 200.000 K-s egységárat az általa pótlólag benyújtott ajánlatában önként változtatta meg 60.000 K-ra, minthogy a híd építése pótajánlatának tekintetbe vételével is ítéltetett oda a vállalkozónak, az építkezés végleszámolásában teljesített macadám burkolás helyesen számíttatott el 60.000 K-s egységárral és ezért javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a vállalkozó azon kérelmének, hogy a szóban forgó burkolás 200.000-es egységárral számoltassék el. ne adjon helyet.

13. A közgyűlési tagok 1927. évi névjegyzékének a hitelesítése. 233/1927. sz.

A véleményező bizottság a bemutatott névjegyzéket hitelesíti. Az elnöklő miniszteri biztos az elnöki széket Tomcsányi Vilmos Pál véleményező bizottsági tagnak átadván és a gyűlésteremből eltávozván tárgyalatott:

A véleményező bizottság javasolja a közgyűlésnek, miszerint tekintettel arra a körülményre, hogy az utóbbi időkben megindított, illetve tervbe vett nagyarányú munkálatoknak, nevezetesen a szipa-torkolati szivattyútelepnek, a vásárosnaményi társulati székháznak, az új gátórházaknak, a vasbeton csatornahidaknak, a csatorna tisztításoknak és átalakításoknak zavartalan végrehajtása fölötte kívánatossá teszi, hogy ezen munkálatok vezetése egy kézben összpontosuljon, ugyanazon személy által irányíttassék, amely azokat megindította és eddig is rendkívüli eredménnyel vezette, forduljon azzal a kérelemmel a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz, miszerint ez idő szerint a társulati önkormányzat visszaállításától

tekintsen el, a miniszteri biztosságot továbbra is tartsa fenn, és Gulácsy István miniszteri biztos működését további két évre hosszabbítsa meg.

Több tárgy nem lévén az elnök a gyűlést berekesztette.

Kelt mint elől.

Hitelesítjük:	Az 1–13 pontokra nézve	Jegyezte:
Tomcsányi Vilmos Pál /s.k./	Gulácsy István /s.k./	Horváth Mihály /s.k./
Horváth István /s.k./	miniszteri biztos	napidíjas mérnök

A 14. pontra nézve: Tomcsányi Vilmos Pál /s.k./
elnöklő véleményező bizottsági tag

9.

1927. május 10. Beregszász

Jegyzőkönyvi kivonat a Beregi Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat választmányának üléséről. (Krejci Vladimír, miniszteri megbízott kinevezéséről)

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 107, lap 6.)

Beregi Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat
182/sz. 1927.

Jegyzőkönyvi kivonat

A Beregi Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat választmányának 1927. február hó 4-én tartott ülésében 1. sz. alatt hozott határozatáról.

1. A földművelésügyi miniszter úr 80.718.-VIII.e. 1926. sz. leirata a liquidáció tárgyában. 1023/1926. sz.

A választmány tudomásul veszi, hogy a határ által két részre osztott eredeti Társulat liquidációja megejtése a Csehszlovák Köztársaság és a Magyar Királyság kormányai által kiküldött bizottság működéséről 1925. évi május hó 9-én Beregszászban felvett jegyzőkönyv határozmányai az érdekelt kormányok által jóváhagyattak.

A választmány örömmel veszi tudomásul, hogy a Társulathoz miniszteri megbízottként Krejci Vladimír műszaki tanácsos úr, az Uzhorodi Kultúr-mérnöki Hivatal főnöke, a Társulat volt miniszteri biztosa küldetett ki és őt ezen minőségében szívesen üdvözli.

Tudomásul veszi a választmány, hogy a Csehszlovák Köztársaság kormánya megbízta a Pénzügyminisztériumot, hogy a liquidáció pénzügyi vonatkozású részeinek elintézésére bizottságot állítson össze és felkéri a társulati

elnököt, alelnököt, ifj. Weisz Ferenc választmányi tagot és az igazgatófő-mérnököt, hogy ezen bizottságban a Társulatot képviseljék.

Megbízza a választmányt s társulati elnököt, alelnököt és igazgató-fő-mérnököt, hogy a fentebb említett jegyzőkönyv 2. pontjában foglaltak szerint az okmányok, iratok, tervek stb. megosztását, valamint a jegyzőkönyv „egyéb határozmányai” cd.IV. J.K. pontjában foglaltak szerint az 1 sz. melléklet IV.J.K. pontjaiban említett leltári tárgyak megosztását a magyarországi Társulat megbízottaival érintkezésbe lépve eszközöljék.

A jegyzőkönyv 5. pontjában foglaltak szerint az árvédelmi bizottság ellenőrzésére egybeállítandó bizottsága a választmány a Társulat képviseletében az elnököt, alelnököt és igazgató-főmérnököt küldi ki.

A jegyzőkönyv I. sz. melléklete IV.H.I., és 2 pontjaiban felsorolt ingatlanok értékének megbecslésére az egyéb határozmányok ad.IV.H.I. és ad.IV.H.2., bekezdéseiben foglaltak szerint alakítandó bizottságba a választmány az Társulat képviseletében az elnököt, alelnököt, Fritzsche Arthur és Kullman Károly választmányi tagokat és az igazgató-főmérnököt küldi ki.

Végre a jegyzőkönyv „egyéb határozmányai” V.f. pontjában foglalt azon felhívástól indítva, hogy addig is, amíg az Ármentesítő Társulatok Nyugdíjintézete kötelékébe tartozó társulati nyugdíjasok ellátási összegei a két érdekelt állam kormányai közös megállapodás útján rendezhetők lesznek, ezen nyugdíjasokat a Társulat részesítse megfelelő támogatásban, javasolja a választmány a társulati közgyűlésnek, hogy a szóban forgó, a jegyzőkönyv III. sz. mellékletének 2. pontja alatt felsorolt nyugdíjasok, illetve ezek özvegyei és árvái megállapítandó hatállyal folyósítson csehszlovák pénzben olyan összegű előlegeket, amelyek megfelelnek a részükre alapszabályszerűen megállapított ellátási összegek ötszörösének. – Egyben a támogatás sürgősségére való tekintettel utasítja a választmány az igazgató-főmérnököt, hogy eddig is, amíg a közgyűlésnek ez ügyben módjában lesz határoznia, a szóban forgó előlegeket a nyugdíjasok részére a társulati pénztárból utalványozza.

A jegyzőkönyvi kivonat hitelélül:

Beregszász, 1927. május 10.

(pecsét)

Benda Kálmán

igazgató-főmérnök

10.

**1927. május 10. Beregszász
Jegyzőkönyv a Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat
liquidálása tárgyában.**

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 187, lap 5–16.)

MÁSOLAT

Jegyzőkönyv

Felvetetett a Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat liquidálása tárgyában.

A Magyar Királyi Kormány és a Cseh Köztársaság attól az óhajától vezényelve, hogy a közös érdekekben biztosítsák a határ által kettémetszett társulatok fenntartását, valamint, hogy egyidejűleg a jövőre nézve szabályozzák a két társulatrész egymás közötti viszonyát abban a tekintetben, hogy a szerződő felek egyikének területét fenyegető árvízveszedelmet elhárítsák, megbízottaiként kiküldötték az alább megnevezett urakat, akik a szóban forgó kérdést letárgyalták.

A tárgyalásokon részt vettek:

1. A Magyar Királyi Kormány részéről:

Walter Emil miniszteri tanácsos a Magyar Királyi Külügyminisztériumba, Tellyesniczky János helyettes államtitkár a Magyar Királyi Földművelésügyi Minisztériumba.

2. A Cseh Köztársaság kormánya részéről:

Dr. Eisenstain Ottó miniszteri tanácsos, a Földművelésügyi Minisztériumba Prágába, Jodas Ambrus, mérnök, miniszteri tanácsos, a Földművelésügyi Minisztériumba Prágába, Pechanek Ambrus, mérnök, főtanácsos a Közmunkaügyi Minisztériumban, Szalontai Benő miniszteri titkár a Külügyminisztériumban, Prágában.

A trianoni békeszerződésben megállapított határ megvonása folytán a Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat árterülete két részre osztott. Az egyik rész Magyarország, a másik rész Csehszlovákia területén fekszik. Ezen szétosztásból kifolyólag felmerült annak szüksége, hogy a régi társulat liquidálása tárgyában megállapodás létesíttessék, valamint, hogy a két résznek egymáshoz való viszonya a jövőre nézve szabályoztassék.

Az ebben a tárgyban felmerülő kérdések tanulmányozása és az illetékes szakértők véleményének részletes kikérése után a megbízottak megállapodtak abban, hogy a liquidálás alapjául a következő három pontban jelzett irányelvek fognak szolgálni:

I. A területek elosztása; annak a százaléknak a megállapítása, amely az elosztás alapjául szolgál.

II. A régi közös Társulat vagyonának elosztása.

III. A fent jelzett Társulat tartozásainak és kötelezettségeinek felosztása.

Az I–III. pontig jelzett kérdésekre vonatkozó adatok a jelen jegyzőkönyv I–III. mellékleteiben foglaltatnak.

Általános rendelkezések:

1. A társulatnak azon volt tagjai, akiknek birtokai a határmegvonás folytán jelenleg a másik szerződő fél területén fekszenek, a régi Társulattól kiválnak. Következésképpen a jövőben csakis azon közös érdekű kötelezettségeknek tartoznak eleget tenni, amelyek a jelen egyezményben körülírtak.

A Társulatnak a határ által elválasztott két részből önálló társulatok fognak alakíttatni.

2. Minden berendezés (gátak, csatornák, zsilipek, minden műtárgy ide értve a gátórházakat) minden ellenérték nélkül annak a társulatrésznek tulajdonában megy át, amelynek területén fekszik.

A régi társulatok egyéb vagyona, amely nem képezi a vízművek vagy azok tartozékainak részét, úgyszintén a terhek a két társulatrész között minden Társulatra nézve az I. mellékletben megállapított kulcs szerint megosztandó.

A másik szerződő fél területére eső társulatrészre vonatkozó és ezen társulatrész igazgatásához szükséges minden adat, irat, terv, okmány stb. minden megtérítés nélkül eredetiben vagy másolatban az illető érdekeltiségnek a legrövidebb időn belül átadandó. A szerződő felek területén levő társulatrésznek a természetben megosztott ingóságok és értékek vám- és illetékmentes átadását biztosítják.

Azon tervek, térképek, okmányok stb. másolatai, amelyek a másik társulati rész területére vonatkoznak, ennek a jövőbeli kívánságára díjtalanul fognak rendelkezésre bocsáttatni.

3. Megállapodás történt arra nézve, hogy a pénzügyi liquidációval kapcsolatos kérdések rendezése a két állam szakértőiből alakított külön pénzügyi bizottságra fog bízni. Ennek a bizottságnak feladata lesz a követeléseket és tartozásokat az I. mellékletben jelzett százalék alapul vétele mellett rendezni, figyelembe véve az államok törvényes rendelkezéseit, valamint a jelen jegyzőkönyv rendelkezéseit, amennyiben ezek az érdekelt államok által jóváhagyódnak.

4. A bizottság megállapodott abban, hogy képviselői államainak javasolni fogják a szóban forgó pénzügyi bizottságnak jelen megállapodás

jóváhagyásától számított 3 hónapon belül leendő megalakítását és, hogy az megbízassék munkásságának lehető mielőbbi felvételével és befejezésével.

5. A szerződő felek teljhatalommal felruházott külön biztosokat fognak küldeni, akik, fel fognak hatalmazni arra, hogy veszély esetén, a társulatok területeit fenyegető gátszakadás veszélye esetén vagy pedig már beállott gátszakadás esetén minden szükséges intézkedést megtegyenek, hogy a veszélyt elkerüljék, vagy legalábbis csökkentsék, hogy az életet és a vagyont megmentsék, hogy a kiöntött vizet visszatérleljék stb.

6. Amennyiben a védelmi intézkedéseknek kölcsönös és gyors fogantatása megkívánja, hogy a két társulati rész vezető közegei, vagy az 5. cikk értelmében kiküldendő teljhatalmú megbízottak egymással közvetlenül telefon útján érintkezzenek, úgy erre vonatkozólag a megbízott műszaki közegek fognak a kérdés tanulmányozása után a kormányoknak jelentést tenni.

7. A két Szerződő Félnek a szabályozással és fenntartással megbízott szervei, ideérve a munkálatoknál alkalmazott munkásokat, amennyiben azt a munkálatok végrehajtása szükségessé teszi, a munkahelyen szabadon közlekedhetnek.

A másik állam területére azonban akkor szállhatnak ki, ha azt előzőleg a vámhatóságnak bejelentették. Mindezen személyzetnek láttamozott fényképes igazolvánnyal kell ellátva lenniük. Ezek az igazolványok azon állam illetékes hatóságai által láttamozandók. Az igazolványok 3 hónapi időtartamra állítanak ki és érvényességük lejártuk előtt esetről esetre meghosszabbítható.

Ezen igazolvány minden más engedélyt helyettesít.

A munkásoknak adott engedély csak a munkahelyre érvényes, amelyet elhagyniuk nem szabad. A munka befejeztével a munkások a vámközegek ellenőrzése mellett saját határterületükre tartoznak visszatérni.

8. A szerződő felek megengedik, hogy az illető állam által végzendő szabályozási és fenntartási munkálatokhoz szükséges szerszámok és anyagok a saját vámhatóságnak történt előzetes bejelentés mellett a határon vám- és illetékmentesen átvihessenek, valamint, hogy ezek a szerszámok a határzónán át szárazföldi, vízi vagy vasúti úton szállíttassanak.

9. A szétválasztott társulatrészek árvédelmi és belvízi műveinek a jövőben való fenntartása azon társulatrész feladata, amelynek területén az illető mű fekszik.

10. Azon csatornarészeket illetőleg, amelyeknek közepe képezi a határt, a következőkben történt megállapodás:

A Szipa–Csaronda összekötő csatornának csatornafeneke és annak jobb gátja a Nagylónya–Harangláb országúton levő hídtól lefelé eső szakasza a csehszlovák társulat által fog fenntartatni. Az említett csatornának a jelzett hídtól felfelé fekvő részének csatornafeneke, valamint ennek a csatornának bal gátja az említett híd közepétől számítva a magyar társulat feladatát fogja képezni.

A Mezőkaszony–bótrágyi csatorna határrészeinek a fenntartása, ideértve a határon lévő fahíd fenntartását, a magyar társulat kötelessége. Abban az esetben, ha ennek a hídnak újjáépítése válnék szükségessé, a költségek a két társulatrészt egyenlő arányban terhelik.

A Kovácspatak, Szipa-csatorna, Mosztok-csatorna és dédai Micz-csatorna határszéli részeinek fenntartása a csehszlovák társulatot terheli.

A fent említett határszéli csatornák fenntartásának költségei teljességében azt a társulatrészt terhelik, amely azokat fenntartani köteles.

Badaló község felett a Tisza-gátnak magyar területen fekvő északi lába határt képez. Avégből, hogy a magyar társulat ezt a gátat fenntarthatassa, és hogy magas vízállás esetén az elodázhatatlan munkálatokat elvégezhesse, a magyar társulat engedélyt kap arra, hogy a gát lábától számított 5 méteres zónát csehszlovák területen használhassa.

Amennyiben a régi társulat a Vérke csatornán vízjogokat szerzett, ezek a jogok a két új társulatra háramlanak.

11. A két társulat területén levő helyrajzi jelek úm. háromszögelési pontok nivellálási fixpontok, kilométer és hektométer kövek fenntartatnak. Az alkalmazottak ezeket a jeleket munkáinknál szabadon és mindenkor használhatják.

12. A két kormány megbízottai megállapodnak abban, hogy a Bodrogközi Ármentesítő Társulat liquidálásának kérdése folyó évi június hó 17-én Kassán fog tárgyalatni.

13. A jelen jegyzőkönyv rendelkezései a két kormány által jóváhagyandók, és azok a kormány részéről történt jóváhagyása kölcsönös közlése után léptek életbe.

Kelt Beregszászon, két példányban 1925. május 9-én.

A Magyar Királyi Kormány részéről:	A Csehszlovák Köztársaság Kormánya
Walter /s.k./	Dr. Eisenstein /s.k./
Tellyesniczky /s.k./	Jodas mérnök /s.k./

I. melléklet.

A Beregi Vízszabályozó és Ármentesítő társulat liquidálására vonatkozó adatok.

I. A közös felosztása és a százalékos arány megállapítása.

A. A terület következőképpen oszlik meg:

Társulat magyar része 65.637 kat. hold 585 öl 2 44.41%

Társulat csehszlovák része 82.166 kat. hold 806 öl 2 55.59%

B. A kataszteri tiszta jövedelem a következő:

Társulat magyar része 350.566.46 K 48.96%

Társulat csehszlovák része 365.428.74 K 51.04%

C. Vízi művek és építkezések létesítése folytán az árterület értéknövekedése a következő:

Társulat magyar része 3,753.980.07 K 43.44%

Társulat csehszlovák része 4,888.436.97 K 56.56%

II. A liquidáció alapját a C. alatt jelzett százalék képezi, nevezetesen:

Magyar részre 43.44%

Csehszlovák részre 56.56%

III. A liquidáció napjául általában 1922. december 31-e szolgál, hacsak az alábbiakban a társulat egyes vagy és teherterteleinél más időpont nem állapított meg.

Vagyonra és teherre vonatkozó adatok a társulat által adott felvilágosítások alapján állapítottak meg.

IV. Vagyon

Magyarországon Csehszlovákiában

A. Készpénz 1922. december 31-én

a társulati pénztárban Beregszászon 1.331.80 K 17.298.59 K

B. Értékpapírok:

A társulati pénztárban

Beregszászon

1. Hadikölcsön, névérték, magyar 31.000. K

2. 4%-os koronajáradék, névérték 10.000 K

A Beregszászi Hitelintézetnél:

3. 4%-os magyar korona
járadék, névérték 150.000 K

4. Hadikölcsön névérték 25.000 K

A Slovenska Banka kassai fiókjánál

5. Hadikölcsön névérték 5.000 K.

6. Letét a Mezőkaszonyi Gazdasági Banknál 897.42 K

A Pesti Magyar Kereskedelmi Banknál

7. 4%-os magyar koronajáradék névérték	6.600 K
8. Hadikölcsön névérték	40.000 K
9. Hadikölcsön névérték	24.000 K

C. Az 5.177.000 korona törlesztéses kölcsön annuitásai, amelyek 1919. május 1. óta csak a Társulata csehszlovák részében szedetett be, az adóhivatalok által a Pozsonyi Pénzügyi Vezérigazgatósághoz szállítottak be.

Ezek az annuitások 1922. április 30-ig a következő összegeket érték el:

Nem bélyegzett bankjegyekben	94.920 K
Bélyegzett bankjegyekben	218.460.46 Kcs

D. A magyar királyi pénzügyminiszter által 1893. március 31-én 17.827 és 1894. június 7-én 37.131 szám alatt a társulatnak 160.000 és 55.000 forint államkölcsön engedélyeztetett.

Az adóhivatalok ennek törlesztésére befolyt összeget a szóban forgó államkölcsön kiegészítése céljából visszatartották. A visszatartott összeg magassága a társulatnál nem állapítható meg, hanem csupán a Központi Számvevőségénél Budapesten vagy pedig az Ungvári Pénzügyigazgatóságnál.

A hátralékok tőkében a következő összegekre rúgnak:

a magyar részen	2.777.59 K
a csehszlovák részen	29.210.03 K

E. Tekintettel arra, hogy az 5.177.000 koronás kölcsönnek máig hátralékos összege csupán 1923. január 1-re állapítható meg, a liquidálandó Társulat két részére nézve és tekintettel arra, hogy ezen kölcsön liquidálásának napjául 1919. március 31-e állapított meg, előbb meg kell határozni az 1919. március 31-én fennálló hátralékok összegét.

F. A vízművek fenntartása címen esedékes hozzájárulásból 1922. december 31-ig a következő összegek nem folytak be:

Magyarországon Csehszlovákiában

a magyar részen	460.829.74 K
a csehszlovák részen	216.821.19 Kcs

G. Alapok

1. Árvédelmi alap:

Magyarországon a vásárosnaményi
Takarékpénztárnál

10.000 K

Csehszlovákiában a Bereg Megyei
Központi Takarékpénztárnál 3.500 Kčs

2. Tűzbiztosítási alap:
Magyarországon a Vásárosnaményi
Takarékpénztárnál 12.000 K

Csehszlovákiában a Beregszászi
Hitelintézetnél 12.467.82 Kčs

3. Bíróság alap:

Magyarországon a Vásárosnaményi
Takarékpénztárnál 160.000 K

Csehszlovákiában a Bereg Megyei
Központi Takarékpénztárnál
Beregszászon 204.23 Kčs

4. Telefonbiztosíték:
Magyarországon a Debreceni Posta
és Távírda Igazgatóságnál 63.859 K

5. Nyugdíjalap:
a Magyar Társulati Nyugdíjpénztárba
befizetve Budapesten 63.859 K

H. Ingatlanok:

1. Területek, amelyek nem szolgálnak
a társulat céljaira, hanem gazda-
ságilag kiműveltetnek.

Magyarországon 54 k. hold 604 ö²
Csehszlovákiában 87 k. hold 204 ö²

Épületek:

a. központi iroda épülete és
melléképületek, valamint kert
Beregszászban Moravszka ul. 32. 25.537 forint

b. felügyelői lak Nagydobrony községben

c. felügyelői lak Eszenyben zsilip mellett	
d. felügyelői lak Tizzaszalkán a zsilip mellett	
I. Építési anyagok: Magyarországon és Csehszlovákiában	
K. Ingó vagyon: Műszerek, bútorok stb. a beregszászi központban.	
L. Követelések:	
1. Bérhátralékok:	
Magyarországon	3.232.40 K
Csehszlovákiában	2.630.40 Kčs
2. Adóvisszatérítési hátralékok az 1919. év 3. és 4. negyedére	
Magyarországon	31.248.54 K
Csehszlovákiában	1.302.04 Kčs
3. Ung megye út-hozzájárulási hátraléka Csehszlovákiában	520.25 Kčs
4. Csehszlovákiában folyó perekből eredő követelések	
a. Per Beregdéda község ellen	4.732.90 Kčs
b. Az állam ellen indított per	5.684.45 Kčs
c. Sicherman Miksa ellen indított per	4.088 Kčs
5. Röck István és Első Brünni Gépgyár Rt.-nek adott előleg	1.537.50 K
V. Teher	
a. Kölcsön kereskedelmi banknál Budapesten a hátralék 1919. március 31-ével liquidálandó	
b. A magyar állam által nyújtott államkölcsön /1.vagyontételek d. pontját/ c. Lombard kölcsön a kereskedelmi banknál Budapesten az összeg utólagosan fog megállapíttatni	
d. Perekből eredő tartozások:	

néhay Árvay Boneventura és jogutódainak a követelése a társulattal szemben. A per folyik. A per eredményéhez képest, ha szükséges, a két új társulat a költségek fizetésére nézve meg fog állapodni.

e. Röck István és a Brünni Első Gépgyár

Rt. 1914.év folyamán a társulat beregszászi pénztárába értékpapírokban /budapesti községi kölcsön/ biztosítékot tett le, ennek névértéke

7.000 K

f. Régi nyugdíjasok:

a budapesti nyugdíjintézet által megállapított évi nyugdíj:

magyar részen

10.893.86 K

csehszlovák részen

12.276.19 K

Különleges rendelkezések

ad IV.A. Minthogy a társulati pénztárban 1922. december 31-én volt készpénz mind magyar, mind csehszlovák területen a régi társulat közös érdekében teljesített munkálatokra használtatott fel és minthogy az említett naptól kezdve ez a készpénz, eltekintve egész kis összegtől, felhasználtatott, a bizottság abban állapodott meg, hogy a szóban forgó készpénz liquidálásától eltekint.

ad IV.B. Az 1–9. említett értékpapírok értékesítésük után a két társulat között felosztandók, m.p. magyar részre 43.44%, csehszlovák részre pedig 56.56 % esik.

ad IV.C. Az itt említett összegek a csehszlovák társulatrészt illetik meg és az 5.177.000 korona kölcsön törlesztésére fognak fordíttatni.

ad IV.D. Az ezen cím alatt említett összegek csak akkor fogják liquidálás tárgyát képezni, ha a pénzügyi bizottságnak a Budapesti Központi Számviteli Hivataltól kért felvilágosítások során megállapítást nyer, hogy a kölcsön időközben egészben vagy részben törlesztetett.

ad.IV.E. Ennek a kérdésnek a rendezése az alakítandó pénzügyi bizottságnak marad fenntartva.

ad.IV.F. Ezek az összegek nem képezik liquidálás tárgyát és teljességükben a társulatok illető részét illetik meg.

ad.IV.G. A IV.1–4. tételek alatt jelzett összegek liquidálандók. A IV.G. 5. szám alatt jelzett összeg csak akkor vehető figyelembe, ha a vízi társulatok budapesti nyugdíjintézetének ügye szabályoztatott.

ad.IV.H.1. Az új társulatok területén lévő területek általában annak a társulatrésznek birtokába mennek át, amelyeknek területén azok fekszenek. Ezen területek liquidálása céljából azok értéke vegyes bizottság által fog megállapítani. Az értékelés megtörténtével a területek természetben fognak a megállapított százalékos arányban a két társulat között megosztani. Esetleges különbözések, amelyek a becsérték között mutatkoznának, ugyan ezen alapon fognak kiegyenlíttetni.

ad.IV.H.2.a.b. Az említett házak a két társulat képviselője által fognak megbecsülni. Mind a két ház a csehszlovák társulat tulajdonába megy át, amely a megállapított kulcs szerint esedékes értéket készpénzben fizeti meg a magyar társulatnak.

Ez a rendelkezés mihamarább, de legkésőbb 3 hónap alatt a jelen jegyzőkönyvek az illető kormányok által leendő jóváhagyása alatt végrehajthatandók.

ad.IV.H.2.c.d. A c. alatt említett ház ellenérték nélkül a csehszlovák társulat, a d. alatt említett ház ugyancsak ellenszolgáltatás nélkül a magyar társulat tulajdonába megy át.

ad.IV.J.K. tekintettel az anyagok és az ingó vagyon (műszerek, bútorok stb.) csekély értékére, a bizottság felhívja a két társulatot, hogy ezt a kérdést, szükségleteik mérlegelése mellett egymás között rövid úton rendezzék.

ad.IV.L. 1–3. Az ezen tételek alatt jelzett követelések nem képezik liquidálás tárgyát, tekintettel arra, hogy a legnagyobb részük kétséges.

ad.IV.L.4. a.c. Ezek az összegek a megállapított százalékos arány szerint megosztandók, tekintettel arra, hogy az a./alatti esetben jogérvényes ítélet áll fenn, a c./alatti esetben pedig a téglák természetben már visszaadtak.

ad.IV.L.4.b. Ez az ügy csak az illetékes bíróság döntése meghozatala után rendezhető. Annak liquidálása tehát annak idején a két társulatrész között létesítendő külön megállapodás tárgyát fogja képezni.

ad.IV.L.5. Ez az előleg csak abban az összegben fogja liquidálás tárgyát képezni, amellyel a csehszlovák társulatnak szállítandó gép és szivattyú vételára csökkenteni fog.

ad.V.a.b.c. Ez a három tehertétel a megállapított százalékarány szerint 1919. március 31-ével liquidálандó.

ad.V.e. Abban az esetben, ha a szóban forgó gépet és szivattyút a csehszlovák társulat a gyártól átveszi, és a vonatkozó szerződés nem semmisítenének meg, a biztosíték a csehszlovák társulatnál a szerződésből folyó kötelezettségek biztosítása céljából letétben marad.

ad.V.f. A két társulat régi nyugdíjasai illetményeinek rendezése csak akkor foganatosítható, ha a két érdekelt állam a Budapesti Nyugdíjintézet-re megállapodott. A bizottság felhívja a két új társulatot, hogy az említett nyugdíjasoknak időközben megfelelő segélyösszegeket engedélyezzen.

II. Melléklet

Régi tisztviselők:

1. Csehszlovák területen:

Igazgató főmérnök

Benda Kálmán, Beregszász

Gátfelügyelő

Sztrakovits Kálmán, Esen

Czikajlo Sándor, Beregszász

Gátőrök

Bátori Béni, Esen

Barta Gábor, Batu

Szántai Ferenc, Szalóka

Nagy Gábor, Heteny

Beregszászi József, Esen

Badó József, Velki Dobron

Szatmáry Miklós, Esen

Katona János, Velki Dobron

Hidi Gyula, Velki Dobron

Molnár János, Velki Dobron

Csele István, Velki Borzava

Galajda Ferenc, Tiszacsoma

Kocsis Bertalan, Halábor

Dávid Sándor, Zápson

Barta Dániel, Rafajna, Nove Selo

Kocsis Antal, Velka Borzova

Göncz Ferenc, Balazér

2. Magyar területen:

Gátfelügyelő:

Kisteleky József, Tiszaszalka

Gátőrök:

Gönczy István, Badaló

Drabbant János, Tarpa

Széchy Bertalan, Tivadar

Drabbant Lajos, Gulács

Kocsis János, Jánd

Göncz Dániel, Tiszavid
Lipcsey István, Tiszakerecseny
Székely Ferenc, Nagylónya
Vajda István, Vámosatya
Kosztai Kálmán, Tiszavid
Butella János, Beregdaróc
Kovács Sándor, Barabás
Kakuk Lajos, Jánd
Barcsai Károly, Csaroda
Nyugdíjasok
1. Magyar állampolgárok:
Pávay Józsefné, gátőr özvegye, Gulács
Szegedi Lajosné, gátőr özvegye, Fejérgyarmat
Keresztyén Sándorné, gátőr özvegye, Tarpa
Drabant Jánosné, gátőr özvegye, Tizzaszalka
Beniczky Kálmánné, gátfelügyelő özvegye, Nyíregyháza
Csirpák János, gátőr, Tákos
Tóth Mihályné, gátőr özvegye, Beregdaróc
Vincze Lajos, gátőr, Csaroda
Szarka Gyula, igazgató-főmérnök, Gulács
Veress László, gátfelügyelő, Gelénes
Szathmári Mózes, gátőr, Gulács
Drabant József, gátőr, Gulács

2. Csehszlovák állampolgár
Szabó József, gátőr, Beregszász
Dancs Lajosné, szolga özvegye, Beregszász
Szabó Kálmánné, gátőr özvegye, Esen
Hidi Sándorné, gátőr özvegye, Velka Dobron
Szabó Gábor, gátőr, Esen
Katona Ferencné, gátőr özvegye, Esen
Bálint Andrásné, gátőr özvegye, Velka Dobron
Hadar Ignác, gátőr, Csongor
Hunyady Béláné, igazgató özvegye, Velka Muziovo
Tóth Jánosné, gátőr özvegye, Velky Gut
Torzsás József, gátőr, Vári
Bátori József, gátőr, Esen
Molnár János, gátőr Velka Dobron

Gáthy Béláné, számtiszt özvegye, Beregszász
Lengyel Pálné, tisztviselő özvegye, Beregszász
Jeney Sándorné, tisztviselő özvegye, Beregszász
Horváth Mikós, számvevőségi főnök, Beregszász
Ráthonyi Endre, gátfelügyelő, Velka Sevljus
Hidi József, gátőr, Velka Dobron
Balla Károly, Esen
Grácsin György, gátőr, Kosice

A másolat hitelélül:
Budapest, 1932. február 11.
/a.i./
miniszteri és hivatali irodafőtiszt

11.

1928. június 9. Tiszaszalka **A Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítési Társulat jegyzőkönyve.**

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 24, lap 118–124.)

Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítési Társulat
377/1928. szám.

Jegyzőkönyv

Felvéve a tiszaszalkai társulati felügyelői lakban 1928. évi június hó 9-én a Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.

Jelen voltak:

Gulácsy István miniszteri biztos, Gulácsy Pál, Horváth István és Tomcsányi Vilmos Pál véleményező bizottsági tagok, Eötvös Sándor társulati tag, Benda Kálmán társulati igazgató-főmérnök, Horváth Mihály napidíjas mérnök, a földművelésügyi kormány képviselőjében Pintér László műszaki tanácsos miniszteri megbízott és Schüller Gyula műszaki tanácsos a Népjelölti Minisztérium Műszaki Osztályának küldötte.

Elnöklő miniszteri biztos a megjelenteket és Schüller Gyula műszaki tanácsos urat üdvözlőlvén az ülést megnyitja; a jegyzőkönyv vezetésével Horváth Mihály napidíjas mérnököt megbízza, annak hitelesítésére Tomcsányi Vilmos Pál véleményező bizottsági és Eötvös Sándor társulati tagokat felkéri.

Ezután tárgyalatott:

1. A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr leirata a szipatorkolati-szivattyútelep építése tárgyában 21/1928 M.B. szám.

A véleményező bizottság örömmel veszi tudomásul, hogy a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 15335/1928 V.A.I. szám alatt kelt leiratában hozzájárul ahhoz, hogy a Társulat a szipa-torkolati szivattyútelep építését megkezdhesse, mielőtt még a létesítési és üzemi költségekhez való hozzájárulás kérdése a cseh uralom alá jutott érdekeltség részéről elintézés nyerne.

Tudomásul veszi továbbá, hogy a miniszteri biztos a telep gépészeti berendezésének szállítására beérkezett ajánlatokat a vonatkozó miniszteri rendelkezésnek megfelelően műszaki elbírálás céljából a földművelésügyi miniszter úrhoz felterjesztette, aki a népjóléti és munkaügyi miniszter úr közbejöttével az összehasonlító számításokat elvégeztette és ezen összehasonlítás eredményeit a Társulattal közölte.

A miniszteri biztos előterjesztett kérelmére a nagyméltóságú magyar királyi Népjóléti és Munkaügyi Miniszter úr megengedte, hogy a minisztérium műszaki osztályának egyik tisztviselője a pályázatok feletti döntés céljából az építés színhelyére összehívott mai véleményező bizottsági ülésen részt vegyen és a véleményező bizottságot megfelelően tájékoztassa.

Ezen engedély folytán megjelent Schüller Gyula műszaki tanácsos a népjóléti minisztérium műszaki osztályának kiküldötte, aki a miniszteri biztos felkérésére a népjóléti minisztérium műszaki osztályának a gépészeti berendezésre beérkezett ajánlatok kapcsán kialakult álláspontját a következőkben ismertette:

A szivattyútelep gépészeti berendezésének szállítására 7 ajánlat érkezett és pedig a Schlick-Nicholson, Ganz és Társa. Danubius, Röck István és Első Brünni Gépgyár, Tendloff-Dittrich Reisinger és Fényes cég, a Farkasvölgyi-féle villamossági Rt. és Láng Lajos gépgyár ajánlatai. Ezen ajánlatok közül a két utóbbi, vagyis a Farkasvölgyi Gépgyár és Láng Gépgyár ajánlata későn adatván be, a közszállítási szabályok szerint nem vehető figyelembe.

Üzemi bizottság szempontjából legkívánatosabbnak a gőzgépes berendezés mutatkoznék, amelynek kezelése a motorikus berendezések kezelésénél egyszerűbb.

Gőzüzemű telep létesítése esetén két ajánlat áll egymással szembe, és pedig a Röck István és Első Brünni Gépgyár Rt. Teudloff-féle szivattyúkkal adott ajánlata 3.589.500.000 K aza 287.160 P-ről, továbbá a Schlick-Nicholson gépgyár ajánlata 3.605.212.500 K vagyis 288.417 P-ről. A kettő közül a visszaállítási képesség és a szivattyú típus nagyobb méretének tekintetbevételével a Schlick-féle ajánlat előnyösebb.

A szükséges mély és magas építési költségekkel együtt ezen legelőnyösebb Schlick-féle berendezésű telep összköltségei kedvező alapozási viszonyok esetén mintegy 600.000 P-re rúgnának, amennyiben a Társulat ezzel a szükséges összeggel rendelkezik mint legmegfelelőbb üzemi megoldás, ez az ajánlat volna elfogadható.

Ha a Társulat ezzel a szükséges költséggel nem rendelkeznék, akkor a következő két megoldási lehetőség kínálkoznék:

1. A $6 \text{ m}^3/\text{sec}$. teljesítőképességűre tervezett, három gőzgéppel bíró telepnek egyelőre két gépegységgel $4 \text{ m}^3/\text{sec}$. teljesítőképességgel való kiépítése.

2. Motoros berendezésű telep létesítése.

A gőzüzemű telep két részletbe való létesítése esetén a gép és kazánház, a füstcsatorna, a kémény, a szívóakna, a szénraktár, a gépész és fűtőlakás már most a teljes és végleges telep kívánalmi szerint volnának kiépítendőek és mindössze egy gépegység és egy külön nyomó csővezeték költségei volnának egyelőre elodázhatók, ezzel szemben a második nyomócső későbbi beépítésével a töltés és az altalaj újabb megbolygatással járna, ami nem kívánatos. Ehhez járulna még az a hátrány, hogy a harmadik gépegység későbbi beszerzése esetén célszerűségi szempontból ugyanazt a géptípust /gyártmányt/ kellene választani, amely körülménynél fogva a jelenleg szőnyegen fekvő pályázatoknál megnyilvánult egészséges verseny akkor már úgy szólván ki volna zárva, ami legnagyobb valószínűség szerint azt jelentené, hogy a harmadik gép már drágább lenne.

A motoros megoldás esetén nagyobb mértékű és végleges megtakarítás érhető el az által, hogy magának a gépészeti berendezésnek a költségei kisebbek, ezenkívül a gépház kisebb méretekkel építhető, a kazánház szénraktár, kémény, füstcsatorna és fűtőlakás pedig teljesen elmaradnak.

A motoros berendezésre beadott ajánlatok közül a legkisebb összbefektetést a Schlick-Nicholson-gépgyár 3 db egyenként 160 LE compressoros nyersolajmotorokkal és két nyomócsővel beadott ajánlata igényli. Ezen ajánlat szerint a gépészeti berendezés költségei 3,017.050.000 K azaz 241.364 P-re rúgnának, vagyis mintegy 470000 P-vel kevesebbre, mint a legelőnyösebb gőzgépes berendezés költségei. Ezen megtakarításhoz hozzászámítva a mély és magasépítés költségeinél a motoros berendezés javára jelentkező különbséget, a nyersolajmotoros berendezés, amelynek összköltségei a Schlick-féle compressoros, nyersolaj motoros meghajtás esetén mintegy 500.000 P-re rúgnának, a gőzgépes berendezéssel szemben mintegy 100.000 P-vel kevesebb összbefektetést igényel.

Az üzemi költségek alapján készített összehasonlítás kedvezőbb ugyan a compressor nélküli motorokra, de ezek kevesebb nyersolaj fogyasztása még maximálisnak feltételezett 14 napi teljes üzemi szivattyúzás mellett sem fedezi ezen drágább berendezéssel járó nagyobb befektetés 8% számított kamatait, miért is a compressoros nyersolaj motoros megoldás a nagyobb üzemi költségek dacára is előnyösebb.

A motoros berendezés a fentiek szerint mintegy 100.000 P-vel kevesebb összbefektetést igényel a gőzgépes megoldásnál. Az ezen összeg után 8% számított kamatmegtakarítás még 14 napi évi maximális éjjel nappali üzem esetén is teljes mértékben fedezné a telep üzemben tartásához szükséges nyersolaj költségeit, míg gőzgépes megoldás esetén a nagyobb befektetéssel járó kamatteher mellett a fűtőanyagbeszerzés külön terhet jelent. Minthogy pedig valószínűleg nem minden évben lesz 14 napi maximális üzem, míg a megtakarított összeg kamatmennyisége állandóan fennáll, megállapítható, hogy ezen kamatnyereség lényegesen nagyobb, mint az évi átlagos nyersolaj-fogyasztás költsége.

Nyersolajmotoros berendezés esetén fűtőszemélyzetre szükség nincsen, a nyersolaj szállítása és raktározása kevésbé körülményes és költséges, mint az ugyanazon időre vonatkoztatott kőszéné, az olaj nincs avulásnak kitéve, míg különösen a hazai termelésű kőszén raktáron tartása a szén fűtőértékének csökkenésével jár. Amennyiben pedig a nyersolaj után fizetendő kincstári illeték alól a társulatok a jövőben esetleg mentesíttetnének, az üzem ezáltal ismét lényegesen olcsóbbodna. Nagy előnye a nyersolajmotoros berendezésnek a többi üzemekkel szemben, az azonnali üzembe helyezés lehetősége is.

A szívógázmotoros telep összes költségei 27.200 P-vel rúgnának kevesebbre, mint a gőzgépes berendezés költségei. Az onnani üzembe helyezés lehetősége a generátorok előzetes fűtésének szüksége miatt ezeknél nincsen meg, az ezen üzemmel kapcsolatos személyzeti kiadások közel egyenlők a gőzgépes berendezésével, viszont a berendezés üzemi kezelése kényes természetű.

Ezek után a miniszteri biztos előadja, miszerint Hoffmann miniszteri tanácsos úr a Népjléti Minisztérium műszaki osztályának vezetője a vele és Becker Ádám vízepítési kerületi felügyelő úrral ez ügyben folytatott előzetes tanácskozás alkalmával kijelentette, hogy a gőzüzem általány kevésbé érzékeny és üzem biztonsága is nagyobb, mint a motoros berendezésé, emellett külföldi szén hiányában hazai szénnel, fával, sőt szalmával is fűthető, tehát olyan zavaros viszonyok közt is működtethető, amikor nyersolaj hiányában olajmotoros berendezéssel nem lehetséges szivattyúzni, de az újabban épített

motorikus üzemű szivattyútelepek is beváltak, úgy hogy nézete szerint bármelyik üzemnemet választaná is a Társulat, megfelelő karbantartás és kezelés esetén a kellő üzembiztonság meglesz, attól azonban óva inti a Társulatot hogy kombinált; nevezetesen gőz- és motorikus üzemű telepet létesítsen, mivel olyan gépészt, aki mindkét fajta berendezés kezelésében és karbantartásában egyforma járatossággal bír, kapni majdnem lehetetlen.

Ezenkívül a tárgy felett meginduló eszmecsere kapcsán újra emlékeztetibe hozza a véleményező bizottságnak az Ecsedi-láp lecsapoló és Szamosbalparti Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat igazgató-főmérnökének a legutóbbi véleményező bizottsági ülés alkalmával már tárgyalta azon ajánlatát, amely szerint a Társulat szivattyúgépeinek hajtására a nagyecsed-i elektromos áramot is termelő szivattyútelep áramát felajánlotta.

A véleményező bizottság megállapítja, hogy a szivattyútelep építés céljaira rendelkezésre álló összeg gőzüzemű telep teljes és végleges kiépítésére nem elegendő, miután pedig abban a véleményben van, hogy a Társulatnak rendkívül fontos érdeke, hogy a szivattyútelep már most teljes nagyságában kiépíttessék, javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a gőzüzemű megoldástól tekintsen el, annál is inkább, mert nem látható előre, hogy a gőzgépes berendezés részletekben való megoldása esetén a harmadik gép beépítéséhez szükséges anyagi eszközök egyéb sürgős feladatok megoldása közepette mikor lennének biztosíthatók; már pedig a telep teljes méretű kiépítésének huzamosabb időre való elmaradása kiszámíthatatlan károkkal járhatna.

Mivel pedig a véleményező bizottság nincsen megnyugodva abban, hogy a felajánlott elektromos energia igénybevétele esetén, előre nem látható rendkívüli körülmények között nem állhatna elő olyan helyzet, amelyben a szivattyútelep működése ideiglenesen zavaroknak lenne kitéve, e kérdésben a múlt év november 7-én tartott ülésen elfoglalt álláspontja értelmében ezen megoldási lehetőséget a Társulat érdekei szempontjából nem tartja kívánatosnak.

Miután pedig az előbb kifejtetteken kívül a Tisza folyó különösen hirtelen jövő tavaszi áradásaira való tekintettel nagy előnyt lát abban, hogy a nyersolajmotoros berendezés bármikor azonnal üzembe helyezhető, és miután az a felmerült aggodalom, hogy a rendkívüli viszonyok közt a nyersolaj nem lenne beszerezhető, elosztható az által, hogy több évi olaj szükséglet tartassék raktáron, másrészt a gázgyári melléktermékképpen forgalomba hozott ún. kátrányolajjal átmenetileg a nyersolaj helyettesíthető, az üzembiztonságot pedig három gép esetében tekintve, hogy két gépegység minden körülmények között üzemképesnek vehető, veszélyeztetve nem látja, javasolja a miniszteri biztos

úrnak, hogy a szipa-torkolati szivattyútelepet nyersolajmotoros berendezéssel létesítse, és hogy a gépészeti berendezésekre beérkezett és az ülés folyamán részletesen ismertetett ajánlatok közül az előadott számadatokból látható legkisebb összbefektetést igénylő, és ilyen módon a Társulatra nézve legelőnyösebb ajánlatot a Schlick-Nicholson-gyár compressoros nyersolajmotorokkal beadott ajánlatát fogadja el; a Farkasvölgyi és Láng-féle ajánlatokat pedig mivel elkésve adattak be, azonkívül drágábbak, is utasítsa vissza.

2. A magyar királyi földművelésügyi miniszter leirata a csarodai és gelénesi volt úrbéres közönségek közös legelője víztelenítése tárgyában. 402/1928. szám.

A véleményező bizottság abban a véleményben van, hogy egyéb anyagi erejét amúgy is fölülmúló sürgősen ellátandó feladatai közepette a Társulat nincsen abban a helyzetben, hogy II sz.r. csatornák kiépítéséről és ezzel a kérdéssel legelőterületek részletes belvízmentesítéséről gondoskodjék és hogy egyébre, mint a nevezett érdekelteknek a miniszteri biztos úr által már felajánlott a vízmentesítéshez szükséges tervezetek elkészítésére jelen körülmények között nem vállalkozhatik.

3. Az 1927. és 1928. évi társulati számadások megvizsgálására bizottság kiküldése. 228/1928. szám.

A véleményező bizottság az 1927. és 1928. évi számadások megvizsgálására Kölcsey István érdekeltségi tag elnökle alatt Erdőhegyi Pál és Seeberg Arthur érdekeltségi tagokat küldi ki.

4. Igazgató-főmérnök időszaki jelentése 337/1928. szám.

Igazgató-főmérnök bejelenti, hogy a legutóbb 1927. évi november hó 7-én tartott véleményező bizottsági ülés óta a következő munkálatok hajtattak végre, illetve vannak folyamatban.

A jándi régi kanyartöltés melletti a Tisza-töltés 45–46 km szakaszával szemközt állami kezelésben épülő partvédmű munkálatai tovább folytattak és befejeztettek: a munkálatokhoz szükséges fűzőzse és karó anyagot a Társulat szolgáltatta.

b) A Tisza-töltés 58–60 km szakaszával szemben a tiszavidi gátórháznál állami kezelésben épülő partvédmű munkálatai szintén befejeztettek.

c) A Kislónya–szalókai határszélen a Tisza-töltés 79–80 km szakaszán az 1824–1925. években épített kanyartöltéssel szemben fekvő Tisza-szakaszon esedékessé vált tiszai partbiztosítás építését a nyíregyházai magyar királyi hivatal megkezdette.

d) A Makócsa- és Szipa-csatornák kifeneklése tovább folytatott. A munkálatok a szükséges költség hiányában sajnos ez idő szerint szünetelnek.

e) A Szipa–Csaronda összekötő csatorna 64. sz. Tiszaadony–Barabás úti vasbeton hídjának építése tovább folytatódott, és jelenleg befejezéséhez közeledik.

f) A vásárosnaményi társulati székház építése folytatott és az iroda épület és a kerítések és kút építése befejezéshez közeledik.

Bejeleni továbbá az igazgató–főmérnök, hogy a közeljövőben az említett már folyamatban lévő munkálatokon kívül a következő munkálatok végrehajtása van tervbe véve.

a) A Makócsa-csatorna beomlott oldalrészüinek burkolása ezen csatorna, valamint a gulácsi ág csatorna átalakítása.

b) A dédai Micz-csatorna kifenekelése.

c) A szipa-torkolati szivattyútelep építése.

A véleményező bizottság a jelentésben foglaltakat tudomásul veszi.

5. Láng István nyugalmazott pénzügyőri főbiztos újabb ajánlata a vásárosnaményi házas telkének eladása tárgyában. 101/1928. sz.

A véleményező bizottság tudomásul veszi, hogy Láng István nyugalmazott magyar királyi pénzügyőri főbiztos vásárosnaményi házas telkéért felajánlott 13.000 P vételárat nem fogadta el és a vételár előbb írásbelileg 15.000 P-ben majd szóbelileg 14.000 P-ben való megállapítását kérte.

Javasolja a véleményező bizottság a miniszteri biztos úrnak, hogy nevezettnek ezen 14.000 P vételárra vonatkozó ajánlatát fogadja el, és mihelyt a Társulat pénzügyi helyzete azt megengedi, az adásvételt bonyolítsa le.

6. A Magyar Gazda Szövetségnek és a Tisza–Duna Társulat átírta a Darányi-emplékszoborra megindított gyűjtés alkalmából. 696/1927 720/927. sz.

A véleményező bizottság javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a Darányi-szobor költségeihez a Társulat részéről folyósítson a tiszavölgyi társulat átíratában foglaltak szerint 64.170 katasztrális hold árterület után holdanként 0.05 fillérrel megállapítandó 32 P azaz harminckettő pengő adomány.

Ezután több tárgy nem lévén elnök Schüller Gyula műszaki tanácsos úrnak szíves megjelenéséért a véleményező bizottság és a társulati érdekeltség nevében köszönetet mondva a gyűlést berekeszti.

Kelt mint elől.

jegyezte
Horváth Mihály /s.k./
társ.n.mérnök

Gulácsy István
miniszteri biztos

12.

1929. június 8. Vásárosnamény A Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat jegyzőkönyve.

(Forrás: KÁL, F.324, op. 1, od.zb.24, lap 143–144.)

Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat
549/1929. szám.

Jegyzőkönyv

Felvéve Vásárosnaményban 1929. évi június hó 8-án a Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.

Jelen voltak:

Gulácsy István miniszteri biztos, Gulácsy Pál, Horváth István, Jármy Miklós, Kun Károly véleményező bizottsági tagok, Eötvös Sándor társulati tag, Benda Kálmán igazgató-főmérnök, Kiss István tb. főmérnök, Horváth Mihály nd. mérnök, a Nyíregyházi Magyar Királyi Folyammérnöki Hivatal részéről Durst Zoltán királyi mérnök továbbá a miniszteri biztos meghívása folytán Kozma György járási főszolgabíró.

Az elnöklő miniszteri biztos a megjelenteket üdvözlővén az ülést megnyitja, a jegyzőkönyv vezetésére Horváth Mihály nd. mérnököt kirendeli.

Ezután tárgyalatott:

1. A Barabás–Tipédalja műút létesítéséhez való társulati hozzájárulás megállapítása 50.M.B. 1929. sz.

A miniszteri biztos a tipédaljai hozzájárulási ügyének a társulati érdekek szempontjából való fontosságát röviden ismertette, és ezután felkérte az igazgató-főmérnököt vonatkozó javaslatának előterjesztésére.

Az igazgató-főmérnök előterjesztésének elhangzása után a miniszteri biztos úr felkérésére dr. Kozma György járási főszolgabíró ismerteti az ezen vidék jelenlegi körülményei közepette igazán közérdekű útszakasz kiépítésére irányuló régebbi intézkedéseket, valamint azon körülményeket, amelyeknek folytán a kereskedelemügyi minisztérium valamint a vármegye és egyéb érdekeltségek és magánosok hozzájárulásával az út kiépítésére szükséges anyagi eszközöket a közelmúltban biztosítani jórészt sikerült is, és amelyek kapcsán a Társulatnak az utépítési költségeihez való hozzájárulása is számításba vétetett.

A véleményező bizottság ezek után egyhangúlag magáévá tette az igazgató-főmérnök vonatkozó hangulatát és meghozta a következő határozatot:

Miután a Társulat árterületével szomszédos mezőkaszonyi hegynek a trianoni országhatár innen fekvő oldalán levő kőbányák a Társulat termékő szükségletének kielégítésére az árterületben fekvő tarpai és az árterületen kívül fekvő más bányákkal szemben alkalmasabbnak bizonyultak, mert a termékük minőségileg megfelelő, és közelségük folytán a szállítási költségek mérsékeltek, minthogy ennél fogva a Társulat érdekében áll, hogy ezek a bányák az év minden szakaszában megközelíthetőek legyenek, a véleményező bizottság örömmel értesült arról, hogy ezen bányákat a törvényhatósági úttal összekötő Barabás–Típedalja községi útnak az érdekeltek anyagi hozzájárulásával műúttá való kiépítése tervbe vétetett, és javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy az útépités költségeihez a Társulat részéről ajánlja meg és állapítson meg 2.000 P azaz kétezer pengő hozzájárulást.

2. Igazgató-főmérnök jelentése a folyamatban lévő munkálatokról 504/929. sz. az igazgató-főmérnök bejelenti, hogy a legutóbb ez évi április hó 11-én tartott véleményező bizottsági gyűlés óta a következő munkálatok voltak folyamatban:

a. A kislónyai határban közvetlenül a trianoni határ felett a Tisza-töltés 79–80 km-ei közötti szakaszon az állam által folyamatban vett partbiztosítási munkálatok tovább folytatottak és befejezésükhöz közelednek.

b. A Tisza-töltés anyaggödreinek felerősítésével kapcsolatban a bozótirtás és a kiirtott részeknek szántás, illetve kapálás általi megművelése, valamint az ilyen módon megmunkált területeknek facséméttel való beültetése folyamatban van.

Miután az elmúlt években eszközölt füzdugványozás nem járt az óhajtott eredménnyel, a folyó év tavaszán egyéb fák (éger, szil, akác, nyár és szilvafacsémétt) telepítésével végeztetnek kísérleteket. Ezeknek a kísérleteknek eredménye kellőképpen még nem tekinthető át.

c. A szipa-torkolati szivattyútelep mély és magasépítési munkáira meghirdetett pályázatra beérkezett ajánlatok, amelyeknek összegei 86.625.90 P 151.432.77 P között mozognak, elbírálás céljából a magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz felterjesztettek.

Az építkezéshez szükséges kavics szállítása és az építkezéssel kapcsolatos földmunkálatoknak a társulat házi kezelésében való végrehajtása folyamatban van.

A közeljövőben a fentiekén kívül a következő munkálatok végrehajtása terveztetik.

a. A dédai Micz-csatorna kifenekelésének folytatása.

b. A Makócsa-csatorna rézsüinek burkolása.

c. Ezen csatorna és a Gulácsi-ág csatorna felsőszakaszának mélyítése.

d. A vásárosnaményi székháznak az árvédelmi telefon hálózatba való bekapcsolása.

A jelentés tudomásul vétetett.

3. Az Újpest-Megyeri Szent József-otthon kérelme segély iránt 372/1929. sz.

A véleményező bizottság abban van, hogy a Társulat jelenleg nincsen abban a helyzetben, hogy a különféle társadalmi egyesületek segélyezése tárgyában hozzá intézett kérelmeknek eleget tehessen, javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy úgy ezen, mint a jövőben beérkező hasonló tárgyú kérelmek teljesítése elől zárkózzék el. Több tárgy nem lévén, az ülésről felvett jegyzőkönyv hitelesített és a gyűlés berekesztetett. Kelt mint elől.

Gulácsy István /s.k./
miniszteri biztos
nd.mérnök

Jegyezte:
Horváth Mihály /s.k./

13.

1930. október 15. Vásárosnamény

A Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat 1931. évi árvédelmi beosztása.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 149, lap 98.)

Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat
1675/1930. szám.

Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat 1931. évi árvédelmi beosztása.

Az árvédelmi bizottsággal a miniszteri biztos elnöklete alatt:

Tomcsányi Vilmos Pál, Horváth István, Jármay Miklós, Kun Károly, Gulácsy Pál és Eötvös Sándor.

A bizottság székhelye: a tizzaszalkai felügyelői lak, ahonnan a egész árvédelem irányítatik.

Az árvédelmi bizottság összeül, amikor a vásárosnaményi állami vízmércén a vízállás 750 cm-re emelkedik és felülről még áradást jelentenek, amikor is az árvédelmi bizottságot a miniszteri biztos táviratilag meghívja.

Az egész árvédelem szerves vezetését az árvédelmi bizottsággal szoros kapcsolatban Kiss István társulati főmérnök intézi.

Az árvédelmi megbízottak, mérnökök, csatorna- és gátfelügyelő, örök és közerő a következőképpen osztatnak be:

I. szakasz

A badalói, tarpai, tivadari és gulácsi gátörjárások 25.5 km hosszban.

Árvédelmi megbízottak: Nánássy József és Simon Károly társulati tagok. Műszaki közegek: a kirendelendő állami mérnök és a szakaszon levő gátőr. Ezen szakasz árvédelméhez felhasználható elsősorban: Tarpa, Tivadar, Gulács, Hete, Fejércse, másodsorban: Márok, Márokpapi és Beregsurány községek közereje.

II. szakasz.

A jándi és tizzaszalkai gátőrjárások 14 km hosszban. Árvédelmi megbízott: Erdőhegyi Pál társulati tag. Műszaki közegek: Kiss István társulati főmérnök, Kisteleky József társulati felügyelő, a szakaszon lévő két gátőr és 3 csatornaőr. Ezen szakasz árvédelméhez felhasználható elsősorban: Jánd, Ugornya, Gergelyi, Tizzaszalka, Tákos, Vámosatya, másodsorban: Csaroda, Gelénes és Beregsurány községek közereje.

III. szakasz.

A tiszavidi, tizsakerecsenyi és nagylónyai gátőrjárások 23.5 km hosszban és a Szipa-csaronda összekötő csatorna. Árvédelmi megbízottak: Tamás Aladár és Szászhegyessy Lajos társulati tagok. Műszaki közegek: Horváth Mihály társulati mérnök, a szakaszbeli három gátőr és 2 csatornaőr. Ezen szakasz árvédelméhez felhasználható elsősorban: Tiszavid, Tiszaadony, Tizsakerecseny, Mátyus, Nagylónya, Kislónya. Másodsorban: Barabás község közereje.

Az egyes szakaszok árvédelmi megbízottainak és műszaki közegeinek a hatósági támogatást a következő közigazgatási tisztviselők nyújtják:

Az I. szakaszban Egry Károly vásárosnaményi tb. főszolgabíró.

A II. szakaszban és a III. szakasz beregi részében Horváth Dezső vásárosnaményi szolgabíró.

A III. szakaszban a tiszavidi részben Horváth Dezső vásárosnaményi szolgabíró, a Tizsakerecseny-lónyai részen dr. Stéger László mándoki tb. főszolgabíró.

Ezen árvédelmi beosztást az 1931. évi árvédelem céljaira megállapítom. Árvédelmi megbízottakul a beosztásban feltüntetett társulati tag urakat kinevezem.

Beregsurány, 1929. évi október 15.
miniszteri biztos

Ezen árvédelmi beosztást, amelyhez való hozzájárulás iránt Szatmár, Ugocsa és Bereg közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegyék alispánja és Szabolcs vármegye alispánja megkerestettek, az árvédelmi bizottság tagjainak, az árvédelmi megbízottaknak, a beosztott műszaki közegeknek, az

ártéri községek előjáróságainak és az érdekelt közigazgatási tisztviselőknek megküldöm.

Vásárosnamény, 1930. október 15.

/a.i./ Benda Kálmán /s.k./

igazgató főmérnök

14.

1931. április 29. Vásárosnamény

Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.

(Forrás: F. 324, op. 1, od.zb. 24, lap 188-189.)

Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat. Vásárosnamény.

546/1931. szám.

Jegyzőkönyv:

Felvéve Vásárosnaményban, 1931. évi április hó 29-én a Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.

Jelen voltak:

Gulácsy István miniszteri biztos, Benda Kálmán igazgató-főmérnök, Kiss István tb. főmérnök, Horváth Mihály nd. mérnök, Eötvös Sándor, Gulácsy Pál, Horváth István, Palágyi István véleményező bizottsági tagok, továbbá Pintér László műszaki tanácsos, miniszteri megbízott.

Elnöklő miniszteri biztos a megjelenteket üdvözlőlvén, az ülést megnyitja, a jegyzőkönyv vezetésével Horváth Mihály nd. mérnököt megbízza, annak hitelesítésére Eötvös Sándor és Horváth István véleményező bizottsági tag urakat felkéri.

Ezután tárgyalatott:

1. Gondoskodás a társulati tisztviselők és egyéb alkalmazott május havi illetményeinek kifizetéséről. 507/1931. sz.

2. Gondoskodás a szipa-torkolati szivattyútelep esedékessé vált III. fizetési részlete után fizetendő késedelmi kamatokról 467/1931. szám.

A véleményező bizottság az igazgató-főmérnök előadásából sajnálatosan veszi tudomásul, hogy a társulati pénztár a súlyos gazdasági viszonyok közepette majdnem teljesen elmaradó ártéri járulékok következtében abban a helyzetbe került, hogy sem a tisztviselők és egyéb alkalmazottak május havi illetményeit kifizetni nem tudja, sem pedig a Ganz-gyárral szemben a

szipatorkolati szivattyútelep gépi berendezéseinek költségei fejében már esedékessé vált III. fizetési részletre kapott fizetési halasztás kapcsán elvállalt késedelmi kamat fizetési kötelezettségének eleget tenni nem tud és, hogy az ezen kiadások fedezése céljából felveendő rövid lejáratú kölcsönre nézve a vármegyei pénzügyintézetekkel folytatott tárgyalások eredménytelenek maradtak, mivel azok testületek részére semmiféle kölcsönt nem adhatnak.

Javasolja ennél fogva a miniszteri biztos úrnak, hogy ezen helyzet feltárásával táviratilag forduljon a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz 20.000 P azonnali előleg folyósítása iránti kérelemmel, azzal, hogy ezen 20.000 P az 51/1931 M.B. szám alatt már kérelmezett 180.000 P-s állami kölcsön előlegét képezze. Amennyiben pedig ezen előleg kérelem eredményre nem vezetne, akkor valamelyik budapesti pénzügyintézetnél kísérelje meg szükség esetén jelzálogkölcsön felvételét.

A miniszteri biztos úr a véleményező bizottság javaslatát elfogadván annak értelmében azonnal távirati kérelemmel fordult a Földművelésügyi Minisztérium X. főosztályához (Davida államtitkár úrhoz) Pintér László miniszteri megbízott úr pedig ugyanezt a kérelmet tolmácsolta távbeszélő útján a XI. osztály vezetőjénél (Szabó Nándor miniszter tanácsos úrnál), egyben pedig a miniszteri biztos úr a Társulat kérelmének támogatására felkérte táviratilag a Budapesten tartózkodó Tomcsányi Vilmos Pál véleményező bizottsági tag urat.

Több tárgy nem lévén az elnök az ülést berekesztette.

Kelt mint elől.

Hitelesítjük:

Horváth István /s.k./

Eötvös Sándor /s.k./

Gulácsy István /s.k./

miniszteri biztos

Jegyezte:

Horváth Mihály /s.k./

nd. mérnök

15.

1932. május 7. Vásárosnamény

Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 24, lap 192–201.)

Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat. Vásárosnamény.
462/1932. szám.

Jegyzőkönyv

Felvéve Vásárosnaményban 1932. évi május hó 7-én a Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.

Jelen voltak:

Gulácsy István miniszteri biztos elnök, Benda Kálmán igazgató-főmérnök, Kiss István tb. főmérnök, Horváth Mihály nd. mérnök, Eötvös Sándor, Gulácsy Pál, Horváth István, Marikovszki László, Palágyi István, Tomcsányi Vilmos Pál véleményező bizottsági tagok és Pintér László műszaki tanácsos miniszteri megbízott.

Elnöklő miniszteri biztos a megjelenteket üdvözli, az ülést megnyitja, a jegyzőkönyv vezetésére Horváth Mihály nd. mérnököt kirendeli, annak hitelesítésére Eötvös Sándor és Tomcsányi Vilmos Pál véleményező bizottság tag urakat felkéri.

Ezután tárgyalatott.

1. Vitéz Purgly Emil magyar királyi földművelésügyi miniszter úr leirata hivatalba lépése alkalmából 41/1932 M.B. 190/1932. szám.

A véleményező bizottság tudomásul veszi, hogy a miniszteri biztos úr vitéz Purgly Emil magyar királyi földművelésügyi miniszter urat hivatalba való lépése alkalmából üdvözölte és a Társulat iránti jóindulatát kérte.

2. A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 54361/1932 X.1. sz. leirata a Társulat által államkölcson folyósítása iránt előterjesztett kérelmekre 60/932 M.B. 261/932. sz.

A véleményező bizottság a leiratból sajnálattal értesül arról, hogy a miniszteri biztos úr által a Társulatnak a szivattyútelepi építkezésekből kifolyólag a vállalkozókkal szemben fennálló tartozásai mielőbbi kifizetése céljából állami kölcsön engedélyezése iránt előterjesztett kérelmeket a nagyméltóságú magyar királyi pénzügyminisztérium fedezet hiányában nem teljesítette.

Sajnálattal veszi tudomásul egyben a véleményező bizottság az igazgató-főmérnök azon jelentését, hogy a Társulat a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr azon felhívásának, miszerint a részére engedélyezett hosszú lejáratú kölcsön után 1930. április hó 1-je óta esedékesse vált kamatait és annuitásait igyekezzék megfizetni, válságos pénzügyi helyzetében ez ideig nem tudott és a közeljövőben előre láthatólag nem is fog tudni megfelelni, valamint, hogy ezt a körülményt a miniszteri biztos úrnak kénytelen volt bejelenteni.

Tudomásul veszi a véleményező bizottság, hogy a magyar királyi földművelésügyi miniszter úr a miniszteri biztos úr előterjesztett kérelmére az elmúlt évben a Társulat részére engedélyezett 100.000 P állami segély első részlete gyanánt ez évi április 10-én 56.809/1932. sz. alatt kelt rendeletével 25.000 P-t folyósított és utalt át a Társulat tartozásai apasztására a Ganz-gyárhoz.

Tudomásul veszi végre a véleményező bizottság, hogy a miniszteri biztos úr feltárván a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter

úr előtt a Társulat azon helyzetét, amely szerint bevételeinek elmaradása következtében most már a személyzeti, árvédelmi és legszükségesebb fenntartási szükségletek fedezésére sincsen pénze 20.000 P előleget kért a nagyméltóságú magyar királyi pénzügyminiszter úr ez évi április hó 25-én 60132/932. VII. a sz. alatt kelt rendeletével a Társulat részére a vízszabályozási járulékok és a földadó visszatérítés lekötése mellett 20.000 P kamatmentes előleget engedélyezett és ezen előlegnek a vásárosnaményi és kisvárdai adóhivatalok által a befolyandó egyenes adókból heti részletekben való folyósítását elrendelte.

A véleményező bizottság annak meggondolásával, hogy a kért és remélt 200.000 P összegű állami kölcsön folyósítására immár semmiféle kilátás nincsen a szorult pénzügyi helyzetből a kivezető utat másutt nem keresheti, mint ott, hogy az állami és törvényhatósági utak után fizetendő ártéri hozzájárulások, valamint a cseh-szlovák uralom alatt Társulat liquidációs és szivattyútelepi hozzájárulásai megállapításának keresztülvitele minden rendelkezésre álló módon szorgalmaztassék és ezt a miniszteri biztos úrnak javasolja.

3. A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 59.706/1931 X.1. sz. leirata az 1932. évi társulati költségvetés jóváhagyása tárgyában 15/932 M.B. sz. 80/1932. sz.

A véleményező bizottság a leiratban foglaltakat és az igazgató főmérnök azon jelentését, hogy a társulati tisztviselők és altisztek fizetésének a leiratban foglalt rendelkezése szerinti csökkentése végrehajthatott, tudomásul veszi.

4. A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 88824/1931 X.1. sz. leirata a belvízlevezető csatorna hálózat vízvezető képességének megállapítása tárgyában 41/1932 M.B. sz. 254/1932. sz.

A véleményező bizottság abban a felfogásban van, hogy miután a Szipa-rendszerbe tartozó összes csatornák, valamint a dédai Micz-csatorna is a most múlt években kifenekeltettek, részben lemélyítettek, oldalrészüik, ott ahol megcsúsztak, átalakítottak és a dédai Micz-csatornán néhány helyen kőburkolattal is ellátattak, a nagyméltóságú miniszter a leiratában foglalt azon megállapítás, hogy a társulati csatornák eliszapoltak, csakis az összekötő csatornára, amely megépítése, az 1891. év óta kifenekelve nem volt és a csatorna tisztítások végrehajtása óta esetleg beállott kisebb becsúszások és homok fel-fúvódásra vonatkozhat. Ezért javasolja a véleményező bizottság a miniszteri biztosnak, hogy az összekötő csatorna feliszapolt állapotát műszaki felvétel útján állapítsa meg, és annak kifenekelésére készítsen tervezetet.

Tudomásul veszi a véleményező bizottság, hogy a cseh-szlovák uralom alatti Társulat a miniszteri biztos úr megkeresésére válaszolva értesítette őt

arról, hogy az összekötő csatorna alsó szakaszának átalakítására tervezetet készítettett és azt a Csehszlovák Földművelésügyi Minisztérium által eszközölt műszaki elbírálás után hatósági megállapítás alá bocsátotta, és hogy a csehszlovák uralom alatti Társulat ezen tervezetet a miniszteri biztos úrnak meg is küldte.

A véleményező bizottság abban a véleményben van, hogy akkor, amikor a csehszlovák uralom alatti Társulat a kezelése alatt álló alsó csatorna szakaszon az általa tervezett átalakítást végrehajtja, a csatorna belső magyar uralom alatti szakaszán a kifeneklési munkálatok szintén végrehajtandók lesznek.

Az igazgató-főmérnök jelentéséből a véleményező bizottság megállapítja, hogy a Szipa rendszerbeli csatornák és a dédai Micz-csatornának kifeneklés utáni állapot szerinti hossz és kereszt szelvényei már felvételtek; a csatornák vízemésztő képességének és a levezetendő vízmennyiségnek a megnyugtató módon való megállapítása azonban olyan méretű és természetű tanulmányozást igényel, amely a Társulat műszaki személyzetével el nem végezhető, miért is javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy járuljon olyan irányú kérelemmel a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz, miszerint kegyeskedjék a csatornák vízemésztő képessége és a levezetendő vízmennyiség megállapítása céljából szükséges tanulmányoknak a vízrajzi intézet közbejöttével való elvégzése iránt rendelkezni.

A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 56125/1932. számú leirata a Társulat részére az 1928. évben folyósított 80.000 P állami segély terhére végzett munkálatok felülvizsgálata tárgyában 42/1932 M.B. sz. 180/1932. szám.

A véleményező bizottság tudomásul veszi, hogy a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr az 1928. évben a Társulat részére folyósított 80.000 P állam segély terhére végzett munkálatok nevezetesen a szipa-torkolati szivattyútelep, társulati székházépítés és csatorna kifeneklések felülvizsgálatának kérelmezésére hívta fel a miniszteri biztos urat, és hogy a székházépítés felülvizsgálata már 1929-ben megtörtént a miniszteri biztos úr a társulati igazgató-főmérnököt a szivattyútelep és csatornatisztítások felülvizsgálati terveinek összeállítására felszólítottatott.

6. Intézkedés a Társulat árterületén vonuló törvényhatósági utak ártéri hozzájárulásának újból való megállapítása tárgyában 85/1932. sz.

A véleményező bizottság tudomásul veszi az igazgató-főmérnök azon jelentését, hogy az árterületen vonuló törvényhatósági utak ártéri hozzájárulásának újból való megállapítása tárgyában az 1928. évben javaslatot készített, amely szerint az évi hozzájárulási összeg az eddigi 5844.2 K-val szemben 6939.89 P-ben lenne megállapítandó.

Tudomásul veszi a véleményező bizottság, hogy ezen javaslatot a Társulat élén miniszteri biztos úr 1928. január 28-án azzal a kérelemmel küldte meg a Szatmár, Ugocsa és Bereg közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegyék alispánjának, miszerint szíveskedjék a hozzájárulás újból való megállapításának egyeség útján való megkísérlésére alkalmat adni.

A Társulat ezen megkeresésére a vonatkozó egyezkedési tárgyalás 1931. évi december hó 10-én Vásárosnaményban megtartott és miután a Makkosjánosi–nagylyonai törvényhatósági útnak magyar uralom alatt maradt része időközben Szabolcs vármegyéhez csatoltatott át abban Szabolcs vármegye is bevonatott.

Sajnálattal veszi tudomásul a véleményező bizottság, hogy miután a vármegyék képviselői az egyezkedési tárgyalásokon arra az álláspontra helyezkedtek, hogy az eddig megállapított közúti hozzájárulások összegének a változott viszonyoknak megfelelő felemelése előtt egyezséget kötni nem hajlandók, az egyezkedés meghiúsult.

A véleményező bizottság abban a véleményben lévén, hogy a tárgyalás alatt álló hozzájárulás az új törvény bevétele nélkül a jelenleg érvényben lévő törvény alapján is megállapítható, javasolja a miniszteri biztos úrnak, miszerint terjessze elő az 1884 évi XIV.t.c. 15.§-ban foglaltak szerint a hozzájárulás megállapítására illetékes nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz a Társulat egyoldalú javaslatát, és kérje arra a miniszter urat, hogy a tulajdonos törvényhatóságokat ez ügyben tekintse meghallgatottnak és a hozzájárulás összegét a Társulat javaslata szerint kegyeskedjék megállapítani.

8. A Feketekőrösi Ármentesítő Társulat átirata a társulati alkalmazottnak az állami alkalmazottakat nem terhelő adók alól való mentesítése tárgyában. 4/1932 M.B. sz. 1496/1931. szám.

Miután a társulati alkalmazottak fizetésének csökkentése a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 59706/1931 X. o. sz. alatti rendeletében foglaltak szerint akként hajttatik végre, hogy a fizetéseket terhelő azon adók, amelyek az állami alkalmazottak illetményeit nem terhelik, a csökkentésnél az alkalmazottak javára betudatnak, miután e szerint ezen adókat az alkalmazottak helyett tulajdonképpen a Társulat fizeti, és így a fizetés-csökkentés azon legfőbb intenciója, hogy a Társulati érdekeltég terhelje, csökkentessenek, csak részben érvényesül, a véleményező bizottság javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a feketekőrösi társulat ez ügyben állásfoglalását magáévá téve intézzon felterjesztést a magyar királyi pénzügyminiszter úrhoz az iránt, hogy a szóban forgó adók alól a vízi társulatok alkalmazottai mentesíttessenek.

7. A Bodrogi Tiszaszabályozó Társulat átirata a Tisza folyó part szagatásainak meggátálása ügyében a Tisza–Dunavölgyi Társulat közgyűléséhez a nevezett Társulat által benyújtott indítványhoz való állásfoglalás tárgyában 48/1932 sz.; 256/1932. szám.

Miután a Bodrogi Tiszaszabályozó Társulat által a veszedelmes tiszai part rongálások ügyében az indítványban megrajzolt kép tökéletesen fedi a mi társulatunk tiszai védvonala mentén évről évre megújuló veszedelmes jelenségeket, amelyeknek oka valóban az, hogy a földművelésügyi kormány költség hiányában a szükséges partbiztosításokat végrehajtani nem tudja, és csak a pillanatnyi szükség szerint, majd itt, majd ott avatkozik bele a folyó romboló munkájába, miután az ily módon elszórtan fekvő pontokon végrehajtott munkálatoknak tartós eredménye nem lehet, és az így teljesített kiadások is csak kétes értékű befektetések lehetnek és sok esetben kárba is vesznek, miután ennél fogva a Társulat tiszai védtöltése hol itt, hol ott, de állandóan veszélyeztetve van, és a töltés hátra helyezés szükségessége is már több ízben beállott, minthogy ennél fogva a beregmezei társulat a Tisza part szagatása következtében éppoly veszélyes helyzetben van, mint a bodrogi társulat a véleményező bizottság abban a felfogásban van, hogy a Társulatnak a bodrogi társulat indítványát magáévá kell tennie.

Ezért javasolja a véleményező bizottság a miniszteri biztos úrnak, hogy az indítványt a Tisza–Dunavölgyi Társulatnál támogassa és hasson oda, hogy ez ügyben a törvényhatóság feliratilag kérelmezze a magas kormánytól a Tisza folyó egységes tervek szerint való szabályozásának végrehajtását.

A nyugdíjintézet átirata az alapszabályok módosítása tárgyában és a Csepelszigeti Ármentesítő Társulat ezen kérdésére vonatkozó átirata 401/1932 sz. 417/1932. szám.

A véleményező bizottság megnyugvással veszi tudomásul, hogy az Ármentesítő Társulatok Nyugdíjintézete központi választmánya határozatával kiküldött albizottság által a nyugdíjintézeti alapszabályok módosítása tárgyában kidolgozott javaslatra, a nyugdíjintézet ily irányú megkeresésére a miniszteri biztos úr észrevételeit a nyugdíjintézettel közölte, és pedig értesítette a nyugdíjintézetet arról, hogy a javaslatban foglalt azon rendelkezést, amely szerint a szolgálati szabályzattól eltérő rendkívüli fizetésemelés bizonyos idő (3 év) elmúltával a nyugdíjba beszámítandó mellőzendőnek tartja, mert véleménye szerint a szolgálati szabályzattól eltérő rendkívüli fizetésemelés nem engedélyezhető; továbbá hogy azon javaslatot, amely szerint az ellátás kiszabásánál a napidíjaitalány is számításba veendő, szintén mellőzendőnek tartja, mert a terhes általánynak a nyugdíj ellátásba való beszámítása elvi okoknál

fogva megengedhetetlen, végül, hogy az özvegyi ellátás az állami és várme-gyei rendszerű nyugdíjszabályzat módjára a férj javadalmazásának 50%-ban volna megállapítandó.

Javasolja egyben a véleményező bizottság a miniszteri biztos úrnak, hogy a Csepelszigeti Ármentesítő Társulat által a nyugdíjintézeti alapszabá-lyok módosítása tárgyában a nyugdíjintézethez benyújtott javaslatot, amely mindenben indokolt, szíveskedjék támogatni.

10. Az Ármentesítő Társulatok Nyugdíjintézetének a 337/1931. sz. át-irata Joó Szabolcs társulati irodatiszt ideiglenes minőségben eltöltött szolgál-ati idejének beszámítása tárgyában 1355/1931, 1389/1931.

A véleményező bizottság tudomásul veszi, hogy Joó Szabolcs irodatiszt ideiglenes minőségben eltöltött szolgálati idejének beszámítása tárgyában 1931. október 13-i ülésében elfoglalt azon álláspontját, amely szerint Joó Sza-bolcs irodatisztnak a beszámítás iránti kérelme tárgyalását az annak teljesí-tése esetén a Társulatra háruló kötelezettségek miatt a Társulat szorult pénz-ügyi helyzetében nem tartja időszerűnek, a Társulat élére rendelt miniszteri biztos úr magáévá tette.

Tudomásul veszi a véleményező bizottság, hogy az Ármentesítő Társu-latok Nyugdíjintézete az 1931. évi augusztus–szeptember hónapokra vonat-kozó leszámolással kapcsolatban 1931. október 20-án 337/1931. szám alatt arról értesítette a Társulatot, hogy miután a nyugdíjintézeti alapszabályok 7.§ első bekezdése akként rendelkezik, hogy a végleges minőségben való alkalmazást közvetlenül megelőzőleg ideiglenes minőségben eltöltött szolgálati idő beszámítást nyer, Joó Szabolcs irodatiszt szolgálati ideje 1926. január hó 1-től számítandó és a járulék is ezen időponttól fizetendő, és ebből kifolyólag Joó Szabolcs irodatisztet 870.78 P a Társulatot pedig 2731.84 P-vel megter-heli.

Tudomásul veszi a véleményező bizottság, hogy a nyugdíjgyesület a Társulatnak ez ügyben elfoglalt álláspontjáról értesítettvén és arra kéretvén, hogy a Társulat súlyos anyagi helyzetére való tekintettel a visszamenőleges szolgálati idő beszámításától ez idő szerint szíveskedjék eltekinteni, ezen megkeresésre választ ez ideig nem adott, ellenben a Társulattal való 1931. évi elszámolásban a fent említett visszamenőleges járulékokat, hogy a tag mint a Társulat terhére kimutatta.

Miután a nyugdíjintézet ezen eljárása alapszabályszerű és a méltányos-sági tekintetek a Társulat részéről a nyugdíjintézettel szemben nem erősza-kolhatók, a véleményező bizottság javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a kérdés felett térjen napirendre.

11. Igazgató-főmérnök időszaki jelentése 266/932. szám.

Igazgató-főmérnök bejelenti, hogy a legutóbbi 1931. évi október hó 13-án tartott véleményező bizottsági gyűlés óta a szipa-torkolati szivattyútelep gépi berendezésén az elmúlt évben észlelt hiányosságok a gépgyár által megszüntetettek.

A folyó év tavaszán jelentkezett árvíz alkalmával a telep „A” gépe és szivattyúja április hó 3-án du. 2 órától április hó 5-én délután 5 óráig megszakítás nélkül szabályszerű működésben volt.

A telep garanciális felülvizsgálata Schüller Gyula Magyar Királyi Kereskedelemügyi Minisztériumbeli műszaki tanácsos úr, Böhm Woldemár magyar királyi földművelésügyi segédmérnök úr, a gépgyár és a Társulat mérnökeinek közreműködésével ez évi április hó 20–25. napjain megtartott. Ez alkalommal megállapítást nyert, hogy a gépészeti berendezés mind vízszállítás, mind szivattyú határfok tekintetében a szerződés garanciáknál kedvezők, és a motorok nyersolaj fogyasztása általában a megengedett tűréseken belül marad. Megállapítandó továbbá, hogy a gépgyárnak a gépi berendezés szállítása és szerelése körüli késedelme oly okokra vezethető vissza, hogy a késedelem miatt a gyárat mulasztás nem terheli, továbbá, hogy a késedelemből a Társulatra semminemű kár nem származott, miért is a gyár terhére közbér nem állapította meg. Megállapított, hogy a gépgyár jótállási kötelezettsége a garanciális felülvizsgálattól számítandó egy évig, vagyis 1933. április hó 23-ig terjed.

A gép kísérletekkel kapcsolatban megállapítást nyert, hogy üzem közben a gépháznak fala a mennyezet felé növekvően lengésbe jön, aminek kiküszöbölése érdekében kívánatosnak látszik a hosszanti falaknak vagy vasbeton födémmel vagy pedig vonórudakkal való összekötése. Megállapított, hogy a gépház borított gerenda mennyezete hőszigetelés szempontjából kellő biztonságot nem nyújt, és hogy kívánatos lenne a mennyezetet jobb szigetelő anyagból készíteni, mert a gépház most nehezen fűthető, ami olaj besűrűsödésre és ennél fogva téli üzemnél zavarokhoz is vezethet.

Megállapított az is, hogy a nagy gépészeti berendezésre való tekintettel kívánatos a gépházzal kapcsolatban épített műhelynek mielőbbi berendezése és a fenntartási, valamint esetleg szükséges javítási munkálatokhoz megfelelő szerszámoknak a beszerzése.

Az igazgató főmérnök megemlíti azt, hogy a gépház falainak üzem közben abnormális mértékben való lengésbe jövését nem a gépek általi igénybevétel abnormális volta idézi elő, amely esetben a lengés megszüntetése a gépgyár feladatát képezné, kívánatos volna vizsgálat és szakszerű megállapítás tárgyává tenni.

Igazgató-főmérnök bejelenti, hogy a garanciális felülvizsgálat alkalmával megejtett a gépgyárral való leszámolás is, amelynek eredménye a következő:

a gépgyár összes keresete.....264743.06 P
amelyre eddig fizettetett176124.88 P
fizetendő még.....80618.18 P

tőke és a szerződésben megállapított kamatok.

Ezeknek a kamatoknak az összege ez évi április hó 30-ig mintegy 16000 P-t tesz ki.

Tartozik ezenkívül a Társulat a gépgyárnak a gépi berendezés egy évi biztosítási díja fejében 963.60 P-vel és az üzemi próba alkalmával tőle átvett olajok árában 280.01 P-vel.

Az eddig fizetett 176124.88 P-ből 151124.88 P-t közvetlenül a Társulat utalt át a gyárnak, 25000 P-t pedig a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr ez évi április hóban annak a 100.000 P állami segélynek első részlete gyanánt folyósított közvetlenül a gyárnak, amelyet 61656/1931 XII. sz. rendeletével engedélyezett a Társulat részére.

A Ganz-gyár ezen követelésének megfizetését több ízben sürgette és a fizetés nem teljesítésének esetére a peres eljárás megindítását is kilátásba helyezte. A Társulat élén álló miniszteri biztos úr a peres eljárás elkerülése érdekében még az elmúlt év végén azzal a kéréssel fordult a gépgyárhoz, hogy mellőzze a bírósági lépéseket és fogadja el azt az ajánlatát, amely szerint ez év január hó elsejétől kezdve a Társulat személyzeti és legsürgősebb dologi kiadásai fedezésére, továbbá a Hermes Bank által peresített tartozására egyezség értelmében teljesítendő részletfizetések után fennmaradó pénztári készlete minden hó 1-jén a gépgyárnál fennálló tartozásának apasztására fordíthatnák, kijelentvén, hogy arra nézve, miszerint ez az összeg havonta megnyit tenne ki, semmiféle ígéretet nem tehet. A gépgyár a miniszteri biztos úr ezen ajánlatát nem fogadta el, és követelésének megfizetésére ez évi január hó végéig adott haladékot, majd könyvelősegi tisztviselője útján, aki ez évi február hó 24-én Vásárosnaményban a társulati irodában megjelent, a Társulat vagyoni állapotáról adatokat szerzett be.

A miniszteri biztos úr által kilátásba helyezett részletfizetések a társulati pénztár szorult helyzetében ez ideig nem voltak teljesíthetők, viszont a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úr a Társulat javára a gyárnak 100000 P állami segély első részleteként ez évi április havában 25000 P-t utalt át. A gyár ez ideig a peres eljárást nem indította meg.

A fentebb említett a Ganz-gyárral szemben fennálló tartozáson kívül a Társulatnak a szivattyútelepi építkezésből kifolyólag fennáll még:

A Hermes Banknál a mély és magasépítő vállalkozók által eszközölt engedményezés folytán tőkében, kamatokban és perköltségben 1932. évi április 30-i értékkel 2966.70 P tartozása.

A Hermes Banknak eredeti követelése a Társulattal szemben 15.000 P volt, amelynek és kamatainak megfizetése iránt a bank a Társulat ellen az 1931. évben pert indított. A per folyamán a bank és a Társulat között az az egyezség jött létre, hogy a társulat tartozását 1931. év végéig megfizeti. Ezt az egyezséget a Társulat nem tudta ugyan teljesíteni, de a pénztár helyzete által megengedett mértékben az 1931. év december havában 4000 P-t, majd az 1932. év január havában 5000 P-t április havában pedig ismét 5000 P-t utalt át a banknak, amely a peres eljárást azóta nem folytatta.

Ugyancsak tartozik a Társulat a mély és magasépítési vállalkozóknak 6047.50 P tőkével és 1931. április 30-án 1367.07 P-t kitevő időközi kamataival is, amely tartozás a jótállási határidő lejártával ugyancsak esedékessé fog válni.

A szivattyútelepi építkezéssel kapcsolatos tartozások tehát a fentiek szerint 1932. április 30-i értékkel kitesznek:

a Ganz-gyárral szemben.....	105861.79 P-t
Dévényi és erdélyi vállalkozókkal szemben.....	7417.54 P-t
a Hermes Bankkal szemben.....	2986.70 P-t
Összesen tehát	116263.06 P-t

A gépi berendezés felülvizsgálata és leszámolása megejtése fejében a magyar királyi kereskedelemügyi miniszter úr vonatkozó intézkedése szerint a felülvizsgáló biztosnak a kiviteli költség 0.25% azaz 662.95 P tiszteletdíj jár, amely összeg még szintén nincs kifizetve.

Az igazgató-főmérnök bejelenti, hogy a szivattyútelep és vele kapcsolatban a szipa-torkolati tisztai zsilip és az osztózsilip együttes üzemi, illetőleg kezelési szabályzatának megalkotása céljából szükséges tanulmányok megkezdettek, és azok a garanciális felülvizsgálat alkalmával végzett mérések adatainak felhasználásával fognak befejeztetni.

Bejelenti továbbá, hogy ez évi április havában a Tisza folyón rendkívüli árvíz vonult le, amely a szipa-torkolati árvíz mércén április hó 8-án délelőtt 4 órakor 846 cm-es mércé állásnál érte el kulminációs magasságát, vagyis az eddig legmagasabb 1868. évi árvíznél, amely ezen a mércén 871 cm volt, mindössze 25 cm-rel volt alacsonyabb.

Az árvíz alkalmából az árvédelmi bizottság a miniszteri biztos úr elnöklete alatt a Szipa-torkolatnál összeült, a hatósági közegek a védvonalon

megjelentek, az árvédelem esetére kirendelt állami mérnök és a Társulat mérnökei az árvédelem műszaki vezetését ellátták.

Az árvíz alatt a tiszai védtöltés általánosságban a kívánalmaknak megfelelően teljesítette hivatását. Árvíz feletti 1.00 m-es biztossága ugyan szakaszonként nem volt meg, de viszont szakaszonként az 1 métert felülhaladta.

A töltésnek Tiszaszalka község belsőégei melletti szakasza hullámverés következtében csorbát szenvedett. E helyen az elhatolás ellen védekezni kellett. Tiszaadony község belsőégeinél a szakadó part a töltés lát vonalához és egy szakaszon annak rézsűjébe helyezkedett. E helyen az árvíz alatt és után kőhányással kellett védekezni. A benki határban a töltés több helyen szivárgott, illetőleg csurgott. Ez a jelenség két helyen olyan intenzív volt, hogy a töltésszelvénynek a víz felőli oldalán való megvastagítására került sor.

Az árvíz legmagasabb állása a töltés oldalában fixirosztatott és annak bemérése folyamatban van.

A tiszaszalkai belsőégek alatt megcsorbult töltés szakasz helyreállítására, valamint a tisaadonyi belsőégeknél végrehajtandó töltés-hátrahelyezésre az igazgató-főmérnök terveket készített, ezek közül az előbbinél a költségek 840.85 P-re az utóbbiban pedig 4759.35 P-re irányoztattak elő.

A tisaadonyi belsőégeknél tervezett kanyartöltés megépítése sürgős szükségét képezvén, a miniszteri biztos úr a tervet műszaki elbírálás végett ez évi április hó 29-én a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz beterjesztette, annak költségeire államsegély kiutalását kérte. Egyben felhatalmazta a igazgató-főmérnököt az építkezés megkezdésére. Az igazgató-főmérnök bejelenti, hogy azon felhatalmazásra a munkálatot vállalati úton megkezdte, a vállalkozóval arra létesítvén megállapodást, hogy keresetét a Társulat a munka befejezésétől számítandó 5 hónapon belül fizetheti és, hogy a munkálat ez idő szerint folyamatban van.

Bejelenti továbbá, hogy a benki határbeli szivárgások, illetőleg csurgások megismétlődését megakadályozandó e helyeken a töltésszelvénynek a vízfelőli oldalon való rendszeres megvastagítása válik szükségessé, amely munkálatokra vonatkozó terveket a jövőben elkészítteti és a tiszaszalkai szakaszra vonatkozó tervvel együtt a műszaki elbírálás kérelmezése és a további intézkedések megtétele végett a miniszteri biztos úrnak be fogja mutatni.

Előadja, hogy a tiszai árvízzel egyidejűleg belvizek is voltak, ezek azonban a normális kereteket nem haladták túl. A szivattyútelepen csupán az egyik gépet és a szivattyút kellett működésbe helyezni. A szivattyúzás meglehetősen alacsony belvízállás mellett, az osztó zsilip nyitva hagyásával április

3-án du. 2 órától 5-én du. 5 óráig tartott, amikor a szivattyú a maximálisnál 20 cm-rel magasabb emelési magasság mellett a vizet elejtette. A szivattyúzás újrafelvételére azonban akkor sem volt szükség, amikor a tiszai víz apadásával az emelési magasság lecsökkent, mert belvíz ezután már alig jelentkezett.

A szivattyútelep és az árvíz által a védtöltésben, valamint a szakadó partokban okozott rongálások ez évi április hó 28-án és 29-án bemutattak Sajó Elemér miniszteri tanácsos úr őméltóságának, az Országos Vízépítési Igazgatóság főnökének, valamint Becker Ádám miniszteri tanácsos úr őméltóságának, a Tisza–dunai osztály főnökének, akik Dragodán Pál miniszteri osztálytanácsos vízépítési kerületi felügyelő úr és Pintér László műszaki tanácsos, miniszteri megbízott úr társaságában a Társulatnál látogatást tettek és a védvonalat megtekintették.

Ez alkalommal a vízépítési igazgatóság és a Tisza–dunai osztály kilátásba helyezték, hogy azoknak a tiszai szakadó partoknak a megkötése iránt, amelyek a védtöltésünket fenyegetik, a magas kormány a rendelkezésre álló anyagi eszközök felhasználásával az intézkedéseket meg fogja tenni.

Bejelenti végre, hogy a legutóbbi, a véleményező bizottságban 1931. október hó 13-án tett jelentése óta a Nyíregyházi Magyar Királyi Folyam-mérnöki Hivatal, a jándi tiszavidi őrház melletti és a tiszadonyi belsőségek alatti parti védőművek fenntartása és fejlesztése céljából foganatosított munkálatokat, illetve folytatott anyagbeszerzést és -szállítást.

A véleményező bizottság az igazgató-főmérnök ezen kimerítő jelentését tudomásul véve javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy:

A szivattyútelep gépháza falainak üzem közben abnormális mértékben való lengésbe jövése téessék tanulmány tárgyává abból a szempontból, hogy annak oka vajon nem az-e, hogy a gépek ilyen tekintetben abnormális módon veszik igénybe az épület szerkezeteket. Ezen vizsgálat és megállapítás hivatalos gépészeti szakértő közbejöttével lévén megejtendő, annak eszközlése a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úrtól kérelmeztessék, és a falak lengésének kiküszöbölése, illetve lecsökkentése iránt megteendő intézkedések ennek a vizsgálatnak és megállapításának az eredményétől tétessenek függővé.

Ugyanezen vizsgálatról tétessék függővé a gépház fűthetőségének biztosítása iránti intézkedést is, mert ha a falak lengését nem a gépek egyensúlyi hibája okozza és az ennél fogva nem a gépek átdolgozása útján küszöbölhető ki, akkor aligha nem a jelenlegi tapasztás nélküli borított gerenda födémnek vasbeton födémrel való kicserélésére kerül sor, amivel a fűthetőség kérdése is megoldást nyer.

Javasolja továbbá a véleményező bizottság, hogy a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz intéztessék újból kérelem az iránt, hogy a Ganz-gyárral, a Hermes Bankkal és a mély és magasépítési vállalkozókkal szemben fennálló tartozások kifizetési céljaira és a szivattyútelepi műhely felszereléseinek beszerzésére folyósítsák a Társulat részére 130000 P állami kölcsön, ezen kölcsön, valamint a már eddig a Társulat által igénybe vett 670000 P állami kölcsön annuitásának fedezésére lekötetvén a 100000 P állami segélyből még nem folyósított 75000 P, valamint az állami és törvényhatósági utak ártéri hozzájárulásai és ezek hátralékos; továbbá a cseh-szlovák uralom alatti Társulattal szemben érvényesítendő liquidáció és a szivattyútelepi követelések is.

Intéztessék kérelem a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz aziránt, hogy a Tisza-töltésnek a tiszaszalkai belsősegeknél megcsorbult szakasza helyreállítási költségeit, valamint a benki határbeli szivárgó és csurgó szakaszai megerősítésének költségeit kegyeskedjék segélyképpen a Társulat részére engedélyezni, mert ezen munkálatok az árvédelem érdekében sürgősen végrehajtandók és azoknak költségeit a Társulat jövedelmeinek elmaradása folytán biztosítani nem képes.

12. Igazgató-főmérnök jelentése a Társulatnak az ínséges munka akcióba való közreműködéséről 405/1932. szám.

Az igazgató-főmérnök bejelenti, hogy az elmúlt év őszén az ínséges munka akció megindításakor a Társulatnak a miniszteri biztos úr által képviselt álláspontja az volt, hogy amennyiben az ínséges munka akció céljára szánt búza a Társulatnak átadtnék és annak ára a törvényhatósági utak hátralékos ártéri hozzájárulásába a törvényhatósági útalap terhére elszámoltatnék, a Társulat hajlandó volna az ínséges munkaerő felhasználásával és annak a fentiek szerint átengedendő búzával való díjazása mellett, másodrendű csatornákat létesíteni, illetőleg meglevő másodrendű csatornákat kifenekeltetni.

A vármegye alispánja, akivel a Társulat ezen álláspontja közöltetett, az elmúlt év november 17-én értesítette a Társulatot, hogy miután törvényhatósági utak ártéri hozzájárulása újabban még nem állapított meg, a társulati munkálatok végeztetése céljából az útalap terhére ínséges búzát rendelkezésére nem bocsáthat, majd december hó 4-én arról értesítette a Társulatot, hogy a szóban forgó feltételek mellett 10-12 ezer pengő értékű búzát az útalap terhére az említett munkálatok céljaira hajlandó lenne előlegezni.

A múlt év december 13-án a vármegye képviselőjében a járási főszolgabíró és a Társulat mérnökei ez ügyben tárgyalást folytattak, amely alkalommal a járási szolgabíró kinyilatkoztatta, hogy az ínséges búzának a fentiek

szerint a Társulat rendelkezésére való bocsátása nem eszközölhető. Közölte azonban, hogy annak nem lenne akadálya, miszerint a községek, amelyek részére ínséges munkák céljaira búza adatik ki, ezen búza felhasználásával egyéb őket érdeklő esetleges munkálatok mellett a Társulat műszaki vezetésével társulati másodrendű csatornák földmunkáját végeztetnék; ezen munkáknak a Társulat megterhelése nélkül való elvégzésére és létesítendő csatornáknak ellenszolgáltatás nélkül a Társulat tulajdonába való átengedésére nézve az illető községekkel az igazgató-főmérnök szerződést kötött.

A Társulat élén álló miniszteri biztos úr a másodrendű csatornáknál ilyen módon ínséges munkaerővel végeztetendő munkálatok műszaki vezetését a Társulat képviselőjében elvállalván, a Társulat műszaki személyzete a beregsurányi 12. sz. másodrendű csatorna, a tizzaszalkai, tiszavidi, tiszaadonyi és tiszakerecsenyi határban vonuló 39. és 40. számú másodrendű csatornák, valamint a mároki, csarodai és gelénesi határban vonuló 35. számú másodrendű csatorna részletes műszaki tervét elkészítette. Ezen csatornák létesítésénél az említett községeken kívül Barabás, Beregdaróc és Márokpapi községek ínséges munka erejének foglalkoztatása is tervbe vétetett. A tervek alapján a beregsurányi, tizzaszalkai és barabási körjegyzők bevonulásával az érdekelt községek és azon telektulajdonosok között, akiknek területei a csatornák céljaira igénybe vétettek volna, tárgyalások indultak meg és folytattak le aziránt, hogy a telektulajdonosok területükön a csatornák megépítését, hogy az igénybe vett területeken a Társulat a csatornát a jövőben akadálytalanul fenntarthassa, díjtalanul engedélyezzék. Ezen tárgyalások nem jártak eredménnyel, mert az érdekelt telektulajdonos közül többen, nemcsak, hogy e szorgalmi jogot nem engedélyezték, de még azt sem voltak hajlandók megengedni, hogy a csatorna a területükön vezetessék.

A Társulat abban a reményben, hogy a vízjogi engedély kérelmezésével, ennek során az ideiglenes (sürgős) engedély és vonatkozó szorgalmak sürgős hatósági engedélyezése elnyerésével ezt az akadályt legyőzheti, a beregsurányi 12. sz. másodrendű csatornára nézve ezt az engedélyezési eljárást megindította. Ez az eljárás azonban nem járt a várt eredménnyel, az még most is folyamatban van anélkül, hogy a sürgős engedélyt a Társulat megkapta volna, miért is a többi csatornákra vonatkozóan az engedélyt meg sem kérte.

Bejelenti továbbá, hogy az ínséges munka erének a másodrendű csatornák létesítésénél való foglalkoztatása a fenti okokból megghiúsulván ez évi március hó 14-én a járási főszolgabíró, a körjegyzők és társulati mérnökök értekezletet tartottak annak megállapítása céljából, hogy a községek részére kiadott úgynevezett ínséges búza milyen körülmények között fog ledolgoztatni

és a Társulat felajánlott közreműködése mily módon fog igénybe vétetni. Ez alkalommal oly munkák jelöltettek meg, amelyek idegen területek igénybe vétele nélkül hajthatók végre, és pedig többnyire olyan munkálatok (árkok nyitása és régi árkok karba hozatala) amelyek belvízlevezetés céljait szolgálják, köztük a 36. sz. barabási, vámosatyai másodrendű csatorna kifeneklése is.

Minthogy a tervezett munkálatok közül csak ez utóbbi volt olyan, amely társulati műre vonatkozott, a miniszteri biztos úr csak ezen munkálatnak a Társulat költségén való műszaki vezetését engedélyezte, nem zárkóztatva el az elől, hogy a Társulat műszaki közegei a munkáltató községek terhére a többi említett munkálatok vezetését ellássák.

Ezen intézkedés alapján az érdekelt községek óhajlására a Gulács községben vízjogilag már engedélyezett legelő lecsapolása, Hete községben a vízjogi engedélyezés alatt álló belvízlevezetés, Beregdaróc községben az úrbéres legelő vízlevezető árkának kitisztítása, illetőleg elkészítése, továbbá a vicinális úttól a Bárczay hídig vezető mezei közös dülő út nyugati oldali árkának vízlevezetési célokra alkalmassá tétele, Tizzaszalka községben a Tizzaszalka–ugornyai törvényhatósági úttól a Horváth-féle tanya melletti holt Csaronda mederbe vezető árok, valamint a 39. számú másodrendű csatorna felső szakaszának nyomán vezetendő árok kiásási munkálatai a Társulat műszaki közegeinek a vezetésével megindultak és jelenleg folyamatban vannak.

A véleményező bizottság a jelentésben foglaltakat megnyugvással tudomásul veszi.

13. Igazgató-főmérnök jelentése a Társulat egyik benki határbeli ingatlanának a földbirtokrendezés során történt lefoglalásáról és kiosztásáról. 36/1932 M.B. sz. 189/1932. sz.

A véleményező bizottság annak a véleményének ad kifejezést, hogy a benki 326 sz. telekkönyvi betétben a Grünberger Albert és Krausz Kálmán nevén álló 786 és 791/22. számú ingatlanokból a földbirtokrendezés során igénybe vett 1 h. 183 öl területű részek után, amelyeket a Társulat a múlt század nyolcvanas éve óta beigazolható módon békés és háborítatlan birtokába tartotta, a megváltási ár, amelyet a bíróság nevezett telekkönyvi tulajdonosok részére állapított meg a Társulatot illeti.

Javasolja azért a miniszteri biztos úrnak, hogy ezen megváltási ár megszerzése iránt intézkedni szíveskedjék.

Miután pedig a nevezett telekkönyvi tulajdonosok nyilván tudták, hogy a kérdéses területek a Társulat jogos tulajdonát képezik, és erről a helyzetről az eljárás során a földbirtok rendező bíróságot még nem világosították fel, hanem

elnézték, hogy az eljárásnál nem értesített Társulat tulajdona az ő tulajdonaként a földreform céljaira igénybe véteessék, miután ezzel a Társulatnak, amely az ellen később kénytelen volt panasszal élni, költséget okoztak, a véleményező bizottság javasolja, hogy tőlük ezen költségek megtérítése is igényeltessék.

14. Tiszaadony község kérelme az iránt, hogy a „Sósé” dűlőben való közlekedés a Tisza-töltésnek a község alatti szakaszán engedélyeztessék 251/1932. szám.

A véleményező bizottság megnyugvással tudomásul veszi, hogy miután Tiszaadony község részére a „Sósé” dűlőben való közlekedés céljaira a község melletti Tisza-töltés előterén a véleményező bizottság 1931. évi március hó 30-án az ügyben adott javaslatára a miniszteri biztos úr által engedélyezett terület, amelyet a község ezen engedély alapján a „Sósé” dűlőben való közlekedésre használt idő közben jó részben a Tisza medrébe szakadván a község azon előterjesztett kérelmét, hogy a „Sósé” dűlőben való közlekedés céljaira a töltés koronáját használhassa a miniszteri biztos úr teljesítette, nevezetesen a Tisza-töltésnek a falu végi rámpától lefelé 180 fm. hosszban terjedő szakaszán a „Sósé” dűlőben fekvő földekhez való gazdasági közlekedést ideiglenesen, további intézkedésig engedélyezte és pedig azon feltétel mellett, ha a község a szóban forgó töltésszakasz koronáját 4 m szélességben 25 cm vastag homok borítással a közlekedés megkezdése előtt ellátják és ezen homok borításnak a kiegészítéséről a Társulat ilyen irányú felszólítására esetről esetre gondoskodik.

Ezen engedélyt a miniszteri biztos úr legfeljebb 1 évi időtartamra adta és közölte a községi előljárással, hogy az úthasználat végleges feltételei későbbi időpontban fognak megállapíttatni.

A véleményező bizottság javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a közlekedést mindaddig engedélyezze, amíg az árvédelmi érdekek vagy a Társulat jogos magán érdeke esetleg kötelezettsége megengedi, vagy a törvény másképpen nem rendelkezik. Ha a község hajlandónak nyilatkozik arra, hogy ezen töltésszakaszt saját költségén szabványos oldal rézsükkal 6 m korona szélességre az eredeti magasságra felemeli és a felemelt töltés koronát a feljáró rámpákkal együtt 4 m szélességben szabványos vastagságú macadám útpályával ellátja, amelynek alapkövei a töltéskorona földmunkájának felső síkjára lennének elhelyezendőek, ha a község kötelezi magát arra, hogy az így elkészített útpályát állandóan kifogástalan jó karban tartja, és az azon mutatkozó hiányokat a Társulat ilyen irányú felszólítására saját költségein haladéktalanul kijavíttatja, ha kötelezi magát arra, hogy a töltés bármikor bekövetkező felemelése esetén a kőburkolat annak koronájáról és rámpáiról

a Társulat felszólítására saját költségén és minden kártérítés nélkül eltávolítja, ha kinyilatkoztatja, hogy a töltés beomlása, áthelyezése vagy elbontása esetén a Társulattal szemben semmi nemű kártérítési igényt nem támaszt; kinyilatkoztatja, hogy azon esetben, amikor a Tisza-folyómeder változása már lehetővé fogja tenni, hogy a községi közlekedési út ismét a hullámtéren vezetessék az útnak a töltésről a saját költségén oda való áthelyezéséről a Társulat felszólítására haladéktalanul gondoskodni fog, ha az ezen feltételek mellett kinyert használati engedély fejében hajlandó a Társulatnak évente 1 P azaz egy pengő használati díjat fizetni, ha egy ezen feltételeket magában foglaló használati szerződést hajlandó a Társulattal megkötni.

Javasolja végül a véleményező bizottság a miniszteri biztos úrnak, hogy bízta meg a Társulat igazgató-főmérnökét a községgel a fenti feltételekben foglaltak szerinti tárgyalások megindítására egyben pedig, hogy ezen ügy mikénti elintézéséről annak idején a véleményező bizottságot tájékoztassa.

15. Igazgató-főmérnök jelentése Tiszaadony község belsősegeinek víztelenítése ügyében 859/1931. szám.

A véleményező bizottság tudomásul veszi, hogy az 1931. évi március hó 30-án tartott ülésében e tárgyban tett javaslatára a miniszteri biztos úr a tiszadonyi belsősegek víztelenítését is lehetővé tenni hivatott 40. sz. Tiszaadony-tiszakerecsenyi másodrendű csatorna tervezetét elkészítette és azt a községnek, amely a belsősegei belvízmentesítésével járó földmunkákat a saját erejéből szándékozott elvégezni, az elmúlt télen folyamatba tett inséges munka akció során rendelkezésre bocsátotta; a Társulatnak az építkezés körüli műszaki segítségét is felajánlván azonban a község a csatornához szükséges területeket azok tulajdonosaitól nem tudván megszerezni, annak építése elmaradt.

16. A fegyelmi választmánynak az 1932. évre szóló megalakítása. 34/1932. M.B. sz. 253/1932. szám.

A véleményező bizottság múlt évi március hó 30-án tartott ülésén tett javaslatára a miniszteri biztos úr a fegyelmi választmány tagjait az 1931–1932. évekre kinevezte ugyan, mégis miután megállapított, hogy a fegyelmi választmányok több évre való kinevezése ellentétben áll a fegyelmi ügyekben követendő eljárásokat szabályozó 50515/1887. számú közmunka és közlekedésügyi miniszter rendeletben fejtett rendelkezéssel, amely szerint a fegyelmi választmány tagjai csak egy évre szóló hatállyal választathatnak, a véleményező bizottság javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a fegyelmi választmány tagjává a folyó évre szóló hatállyal Tomcsányi Vilmos Pál, Horváth István és Palágyi István, Jármy Miklós póttagjaivá pedig Rác József és Kun Károly véleményező bizottsági tag urakat nevezze ki.

17. A közgyűlési tagok 1932. évi névjegyzékének a hitelesítése. 265/1932. szám.

A véleményező bizottság javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy az igazgató-főmérnök által bemutatott névjegyzéket hitelesítse. Több tárgy nem lévén, elnöklő miniszteri biztos az ülést berekesztette.

Kelt mint elől.

Tomcsányi Vilmos Pál /s.k./

Gulácsy István /s.k./

Eötvös Sándor /s.k./

miniszteri biztos

jegyezte: Horváth Mihály /s.k./

ny. mérnök

16.

1933. február 17. Vásárosnamény

A Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat közgyűlési tagjainak névsora az 1933 évre.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 381, lap 5–9.)

Sorsz.	Képviselő neve	Lakása	Kit képvisel	Értékelkedés		Szavazat
				K	f	
1.	Altman Ármin	Kisvárdá		3403	09	1
2.	Altman Áron			3403	09	1
3.	Ádám János és b fia	Nagylónya		5120	02	2
4.	Bagi József és neje	Gulács		2928	73	1
5.	Bagi Miklós és neje	Hete		2426	33	1
6.	Bay György	Beregsurány		17074	43	8
7.	Bay Lajos			16391	57	8
8.	Bay Lujza sz. Mileuk Árpádné			9198	86	4
9.	Bakó Lajos és neje	Hete		4188	91	2
10.	Bakura László és neje	Fejércse		2171	14	1
11.	Balla Bertalan és fiai	Gulács		10412	82	5
12.	Balog József és neje	Tizsakerecseny		2409	19	1
13.	Balog József és fiai	Tarpa		5380	74	2
14.	Balog Károly és neje	Tizsakerecseny		4453	66	2
15.	Balogh Sándorné	Vámosatya		2903	16	1
16.	Barabás község elöljárósága	Barabás	nem csop. érdekeltség	104021	66	52
17.	Barabási O. F. B.			8271	21	4
18.	Barabási Legeltetési Társulat			5724	14	2

19.	Bálintházi Jenő	Beregdaróc		14660	59	4
20.	Belényesi Miklós és fiai	Tarpa		3546	96	1
21.	özv. Belényessy Sándorné	Barabás		14224	67	7
22.	Benk község előljárósága	Benk	nem csop. érdekeltség	82750	92	41
23.	Beregdaróc v. urb. telk. gazdák	Beregdaróc		3274	88	1
24.	Beregdaróc község előljárósága		nem csop. érdekeltség	82750	92	41
25.	Beregsurányi v. urb. telk. gazdák	Beregsurány		5312	49	2
26.	Beregsurány község előljárósága		nem csop. érdekelts.	44409	95	22
27.	Beregszászi Pál	Vámosatya		3491	44	1
28.	Beregszász R. T. város	Beregszász		2256	93	1
29.	Bótrágyi Uradalom R. T.	Bótrágy		16194	79	8
30.	Braun Zsigmond	Vásárosnamény		2705	46	1
31.	Buday Ferenc		Buzinkai Ferenc csarodai v urbéros gazdai kar	39556	30	19
32.	Czakómczás legelőbirtokosai	Nagylónya		9039	67	4
33.	Dr. Czeiner Nándor	Beregdaróc		10951	34	5
34.	Csarodai ref. lelk. javadalom	Csaroda		2038	88	1
35.	Csarodai ref. egyház			2343	61	1
36.	Csaroda község előljárósága		a községet	2812	57	1
37.	Csaroda község előljárósága		nem csop. érdekelts.	69616	30	34
38.	Csatáry Béláné	Tiszaadony		2852	88	1
39.	Csatáry Endre			2803	54	1
40.	íjf. Kerepes András és b. fiai	Beregdaróc		9740	44	7
41.	M. Danku István és fiai	Tiszaadony		5042	52	2
42.	Darvas Béla	Debrecen		18904	74	9
43.	Darvas Béla és Gabriella			8505	43	4
44.	özv. Dessewffy Marcellné	Gulács		11393	15	5
45.	Dibicsi birtokosság	Nagylónya		10483	08	5
46.	Eötvös Sándor	Vásárosnamény	Helén, Tamás és Sándor	59081	79	29
47.	Eperjeskei közbirtokosság	Eperjeske		25232	54	12
48.	Erdőhegyi Albertné örök	Vámosatya		3540	13	1
49.	Fehér József	Csaroda		5761	10	2

50.	Fehér József	Tákos		18809	97	9
51.	Fejércse község előjárósága	Fejércse	nem csop. érdekeltség	29057	40	14
52.	Fendrich Ármin és fia	Mezőkaszony		23196	59	11
53.	Fendrich Hanni			2094	52	1
54.	Fendrich Lenke s fia			2780	17	1
55.	Fendrich Rezsín			2094	51	1
56.	Formanek Péter	Vámosatya		12290	17	6
57.	Fuid Rudolf és Kálmán	Nyírmada		4946	59	2
58.	Gacsályi István	Tivadar		2199	89	1
59.	Gáspár József	Tiszaszalka		12546	44	6
60.	Gáspár Miklós			18257	70	9
61.	Gelénesi Legeltetési Társulat	Gelénes		7987	18	3
62.	Gelénesi v. urb. erdőbirtokosság			31255	80	15
63.	Gelénesi v. urb. közösség			39976	70	17
64.	Gelénes község előjárósága		nem csop. érdekeltség	49081	64	24
65.	Gelman Ignác és neje	Márokpapi		2066	11	1
66.	Gergelyi község előjárósága	Gergelyi	nem csop. érdekeltség	58548	25	29
67.	Gergelyi leg. társulat			3002	70	1
68.	Gerzon József	Tákos		2286	01	1
69.	Gerzsenyi György	Márokpapi		2991	01	1
70.	Grósz Jenő	Tiszaszalka		39924	35	19
71.	Grósz Jenő	Ugornya		6165	93	3
72.	özv. Gulácsy Dezsóné	Gulács		11836	96	5
73.	Gulácsy Erzsébet			2989	49	1
74.	Gulácsy István	Beregdaróc		4148	45	2
75.	Gulácsy Ilona	Gulács		2989	50	1
76.	Gulácsy Margit			2989	50	1
77.	Gulácsy Mária			2989	49	1
78.	id. Gulácsy Pál	Márok		15644	62	7
79.	ifj. Gulácsy Pál			23748	79	11
80.	Gulácsi volt urb. birtokosság	Gulács		2635	85	1
81.	Gulácsi legeltetési társulat			9345	87	4
82.	Gulács község előjárósága		nem csop. érdekeltség	90849	77	45
83.	Hegyi Zsigmond	Tákos		2987	85	1

84.	Hetey Lajos és neje	Hete		2315	77	1
85.	Hetei ref. egyház			2182	61	1
86.	Hetey Pál és neje			2812	87	1
87.	Hetey leg. társulat			2912	68	1
88.	Hete község előljárósága	Hete	nem csop. érdekeltség	48474	86	24
89.	Hibály János	Márok		3930	30	1
90.	Hoffinger Herbertné Bay Gabriella	Bregdaróc		17169	60	8
91.	Hornyák György	Márokpapi		2109	03	1
92.	Horthy Sarolta	Mezőkaszony		40057	21	20
93.	Horváth Gábor	Tizzaszalka	Horváth Lajosné	30812	52	15
94.	Horváth István	Hete		32462	18	16
95.	Horváth József			29147	22	14
96.	Horváth Mihály örök			28725	62	14
97.	özv. Horváth Mihályné			6309	90	3
98.	Illésy Gábor és neje	Gulács		2659	83	1
99.	Jánd község előljárósága	Jánd	a községet	37464	37	18
100.	Jánd község előljárósága		nem csop. érdekeltség	77553	94	38
101.	Jármy Miklós	Révaranyos		15794	70	7
102.	Jászay Jenő örök	Barabás		41285	01	20
103.	Kalmár Gyula	Jánd		2622	62	1
104.	Kantues József és társai	Gergelyi		4226	30	2
105.	Kaufman Lébi és neje	Hete		11727	12	5
106.	Kálmán Elek	Beregszász		10839	27	5
107.	Gróf Károlyi László	Tarpa		51364	12	25
108.	Kelényi Eleménné Buzinkay Amália	Csaroda		7221	58	3
109.	Király Jenő és tsa.	Bregdaróc		2852	44	1
110.	ifj. Kiss István	Ugornya		2146	50	1
111.	Kishaszonbélők	Gergelyi		4972	35	2
112.	Kislónya község előljárósága	Kislónya		38726	70	19
113.	Klein Herman	Mezőkaszony		5912	85	2
114.	Klein Menyhért és Herman			5405	42	2
115.	Klein Menyhért			6909	40	3
116.	Klobusiczky József	Szombathely		6185	17	3
117.	Kokas Gyula és társai	Csaroda		3685	84	1

118.	Kokas Vilmos és társai			4636	32	2
119.	Koncz Gábor és neje	Jánd		4986	38	2
120.	Koncz Sándor	Vámosatya		2495	94	1
121.	Komjáthy Béla és társai	Ugornya		11008	94	5
122.	Kopócsapáti község előlj.	Kopócsapáti	nem csop. érdekelts.	6412	60	3
123.	özv. Kornis Gézáné Darvas Gabriella	Nyírbogát		34902	12	17
124.	Kozák Ferenc és társai	Barabás		2024	69	1
125.	Kölcsey Gáborné	Csaroda		28169	25	14
126.	Kölcsey Menyhért és neje	Jánd		2503	74	1
127.	Kötény János és Lajos	Beregdaróc		2521	68	1
128.	Kulcsár Sándor és neje	Vámosatya		8625	60	4
129.	Kun Károly	Barabás		14120	15	7
130.	gróf Lónyay Gábor	Deregyő		20514	85	10
131.	id. gróf Lónyay Gábor	Nagylónya		33468	02	16
132.	Lónyay Menyhért	Bátyú		15323	79	7
133.	Lónyay Gábor és István	Nagylónya		123894	73	61
134.	Dr. Lövey Andor	Kisvárdá		6433	16	3
135.	Maday Béla és neje	Tarpa		2274	61	1
136.	Mándok község előljárósága	Mándok	a községet	7022	85	3
137.	Márok község előljárósága	Márok	nem csop. érdekeltség	61844	51	30
138.	Mszyar kir. Államkincstár	Barabás		4499	98	2
139.	Márokpapi község előljárósága	Márokpapi	a községet	14081	94	7
140.	Márokpapi v. urb. telk. gazdák	Márokpapi		7449	66	3
141.	Márokpapi község előljárósága	Márokpapi	nem csop. érdekeltség	57892	53	28
142.	Márok és Márokpapi r. K. lel. javadalom	Márokpapi		2492	53	1
143.	Mátyus község előljárósága	Mátyus	nem csop. érdekeltség	38409	85	19
144.	Mátyus község előljárósága	Mátyus	a községet	5433	90	2
145.	özv. Meinsels Adolfné és fia	Beregszász		3599	22	1
146.	Mermelstein Simon és Lajos	Beregszász		2588	57	1
147.	Nagy Alice	Barabás		2100	09	1
148.	Nagy Atilla			2100	09	1

149.	Nagy Loránt	Barabás		2100	09	1
150.	Nagy Margit Gecsey Mihályné			2100	09	1
151.	Nagy Sándor	Vámosatya		2329	60	1
152.	Nagylónyai ref. lelkészi jav.	Nagylónya		2124	78	1
153.	Nagylónya község előljárósága		nem csop. érdekelts.	65997	95	32
154.	Nánássy József	Gulács		2259	92	1
155.	Neupauer Erzsébet	Márok		2874	13	1
156.	Neupauer János			2874	13	1
157.	Neuvelt Sándor	Beregszász		4377	70	2
158.	O. F. B.	Jánd		5250	98	2
159.	O. F. B. vagyonváltás			5449	76	2
160.	Pap Áron	Barabás		2346	36	1
161.	Pap Zsigmond és neje	Tarpa		2534	73	1
162.	Péchy Sándorné	Gergelyi		15630	82	7
163.	Péchy Klára Poroszlay Pálné			5210	26	2
164.	Péter András és tsa.	Mátyus		4039	58	2
165.	Br. Podmaniczky Gézané	Gelénes		60633	50	30
166.	Pozdora József	Beregsurány		2535	36	1
167.	Rác Mihály	Tarpa		2203	54	1
168.	Rohlicz Dávid és Herman	Mándok		29914	38	14
169.	Rósenthal Sámuel	Beregdaróc		2256	13	1
170.	Schvarc Herman és neje	Beregszász		11471	19	5
171.	Seregélyesi közös birtokosság	Beregdaróc	Kovács Károly	8654	20	4
172.	Simon György és neje	Tarpa		4057	20	2
173.	Simon Károly és neje	Csaroda		3819	77	1
174.	Simon Károly és neje	Tákos		6777	25	3
175.	Dr. Sipos Géza	Vásárosnamény	özv. Horthy Gyuláné	47081	88	23
176.	Spiró Herman	Fejércse		3006	98	15
177.	Szabó Imre és neje	Tiszakerecseny		5154	47	2
178.	Szalay Bertalan	Márokpapi		2210	05	1
179.	Szalay Bertalanné			8501	56	4
180.	Szalay Ferenczné	Márok		5941	56	2
181.	Szalay Ignác és neje	Fejércse		2437	74	1
182.	Szarka Gyula	Törökszentmiklós		12371	99	6

183.	Szeniczey János, Ödön, Elek, Anna, Lenke, Emma	Bregdaróc		4813	49	2
184.	Székely Bertalanné Bay Etelka	Beregsurány		10026	09	5
185.	Szini Kálmán és társai	Mátyus		12716	87	6
186.	Szmrecsányi Lászlóné	Kisvárd		13665	38	6
187.	Szolnoky Gábor és neje	Tizsakerecseny		2515	38	12
188.	Szolnoky Károly és neje			2122	85	10
189.	Tarpay Lajos és neje	Gergelyi		6322	43	3
190.	Tarpa község előljárósága	Tarpa	a községet	94912	78	47
191.			nem csop. érdekeltség	196287	42	98
192.	Tákos	Tákos	a községet	3668	13	1
193.	Tákosi legeltetési birtokosság			3949	43	1
194.	Tákos község előljárósága		nem csop. érdekeltség	47968	02	23
195.	Teinel Ödönné ut.			2097	30	1
196.	Tiszaadonyi ref. lelkészi jav.	Tiszaadony		2838	29	1
197.	Tiszaadony község előljárósága		nem csoportosult érdekeltség	86819	72	43
198.	Tiszaadonyi Leg. Társulat			2671	29	1
199.	Tizsakerecseny község előlj.	Tizsakerecseny	a községet	3377	76	1
200.	Tizsakerecsenyi ref. lelkészi jav.			3125	30	1
201.	Tizsakerecseny község előljárósága		nem csoportosult érdek.	104972	73	52
202.	Tizsaszalkai földhöz jutottak	Tizsaszalka		5415	56	2
203.	legelő birtokosság			5336	10	2
204.	Tizsaszalkai v. urb. birtokosság	Tizsaszalka		2024	57	1
205.	Tizsaszalka község előljárósága		nem csop. érdekeltség	38013	78	19
206.	Tiszavid magán leg. birtokosság	Tiszavid		5337	21	2
207.	Nemes birtokosság			3631	60	1
208.	Község előljáróság		nem csop. érdekeltség	41152	02	20
209.	Tivadar község előljárósága	Tivadar		23058	33	11
210.	Tivadari Leg. Társulat			2682	37	1
211.	Tomcsányi Vilmos Pál és neje	Vásárosnamény		34741	33	17

212.	Toperczer Imre örök	Tállya		7888	65	39
213.	Tóth József /:Kozma:/	Gergelyi		2221	16	1
214.	Thurócy Éva és Péter	Barabás		13134	19	6
215.	Ugornyai legeltetési társulat	Ugornya		9216	18	4
216.	Ugornya község előljárósága		a községet	4462	88	2
217.	Ugornya község előljárósága		nem csop. érdekeltség	21153	21	10
218.	br. Uray Gyula	Beregsurány		16676	90	8
219.	Uray Bálint	Márokpapi		3437	44	1
220.	Uray István és Uray János	Beregsurány		7762	69	3
221.	Uray Margit és társa	Gergelyi		5210	25	2
222.	Uray Elza	Hete		28132	66	14
223.	Vas Bálint	Fejércse		3137	58	1
224.	Vas Bertalanné sz. Koncz Eszter	Vámosatya		2495	94	1
225..	Vámosatyai ref. egyház			3065	45	1
226.	Vámosatyai legeltetési társulat			11234	01	10
227.	Vámosatya község úrbérései			8124		4
228.	Vámosatya község előlj.		nem csop. érdekeltség	59538	85	29
229.	Vámosatyai földhöz jutottak			8184	10	4
230.	Kiseli Vásárhelyi Margit	Mátyus		28841	31	14
231.	Veress Ferenc	Márokpapi		2519	65	1
232.	Veress Sándor	Gelénes		2052	53	1
233.	Weil Jakabné és gyermekei	Tiszaszalka		5329	96	2
234.	Weis Herman és társai	Tákos		2141	83	1
235.	Zempléni Lajos és társai	Tiszavid		6313	88	3

Vásárosnamény, 1933. február hó 17-én
Joó Szabolcs /a.i/
Irodatiszt M. B. sz.1933

Hitelesítem!
Beregdaróc, 1933.
Gulácsy István /a.i./
miniszteri biztos

17.

1934. október 20. Vásárosnamény

A Társulat igazgató-főmérnökének, Kiss Istvánnak az időszaki jelentése a Véleményező Bizottságnak.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 220, lap 10–11.)

Időszaki jelentés

Méltóságos Miniszteri Biztos Úr!

Mélyen Tisztelt Véleményező Bizottság!

Időszaki jelentésemet fájdalmas megemlékezéssel kell kezdenem. A véleményező bizottságnak egyik legtevékenyebb, a közügyek iránt mindig meleg szeretettel érdeklődő, buzgó tagja dr. Gulácsy Pál ny. ítélőtáblai bíró úr június hóban váratlanul elhunyt, nagy ürességet hagyva maga után a társulati életben is, ahol mindnyájunk szeretete, tisztelete, ragaszkodása vette körül szeretetreméltó egyéniségét, amelyből mindig a jóakarát és szívjóságot sugárzását éreztük.

Tisztelettel javaslom, hogy az elhunytnek felejthetetlen emlékét a bizottság jegyzőkönyvileg örökítse meg és a családnak jegyzőkönyvi kivonat útján fejezze ki mély részvételét.

Ugyanaz alkalommal kérjük a méltóságos miniszteri biztos urat, hogy ismételten fogadja részvétünket szeretett testvére elvesztése feletti nagy gyászában.

Véleményező bizottságunknak ebben az évben másik halottja is volt. Szeniczey János úr, a véleményező bizottság tagja folyó év október hó 8-án elhunyt. Tisztelettel javaslom, hogy a haláleset alkalmából a véleményező bizottság a gyászoló családnak jegyzőkönyvi kivonat útján fejezze ki részvétét.

Még egy szomorú gyászetről kell jelentést tennem. Sajó Elemér miniszteri tanácsos úr, vízügyi osztály volt főnöke, aki fáradhatatlan, eredménydús munkásságának tetőpontján, hanyatló egészségi állapota miatt, ez év augusztusában vonult nyugalomba, szeptember 27-én az élők sorából elköltözött.

A hazai vízügyi mérnöki kar ezen nagy értékének, díszének halálát a vízügyi főosztály gyászjelentésben közölte társulatunkkal. Tisztelettel javaslom, hogy a véleményező bizottság a gyász eset felett érzett benső részvétét jegyzőkönyvi kivonat útján fejezze ki a Magyar Királyi Földművelésügyi Minisztérium Vízügyi Főosztályának.

Társulatunkat ért örömhírről is be kell számolnom, amely társulatunkat az által érte, hogy a véleményező bizottság illusztris tagját, dr. Tomcsányi

Vilmos Pál ömértóságát, a közélet terén szerzett érdemei elismeréséről, legfelsőbb kormányzói kegy az I. osztályú magyar érdemrenddel tüntette ki. A Társulat, amely legjobban érzi ömértósága áldásos működését, igaz örömmel siet önagyömértósága üdvözlésére, Isten áldását kérve életére és működésére.

A Társulat működésében felmerült fontosabb mozzanatokról a következőkben van szerencsém beszámolni:

Kölcsönügy. Társulatunk közgyűlése folyó év április 9-én tartott közgyűlésen 35.000 P állami kölcsön felvételét határozta el, a kislónyai kanyartöltés áthelyezési munkálatainak végrehajtása céljaira.

A kölcsönt egy összegben vettük fel.

A kislónyai kanyartöltés átépítési munkáját elvégeztük. Egyelőre a régi kanyartöltés alsó szakaszának áthelyezése történt csak meg, mert a felső szakasz áthelyezése, az ugyanezen szakasz mellett erélyesen megindított állami partbiztosítási munkák következtében elodázhatónak mutatkozott. A felső szakasz áthelyezésének elhalasztásához a miniszteri biztos úr előterjesztésére a nagymértőségű földművelésügyi miniszter úr 37.615/1934 V.A. sz. leirattal hozzájárult azzal a kikötéssel, hogy ha annak szüksége bekövetkeznék, a társulatnak a felső szakasz áthelyezését is végre kell hajtania. Erre – a jelek szerint – aligha fog sor kerülni.

Járulékok ügye. A múlt 1933. évben a nagymértőségű földművelésügyi miniszter úr, amint ezt a múlt év október hónapban tartott véleményező bizottsági gyűlésen bejelentettem, a társulati ártérjárulékokból fennálló hátralékokból 193.454 P törlését rendelte el a múlt év őszén. Ezen törlés következtében az egységes adókezelésnél a társulatra eső részesedési kulcs nagyot csökkent, ami az ez idei járulékbévételekben nagyon érezhetővé vált. Beszédese bizonyítják ezt a magyar királyi adóhivataltól beszédett adatok, melyek szerint az egységes adókezelésnél a részesedési kulcsunk január 1.–aug. 4-ig 3.72%; aug.4-től–szept. 29-ig 12.13%; szeptember 29-től 14.08%.

Súlyosbította a helyzetet az idei példátlanul mostoha időjárás és ennek következményei: a gyenge termés, úgy ahogy az ártéri járulékokból ebben az évben olyan kevés volt a bevétel, amilyenre, a közvetlenül háború utáni éveket leszámítva, még példa nem volt. Október 20-ig a járulékokban ebben az évben mindössze 18.300 P volt a bevétel, a 112 P előirányzattal szemben, a még hátralevő 2 hónap lényegesen már aligha fogja emelni ezt a bevételt.

Cseh követelések ügye. A cseh társulattól a megejtett liquidáció alapján járó cirka 38.000 P vagyónrészesedési összeget és a szivattyútelepi építkezésekhez való 25%-os hozzájárulás 158.513 P összegét, sajnos, még mindig

nem kaptuk meg. Ebben az ügyben a miniszteri biztos úr újabb felterjesztéssel fog élni a magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz.

Ganz-gyári tartozás. Társulatunknak a szipa-torkolati szivattyútelep gépi megrendeléséből kifolyólag a Ganz-gyárnál még mindig 68.000 P. tartozás áll fenn. Ennek a tartozásnak a megfizetésére sajnos addig nem lehet kilátásunk, amíg a cseh részről vállalt hozzájárulást, vagy legalább a liquidációból eredő vagyonrészesedési összeget meg nem kaptuk.

Ínséges munkák. A mostoha időjárásból bekövetkező ínségre való tekintettel a magyar királyi kormány ez év júniusában már ínséges munkák végeztetésének programjával foglalkozott, és ebben az ügyben a vármegyei főispán úr a társulatok bevonásával még június hóban értekezletet tartott. Ezen akcióból kifolyólag társulatunk erélyesen megkezdte azon csatorna terveinek az elkészítését, amelynek munkálatai elsősorban kerülhetnek kivételre. Így elvégeztük 1., a lónyai, országhatár menti lecsapolásokhoz szükséges felvételeket; 2., a Beregsurány–daróci 34. sz. csatorna felvételét, továbbá 3., a tákosi 19 sz. új csatorna felvételét, végül a beregdaróci belsőség és legelő lecsapolásához szükséges felvételeket.

Ezenkívül rendelkezésünkre állnak a Csaroda–gelénesi erdő lecsapolásának, továbbá a márokpapi legelő lecsapolásának a kultúrmérnöki hivatal által elkészített tervei, ezen kívül a tizzaszalkai, tiszavidi, tiszaadonyi 39., illetve 40 sz. csatornáknak általunk elkészített és miniszterileg jóváhagyott tervei. Ha még a mároki 15. számú és a barabási 65. számú csatornák kitisztítására vonatkozó felvételeket megejtjük és a tarpai lecsapolások kultúrmérnöki terveit beszerezzük, akkor annyi terv felett rendelkezünk, hogy úgyszólván az egész beregi ínséges munkaerőt foglalkoztatni tudnánk.

Az ínséges munkákra vonatkozólag van szerencsém még felemlíteni, hogy legutóbb, néhány nappal ezelőtt a magyar királyi földművelésügyi miniszter úr az ínséges munkák céljaira 15.000 pengőt utalt ki a társulatnak. Fájdalom, ez az összeg oly csekély, hogy ebből az egész beregi ínséges lakosságot munkával ellátni nem lehet. A kiutalást tartalmazó miniszteri leirat szerint, az összegből elvégzendő munkáknál alkalmazandó ínséges munkaerő felhasználása tekintetében a vármegyei alispán úr kívánsága szerint kell eljárunk. A kérdés megbeszélés végett e hó 19-én a miniszteri biztos úrral együtt megjelentünk az alispán úrnál, aki előtt, mind a beregi ínséges munkaerő foglalkoztatása szempontjából, elsősorban tekintetbe jövő munkákat a fent említett 39. és 40. sz. tizzaszalkai, tiszavidi, tiszaadonyi, tizsakerecsenyi határbeli csatornák és a 34. sz. Beregsurány–beregdaróci

csatornák kiépítését, a mároki 15. sz. és a barabási 55. sz. csatornák kitisztítását jelöltem meg.

Az alispán úr előtt azt a körülményt is felemlítettem, hogy a magyar királyi földművelésügyi miniszter úr elsősorban a nagylónyai szivárgó töltésszakaszok megerősítését szorgalmazza. Az alispán úr kijelentette, hogy mivel ez a munkatér Szabolcs vármegye területén fekszik, oda beregi munkások kirendelését már csak a nagy távolságok és a kései időjárásra való tekintetből sem tartja keresztülvihetőnek. Az alispán úr ebben az ügyben újabb rendelkezések iránt felterjesztéssel fordul a magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz. Míg tehát az alispán úrtól értesítést nem kapunk, a munkákat nem indíthatjuk meg.

Ingtatlan határok kitűzése. Ebben az évben elvégeztük a társulat gulácsi határbeli zavaros ingatlanhatárok kitűzését, amely kérdés a küszöbön lévő betétszerkesztési munkák megindulása előtt okvetlenül rendezendő volt, már egyedül a folytonos feljelentések elkerülése végett is, amelyek a fák kivágása és a határ bizonytalansága miatt napirenden voltak.

Az ingatlanhatárok itt közmegnyugvásra rendezettek és állandó határjellel láttattak el. A jövő évben a lónyai határbeli ingatlanok határainak ugyanily módon való rendezését kell végrehajtanunk, mert a határok itt is teljesen bizonytalanok, azokat a gátszemélyzet nem ismeri, az ingatlanok itt telekkönyvezve sincsenek, a betétszerkesztés megindítása pedig itt is küszöbön van.

Tekintettel kérem, hogy időszaki jelentésemet tudomásul venni méltóztassék.

1934. október 20.

Kiss István
igazgató-főmérnök

A véleményező bizottság folyó
hó 23-án tartott ülésén az igazgató-főmérnök
időszaki jelentését tudomásul vette.

1934. október 31.

Horvát Mihály
jegyzőkönyv vezető

18.

1935.

Igazgató-főmérnöki jelentés

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od. zb. 219, lap 2–4.)

Az 1934. évben a társulat működésében történt fontosabb mozzanatokról a következőkben van szerencsém jelentést tenni.

Személyi változások: A társulat élén álló miniszteri biztos úr a régi és a trianoni határ által szét nem osztott társulat érdemes igazgató-főmérnökét, Benda Kálmánt 1934. január 1-jével az igazgató-főmérnöki teendők alól felmentette, és az állást ugyanezen időtől kezdve az 1932. év december 1-jén kinevezett Kiss István főmérnökkel töltötte be. A felmentett igazgató-főmérnök a magyar uralom alatt álló társulati résznél eltöltött működéséről az 1934. október 20-án tartott véleményező bizottsági ülésen részletesen beszámolt. Ezt a jelentést megfelelő példányszámban kinyomattam és a nagyobb ártéri érdekelteknek és az illetékes hatóságoknak megküldöttem.

A véleményező bizottság tagjai sorából az év folyamán dr. Gulácsy Pál és Szeniczey János tag urak elhaláloztak. A társulat részvétét a véleményező bizottság határozatának megfelelően az elhunytak hozzátartozóival közöltem.

A társulat felügyeleti hatóságánál szintén voltak személyváltozások.

Kerületi felügyelőnk: Halácsy Jenő miniszteri osztálytanácsos úr más beosztása miatt múlt év augusztus hó 1-jén társulatunktól megvált. Ezen időtől kezdve a kerületi felügyelői teendőket régi miniszteri megbízottunk Pintér László miniszteri osztálytanácsos úr látja el a régi ügyszeretettel. Helyette mint új miniszteri megbízottat Dévény István királyi főmérnök urat van szerencsénk körünkben üdvözölni.

Sajó Elemér miniszteri tanácsos úr, a vízügyi osztály főnöke 1934. év augusztus 1-jén nyugalomba vonult, amit – fájdalom – csak igen rövid ideig, szeptember 21-én bekövetkezett haláláig élvezett. A társulat mély részvétét a miniszteri biztos úr tolmácsolta a vízügyi főosztálynak. Örökét dr. Benedek József miniszteri tanácsos vette át, a Tisza–dunai osztály új főnöke pedig Iványi Bertalan miniszteri tanácsos úr lett.

Az elmúlt 1934. év folyamán társulatunknál a következő fontosabb munkálatok hajtottak végre.

1. A kislónyai Kapugazza-dülőben régi kanyartöltésnek a partomlások által veszélyeztetett alsó vége áthelyeztetett. Az áthelyezés költségei kereken 15.800 pengőt tesznek ki. Az igénybe vett területek ára 1357.81 P.

2. Az árvízvédelmi telefonvonalat Gergelyi községtől kiindulólág a vásárosnaményi székházba bevezettük. Ezen munka 1650 P költséget igényelt.

3. A székház előtti utcai járda építéséhez 440 P költséggel járultunk. Az utcáról az épület bejáratáig vezető járda 115 P-be került.

4. A gulácsi határbeli társulati töltésingatlan határai a betétszerkesztés céljaira véglegesen kitűzettek és állandó határjelekkel megjelöltettek.

A felvételt eszközölő kat. felügyelőség a munkák díját a társulat részére 425 P-ben állapította meg.

5. A dédai Micz-csatorna határ menti részének fenéktisztítási munkáit végrehajtottuk. Ennek költségei 2294 P-t tesznek ki.

Árvízünk 1934-ben nem volt.

Belvíz szintén nem volt. Fogytán lévő szivattyútelepi üzemanyagkészletünket kiegészítettük és a megrendelt üzemanyagok költségei 5700 P-t tesznek ki.

Járulékok. Az 1934. évre kivetett ártéri járulékok 112.617 P összegéből a december 31-i zárlat szerint 32.899 P folyt be. Az 1933. évben a járulékbetétel 71.982 P volt. A nagy csökkenés a múlt évi jóváírásoknak következménye. Az egységes adókezelésnél a társulatot illető részesedési kulcs jelenleg 14.28%. Az elmúlt 1934 év folyamán ez a kulcs 3.72%-ról fokónként emelkedett ennyire.

Nagyobb bevételi tételeinek az év folyamán a járulékokon kívül a következők voltak:

1. Befolyt az állami utak hozzájárulásának 2 félévi részlete.	
2x12.986 P	25.972 P
2. Befolyt a 100.000 P trianoni segély utolsó részlete	12.500 P
3. 1934. április 24-én közgyűlés által elhatározott kölcsön	35.000 P
4. Az ínséges munkákra kiutalt segély	15.000 P

A cseh uralom társulattal szemben fennálló követelések nevezetesen a liquidációs követelés a szivattyútelepi hozzájárulás ügye.

Ebben az ügyben sajnos, újabb kedvezőbb fordulatról nem számolhatok be. Biztató jelek vannak ugyan arra nézve, hogy a követelések a közeljövőben folyósításra kerülnek, de, hogy reményeink mikor válnak valóra, ezt még nem tudjuk megállapítani. Legutóbb a cseh társulati rész igazgatósága levélben értesített a hozzájárulás ügyéről, amely levélben jelzi az igazgatóság, hogy az összeg 25%-át az országos hivatal vállalta, 30%-át a társulat fogja fizetni. Ezen összegek átutalása iránt az Ungvári Országos Hivatal a Csehszlovák Nemzeti Bankkal a múlt év december havában érintkezésbe lépett. 45% állami hozzájárulás kilátásba helyeztetett, de még nem állapított meg.

Van szerencsém bejelenteni azt is, hogy a magyar királyi földművelésügyi minisztérium, az ott rövid úton nyert értesülésem szerint a külügyminisztérium útján lépéseket tett ezen ügy rendezése iránt.

Mi a cseh részről tapasztalt késedelem és elodázás dacára is, készséggel eleget tettünk a cseh uralom alatt álló társulati rész által, az elmúlt ősszel

hozzánk intézett azon kérelemnek, hogy a dédai Micz-csatorna határ menti szakaszán, a cseh területről a magyar területre befolyó belvizek elvezetésének lehetővé tétele végett tisztítást eszközöljünk. Jóllehet, erre a tisztításra a magyar társulati rész szempontjából szükség nem volt. Igaz ugyan, hogy az engedélyokiratban megjelölt csatornafeneket az egyezés szerint a magyar társulati rész köteles fenntartani, de viszont az is igaz, hogy a magyar társulati rész egyoldalú kötelezettségeket nehezen teljesíthet akkor, amikor a másik fél az általa vállalt kötelezettség teljesítését oly nagy mértékben elodázza.

19.

1936. szeptember 10. Vásárosnamény

Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat véleményező bizottságának üléséről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 258, lap 45–46.)

Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat
Jegyzőkönyv

Felvéve 1936. évi szeptember hó 3-án Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat 65.sz. 11. rendű csatornájának tisztítása ügyében ez évi február 8-án tartott véleményező bizottsági ülésen 4. sz. alatt hozott határozatra az igazgató-főmérnök által javasolt nyomvonal áthelyezése ügyében, valamint a dédai Micz-csatorna 7862–7900 km. szakaszán 1929. évi őszén rézsü és fenék biztosítás céljából kísérletképpen készített terméskő burkolás megtekintésére a miniszteri biztos úr által összehívott és ezen a napon megtartott helyszíni szemléről.

Jelen voltak:

Gulácsy István miniszteri biztos, Kiss István igazgató-főmérnök, Horváth Mihály társulati mérnök, Benda Kálmán, a Beregi Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat igazgató-főmérnöke, Dévény István királyi főmérnök miniszteri megbízott. Az érdekeltek közül Holczer József és Klein Menyhért birtokosok, Klein Elemér bérlő és Csapó Miklós barabási körjegyző.

A dédai Micz-csatorna 7869–7900 km-ben az 1929. év őszén létesített rézsü és fenék burkolás.

Az ez alkalomra elgátolt és víztelentett terméskő burkolást meg szemlélve részt vevő közegek véleménye egyhangúlag oda irányult, hogy az a hozzáfűzött várakozásnak megfelel, mert a rézsü és a fenék ezen az igen nehéz futóhomokos szakaszon dacára a csatorna fenekén és oldalán homokkal feltörő számos forrásnak áll, magának a kövezésnek állapota is kifogástalan. Az esetleg

kövezendő újabb szakaszok ilyen módon való burkolását elegendőnek vélik, a fenékre helyezett köveknek a homok feltörésének teljes megakadályozására a Horváth Mihály mérnök által ajánlott cement habarcsba való rakását feleslegesnek tartják.

A fenékről feltörő források káros homok befúvásának megakadályozására cement habarcs helyett a kövezés alá vastagabb zúzott kőagyazás terítését ajánlják.

A 65. számú II. rendű csatorna szemléje.

Megjelentek a 65. sz. II. rendű csatornát bejárva megállapították, hogy a csatorna közvetlen a mezőkaszonyi hegy lábánál elvonuló részének feliszapolódása tényleg igen gyors és nagyméretű.

A jelenlévő műszaki közegek véleménye szerint mivel a feliszapolódást a közeli hegyoldalakról gyorsan lerohanó és törmelékeket magával ragadó vizek okozzák, a bajok esetleges új nyomvonalazásnál is mindaddig jelentkezni fognak, ameddig ilyen hordalékos vizek a csatornába juthatnak.

A csatorna pedig nem azon célok érdekében készült el, hogy a hegy és a dédai Micz-csatorna közötti belvizeket levezesse, hanem, hogy megakadályozza ezen hordalékos vizeknek e laposabb területre való jutását. Ha a fenntartási nehézségek miatt a hegy alól a csatornát a Társulat áthelyezné, az esetben az új nyomvonalon vezetett csatorna a feladatának nem felelhetne meg, és a hegyek iszapos vize nemcsak a hegy lábánál elterülő magasabb fekvésű helyeket árasztaná el, hanem a tipédaljai bányákhoz vezető pár évvel ezelőtt kiépített műút alatt új átereszek létesítését tenné szükségessé.

Ami pedig az érdekelteknek ez alkalommal is kifejezett azon kívánságát illeti, hogy ezen környék nevezetesen a községi legelő, az Eötvös-féle birtok, az ún. „Sónyaló” vizes helyei a 65. sz. II.r. csatorna felhasználásával kanalizáltassanak műszaki közegeknek a 65. sz. csatorna feladatára vonatkozó nézetei alapján határozottan az a véleménye, hogy a területek víztelenítési problémája ezzel kapcsolatba nem hozható, teljesen különálló feladat. E vizek a barabási vagy pedig a dédai Miczbe vezetendők.

Ámbár a barabási Micz felé húzódó ősi meder felhasználása előnyösebb volna abból a szempontból, hogy a barabási Micz vízszintje ezen ősi meder betorkolása helyén 105.45 m.A.f., míg a dédai Micz vízszintje 105.78 m. A.f. mégis mivel egyrészt a barabási Micz-csatorna jelenlegi méreteivel az ilyen módon belejutó újabb víztömegeket felvenni alig volna képes, mert alsó szakaszán most is kiöntéseket csinál és így a különben teljes hosszában a cseh uralom alatti Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat területén vonuló csatornán is átalakítási munkák volnának végre hajtandók, másrészt ahhoz, hogy a régi medren keresztül e vizek a barabási Miczbe juthassanak, szintén cseh uralom alatti területeken kellene csatornát

létesíteni, és mindezen munkák csak hosszadalmas nemzetközi tárgyalások sikeres lebonyolítása után lennének megvalósíthatók, a kialakult vélemény szerint a barabási Micz felé való levezetés megoldási lehetősége elejtendő volna.

Amennyiben a társulat a szóban forgó vizes helyek lecsapolását programba venné az ezen cél érdekében építendő új másodrendű csatorna a megjelent műszaki közegek véleménye szerint tekintettel az előbb elmondottakra a legalkalmasabbnak kínálkozó nyomvonalazással a dédai Micz-csatornába lenne bevezetendő.

Ezzel miután a miniszteri biztos úr a megjelent urak fáradozását megköszönte, és a szemle eredményeinek jegyzőkönyvbe való foglalással Horváth Mihály mérnököt megbízta, a helyszíni szemle befejezést nyert.

Kelt Vásárosnaményban, 1936. szeptember hó 10-én

Jegyezte:

Horváth Mihály /s.k./
mérnök

Gulácsy István /s.k./
miniszteri biztos

20.

1936. szeptember 18. Vásárosnamény

Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat véleményező bizottságának az üléséről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 258, lap 47–49.)

Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat Vásárosnamény

871/1936. szám.

Felvétellett Vásárosnaményban 1936. évi szeptember hó 18-án a Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.

Jelen voltak:

Gulácsy István miniszteri biztos, Kiss István társulati igazgató-főmérnök, Horváth Mihály társulati mérnök, Simon Pál számvevő, Eötvös Sándor, Horváth István, Simon Károly véleményező bizottsági tagok és Dévény István királyi főmérnök, miniszteri megbízott.

A miniszteri biztos a megjelenteket üdvözölve az ülést megnyitja, a jegyzőkönyv vezetésével Horváth Mihály mérnököt megbízta, annak hitelesítésére Eötvös Sándor és Simon Károly véleményező bizottsági tag urakat felkéri.

Ezután közölte a megjelentekkel, hogy az összes társulatok költségvetéseinek egységes forma szerinti összeállítására vonatkozó a közérdekeltségek felügyeleti hatósága által kidolgozott minta és utasítás, amelynek szükségét

mind a társulatok, mind azok felettes hatósága már régóta érezték, és amelyről a legutóbbi véleményező bizottsági ülés alkalmával is szó esett; azóta megérkezvén, szükségessé tette a véleményező bizottság ismételt összehívását azért, mivel a vonatkozó miniszteri rendelet szerint már az 1937. évre való költségvetések is ezen minta és utasítás szerint állítandók egybe, ennek folytán tehát a múlt 1936. augusztus hó 27-én tartott ülésén letárgyalt költségvetés abban a formájában jóváhagyás végett fel nem terjeszthető.

Ezután tárgyalatott:

1. Igazgató-főmérnök jelentése.

A véleményező bizottság az igazgató-főmérnök jelentését, amely ugyan csak a mai ülés egybehívásának előzményeire vonatkozott, tudomásul vette.

2. Időközben érkezett miniszteri rendeletek ismertetése. 148, 333, 368, 259, 260, 149, 128, 408./1936. szám.

A miniszteri biztos úr e rendeletek ismertetését az idő rövidege miatt a mai ülés tárgysorozatáról levette.

3. Az 1936. évi pótköltségvetés tárgyalása.

Már a legutóbbi ülésen is felhozott 1936. évre készített pótköltségvetésre vonatkozóan a véleményező bizottság a miniszteri biztos úr előadásából tudomásul veszi azt, hogy mivel megállapított, miszerint azokra a címletekre, amire az igazgató-főmérnök úr által szerkesztett pótköltségvetés kiterjeszkedik, a társulat előző évi költségvetéseiben már gondoskodás történt azok tehát újból sem költségvetés, sem pótköltségvetésbe fel nem vehetők, hanem amennyiben az ezek elvégzésére előírányzott fedezet időközben befolyt volna a munkálatok megkezdhetők, ezért a pótköltségvetést az igazgató-főmérnök javaslatával egyetértőleg tárgyalannak nyilvánítja.

4. A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 35.300/1936. VI. a. számú rendeletével megküldött költségvetési minta szerint újból összeállított 1937. évi költségvetés tárgyalása.

A véleményező bizottság megismerkedvén a fenti számú a társulati költségvetés és zárszámadások mikénti egybe állítására vonatkozó rendelettel és költségvetési mintával, a miniszteri biztos úr szavaiból megnyugvással hallja, hogy az ezen minta szerint egybeállított költségvetés részletesebb tagoltságánál fogva tökéletesebb lesz, viszont a záró-beszámolásokban az által, hogy abba az előző évi hátralék, továbbá a jóváhagyott előírás is feltüntetendő legfőképpen pedig az által, hogy abba a társulat helyzetének feltüntetésére vagyonszerűleg készítenő az előző évekhez való kapcsolódás biztosítatik, ami a régebbi költségvetésben nem volt fellelhető; ezért a miniszteri rendelet, amely az előző állapothoz képest nagy haladásnak mondható, örömmel üdvözli.

A bemutatott és ezen utasításnak megfelelően egybe állított költségvetést tételről tételre áttanulmányozva javasolja a miniszteri biztos úrnak, hogy a társulat 1937. évre szóló költségvetését 172.751.80 P szükséglettel és 172.756.20 P fedezettel állapítsa meg.

Mivel pedig a költségvetés tárgyalása folyamán maga is meggyőződött arról, hogy a költségvetési schema 3. rovata, amelyben az illető címleteken a múlt évre jóváhagyott összegek lennének beírandók, a régi társulati költségvetések teljesen eltérő és kevésbé tagozott beosztásánál fogva ki nem tölthető, javasolja, hogy a közérdekeltségek felügyeleti hatóságához szerkesztendő jelentésében erre a körülményekre reá mutattassék, és a jóváhagyandó 1937. évi költségvetéshez egyidejűleg az 1936. évi költségvetés egy példánya is csatoltassék.

Végül mivel a véleményező bizottság ugyanezen tárgyalások folyamán arról szerzett tudomást, hogy a költségvetés igen tekintélyes kb. 20%-át alkotó fenntartási kiadások a közelmúltban kizárólag az igazgató-főmérnök irányítása szerint használtattak fel, a miniszteri megbízott úr felszólalása alapján kívánatosnak találja és javasolja, hogy a jövőben e címlet alatt előirányzott fedezet is a miniszteri biztos úr tudomása és előzetes hozzájárulása mellett legyen felhasználható.

5. A magyar királyi földművelésügyi miniszter úr 60.586/1936. VI.B.1. számú leirata a Makócsa főcsatorna átalakítására vonatkozó terv műszaki elbírálása tárgyában.

A véleményező bizottság megnyugvással veszi tudomásul a magyar királyi földművelésügyi miniszter úrnak a Makócsa főcsatorna fenekének és rézsüének átalakítása tervének műszaki elbírálása ügyében kelt 60.586/1936. VI.B.1 számú leiratát, amely szerint az ellen műszaki szempontból észrevétel nem merült fel.

Tudomásul veszi egyben az igazgató-főmérnök azon jelentését, hogy a csatornán olyan híd vagy átereszt, melynek, lesüllyesztését vagy átalakítását a tervezett munkálatok szükségessé tennék nincsen. A bogarasi híd alatt mindössze egy terméskő burkolattal kell ellátni a csatorna lejtőit. Tudomásul veszi a bizottság, hogy erről az igazgató-főmérnök a miniszteri biztos úrnak jelentést tett, valamint arról is, hogy a költségvetést a miniszteri leiratban említett munkavezetési költségekkel 10% és a betegség és a baleset biztosítási költségekkel (3%) a miniszteri rendeletnek megfelelően kiegészítette. Az ilyen módon kiegészített költségvetés végösszege 17.716.70 P-t tesz ki.

Több tárgy nem lévén, az elnök az ülést berekesztette.

Kelt mint elől.

Hitelesítjük:

Eötvös Sándor /s.k./

Simon Károly /s.k. /

Jegyezte

Horváth Mihály /s.k./

mérnök

Az 1.,3.,4.,5., számok alatt kelt javaslatokat határozati erőre emelem.

Bregdaróc, 1936. október hó 8.

Gulácsy István

miniszteri biztos

Gulácsy István /s.k./

miniszteri biztos

21.

1939. október 31. Vásárosnamény

Igazgató-főmérnöki jelentés a Társulat 1939. évi tevékenységéről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 360, lap 1–2.)

Igazgató-főmérnöki jelentés

Méltóságos Miniszteri Biztos Úr!

Mélyen tisztelt Véleményező Bizottság!

Az 1939. évben történt fontosabb társulati mozzanatokról a következőkben van szerencsém jelentést tenni.

1. Árvizek. A folyó évben árvíz nem volt.

2. Belvizek. Belvizünk szintén nem volt. Szivattyútelepünk ez évben nem volt működésben.

3. A végrehajtott munkákról a következőkben van szerencsém beszámolni.

a) A makócsi főcsatorna átalakítási földmunkáját a bogarasi híd szomszédságában lévő 10+200 szelvénytől a miniszterileg elbírált tervzetnek megfelelően, a csatorna végpontjáig, a Tarpa-hetei műúton lévő hídig készítettük el, amely híd a 14+330 szelvénynél van. Az idén elkészült csatornaszakasz tehát 4130 fm. hosszú. A végzett földmunka 10.500 m³ volt, és ennek költségei 10.300.00 P-t tesznek ki. Ily módon a Makócsa-főcsatorna immár olyan méretekkel bír, amelyek mellett a vízvezetési követelményeknek meg fog felelni, míg eddigi alapján a szivattyútelep által megkívánt vízmennyiséget nem volt képes szállítani. De nagy előnyt jelent az átalakítás a csatorna befogadóképessége szempontjából is, mert a csatorna nagy vízszintjének lesüllyesztése az ártér legmélyebben fekvő részein a vizek gyors eltávozását lehetővé teszi. Ez a hatás már az idei júniusi felhőszakadás alkalmával is megnyilvánult.

A főcsatorna átalakítási munkájára 3 éven át fordított összesen 34.000 P költség olyan befektetés, amelynek határa az ártér legsúlyosabb helyzetben lévő részében, a belvizek tekintetében nagy megkönnyebbülést fog előidézni. Fel említem még azt is, hogy az említett összegből 6.000 P államsegély volt, amelyet egyenesen erre a célra bocsátott rendelkezésre a magyar királyi földművelésügyi miniszter úr.

b) A Makócsa-főcsatornának ez az átalakítása megadta a lehetőséget arra is, hogy a jándi legelőn betorkolló 25/1–3 számú csatornák vízvezető képességét megjavítsuk.

Ezek közül a 25/1. számú csatorna tudvalevőleg a gulácsi határ cirka 2/3 egészének és ebben a közlegelőnek vizeit van hivatva levezetni a Makócsa főcsatornába. A csatorna nagy vízszintje azonban a határnak az alsó csatorna szakasz mellett elterülő legmélyebb részén, a térszín fölé emelkedett, és így a vizek befogadása ott lehetetlenné vált, amiből állandóan súlyos károk származtak. A szivattyútelep építése lehetővé tette a Makócsa főcsatorna átalakítását és vízszintjének lesüllyesztését, viszont ez pedig módot nyújtott a 25/1. számú csatorna vízszintjének leszállítására, illetve az ezen csatorna által, az alsó szakaszon okozott súlyos bajok megszüntetésére. Ennek a csatornának az átalakítási munkálatai folyamatban vannak és ezeknek összes költsége közelítőleg 7.500 P-öt fog kitenni.

Így ezt a költséget mint a Makócsa főcsatorna átalakításával kapcsolatos kiadásokat a szivattyútelepi beruházási kiadások folytatásának kell tekinteni. Ezek nélkül a szivattyútelepi beruházási munkák nem lennének befejezettek tekinthetők.

Ezen a helyen kell említést tennem még arról, hogy az egész gulácsi határ belvizeinek rendezése a fenti munkálatok által még nincsen teljesen megoldva, amit bizonyítanak a Gulács-jándi műút keleti oldalán levő területeken évről évre ismétlődő vízi károk, amelyek megszüntetése céljából többféle megoldásra készítettem tervet. Ezt a problémát a miniszteri biztos úr felkérésére a kerületi felügyelő és a miniszteri megbízott urak a helyszínen tanulmányozták és a megoldásra nézve tanácsot is adtak. Ezen probléma megoldására cirka 3000 P lesz szükséges.

c) Ebben az évben fejeztük be a 65/1. számú csatorna építését is, 1.200 P költséggel. Erre a csatornára a múlt évben 9.700 P-t költöttünk. Ez a csatorna tudvalevőleg 1914. évben épült, és az azóta több ízben beiszapolta 65. sz. tipédaljai és a dédai Micz-csatorna közötti egész belvizes terület megművelésének lehetőségében és értékének emelkedésében fog megnyilvánulni.

d) Ebben az évben végeztük el az 50. sz. lónyai csatorna meghosszabbítását is, amellyel újabb határrész kapcsoltatott be a már előbb elkészült csatorna hatáskörébe. Ez a meghosszabbítás 1.600 P-be került. A múlt évben ugyanerre a csatornára 6.500 P-öt költöttünk. Ezen csatorna által a lónyai határ legnagyobb része mentesült a belvizektől. A Szalóka–lónyai határon tervezett 72. számú lónyai csatorna már nyáron megkezdett, de a katonai behívások miatt abbahagyott és most újból kezdődő munkáinak végrehajtása után, a lónyai határ immár mentes lesz az eddigi nagy belvízbajoktól és -károktól.

e) Ebben az évben készítettük el a benki határban lévő szivárgó töltésszakaszok hullámtéri padkákkal való megerősítését is, amely munka már régebben is esedékes volt. Erre a munkára 2.030 P-t fordítottunk. Megjegyzem, hogy az eredeti terv cirka 2.000 négyzetméter töltés megerősítéséről szólt, de ezúttal csak azokon a szakaszokon hajtottuk végre a megerősítési munkát, amelyeken az 1932. évi árvíz alkalmával a legerősebb átázási jelenségeket észleltük. A munkába vett öt ilyen szakasz hossza együttesen 238 folyóméter. A munka további fokozatos végrehajtását a jövőben szerzendő tapasztalatoktól tettük függővé.

f) Ez év nyarán hajtottuk végre a tivadari őrház átalakítását is 4.200 P költséggel. A melléképületek már a múlt évben készültek le.

g) A jándi őrháznál kútúrást végeztünk, mivel a felszíni vizekből ennél az őrháznál, éppen úgy, mint a tivadarinál, használatra alkalmas vizet nyerni nem lehet. 35-36 méter mélységben tételeztük fel a jó minőségű vizet; a fúrásnál azonban kitént, hogy az élvezhető víz megnyerésére 65 méterig kell lefúrni. A jövőben ugyancsak mélykút fúrására lesz szükség a tivadari és a tiszakerecsenyi őrházaknál is.

h) E munkák után megkezdjük azoknak a gulácsi, ugornyai, tiszakerecsenyi és lónyai töltés feljáróknak a megfejelését, illetve meghosszabbítását, amelyek a közlekedés szempontjából immár használhatatlannokká váltak az évek folyamán. Ezekre a munkákra 2.500 P-t irányoztunk elő.

i) A végrehajtott fenntartási munkák közül, mint fontosabbat említem a tiszaszalkai zsilip rozsdától megtámadott vasszerkezetének és a szivattyútelep szívóaknájában elhelyezett és a rozsdától szintén megtámadott gázfogó és szűrőrács festési munkálatait, amelyek összesen 2.400 P költséget igényeltek.

4. Kölcsönügy

Az állami kölcsönökre előirányzott évi szolgáltatásokat, nevezetesen 45.816.56 P és 3.195.40 P-t, összesen 49.011.96 P-t befizettük. A múlt évben

1 ½ szolgáltatásnak megfelelő összeget fizettünk be. Az ínséges évekből és a gazdasági leromlás éveiből származó kölcsönszolgáltatási hátralékunk 160.358 P. Ezzel szemben megemlítem azt is, hogy az 1938. évi zárszámadás szerint, a járulékhátralékok összege 168.280 P.

5. Személyi ügyek.

A betétszerkesztés következtében felszaporodott nyilvántartási munkákhoz alkalmazott Nagy Károly a megszállt területen volt állampénztári számtiszt, a cseh megszállás megszűnte után szolgálatunkból eltávozott. Helyette 1938. év december 15-től Gyene Sándort alkalmaztuk ezen teendők ellátására ugyanazon feltételekkel. Mivel azonban Gyene Sándor folyó évi március hó 15-től, igen kevés megszakítással állandóan, még ma is katonai szolgálatot teljesít, kiegészítőül Kallós Gézárt alkalmaztuk, egyelőre 45 P havi díjjal. Erre az alkalmazásra annál inkább szükség volt, mert Sztaroszta András gátfelügyelő márciustól kezdve a légvédelemnél teljesített katonai szolgálatot és csak egy hónapja szerelt le. Az előzőekben említett alkalmazásokat a közérdekeltségek felügyelő hatóságának bejelentettük.

Vásárosnamény, 1939. október hó 31.

Kiss István /s.k./

igazgató-főmérnök

22.

1940. március 1. Vásárosnamény

Kiss István igazgató-főmérnök jelentése Gulácsy István miniszteri biztosnak.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 378, lap 1–10.)

Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat Vásárosnamény.

593/1939. szám.

Méltóságos Gulácsy István miniszteri biztos úrnak

Beregdaróc

A trianoni határ következtében ketté vált Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulat újraegyesülésének kérdésében kiadott rendeletre a következőkben van szerencsém véleményes javaslatomat előterjeszteni.

A méltóságod által felvetett kérdésekre vonatkozó adatok felsorolása előtt azon véleményemet fejezem ki, hogy a két társulati rész egyesítését mind a célszerű árvédelem, mind a belvízszabályozás és az igazgatás szempontjából szükségesnek tartom.

A szétválasztás óta eltelt idő alatt azonban a két társulat viszonyaiban többféle vonatkozásban igen jelentékeny mértékű eltolódások következtek be, úgyhogy a két rész, a mai állapotában a valóságban olyan, mint bármely más két szomszédos külön megalakult társulat.

Hogy két ilyen társulatot egyesíteni lehessen, e végből azokat számtani kifejezéssel élve, közös nevezőre kell hozni, vagyis előzőleg ki kell egyenlíteni és elvileg tisztázni kell mindazokat a körülményeket, amelyekben ma feltűnő különbségek mutatkoznak, és amelyeknek előzetes tisztázása nélkül, az egyesülés után a társulat működésében zavarok, egyenetlenségek vagy fennakadások következhetnek be.

A két társulat anyagi ügyei merőben különböznek. A két társulat által az elmúlt 18–20 év alatt végzett beruházások egészen eltérőek. A jövőben egyiknél esetleg több költséget igénylő beruházásokat kell még végezni, mint a másiknál. Amelyik előnyben van, attól nem lehet kívánni, hogy a másik részére áldozatot hozzon olyan ügyben, amelyből neki nincsen haszna. De viszont van sok olyan ügy, amelyekben máris közösen kell eljárni és lesz több olyan beruházás, amelyeknek költségei az egész egyesült érdekeltséget közösen kell, hogy terheljék.

Az egyesült társulat által a jövőben elvégzendő feladatok és felmerülő ügyek tehát kétfélék. Lesznek olyanok, amelyek csakis az egyik társulat érdekeit érintik. Ilyenek: egyes csatornák ügyei, a szivattyútelepi építési ügyek, nyugdíjasok ügyei, járulékhátralékok és kölcsönök ügyei. És lesznek olyanok, amelyek az egyesített érdekeltséget egyetemlegesen és egyenlően érintik és terhelik. Véleményem szerint ilyenek például a védőtöltéssel és az abban lévő zsilipekkel felmerülő munkák, a fásítás, a közös jellegű főcsatornákon végzendő munkálatok és az ezeken levő hidak ügyei, az összes műutakban levő áteresztők, hidak ügyei stb.

Mindezekben a kérdésekben az egyesülés előtt megegyezéssel tiszta helyzetet kell teremteni és a kezdeti együttműködés módozatait meg kell állapítani. Csakis ennek megtörténte után indulhat meg az egyesített társulat működése.

Szerény véleményem szerint a végleges és teljes egyesüléshez átmeneti időszakra van szükség. Az elválasztó ellentétek letöredezését be kell várni és a két társulat igazgatását miniszteri biztosi vezetés alatt egységesítve, a pénzügyek egységesítésére be kell várni azt az időt, amíg a két társulat külön-külön végrehajtja mindazokat a munkákat, amelyek a másik társulatot nem érintik, avagy addig, míg ezt megelőzve egyéb nem látható és események aktuálissá nem teszik a teljes egybeolvadást.

Az átmeneti időszakot a következő módon képzelem el:

A személyzeti kiadások külön-külön kezeltetnének mindaddig, amíg a létszám az egyesült társulat alapszabályaiban megállapított létszámra lecsökken, és amíg minden alkalmazott a nyugdíjintézet tagja lesz, és a saját nyugdíjasuk utáni nyugdíjterhek megszűnnek. Ettől kezdve a személyzeti kiadások közösek lennének.

A dologi kiadások és a fenntartások együttesen kezeltetnének és a kiadások az ártéri holdak arányában oszlanának meg.

A szipa-torkolati szivattyútelepre nézve a meglevő egyezség szerint osztatnak meg a kiadások.

Az árvíz és belvízvédelem kiadásai szintén közösek és a kiadások az ártéri holdak arányában oszlanak meg.

A beruházások tételeinél lesznek olyanok, amelyek az összérdekeltséget egyetemlegesen érintik és terhelik, és viszont lesznek olyanok, amelyek csakis az egyik társulat érdekkörébe esnek. Hogy melyek a közös érdekű és melyek a nem közös érdekű beruházások, erre nézve már az egyesülés előtt kellene elvben megállapodni.

A jelenlegi kölcsönök terheit mindegyik társulati rész külön viseli.

A két társulati rész lényegben tehát, átmenetileg külön költségvetés alapján külön kivetéssel működnek addig, amíg az őket elválasztó különbségek elenyésznek, és a kivetés egyöntetűen lenne kezelhető.

Az egyesült társulat pénzügyi adminisztrációja az átmeneti időben nagyjában a következő lenne:

1. Évről évre megállapítatnának azok a költségvetési tételek, amelyek az egységes társulatot illetik. Ezeknek költségei az ártéri holdak arányában két részre osztatnak.

2. Mindegyik társulati részre külön-külön megállapítandók azok a költségvetési tételek, amelyek mindegyik részt külön terhelik.

3. Mindegyik ártér költségvetésébe beillesztetnek az 1. tétel alatti tételek ártéri holdak szerinti arányos összegek és ezekhez hozzá adatk a 2. alatti saját külön költségvetési tételek.

4. A kivetési kulcs ily módon mindegyik ártéri részre külön lenne megállapítva.

Mindezeket a problémákat a két társulati ártér érdekeltségéből kiküldött bizottságok együttesen tárgyalnák meg, és az általuk megállapított közös javaslat terjesztetnék a miniszteri biztos úr elé.

Ugyanezek a bizottságok dolgoznának ki közös javaslatokat az egyesített társulat összes szabályzataira nézve.

Fontosnak tartom még ezek mellett annak felemlítését, hogy az egyesülés előtt a megszállás alól visszatért társulati részre nézve az adó-visszatérítés, továbbá a vasutak, állami és törvényhatósági utak ártéri hozzájárulásai ügyeinek végleges elintézése elkerülhetetlenül szükséges.

A méltóságod által felvett kérdésekre vonatkozó adatokat a következőkben van szerencsém beterjeszteni:

1. Az ártér nagysága: 65.637 kat. hold 585 négyszög öl.

2. A védtöltés hosszúsága: 62.68 km.

3. A védtöltés méretei: A felső 16.14. km hosszú szakaszon a korona 3.0 m széles; a többi 46.54 km hosszú szakaszon 4.0 méter.

A vízfelöli lejtő aránya mindenütt 1:3, a mentett oldalon 1:2.

A töltések melletti padkák összes hossza 53.40 km.

A töltés az 1887. évi árvíz szintje fölött 1.0 m biztonsággal tervezetett. Ebben az 1.0 m. biztonságban azonban jelentékeny hiányok mutatkoznak. A hiányok az 1919. és 1932. évi árvizek alkalmával mutatkoztak meg. És ezek az 1932. évi árvíz hossz-szelvényében vannak feltüntetve. Ebből kitűnik, hogy az 1.0 méter biztonság sok helyen nincsen meg, és a biztonságnak újból való helyreállítása végett cirka 147.000 m³ töltésfejelési munkát kellene elvégezni cirka 200.000 P költséggel.

4. A négy főcsatorna (Szipa, Makócsa, dédai Micz, Csaronda összekötő) hossza 76.172 km. A másodrendű csatornák (13,15,15,/1,20,25,/1,25,/2,2 5/3.26,34,36,39.40,50,72) összes hossza 71.279 km.

5. Az ártér csatornahálózata körülbelül 18–20.000 kat. hold belvizes területről képes a belvizeket a gazdasági érdekek által megkívánt idő alatt levezetni.

6. Közegészségi tekintetből a következő községek belterületein vannak levezetendő állóvizek:

Gulács, Hete, Fejércse, Tákos, Jánd, Vámosatya, Tiszavid, Tizsakerecseny, Lónya. Ezeknek a lecsapolási problémáknak a megoldására nézve a műszaki tanácsot, a várható költségek megjelölésével a Bereg vármegyei tisztifőorvos kérésére 1939. évi szeptemberében megadtam.

7. Csatornahálózatunkból a következő csatornák kibővítése lenne kívánatos.

a) Főcsatornák közül:

A Szipa-főcsatorna (közös ügy)

Az összekötő csatorna tisztítása (közös ügy)

b. Mellécsatornák közül: a vámosatyai 36. sz. a tákosi–jándi 26. sz. tákosi 20. sz. csatornák.

8. Közelítőleg még a következő területek belvíztől való mentesítése lenne kívánatos:

a gulácsi határban.....	600 hold
a jándi határban.....	300 –
a gergelyi és tákosi határban	1000 –
a Csaroda–gelénesi határban	1500 –
a tarpai határban	600 –
a tivadari határban	80 –
a barabási határban	500 –
a tiszakerecsenyi határban	300 –

Összesen: 4880 hold.

Ezen munkák közelítő költségei 60–65.000 pengőre tehető.

9. A társulatnak a belvízvédelem céljára a Szipa főcsatorna torkolatánál 6 m³ teljesítményű 480 lóerős gépi berendezéssel bíró szivattyútelepe van.

10. A társulati ártéren vízemelő gépi berendezés fejlesztésére vagy létesítésére nincs szükség.

11. A védtöltésen és a csatornahálózaton kívül a társulatnak a következő ingatlan vagyona van:

a) a vásárosnaményi székház, udvarán
szolgakassal:65.000 P

b) igazgató-főmérnöki és mérnöki lakás.....50.000 P

Ezeknek évi összjövedelme: 4.000 P-re tehető.

A védművek által elfoglalt összes területek kereken 1007 hold. Ebből a töltésre esik 310 hold, a csatornamedrekre 135 hold, a javított anyaggyödrökre 298 hold, a csatorna deponiákra 265 hold. A töltéshez szorosan nem tartozó egyéb területek 52 hold (értéke 20.000 P). Az összes föld ingatlanok jövedelme 6.800 P. A fás anyaggyödrök értéke növekvő.

12. Társulatunk összesen 19 db. hidat tart fenn és pedig a Szipa-főcsatornán 6-et, a Csaronda összekötő csatornán 4-et, a dédai Micz-csatornán 4-et, a Makócsán 4-et, a gulácsi oldalágon egyet-egyet.

Ezen hidak közül 5 vasbetonból van. A fahidak közül 2 egészen jó, a többiek régi építmények, elavulóban vannak és a fokozatos újjáépítésük szükséges. Ezeknek végleges jelleggel való építésére közelítőleg 80.000 P. szükséges.

13. Órházunk van 10 és felügyelő lak 1. Az órházak közül 3 (tiszakerecsenyi, tarpai, badalói) nem felel meg az egészségügyi követelményeknek. Ezek újjáépitendőek. Ezek újjáépitésére kereken 40.000 P szükséges.

14. Társulatunknak jelenlegi készpénze a posta-takarékpénztárban 57.000 P amelyre mint forgó tőkére szükségünk van, addig az ideig, míg a folyó évi járulékok befolyznak. Ehhez hasonló forgó tőkét a társulat működésének folytonossága érdekében mindig tartalékolni kell.

Betétünk van a Szatmár Vármegyei Gazdasági Banknál 12.000 P ezenkívül az árvédelmi, belvízvédelmi, tűzbiztosítási alapjaink összesen 16.974 pengőt tesznek ki, amelyek az O.K.H.-nál vannak elhelyezve.

15. Társulatunk pénzügyi követelése a következők:

1. Liquidációs vagyontól eredő követelés a beregszászi társulattól: 31.801.50 P

2. Szivattyútelep üzemi költségeihez hozzájárulás a beregszászi társulattól (1938 év végéig) 2.960.80 P

3. Szivattyútelep üzemi költségeihez hozzájárulás a beregszászi társulattól (1938 év végéig)..... 2.075.71 P

4. Göncz Dániel-féle peres ügyből..... 233.23 P

5. Híd hozzájárulás Barabás községtől: 737.96 P

6. Híd hozzájárulás Vámosatya községtől: 474.48 P

7. Híd hozzájárulás Gelénes községtől: 149.67 P

8. Híd hozzájárulás Beregsurány községtől: 571.15 P

9. Híd hozzájárulás Beregsurány községtől: 1.246.30 P

10. Dr. Boér Endre főszolgabíró előlege a 15/1. számú csatorna építéséhez 350.00 P

11. O.M.B.I.-tól baleset költségek megtérítése93.61 P

12. Gáspár Józseftől eladott fáért..... 457.00 P

Összesen: 41.151.41 P

16. a. A nagyobb állami kölcsöntartozásunk 1933-ban 833.028 P-ben állapított meg és azóta, ezen tartozás után 5.5% szolgáltatást kell fizetni. Hogy ebben a törlesztés is benne foglaltatik-e, az nincsen kimondva. Erre a kölcsönre 183.607.08 P. szolgáltatással vagyunk hátralékban, aminek oka az 1933. év utáni három ínséges esztendőben és az ezzel kapcsolatos gazdasági összeomlásban keresendő.

b. Kisebbik államkölcsönünk 35.000 P erre is 5.5% szolgáltatást fizetünk. Itt nincsen hátralékunk.

c. Pesti Magyar Kereskedelmi Banknál 340.00 P

17. Társulatunknak nincsen peres ügye.

18. Az 1939. évben kivetett járulék összege 112.617 P

19. A hátralékos ártéri járulékok összege 168.280 P

20. Félben levő munkálataink a következők:

a. A 72. sz. csatorna munkálatai. Ebből el van végezve 2400 P értékű munka. A bevégzéshez szükséges még 3500 P

b. A 25/1 sz. csatorna átalakítási munkáiban eddig befektettünk 7800 P. Hátra van még 3000 P értékű munka.

c. A dédai Micz-csatorna kísérleti kövezési munkáinak befejezése a volt országhatárnál.

Ennek a volt cseh határnál kikövezett csatornaszakasznak a hossza ... folyóméter, amire eddig 2344 pengőt költöttünk. A befejezéshez szükséges még 2000 pengő. Az egész csatorna rézsüinek átalakítására és a fenékbiztosító munkálatokra még kereken 120.000 pengő szükséges.

21. Az 1940. évre az alábbi beruházási munkák vannak a költségvetésben előirányozva. Ezeknek költségeire a fedezet a költségvetés szerint megvan, feltéve, hogy az előirányzott bevételek mind befolynak. Ha a jövedelmek nem folynak be, akkor a beruházásokat esetleg csak részben lehet végrehajtani.

a. Töltéserősítési munkákra	3.000 P
b. Tákosi 20. sz.II. r. csatorna építésére.....	12.000 P
c. Lónyai 72. sz. csatorna munkálataira.....	5.000 P
d. Csarodai-gelénesi közös legelő és a Boczkerek nevű határrész lecsapolására.....	6.000 P
e. Csatornahidak létesítése	20.000 P
f. Tarpai gátórház és melléképületeinek újraépítése	15.000 P
g. Dédai Micz-csatorna rézsüenyhítésére és egyes szakaszok kövezésére	10.000 P
h. Tivadari, tiszakerecsenyi őrházaknál kutak furása.....	2.000 P

Összesen:	73.000 P

22. A társulat kettévágása óta a következő beruházási munkákat végezte a Társulat:

A. Partbiztosítások:

1924-ben 272,842,215 K.= 21.827.37 P

1925-ben 262,970.434 K.= 21.037.63 P

1926-ban 229,485.750 K.= 18.358.86 P

1927-ben 31.739.90 P

Összesen: 92.963.76 P

B. Árvédelmi töltésépítések.

a. 1924-ben a lónyai határ Kapugazza dűlőjében védtöltés építése 29.198 m ³ költsége:.....	49.791.07 P
b. A régi tiszavidi gátórháznál 1924–25-ben védtöltés építés 8978 m ³ költsége:.....	9.805.36. P
c. A tiszaadonyi–tiszakerecsenyi határszélen 1926-ban a töltés hátrahelyezése 19.010 m ³ , költsége.....	23.319.02 P
d. A kislónyai határszélen 1924–1925-ben kanyartöltés építése 11.712 m ³ költsége.....	28.870.00 P
e. A tiszaadonyi belsőségek feletti töltéserősítés 1925-évben	678.00 P
f. A tiszaszalkai belsőségek melletti töltés megerősítése 1924. évben	203.00 P
g. A jándi kanyartöltés bekötésének megerősítése 1926-ban.....	650.00 P
h. A tiszaadonyi belsőségek alatti kanyartöltés építése 1934-ben 6791.06 + 1933-ban 372.42 P.....	7.163.48 P
i. A lónyai Kapugazza-dűlőben 1934-ben épített új kanyartöltés	17.293.39 P
-----	-----
h. Benki töltés erősítés 1939. évben.....	2.036.50 P
-----	-----
Összesen:	139.809.82 P

C. Belvízvédelmi művek.

Szivattyútelep és gépészlakás építése az 1929–1931-es években 635.052.17 P, amely összegnek 25%-át a csehszlovák társulat megtérítette. A magyar társulati részre esik tehát:	476.289.13 P
Makócsa-csatorna átalakítása 1924–1930 években	34.081.68 P
Márokpapi 15/1.sz. csatorna épít./6000 P hozzájárulás	7.310.11 P
Barabási (mezőkaszonyi) 65/1. sz. csatorna építése	10.952.61 P
Tiszaszalka, Tiszavid–Tiszaadony 39. sz. csatorna építése	8.605.52 P
Tiszakerecsenyi 40. sz. csatorna építése	884.89 P
Lónyai 50. sz. csatorna építése	8.128.29 P
Lónyai 72. sz. csatorna (félben)	2.382.60 P
Beregsurány–Beregdaróc 34. sz. csatorna meghosszabbítása	8.448.42 P
Gulácsi 25/1. sz. csatorna átalakítása	7.860.39 P
Makócsa-főcsatorna átalakítása 1936–1939. években	36.609.19 P
Dédai Micz-csatorna fenékkövezése 1936–1939. években	26.811.22 P
-----	-----
Összesen:	628.364.92 P

Ezekre a különféle munkálatokra a magyar királyi földművelésügyi miniszter úr a következő államsegélyeket adta a társulatnak:

1923. évben	1.000.000 K	1928. évben	80.000 P
1924. évben	8.000.000 K	1932–1934. évben	100.000 P
1924. évben	15.300.000 K	1934. évben	15.000 P
1925. évben	20.000.000 K	1936. évben	3.000 P

 Összesen: 44.300.000 K Összesen: 204.000 P

Ezenkívül Szatmár, Ugocsa és Bereg vármegyék főispánja 1936-ban a márokpapi-i 15/1. sz. csatorna céljaira adott: 6.200 P

D. Hidak.

A Szipa-főcsatornán levő 27. sz. vasbeton híd építése	14.881.32 P
A dédai Micz-csatornán levő 36. sz. vasbeton híd építése	17.245.94. P
A dédai Micz-csatornán levő 37. sz. vasbeton híd építése	15.929.40 P
A Szipa-főcsatornán levő 26. sz.	16.451.94 P
Az összekötő csatornán levő 64. sz.	11.964.48 P
A Makócsa főcsatornán levő 14. sz. híd fenntartására kötelezettségének megváltása	10.106.00 P

 Összesen: 86.579.08 P

E. Épületek.

A vásárosnaményi székház építése 1927-ben	58.336.82 P
Két tisztviselői lakás vétele 1927–1928. években	39.439.94 P
A szipa-torkolati felügyelői lak kibővítése 1927. évben	16.372.92 P
A tiszavidi gátórház és istálló építése 1926. évben	19.926.48 P
A nagylónyai gátórház építése 1925. évben	17.598.71 P
A szipa-torkolati gátórház és istálló építése 1927. évben	20.046.62 P
A jándi gátórház és istálló építése 1937. évben	10.082.57 P
A gulácsi gátórház és istálló építése 1930., illetve 1937. években	13.146.27 P
A tivadari gátórház átalakítása és istálló építése 1938–1939. években	8.690.60 P
A székház udvarán szolgálakás és istálló építése 1937. 1938. évben	12.821.48 P
Igazgató-főmérnöki lakás kibővítése és melléképület építése 1935–1938. években.	7.245.20 P

Mérnöki lakás javítása, átalakítása és bővítése 1938–1939. években	7.743.96 P

Összesen:	231.451.57 P

F. Árvédelmi telefonvonal kiépítése Vásárosnamény–Gergelyi között	1.650.82 P
Beruházások összesítése:	
A. Partbiztosítás:	92.963.76 P
B. Árvédelmi töltésépítés:	139.809.82 P
C. Belvízvédelmi művek:	628.364.92 P
D. Hidak:	86.579.08 P
E. Épületek:	231.451.57 P
F. Árvédelmi telefonvonal kiépítése:	1.650.82 P

Összesen:	1.180.819.97 P

23. Végleges jellegű tisztviselői állások

és az azokkal egybekötött jelenlegi illetmények a következők:

a. igazgató-főmérnök évi fizetés	5.856.00 P	1b 861.12 P	6.717.12
b. mérnök	3.942.00 P	810.52	4.752.52
c. számvevő	2.346.00 P	404.76	2.750.76
d. irodatiszt	2.508.00 P	404.76	2.912.76
c. 1 gátfelügyelő (vízmester)	2.430.00 P	344.04	2.774.04
d. 2 gátfelügyelő	1.338.00 P	298.54	1.636.54
e. gépész	1.440.00 P	298.54	1.738.54
f. hivatalszolga	1.092.00 P	101.10	1.939.10

Összesen: 24.475.38 P

24. Ideiglenes alkalmazottak:

a. 1 munkaező a nyilvántartásokhoz havi 150 P díjazása	1.800.00 P
b. 1 rajzoló havi 60 P díjazással	720.00 P

25. Gátörök és csatornaörök száma 15.

Ezek összes évi illetménye 12.084.13 P

26. A Társulat a vízi társulatok nyugdíjintézetének tagja.

27. A Társulatnak 14 nyugdíjasa van. Ezeknek a nyugdíjintézet folyósítja a nyugdíjat.

A nyugdíjak összege 1939-ben 9.513.19 P volt.

A tagok által fizetett járulékok összege: 917.45. P

28. Hivatalos kiszállás és egyéb útiköltségek címen az utolsó 3 év alatt felmerült költségek összege:

1937-ben 12.824.71 P

1938-ban 13.101.96 P

1939-ben 12.927.37 P

Összesen: 8.854.02. P

Jövedelmek:

29. Az adóvisszatérítés egy évre megállapított összege: 7.829.49 P

30. A törvényhatósági utak ártéri hozzájárulása 13.065.00 P

31. A törvényhatósági utak ártéri hozzájárulása 6.911.65 P

32. Fűhaszonbérék címén befolyó évi összeg 6.800.00 P

Vásárosnamény, 1940. március 1.

Kiss István /s.k./

igazgató-főmérnök

23.

1940. június hó 14. Vásárosnamény

Kiss István igazgató-főmérnök jelentése a miniszteri biztosnak.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 414, lap 1–4.)

Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat, Vásárosnamény.
388/1940. szám.

Igazgató-főmérnöki jelentés.

Méltóságos Miniszteri Biztos Úr!

Mélyen tisztelt Véleményező Bizottság!

A társulat működésében a legutóbbi, 1939. november 21-én tartott véleményező bizottsági gyűlés óta történt fontosabb mozzanatokról a következőkben van szerencsém jelentést tenni:

Mint legfontosabb eseményről, a március végén lezajlott árvízről és a rendkívüli arányú belvizekről kell megemlékeznem. Az árvíz és a belvíz

elleni védelemről s annak okairól az egyidejűleg megküldött és a miniszteri biztos úrnak a magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz intézett jelentése nyújt tájékoztatást.

Legyen szabad mégis pótlólag reá mutatnom azokra az okokra, amelyek az óriási méretű belvizek gyors lefolyását oly szerencsésen előmozdították.

Ezek közül elsősorban megemlítem a szivattyútelepet, amely 10 napon át folytatott teljes üzemével a legnagyobb mértékben járult hozzá a sikerhez. A főcsatornák és a másodrendű csatornák is kiállották a próbát az óriási víztömegek szállításával.

A legérezhetőbb hiányok a Szipa–Csaronda összekötő csatorna alsó szakaszán voltak észlelhetők. Nevezetesen a csatorna bal partja a lónyai erdő sarkán levő erdőőri laktól kezdve a Szernye torkolatáig 9.0 km hosszúságban töltés nélkül áll. De ezen hiányosságokon kívül az uradalom területén több olyan nyílt beeresztés is van, amelyeket a csatorna nagy vizei ellen rendszeresen az uradalom szokott betömni és kinyitni a társulati csatornaőr felhívására. Ilyen rendkívüli árvizek esetén azonban ezeket a beeresztőket betömni lehetetlen, tehát ezek az árvizet egyenesen rávezetik az ártérre.

A Csaronda-főcsatorna árvize ez alkalommal rohamosan olyan magasságra emelkedett, hogy a lónyai erdő sarkától a Szernye-csatorna torkolatáig terjedő 9 km hosszú alsó szakaszon számtalan helyen áthágta a partokat, természetesen a nyílt beeresztőket is, és ezeken behatolva ellepte a Lónya belsőségéig elterülő összes erdőket és szántóföldeket. Az elárasztás következtében az ún. Long tanya is teljesen vízbe került, úgy hogy onnan csónakkal és tutajokkal kellett kimenteni a lakosságot. A víz erről a területről a Lónya–Harangláb műúton is több helyen átömlött, és lényegesen megnövelte Lónya–Szalóka, Eszeny községek határait elborító belvizek mennyiségét.

A rohamos elárasztás ellen védekezni természetesen nem lehetett. Mindössze csak a Szernye csatornatorokkal szemben levő oldalon, ahol a víz által elleptt térszínen a vízmélység csak 20–30 cm volt, és a közelben földtermelésre alkalmas magas fekvésű szárazföld is volt, lehetett 40–50 fm. hosszú gátat készíteni nagy nehézségek között, mert a hely maga is az elárasztás miatt csak a csónakon volt megközelíthető.

A Csaronda-csatornán tehát elengedhetetlenül szükséges a jobb és bal parti töltések elkészítése és a zsilipes beeresztők építése. Az ezek tervének elkészítéséhez szükséges felvételek a csatorna nagy vízszintjének műszaki felvételével együtt fognak megejtetni. Mivel pedig a munka végrehajtása nem halasztható, az annak végrehajtásához szükséges költségekre a tervek elkészítése után államsegélyt kell kérnünk.

Van szerencsém jelentést tenni arról is, hogy a jövőben végrehajtandó ezen nagyobb szabású beruházási munkától eltekintve, a folyó évben a leg-sürgősebben végrehajtandó vízi munkákra a miniszteri biztos úr folyó év január havában államsegélyt kért. A munkálatok, amelyekre az államsegély iránti kérvény vonatkozik, a következők:

1. A dédai Micz-csatorna rézsüinek átalakítása és a legcsúszósabb szakaszok burkolása. Ezen munkák tervei műszakilag már korábban jóváhagyattak. Az összes költsége 140.500 P-re voltak előirányozva. Ezen munka egy részének végrehajtására most kért állami segély 12.000 P.

2. A tákosi 19. számú lecsapoló csatorna kiépítésére és a 20. sz. csatorna átalakítására kért segély 12.000 P.

3. A Csaronda-gelénesi legelők lecsapoló csatornájának kiépítésére kért segély 12.000 P.

4. A benki határbeli szivárgó árvédelmi töltések hullámtéri padkával való megerősítésére kért segély 8.000 P.

5. A főcsatornák legelavultabb hídjainak újjáépítésére kért segély 20.000 P.

6. A tarpai és badalói elavult gátórházak újjáépítésére 26.000 P.

A segélykérvény elintézéséről még nincs értesülésünk, de a kerületi felügyelő úr tájékoztatása szerint az első négy tételre a főosztály részéről a segély javasolva van.

Szükséges még a fenti munkákon kívül a 25/1. számú csatorna átalakításának befejezése, mert a közelmúltban szerzett tapasztalatok szerint csak is a kellő méretű csatornák biztosíthatják a teljes sikert a vizeknek a lehető legrövidebb idő alatt való eltávolítása által. Kisméretű csatornákkal súlyos viszonyok között, pl. nyári nagy belvizek esetén, amikor azok még a parti növényzet által is szűkítve vannak, gyors sikerre számítani nem lehet.

Sürgősen végre kell hajtunk a gulácsi 25/4. számú csatorna megépítését is, amely biztosítja a gulácsi belsőségek mellett elterülő legelőnek, továbbá a legelő és a tiszai töltés közötti szántóföldek, majd tovább menve a jándi út mellett levő O.F.B. telkek (ezek most vízben voltak) még tovább a Szarka-, a Mikeczné-, a Vass-, özv. Horváth Mihályné- és Uray-féle birtokok lecsapolását. A község képviselő testülete a csatornához a legelőből szükséges területeket átengedi és 3 csőzsilip létesítését is vállalja. A többi érdekeltek beleegyező nyilatkozatainak beérkezése után a tervet, amelyet a magyar királyi földművelésügyi miniszter úr már elbírált, hatósági engedélyezés alá fogjuk bocsátani.

A szükséges költségek az 1939. évi zárszámadás szerint még fennálló 10.800 P hitelmaradványból fedezhetők.

Ha az itt felsorolt tákosi, Gelénes–csarodai és gulácsi lecsapolási munkákat sikerül befejeznünk, úgy árterünkön mindazon fontosabb csatornák meg lesznek valósítva, amelyek az ártér belvíztől való mentesítése szempontjából elsősorban szükségesek és elengedhetetlenek. A még néhány helyen szükséges kisebbrendű részletcsatornák azután fokozatosan lesznek bekapcsolhatók ebbe a meglevő csatornahálózatba. Ezeknek létesítése nem lépi túl a társulati érdekeltség teherbírását, és ezek létesítése után nyugalommal lehet elébe nézni az ideihez hasonló rendkívüli eseményeknek.

Az ideai tapasztalatok általában bizonyosságot tettek arról is, hogy a csatornaépítés és a szivattyútelep a legjövödelmezőbb és leggyorsabban megtérülő befektetés.

Hídjavítások ügye.

A nagy áradással kapcsolatban teszek jelentést arról is, hogy a miniszteri biztos úr a csatornák árvizei által megrongált Jánd-hetei, a Márok-hetei és a Tákos-jándi úti régi, elavult fahidak sürgős helyreállítására 7.000 pengőt, a szivattyúzással kapcsolatban felmerült rendkívüli költségekre pedig 10.400 P államsegélyt kért.

A hidak javítását természetesen a segély bevétele nélkül azonnal meg kellett kezdeni, mert a közlekedés hosszú szüneteltetéséért, az abból eredhető károkért, vagy a hidak rossz állapota miatt bekövetkező balesetekért, a társulat a felelőséget el nem vállalhatja.

Benki szivárgó töltések ügye.

A benki határbeli árvédelmi töltés padkáival való megerősítését a magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz 19.450 P összegű államsegélyért folyamodott.

A Csaronda-csatorna tisztításának ügye.

A magyar királyi földművelődési miniszter úr a Csaronda-főcsatorna kitisztítására, a mellékcsatornák kiépítésére és egyben a töltéseken az átjáróknál mutatkozó hiányosságok megszüntetésére, továbbá a töltések lába mellett lévő fák, cserjék kiirtására hívta fel a miniszteri biztos urat. A miniszteri biztos úr jelentésében kifejtette, hogy a Csaronda-főcsatorna tisztítása, – amelyek tervei műszakilag már elbíraltattak – cirka 110.000 P költséget igényelne, de a munkának eredménye csak akkor lehet, ha ugyanazt a munkát a torkolattól kezdve a beregszászi társulat megelőzőleg elvégzi. A mellékcsatornák építését a társulat nem tudja folytatni a megkívánt ütemben, mert a Közérdekeltségek Felügyelő Hatósága a beruházási tételeket évről évre törli a költségvetésből a kölcsönszolgáltatási hátralékokból kifolyólag.

A gátrendőri törvény végrehajtása ügyében a társulat már korábban kérte a közigazgatósági hatóság támogatását, de annak eddig nem volt

eredménye, mert az érdekeltek a jelenlegi művelési állapot megváltoztatására nem hajlanak.

A védtöltés melletti anyaggyödrök lecsapolási ügye.

A magyar királyi földművelődési miniszter úr 111.019/1940 VI.B.sz. rendeletével arra utasította a társulatot, hogy a tiszai töltés melletti anyaggyödrök lecsapolására nézve készítsen helyszínrajzot és részletes leírást, és minden év május 1-ig tegyen jelentést az ezen téren végzett működéséről. Ezekhez a munkákhoz, úgy mint a múltban, a legmesszemenőbb anyagi támogatást helyezte kilátásba.

A miniszteri biztos úr a megkívánt jelentést beterjesztette. A legszükségesebb és kevés munkával végrehajtandó lecsapolásokra nézve tervet készítettünk, és azt műszaki elbírálás végett felterjesztjük és egyben a végrehajtáshoz szükséges pénzsegélyért is folyamodunk.

Folyamatban levő munkák.

Jelenleg a 72. sz. csatornának a múlt év tavaszán megindított munkái vannak folyamatban. A csatorna kerekén 14.000 m³-re előirányzott földmunkájából a múlt 1939. évben és a folyó évben a mai napig közel 6000 m³ készült el.

A dédai Micz-csatorna kikövezett csuszamlós szakaszának biztosítása végett szükséges kisebb kövezési munkákhoz a kőanyag kihordatott.

A többi lecsapolási munkák megkezdéséhez csak a kilátásba helyezett államsegélyek ügyének elintézése után foghatunk.

A tivadari Halászpatak lecsapolása.

A tivadari halászpatakot az igen nagy arányú belvizek teljesen megtöltötték. A patakban az elborított terület a vízállás szerint változó: 60 holdról 120 holdig. A patak földje rendkívül termékeny és a csekély terjedelmű tivadari határra nézve igen nagy fontossággal bír, hogy ezen a területen van e termés vagy nincs.

Mivel ezen lecsapolás kérdésének végleges megoldásával már régebben foglalkozunk, a tervezéshez szükséges adatok beszerzésére is alkalmat nyújtott ezen terület belvizeinek leszivattyúzása, miáltal – habár kissé megkésve is – a lakosok a földet művelés alá vehették. A szivattyúzást kölcsön vett szivattyúberendezéssel végezzük el.

A járulékbeszedéssel foglalkozó adóhivatalnokok jutalmazása.

Jelentést teszek még arról is, hogy a miniszteri biztos úr a vásárosnaményi magyar királyi adóhivatalnak a járulékbeszedéssel foglalkozó hivatalnokai részére az 1939. évi eredményes behajtások elismeréseképpen 120 P jutalmat engedélyezett.

Vásárosnamény, 1940. június hó 14.

Kiss István

igazgató-főmérnök

24.

1940. november 28. Beregszász

Javaslat az ősi Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat visszaállítása ügyében.

(Forrás: KÁL, F. 324, op. 1, od. zb. 424, lap 40–43.)

1./ Határozathozatal a Vásárosnaményban székelő Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulattal való egyesülés, és ez által a cseh megszállás előtt volt ősi Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat visszaállítása felett. 1136/1940. sz.

Javaslat

A közgyűlés a cseh megszállás folytán kettéosztott ősi Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat visszaállítására vonatkozólag a társulat élén álló miniszteri biztos mellé rendet véleményező bizottságnak ez évi október hó 29-én tartott üléséből tett javaslatát magáévá teszi és kimondja, hogy:

az ősi Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulatnak a trianoni határral való kettéosztása folytán keletkezett, Vásárosnaményban székelő Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat /Bv.V. és Á.T./ és Beregszászban székelő Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat /B.V. és Á.T./ újból való egyesülését és ekként az ősi Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat visszaállítását, a megosztást előidéző ok, a megszállt területek visszacsatolása következtében megszűnő, kívánatosnak és szükségesnek tartja, mert a két társulat árterülete vízrajzi egységet, védőműveik pedig ennél fogva egységes árvíz- és belvízvédelmi rendszert alkotnak, ennek a vízrajzi és védelmi egységnek jelenlegi megosztott állapotában feladatainak megoldására egyik társulat sem bír alkalmas határokkal, míg az egyesített társulat a megosztott vízvidéket és védelmi rendszert összefoglalván a feladatok megoldására alkalmas határokkal fog rendelkezni. Erre való tekintettel és figyelembe véve, hogy az alkalmas határokkal nem rendelkező társulatok egyesítését a törvény 1884. évi XIV. t.c. 2.§-a előírja, a közgyűlés a társulatnak a Beregszászban székelő Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulattal való egyesülését és ekként a cseh megszállás előtt volt ősi Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat visszaállítását, a Beregszászban székelő Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat egybehangzó határozatától feltételezeten kimondja.

A közgyűlés kimondja, hogy az egyesülés az 1884. évi XIV. t.c. 2.§-a és az 1885. évi XXIII. t.c. 125.§-a alapján hajtatik végre.

Ezek szerint a törvénytörvényszakaszok szerint a két társulat vagyonállagát mindaddig külön kell kezelni, amíg az egyesüléskor fennálló kölcsönök és egyéb tartozások ki nem elégítettnek, avagy biztosítottak és az egyesülés előtti időből eredő terheket, valamint azokat a költségeket, amelyek a szabályozási műveknek egyenlő biztonszátságot nyújtó méretekben leendő kiépítésére szükségesek, a két társulati résznek külön-külön kell viselnie, mintha az egyesülés meg nem történt volna.

A törvény eme rendelkezésének tekintetbe vételével a közgyűlés megállapítja, miszerint külön kezelendők:

a két egyesülő társulat pénztári készletei, ingatlanai (földek, épületek), ingó vagyona, értékpapírai, követelése alapján, járulékhátralékai, továbbá kölcsönei, hátralékos kölcsönszolgáltatásai és egyéb tartozásai és külön viselendők: az egyesülés előtti időből eredő nyugdíjterhek, a szabályozási műveknek egyenlő biztonszátságot nyújtó méretekben leendő kiépítéséhez szükséges beruházások költségei, az egyesülés előtti időből eredő kölcsönök, kölcsönszolgáltatások és tartozások visszafizetésére szolgáló költségek, az egyesülés előtt szerzett ingatlanok után kirótt adók és illeték-egyenérték és ezek hátralékai, az elkülönített szükségletet szolgáló kiküldetések költségei ezzel szemben külön fedezetet képeznek: a külön kezelt pénztári készlet, ingatlanok (földek, épületek) és értékpapírok jövedelme, az egyesülés előtt keletkezett járulékhátralékokból és az egyesülés után az elkülönített szükségletek fedezésére eszközölt kirovásokból és ezek hátralékaiból származó bevétel.

Viszont nem esnek külön kezelés alá:

– az egyesülés utáni időben keletkező, nem az egyesülés előtti időből származó kölcsönök, hátralékos kölcsönszolgáltatások és egyéb tartozások visszafizetésére felvett és nem a szabályozási műveknek egyenlő biztonszátságot nyújtó méretekben leendő kiépítésére szükséges beruházások céljait szolgáló kölcsönök és egyéb tartozások, valamint az egyesülés utáni időben nem az elkülönített beruházások során szerzett ingatlanok (földek, épületek) ingóságok, értékpapírok, követelések, alapok, a nem elkülönített szükségletek fedezésére eszközölt kirovási részletek hátralékai.

Nem viselendők elkülönítve:

– a személyi kiadások (miniszteri biztosi tiszteletdíj, állandó személyzet illetménye, betegsegélyezés, jutalmak, segélyek, munkadíjak, ideiglenes személyzet fizetése, az egyesülés utáni időből eredő nyugdíjterhek);

– a dologi kiadások (irodahelyiségek bére, fűtése, világítása, takarítása, beszerzési költségek, szaklapok, vízjárás térképek előfizetése, szakkönyvek

beszerzése, töltések állami felügyeleti díja, távbeszélő utáni felügyeleti díj, Tisza–Dunavölgyi Társulati tagsági díj, az egyesülés után szerzett ingatlanok után kirótt adók és illeték-egyenérték és esedékes tűzbiztosítási díjak, betörés elleni biztosítási díjak, az el nem különített szükségletet szolgáló kiküldetések költségei stb.);

– a fenntartási kiadások (védtöltések és tartozékaik, belvízcsatornák és tartozékaik, épületek, szivattyútelepek, távbeszélő, vízmércék fenntartása, fásítás, fűzesítés, gyepesítés, gyümölcsösök fenntartása stb.);

– az árvíz és belvíz elleni védekezés költségei,

– az egyesülés után végrehajtott, nem a szabályozási műveknek egyenlő biztonságot nyújtó méretekre való kiépítéséhez szükséges beruházások költségei;

– az egyesülés utáni időben keletkező, nem az egyesülés előtti időből származó kölcsönök, hátralékos kölcsönszolgáltatások és egyéb tartozások visszafizetésére felvett és nem a szabályozási műveknek egyenlő biztonságot nyújtó méretekben leendő kiépítéséhez szükséges beruházások céljait szolgáló kölcsönök és egyéb tartozások kamatai és törlesztési részletei;

– valamint egyéb, az el nem különített szükségletet szolgáló kiadások;

Ezzel szemben nem képeznek külön fedezetet:

– a földadó visszatérítési illetmény,

– az egyesülés után időben nem az elkülönítet beruházások során szerzett földek, épületek jövedelmei, valamint értékpapírok és betétek szelvény- és kamatjövedelmei;

– az államvasúti, állami és törvényhatósági úti hozzájárulások;

– egyéb, el nem különített vagyonból és hozzájárulásokból eredő bevételek;

– az el nem különített szükségletek fedezésére eszközölt kirovási részekből és hátralékaikból származó tőke és késedelmi kamatbevételek.

Az egyesülés eme feltételeinek helyénvaló értelmezése érdekében a közgyűlés megállapítja a következőket:

1. Nyugdíjterhek.

Jelenleg:

A Vásárosnaményban székelő Bv.V. és Á.T. állandó alkalmazottainak nyugdíjigényeit a Vízi Társulatok Nyugdíjintézete útján biztosítja. A Társulat nyugdíjasai nyugellátmányaikat a Nyugdíj Intézettől kapják. A Társulat ideiglenes alkalmazottainak nyugdíjigénye nincs.

A Beregszászban székelő Bv.V. és Á.T. állandó alkalmazottainak nyugdíjigényét, egynek kivételével, saját maga biztosítja. A társulat nyugdíjasai nyugellátmányaikat a társulattól kapják. Egy állandó alkalmazottjának és

ideiglenes alkalmazottainak nyugdíjbiztosításáról a társulat a csehszlovák jogszabályok alapján a pozsonyi Általános Nyugdíjintézet útján gondoskodott, a visszacsatolás óta pedig az O.T.I. útján gondoskodik 1941. január 1-jei hatállyal a társulat állandó alkalmazottai közül azokkal, akik 50 évtől nem idősebbek, belép a Vízi Társulatok Nyugdíjintézetébe, az 50 évnél idősebbek nyugdíjbiztosításáról továbbra is maga a társulat gondoskodik.

Az egyesülés után:

A két társulat jelenlegi alkalmazottai és nyugdíjasai nyugdíjbiztosítása, illetve ellátása tekintetében kialakult rendszer és az ebből a társulatokra háruló kötelezettségek és terhek annyira különbözőek, hogy azok az egyesülés során közösség nem tehetők, hanem az egyesülés után is külön-külön viselendők.

Az egyesülés után szolgálatba állítandó alkalmazottak nyugdíjbiztosításának terhe már természetesen nem elkülönítve viselendő.

2. A szabályozási műveknek egyenlő biztonságot nyújtó méretekben leendő kiépítéséhez szükséges beruházások költségei:

A Tisza-töltésnek a két egyesülő társulat kezelésében levő szakaszai az eddig ismert legmagasabb árvíz felett azonosan 1.00 m biztonsággal vannak kiépítve. Ugyanilyen biztonsággal épült, az 1940. évi tavaszi nagyvíz az alapul vett 1882. évi árvízszint átlagosan 20 cm-rel meghaladta. A szabályozási műveknek egyenlő biztonságot nyújtó méretekben leendő kiépítéséhez szükséges beruházások költségei az egyesülő társulatok által külön-külön lévén viselendők, a Latorca-töltésnek megfelelő felemeléséhez szükséges költségek a Beregszászban székelő B.V. és Á.T. érdekeltségét fogják terhelni.

A Borzsa-Tisza- és Latorca-töltés megkopott szakaszainak fejelése, vagyis eredeti méreteik helyreállítása fenntartási munka, és mint ilyenek költségei nem elkülönítve lesznek viselendők.

A régi elavult gátórházak mellett létesítendő új órházak költségei elkülönítve viselendők, mert a gátak egyenlő biztonságot nyújtó méretekben való kiépítéséhez szükséges beruházásoknak minősülnek.

A belvízi csatornahálózat már a trianoni szétváláskor sem volt egyenlő biztonságot nyújtó, mert ámbár a főcsatornák egyöntetűen hektáronként és másodpercenként 0.37 liter víz, a II. rendű csatornák pedig 0.50 liter víz elvezetésére épültek ki, de a Vásárosnaményban székelő Bv.V. és Á.T. minden kataszteri hold belvizes területére 5.8 m, a Beregszászban székelő Bv.V. és Á.T.-nál pedig 4.7 m belvízcsatorna esett, vagyis a Beregszászban székelő Bv.V. és Á.T. tekintetben hátrányosabb helyzetben volt. Ezt a hátrányt még fokozta az a körülmény, hogy a belvízi csatornák alsó szakaszai, amelyeknek nagyvíze részben a Latorca visszaduzzasztó hatása következtében is a terepnél magasabb, éppen

a Beregszászban székelő Bv.V. és Á.T. területére esnek. Ezek az alsó csatornaszakaszok az Eszeny–Lónya-csatorna vízvidékén vonulnak át.

A szétválás ideje alatt mindkét társulat a régi belvízi csatornák közül egyiket-másikat átalakította, néhány új belvízi csatornát is építtetett és a belvizek egy részének szivattyúzással való eltávolítása céljából közös költségen a Szipa-csatorna tiszai zsilipjénél szivattyútelepet építtetett. Ezeknek az építkezéseknek az eredményeképpen jelenleg a Vásárosnaményba székelő Bv.V. és Á.T.-nál egy kataszteri hold belvizes területre 7.1 m a Beregszászban székelő Bv.V. és Á.T.-nál pedig 4.9 m belvízi csatorna esik, vagyis a már a szétváláskor fennállott különbözőség a Vásárosnaményban székelő Bv.V. és Á.T. javára nagyobb lett, amihez hozzájárul az, hogy a szivattyútelepek vízszintleszállító hatása a Vásárosnaményba székelő Bv.V. és Á.T. összes belvízi csatornáiban érvényesül, míg a Beregszászban székelő Bv.V. és Á.T. Eszeny–Lónya-csatornájára vízszintleszállító hatása nem terjed ki, és emellett egyik-másik régi belvízcsatorna átalakítása következtében most már azoknak vízemésztő képessége is különböző. A belvízi védművek tehát a jelenben sem egyenlő biztonságot nyújtó méretűek, sőt az egyenlőtlenség e tekintetben a Beregszászban székelő Bv.V. és Á.T. hátrányára nagyobb, mint volt a szétváláskor. Egyenlő biztonságot nyújtóvá akkor válik a két társulat belvízi védrendszere, amikor mindkét társulati részen az egy belvizes holdra eső belvízi csatornahossz ugyanaz lesz, amikor a Beregszászban székelő Bv.V. és Á.T. által az Eszeny–Lónya-csatorna vízvidékének víztelenítésére tervbe vett szivattyútelep kiépül, és amikor a főcsatornák vízemésztő képessége egyenlővé tételik.

Ebből következőleg az egyesülés után végrehajtandó új csatornaépítések és csatornaátalakítások (bővítések, mélyítések) költségei mindaddig külön viselendők, amíg az egy belvizes holdra eső belvízi csatornahossz ugyanaz lesz, amíg a csatornák belvíz levezető képessége ugyanazzá tételik és az Eszeny–Lónya-csatorna szivattyútelepének költsége a Beregszászban székelő Bv.V. és Á.T. érdekeltségét külön terhelendi.

Ez a megállapítás a csatornák belvízlevezető képességének fokozása és egyenlővé tétele céljából végrehajtandó átalakítások (bővítések, mélyítések) költségeire, azokat a csatornákat illetően, amelyek mindkét társulati rész vizeit vezetik: Csaronda-főcsatorna, Csaronda–Latorca és Szipa–Csaronda összekötő csatorna, barabási Micz-csatorna. A Mezőkaszony–Bótrágy-csatorna, a Felsőszernye-csatornának a Kaszony–Bótrágy-csatorna betorkolása alatti szakasza, a dédai Micz-csatorna, a Szipa-csatorna, Mosztok-csatorna, Kovácspatak-csatorna, a 65. sz. II. rendű csatorna /nem vonatkozik, ezek a költségek nem elkülönítve viselendők.

A belvízcsatornák védtöltéseinek a legmagasabb víz felett 50 cm-es biztonsággal leendő kiépítéséhez szükséges költségek külön-külön viselendők, mert az e célú munkálatok a szabályozási műveknek egyenlő biztonságot nyújtó méretekben leendő kiépítését célozzák.

Az egyesült társulat személyzetét a közgyűlés a következőkben állapítja meg:

Igazgató-főmérnök

2 mérnök (akik közül az egyiknek gépészmérnöki oklevéllel kell rendelkeznie).

Főszámvevő, 2 számvevő, irodatiszt, 4 gát- és csatornafelügyelő, gépezek a szükséges létszámban, hivatalszolgák a szükséges létszámban, gát- és csatornaőrök a szükséges létszámban.

Az egyesült társulat címéül a közgyűlés az ősi társulat „Bereg megyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat” címét, székhelyül pedig az ősi társulat székhelyét, Beregszász megyei várost állapítja meg, illetőleg jelöli ki.

Az egyesülés időpontját a közgyűlés 1941. évi május hó 1-ben állapítja meg akként, hogy az egyesülő két társulat külön való működését 1941. április hó 30-án befejezi, és az egyesült társulat működését 1941. május hó 1-jén, a megalkotandó új alapszabályok alapján megkezdi.

Beregszász, 1940. november hó 28.

Benda Kálmán /s.k./

igazgató-főmérnök

25.

1940. december 13. Beregszász

Jegyzőkönyv a Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat Beregszászban tartott közgyűléséről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 424, lap 45–46.)

Jegyzőkönyv

felvétel a Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat Beregszászban 1940. december hó 13-án tartott közgyűléséről.

Jelen voltak

Gulácsy István miniszteri biztos, Benda Kálmán igazgató főmérnök, Szarka József főszámvevő, Dohos Ferenc irodatiszt. A magyar királyi földművelésügyi kormány képviselőjében Zólyomi János királyi mérnök. Vendégként Kiss István, a Bereg megyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat igazgató-főmérnöke. Az érdekeltség részéről: a gorondi úrbéres közönség

képviselésében Kosztik János 29, id. Kádas József 1, az eszenyi közlegelő birtokosság képviselésében id. Kádas József 2, Eszeny község képviselésében id. Kádas József 4, Nagyborzsova község és a nagyborzsovai nem csoportosult érdekeltség képviselésében Darcsy Miklós községi bíró 27, a csongori ref. egyház és a csongori úrbéres közönség képviselésében Kása Ferdinánd ref. lelkész 30, a Schönborn Uradalom képviselésében Latinovics József 9, a beregsomi legelőbirtokosság képviselésében ifj. Ködöböcz József 8, a felvidéki földbirtok rendezési ügyek kormánybiztosa (volt cseh telepes birtokosok) képviselésében Novák Károly gazdasági felügyelő 238, a badalói ref. egyház képviselésében Rácz Miklós 1, a Latorca Gazdasági és Ipari Rt. képviselésében Fékesházy Sándor 29, a gáti nem csoportosult érdekeltek képviselésében T. Kacsó Ignác községi bíró 10, a gáti úrbéres közönség képviselésében K Bak Viktor 11, összesen 399 szavazattal.

Elnöklő miniszteri biztos üdvözlővén a megjelenteket, valamint a magas magyar királyi földművelésügyi kormány képviselésében megjelent Zólyomi János királyi mérnököt és a vendégként megjelent Kiss Istvánt, a Bereg megyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat igazgató-főmérnökét a gyűlést megnyitja. Megállapítja, hogy az ez évi november 29-re egybehívott közgyűlés határozatképtelen lévén, a jelen közgyűlés, amely szabályszerűen hivatott egybe, az első ízben összehívott közgyűlés tárgysorozatába felvett ügyekben, a megjelent szavazatok számára tekintet nélkül határozatképes. A jegyzőkönyv vezetésével Dohos Ferenc társulati irodatisztet megbízza, annak hitelesítésére Novák Károly és Latinovics József közgyűlési tagokat felkéri.

Ezután tárgyalattak:

1. Határozathozatal a Vásárosnaményban székelő Bereg megyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulattal való egyesülés és ezáltal a cseh megszállás előtt volt ősi Bereg vármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat visszaállítása fellett. 1136/1940. sz.

A közgyűlés a cseh megszállás alatt kettéosztott ősi Bereg megyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat visszaállítására vonatkozólag a Társulat élén álló miniszteri biztos mellé rendelt véleményező bizottságnak ez évi október hó 29-én tartott üléséből tett javaslatát magáévá teszi és kimondja, hogy:

az ősi Bereg vármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulatnak a trianoni határral való kettéosztása folytán keletkezett, Vásárosnaményban székelő Bereg vármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat (Bv. V. és Á. T.) és Beregszászban székelő Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat (B. V. és Á. T.) újból való egyesülését és ekként az ősi Bereg vármegyei Vízsabályozó és

Ármentesítő Társulat visszaállítását a megosztást előidéző ok, a megszállt terület visszacsatolása következtében megszűnően, kívánatosnak és szükségesnek tartja, mert a két terület árterületet, vízrajzi egységet, védműveik pedig ennél fogva egységes árvíz- és belvízvédelmi rendszert alkotnak, és ennek a vízrajzi és védelmi egységnek jelenlegi megosztott állapotában feladatainak megoldására egyik társulat sem bír alkalmas határokkal, míg az egyesített társulat a megosztott vízvidéket és védelmi rendszert összefoglalván a feladatok megoldására alkalmas határokkal fog rendelkezni. Erre való tekintettel és figyelembe véve, hogy az alkalmas határokkal nem rendelkező társulatok egyesítését a törvény (1884. évi XIV. t. c. 2.§-a) előírja, a közgyűlés a társulatnak a Vásárosnaményban székelő Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulattal való egyesülését és ekként a cseh megszállás előtt volt ősi Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat visszaállítását, a Vásárosnaményban székelő Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat egybehangzó határozatától feltételezetten kimondja.

A közgyűlés kimondja, hogy az egyesülés az 1884. évi XIV. t. c. 2.§-a és az 1885. évi XXIII. t. c. 125.§-a alapján hajttatik végre.

Ezek szerint a törvényszakaszok szerint a két társulat vagyónállagát mindaddig külön kell kezelni, amíg az egyesüléskor fennálló kölcsönök és egyéb tartozások ki nem elégítettnek, vagy biztosítatnak és az egyesülés előtti időből eredő terheket valamint, azokat a költségeket, amelyek a szabályozási műveknek egyenlő biztonságot nyújtó méretekben leendő kiépítésére szükségesek, a két társulati résznek külön-külön kell viselnie, mintha az egyesülés meg nem történt volna.

A törvény eme rendelkezésének tekintetbevételével a közgyűlés megállapítja miszerint:

– külön kezelendők:

- a két egyesülő társulat pénztári készletei, ingatlanjai (földek, épületek) ingó vagyona, értékpapírai, követelései, alapjai, járulékhátralékai, továbbá kölcsönei, hátralékos kölcsönszolgáltatásai és egyéb tartozásai;

– és külön viselendők:

- az egyesülés előtti időből való nyugdíjterhek, a szabályozási műveknek egyenlő biztonságot nyújtó méretekben leendő kiépítéséhez szükséges beruházások költségei,

- az egyesülés előtti időből eredő kölcsönök, kölcsönszolgáltatások és tartozások visszafizetésére szolgáló költségek,

- az egyesülés előtt szerzett ingatlanok után kirótt adók és illeték egyenérték, és ezek hátralékai,

- az elkülönített szükségletet szolgáló kiküldetések költségei;

– ezzel szemben külön fedezetet képeznek:

a külön kezelt pénztári készlet, ingatlanok (földek, épületek) és értékpapírok jövedelme, az egyesülés előtt keletkezett járulékhátralékokból és az egyesülés után az elkülönített szükségletek fedezésére eszközölt kirovásokból, és ezek hátralékából származó bevétel;

– viszont nem esnek külön kezelés alá:

- az egyesülés utáni időben keletkező, nem az egyesülés előtti időből származó kölcsönök, hátralékos kölcsönszolgáltatások és egyéb tartozások visszafizetésére felvett, és nem a szabályozási műveknek egyenlő biztonságot nyújtó méretekben leendő kiépítéséhez szükséges beruházások céljait szolgáló kölcsönök és egyéb tartozások, valamint az egyesülés utáni időben nem az elkülönített beruházások során szerzett ingatlanok (földek, épületek) ingóságok, értékpapírok, követelések, alapok, a nem elkülönített szükségletek fedezésére eszközölt kirovási részletek hátralékai;

– és nem viselendők elkülönítve:

- a személyi kiadások (miniszteri biztosi tiszteletdíj, állandó személyzet illetménye, betegsegélyezés, jutalmak, segélyek, munkadíjak, ideiglenes személyzet fizetése, az egyesülés utáni időből eredő nyugdíjterhek),

- a dologi kiadások (irodahelyiségek bére, fűtése, világítása, takarítása, beszerzési költségek, szaklapok, vízjárási térképek előfizetése, szakkönyvek beszerzése, töltések állami felügyeleti díja, távbeszélő utáni felügyeleti díj, az egyesülés után szerzett ingatlanok után kirótt adók, és illeték egyenérték az esedékes tűzbiztosítási díjak, betörés elleni biztosítási díjak, az el nem különített szükségletet szolgáló kiküldetések költségei stb.), a fenntartási kiadások (védtöltések és tartozékaik, épületek, szivattyútelepek, távbeszélő, vízmércék fenntartása, fásítás, fűzesítés, gyepesítés, gyümölcsök fenntartása stb.),

- az árvíz és belvíz elleni védekezés költségei, az egyesülés után végrehajtott, nem a szabályozási műveknek egyenlő biztonságot nyújtó méretekben való kiépítéséhez szükséges beruházások költségei,

- az egyesülés utáni időben keletkező nem az egyesülés előtti időből származó kölcsönök, hátralékos kölcsönszolgáltatások és egyéb tartozások visszafizetésére felvett és nem a szabályozási műveknek egyenlő biztonságot nyújtó méretekben leendő kiépítéséhez szükséges beruházások céljait szolgáló kölcsönök és egyéb tartozások kamatai és törlesztési részletei;

– ezzel szemben nem képeznek külön fedezetet: a földadó visszatérítési illetmény, az egyesülés utáni időben, nem az elkülönített beruházások során szerzett földek, épületek jövedelmei, valamint értékpapírok és betétek szelvény- és kamatjövedelmei, az államvasúti, állami és törvényhatósági úti hozzájárulások,

egyéb el nem különített vagyonból és hozzájárulásokból eredő bevételek, az el nem különített szükségletek fedezésére eszközölt kirovási részletekből és hátralékokból származó tőke- és kereskedelmi kamat bevételek.

Az egyesülés eme feltételeinek helyénvaló értelmezése érdekében a közgyűlés megállapítja a következőket:

1. Nyugdíjterhek.

Jelenleg:

A Vásárosnaményban székelő Bv. V. és Á. T. állandó alkalmazottainak nyugdíjigényeit a Vízi Társulatok Nyugdíjintézete útján biztosítja. A társulat nyugdíjasai nyugellátmányaikat a Nyugdíjintézettől kapják. A társulat ideiglenes alkalmazottainak nyugdíjigénye nincs.

A Beregszászban székelő B. V. és Á. T. állandó alkalmazottainak nyugdíjigényét, egynek kivételével, saját maga biztosítja. A társulat nyugdíjasai nyugellátmányaikat a társulattól kapják. Egy állandó alkalmazottjának és ideiglenes alkalmazottainak nyugdíjbiztosításáról a társulat a csehszlovák jogszabályok alapján a Pozsonyi Általános Nyugdíjintézet útján gondoskodott, a visszacsatolás óta pedig az O. T. I. útján gondoskodik. 1941. január 1-jei hatállyal a társulat állandó alkalmazottai közül azokkal, akik 50 évnél nem idősebbek, belép a Vízi Társulatok Nyugdíjintézetébe, az 50 évnél idősebbek nyugdíjbiztosításáról továbbra is maga a társulat gondoskodik.

Az egyesülés után:

A két társulat jelenlegi alkalmazottai és nyugdíjasai nyugdíjbiztosítása, illetve ellátása tekintetében kialakult rendszer és az ebből a társulatokra háruló kötelezettségek és terhek annyira különbözőek, hogy azok az egyesülés során közössé nem tehetők, hanem az egyesülés után is külön-külön kezelendők.

Az egyesülés után szolgálatba állítandó alkalmazottak nyugdíjbiztosításának terhe már természetesen nem elkülönítve viselendők.

2. A szabályozási műveknek egyenlő biztonságot nyújtó méretekben leendő kiépítéséhez szükséges beruházások költségei:

A Tisza-töltésnek a két egyesülő társulat kezelésében lévő szakaszai az eddig ismert legmagasabb árvíz felett azonosan 1 m biztonsággal vannak kiépítve. Ugyanilyen biztonsággal épült a Beregszászban székelő B. V. és Á. T. Borzsa töltése is, Latorca töltésénél azonban, amely szintén 1 m-es biztonsággal épült, az 1940. évi tavaszi nagyvíz az alapul vett 1882. évi árvízszint átlagosan 20 cm-rel meghaladta. A szabályozási műveknek egyenlő biztonságot nyújtó méretekben leendő kiépítéséhez szükséges beruházások költségei az egyesülő társulatok által külön-külön viselendők, a Latorca töltésnek megfelelő felemeléséhez szükséges költségek a Beregszászba székelő B. V. és Á. T. érdekeltségét fogják terhelni.

A Borzsa-, Tisza- és Latorca-töltés megkopott szakaszainak fejelése, vagyis eredeti méreteik helyreállítása fenntartási munka, és mint ilyennek költségei nem elkülönítve lesznek viselendők.

A régi elavult gátórházak helyett létesítendő új őrházak költségei elkülönítve viselendők, mert a gátak egyenlő biztonságot nyújtó méretekben való kiépítéséhez szükséges beruházásoknak minősülnek.

A belvízi csatornahálózat már a trianoni szétváláskor sem volt egyenlő biztonságot nyújtó, mert ámbár a főcsatorna egyöntetűen hektáronként és másodpercenként 0,37 l víz, a II. rendű csatornák pedig 0,50 l víz elvezetésére épültek ki, de a Vásárosnaményban székelő Bv. V. és Á. T. minden kataszteri hold belvizes területére 5,8 m, a Beregszászban székelő B. V. és Á. T.-nál pedig 4,7 m belvívcsatorna esett, vagyis a Beregszászban székelő B. V. és Á. T. tekintetében hátrányosabb helyzetben volt. Ezt a hátrányt még fokozta az a körülmény, hogy a belvízi csatornák alsó szakaszai, amelyeknek nagyvizei részben a Latorca vízduzzasztó hatása következtében is a terepnél magasabb, éppen a Beregszászban székelő B. V. és Á. T. területére esnek. Ezek az alsó csatornaszakaszok az Eszeny–Lónya-csatorna vízvidékén vonulnak át.

A szétválás ideje alatt mindkét társulat a régi belvízi csatornák közül egyiket-másikat átalakíttatta, néhány új belvízi csatornát is építtetett és a belvizek egy részének szivattyúzással való eltávolítása céljából, közös költségen, a Szipa-csatorna tiszai zsilipjénél szivattyútelepet építtetett. Ezeknek az építkezéseknek az eredményeképpen jelenleg a Vásárosnaményban székelő B. V. és Á. T.-nál egy kat. hold belvizes területre 7,1 m, a Beregszászban székelő B. V. és Á. T.-nál pedig 4,9 m belvízi csatorna esik, vagyis a már a szétváláskor fennállott különbség a Vásárosnaményban székelő Bv. V és Á. T. javára nagyobb lett, amihez hozzájárul az, hogy a szivattyútelep vízszintleszállító hatása a Vásárosnaményban székelő Bv. V és Á. T. összes belvízi csatornáiban érvényesül, míg a Beregszászban székelő B. V. és Á. T. Eszeny–Lónya-csatornájára vízszintleszállító hatása nem terjed ki, és emellett egyik-másik régi belvívcsatorna átalakítása következtében most már azoknak vízemésztő képessége is különböző. A belvízi védművek tehát a jelenben sem egyenlő biztonságot nyújtó méretűek, sőt az egyenlőtlenség e tekintetben a Beregszászban székelő B. V. és Á. T. hátránya nagyobb, mint volt a szétváláskor. Egyenlő biztonságot nyújtóvá akkor válik a két társulat belvízi védrendszere, amikor mindkét társulati részen az egy belvizes holdra eső belvízi csatornahossz ugyanaz lesz, amikor a Beregszászban székelő B. V. és Á. T. által az Eszeny–Lónya-csatorna vízvidékének víztelenítésére tervbe vett szivattyútelep kiépül, és amikor a főcsatornák vízemésztő képessége egyenlővé tételük.

Ebből következőleg az egyesülés után végrehajtandó új csatornaépítések és csatornaátalakítások (bővítések, mélyítések) költségei mindaddig külön viselendők, amíg az egy belvizes holdra eső belvízi csatornahossz ugyanaz lesz, amíg a csatornák belvízvezető képessége ugyanazzá tételik, és az Eszeny–Lónya-csatorna szivattyútelepének költsége a Beregszászban székelő B. V. és Á. T. érdekeltségét külön terheli.

Ez a megállapítás a csatornák belvízvezető képességének fokozása és egyenlővé tétele céljából végrehajtandó átalakítások (bővítések, mélyítések) költségeire azokat a csatornákat illetőleg, amelyek mindkét társulati rész vizét vezetik (Csaronda főcsatorna, Csaronda–Latorca és Szipa–Csaronda összekötő csatorna, barabási Micz-csatorna, Kaszony–Bótrágy-csatorna, a Felsőszernye-csatornának a Kaszony–Bótrágy-csatorna betorkolása alatti szakasz, a dédai Micz-csatorna, a Szipa-csatorna, Mosztok-csatorna, Kovácspatak csatorna, a 65. sz. II. rendű csatorna) nem vonatkozik, ezek a költségek nem elkülönítve viselendők. A belvízcsatornák védtöltéseinek a legmagasabb víz felett 50 cm-es biztonsággal leendő kiépítéséhez szükséges költségek külön-külön viselendők, mert az e célú munkálatok a szabályozási műveknek egyenlő biztonságot nyújtó méreteken leendő kiépítését célozzák.

Az egyesült társulat személyzetét a közgyűlés a következőkben állapítja meg: igazgató-főmérnök, 2 mérnök (akik közül az egyiknek gépészmérnöki oklevéllel kell rendelkeznie), főszámvevő, 2 számvevő, irodatiszt, 4 gát- és csatornafelügyelő, gépészek a szükséges létszámban, hivatalszolgák a szükséges létszámban, gát- és csatornaőrök a szükséges létszámban.

Az egyesült társulat címéül a közgyűlés az ősi társulat „Bereg vármegyei Vízzsabályozó és Ármentesítő Társulat” címét, székhelyéül pedig az ősi társulat székhelyét, Beregszász megyei várost állapítja meg, illetőleg jelöli ki.

Az egyesülés időpontját a közgyűlés 1941. évi május hó 1-ben állapítja meg akként, hogy az egyesülő két társulat külön való működését 1941. évi április hó 30-án befejezi, és az egyesült társulat működését 1941. május hó 1-jén a megalkotandó új alapszabályok alapján megkezdi.

2. A visszaállítandó ősi Bereg vármegyei Vízzsabályozó és Ármentesítő Társulat új alapszabályainak megállapítása: 1137/1940. sz.

A közgyűlés Beregszászban székelő Beregi Vízzsabályozó és Ármentesítő Társulattal való egyesülés folytán visszaálló, a cseh megszállás előtt volt ősi Bereg vármegyei Vízzsabályozó és Ármentesítő Társulat új alapszabályait a társulat élén álló miniszteri biztos mellé rendelt véleményező

bizottságnak ez évi október hó 29-én tartott üléséből tett javaslat elfogadásával, a Beregszászban székelő Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat egybehangzó határozatától feltételezetten a következőkben állapítja meg:

A Bereg vármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat
alapszabályai

I.

Általános határozatok.

1.§

A társulat címe: „Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat”.

2.§

A társulat hivatalos pecsétje: „Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat”, közepén 1846 szám, az alakulás évszáma.

3.§

A társulat székhelye Beregszász város, itt van a társulat központi irodája, s rendszerint itt tartja a társulat a közgyűléseit és választmányi üléseit. Rendkívüli esetben azonban, úgy a közgyűlés, mint a választmányi ülés is bármely ártérbe eső községbe is egybehívható.

4.§

A társulat feladata

A társulat ugyanazon a területen, ugyanazokat a feladatokat teljesíti, amelyeket a trianoni határral való megosztás előtti Bereg vármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat egységesen, a trianoni határral való megosztás után pedig ebből a magyar uralom alatt maradt területen alakult Bereg vármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat és a csehszlovák uralom alá került területen alakult Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat külön-külön teljesített. Ehhez képest a társulat feladata az, hogy a keretébe tartozó, a két említett társulat egyesülése után a megosztás előtti társulat árterületével azonos árterületet a Borzsa, Tisza és Latorca folyók árvizeitől és az árterületre jutó csapadékvizektől műszaki tervek szerint létesített, vagy létesítendő szabályozási művek által mentesítse, illetve hogy ezek által az érdekességének a részletes belvízmentesítésére a módot és lehetőséget megadja.

5. §

A társulat vagyona

A társulat vagyona és terhei mindazok a javak és terhek, amelyek az egyesülés előtt a Vásárosnaményban székelő Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat és a Beregszászban székelő Beregi Vízsabályozó és

Ármentesítő Társulat vagyona és terhei voltak, továbbá amely javak és terhek az egyesülés utáni időben szereztek, illetve keletkeztek. Az egyesülés előtti időből származó vagyon és teher mikénti kezelésére vonatkozólag az 1885. évi XXIII. t. c. 125.§-ban és az egyesülés feltételeit és módozatait megállapító közgyűlési határozatokban és magyar királyi földművelésügyi miniszteri rendeletekben foglaltak az irányadók.

A társulat ingatlan vagyona törzskönyvbe foglalandó, az ingó vagyon leltárilag kezelendő.

6.§

A társulat tagjai

A társulat tagjai mindazok, akiknek a jogszerűen megállapított árterületen ingatlan vagyonuk van.

7.§

A teherviselés módja

A társulat tagjai a terheket a jogérvényesen megállapított, illetőleg a 1884. évi XIV. t. c. alapján újból megállapítandó haszonarányos osztályozás által kimutatott értékelkedés arányában viselik. Az érdekelt csatornák, körtöltések, épületek, utak és vasutak tulajdonosai a társulat költségeihez az 1884. évi XIV. t. c. 15.§-a alapján tartoznak hozzájárulni, azonban tagsági jogot nem szerezhetnek.

II.

A társulat szervezete

8.§

A társulat ügyeit intézik:

- a) a közgyűlés
- b) a választmány
- c) az elnök (alelnök)
- d) az állandó javadalmazással ellátott tisztviselők

III.

A közgyűlés

9.§

A társulat önkormányzati jogát közgyűlése által gyakorolja.

A közgyűlés tagjainak érdekeltségük arányában van szavazati joguk oly módon, hogy minden 2000 korona értékemelkedés a terület tulajdonosát egy szavazat joga illeti meg. A társulat összes szavazatainak felénél többet egy érdekelt birtokos sem gyakorolhat.

Azok, akik 2000 koronánál kisebb értékemelkedésű ártéri területek tulajdonosai, községenként csoportokba állhatnak, s megbízottjukat annyi

szavazat illeti meg, ahányszor 2000 korona értékemelkedésű ártéri birtokot képviselnek. Kötelesek azonban megbízottjuk nevét, minden év január 15-ig, a társulati igazgatóságának bejelenteni.

A 2000 koronánál kisebb értékemelkedéssel bíró és nem csoportosult ártéri birtokosokat az illető közösségi elöljáró (bíró, polgármester) hivatalból képviseli.

Az önálló szavazattal rendelkező ártéri birtokosok jogait személyesen, vagy az igazgatósághoz bejelentett megbízottjaik által gyakorolhatják.

Ilyen megbízatás adható egyszer s mindenkorra, egy évre, vagy egy közgyűlésre, mindegyik esetben az ártéri birtokos saját kezűleg aláírt és legalább két tanú aláírásával hitelesített bélyegmentes nyilatkozata útján. Az évre szóló megbízó levél minden év január 15-ig a társulati igazgatósághoz benyújtandó.

A fentebbiektől eltérő módon való képviseltetésnek helye nincs, s a megbízottak megbízatásukat másra át nem ruházhatják.

10.§

A közgyűlés évenként legalább egyszer összehívandó.

Ezen rendes közgyűlés rendszerint szeptember hónapban tartandó meg.

Rendkívüli közgyűlést az elnök bármikor összehívhat, a választmány vagy a szavazattal rendelkező közgyűlési tagok egyharmad részének az ok és cél megnevezéssel írásban előterjesztett kívánságára pedig bármikor egybe-hívni köteles.

Amennyiben az elnök e kívánságnak az írásban beadott kérelem átvétele napjától számítandó 8 nap alatt eleget nem tenne, az érdekeltek a közgyűlés összehívását a magyar királyi földművelésügyi minisztertől kérelmezhetik.

11.§

A közgyűlésre az önálló szavazattal rendelkező tagok, illetve szabályszerűen bejelentett megbízottaik, valamint a csoportmegbízottak posta útján, egyenként, a nem csoportosult érdekeltek a községi elöljáróságok útján hívandók meg. E célból a meghívó egy példánya minden érdekelt közösség elöljáróságának is megküldendő.

Minden közgyűlésre meghívandó a társulat mellé rendelt miniszteri megbízott, valamint az illetékes vízépítési kerületi felügyelő.

A meghívók a közgyűlés előtt legalább 8 nappal postára teendők s ugyancsak ennyi idővel előbb a meghívó egy Beregszászban megjelenő helyi lapban is közzéteendő.

A meghívónak tartalmaznia kell a közgyűlés helyét, a gyűlés kezdetének idejét, a tárgyalássorozatot és a közgyűlés határnapja előtt legalább 15 nappal előbb írásban bejelentett indítványokat. Tárgysorozatba fel nem vett

ügyek a közgyűlésen nem tárgyalhatók. A közgyűlésen tett indítványok csak a legközelebbi közgyűlésen tárgyalhatók.

12.§

A közgyűlés elnöke rendszerint a társulati elnök, akadályoztatása esetében az alelnök. Ha a közgyűlésen egyik sem jelennék meg, akkor a megjelenetek az igazgató-főmérnök elnöklete alatt közfelkiáltással, vagy viszonylagos többséggel maguk közül választanak arra a közgyűlésre elnököt. A választás ténye a jegyzőkönyvbe felveendő.

13.§

A közgyűlés határozatképes, ha a jelenlévők az összes szavazatok egyötöd részét képviselik.

Ha a közgyűlésen a tagok ily szavazatmennyiséget nem képviselnének, 30 napon belül újabb közgyűlés hívandó egybe, amely tekintet nélkül a megjelent társulati tagok által képviselt szavazatok mennyiségére, az első közgyűlés tárgyalássorozatába felvett ügyekben érvényesen határoz.

14.§

Érvényes határozatok csak a közgyűlési meghívóba felvett tárgyak, avagy újabb közgyűlés egybehívása iránt tett indítvány felett hozhatók. A közgyűlés határozatait rendszerint a megjelentek viszonylagos szavazattöbbségével alkotja. Szavazategyenlőség esetében az elnök érdekeltségi szavazatán felül gyakorolandó személyi szavazatával dönt.

Az alapszabályok megállapítására és módosítására, valamint kölcsönök felvételére vonatkozó határozatokhoz az összes tagok szavazatának általános többsége, a társulat felosztatását kimondó határozathoz pedig az összes tagok szavazatának kétharmad többsége szükséges.

Ha ennyi szavazat nem jelentkeznék, a 13.§ rendelkezése szerint 30 napon belül összehívott újabb közgyűlésen a jelenlévők az általuk képviselt szavazatmennyiségre való tekintet nélkül az alapszabályok megállapítása és módosítása, valamint kölcsönfelvétel iránt is érvényesen határoznak. A társulat felosztatásának kimondásához azonban mindenkor az összes szavazatok kétharmad többsége szükséges.

A társulat felosztatását kimondó határozat csak akkor válik jogerőssé, ha ahhoz a magyar királyi földművelésügyi miniszter is hozzájárul.

15.§

Az ügyek tárgyalásának sorrendjét az elnök állapítja meg, ő ügyel fel a tanácskozás higgadt, zavartalan menetére, ő hívja fel jelentkezésük sorrendje szerint a tárgyhoz szólani kívánókat, s jogában áll mindazokat, akik beszédjük vagy viselkedésük által a tanácskozás menetére zavarólag hatnak, rendre utasítani s tőlük figyelmeztetés után a szót is megvonni.

Egy tárgyhoz, kivéve az elnököt, igazgató-főmérnököt és előadót – akik bármikor felszólalhatnak –, mindenki csak kétszer szólhat, az indítványtevő ezenkívül még zárszóval élhet.

16.§

A közgyűlés nem nyilvános. Azon a társulati elnökön, a közgyűlési tagokon, a társulati tisztviselőkön és a hatósági közegeken kívül más személyek nem lehetnek jelen.

Az elnök a határozatot a kérdés szabatos felvetése után, a megállapítható többség óhajtása után mondja ki, vagy ha a többség minden kétséget kizáróan meg nem állapítható, elrendeli a szavazást.

A szavazás az elnök által e célra kijelölt 3 tagú bizottság előtt rendszerint szóval és nyilvánosan történik, a szavazó nevének és a szavazat számának följegyzése mellett. Választásoknál azonban, ha ezt 10 közgyűlési tag írásban kívánja, köteles az elnök a titkos szavazást elrendelni. Ebben az esetben a szavazatszedő bizottság egy külön íven feljegyzi a szavazó nevét, beadott szavazólapjának hátlapjára pedig a szavazó által képviselt szavazatok számát.

Választás közfelkiáltással is foganatosítható.

17.§

A közgyűlésről jegyzőkönyv vezetendő, amelyben a megjelentek neve és az általuk képviselt szavazatok száma is felsorolandó. A jegyzőkönyvet az elnök, igazgató-főmérnök és a jegyzőkönyv vezetésére az elnök által kijelölt egyik tisztviselő írja alá, s a kiküldött két közgyűlési tag hitelesíti.

18.§

A közgyűlési jegyzőkönyv egy másolati példánya az önálló szavazatra jogosított közgyűlési tagoknak, a csoport megbízottaknak, a községi elöljáróságoknak, a társulati tisztviselőknél, az illetékes vízépítési kerületi felügyelőknél, a társulat mellé rendelt miniszteri megbízottaknak, Bereg vármegye alispánjának megküldendő és egy példány a miniszteri megbízott útján a közgyűlés napjától számított 15 napon belül a magyar királyi földművelésügyi miniszter úrhoz felterjesztendő.

A fennálló törvények vagy az alapszabályok értelmében kormányhatósági jóváhagyást igénylő közgyűlési határozatok jóváhagyása minden esetben a miniszteri megbízott útján a magyar királyi földművelésügyi miniszterhez intézendő külön feliratban kérelmezendő.

A közgyűlés határozata ellen a közzétételtől számított 15 napon belül, minden érdekelt részéről, fellebbezésnek van helye.

A közgyűlési határozatok közzététele a jegyzőkönyvnek a tagokkal való közlése útján történik, s a közzététel határidejéül a jegyzőkönyvnek postára tételét követő 8. nap vétetik.

19.§

A közgyűlés hatáskörébe tartozó ügyek:

a. Társulati alapszabályok, árvédelmi és ügyviteli szabályzat megállapítása, vagy módosítása (az alapszabályok és az árvédelmi szabályzat azonban csak a magyar királyi földművelésügyi miniszter jóváhagyása után léptethető hatályba).

b. A választmány és tisztviselők hatáskörének, egymáshoz való viszonyának, a műszaki tisztek, gát- és csatornafelügyelők, gépészek, gát- és csatornaőrök és hivataloszolgák létszámának és az alkalmazottak illetményszabályzatának megállapítása. Az ide vonatkozó határozatok érvényességéhez a magyar királyi földművelésügyi miniszter, illetőleg a Közérdekeltségek Felügyelő Hatóságának jóváhagyása szükséges.

c. A társulati elnöknek és alelnöknek általános, a választmány tagjainak egyszerű szavazattöbbséggel 3 évről 3 évre való megválasztása, elmozdítása és felmentése.

d. A választmány javaslata alapján a műszaki tervezetek foganatba vételének elhatározása, a munka sorrendjének és végrehajtási idejének megállapítása.

e. Az évi költség-előirányzatnak, a kiadások fedezési módjának, az évenkénti beruházási és fenntartási költségeknek a választmány javaslata alapján való megállapítása és az évi kiadások mértékének meghatározása.

Az évi költség-előirányzat és a kiadások fedezési módjára vonatkozó határozat ellen netán beérkezett fellebbezésekkel az előző év október 15-ig a társulat mellé rendelt miniszteri megbízott útján a költségvetés két példányával együtt jóváhagyás végett, részletes indoklást és tájékoztatást tartalmazó jelentés kíséretében a magyar királyi földművelésügyi miniszterhez terjesztendő fel.

f. A „Tisza–Dunavölgyi Társulat” közgyűlésére képviselők küldése.

g. Az évenkénti számadások megvizsgálására az elnökből és 2 tagból álló szám- és leltárvizsgáló bizottságnak megválasztása. E bizottság tagja választmányi tag, vagy tisztviselő nem lehet.

h. A szám- és leltárvizsgáló bizottság jelentése alapján a megvizsgált évi számadások felett való határozás és a felmentvény megadása.

i. A kölcsönök felvétele iránti határozatok, amelyek azonban az 1885. évi XXIII. t. c. 93.§-a értelmében csak a magyar királyi földművelésügyi miniszternek a magyar királyi pénzügyminiszterrel egyetértő jóváhagyása után emelkednek jogerőre.

j. A választmány jelentéseinek a választmány határozatai ellen beérkezett fellebbezésnek elintézése.

k. Az árfejlesztés a haszonarányos osztályozás ügyében a fennálló törvények által a közgyűlés hatáskörébe utalt kérdésekben való határozás.

l. Az árvédelmi és belvízvédelmi tartalékalap nagyságának megállapítása vagy szaporítása, s ezeknek, valamint a társulat egyéb pénzeinek elhelyezésére felhasználható pénzüintézetek kijelölése.

m. Jutalmak, segélyek és tiszteletdíjak engedélyezése.

n. A társulat feloszlása, vagy más társulattal való egyesülése iránti határozás.

o. A társulat alkalmazottai ellen a fegyelmi vizsgálat elrendelése és ezzel egyidejűleg, vagy a fegyelmi vizsgálat során a tisztviselők felfüggesztése.

Egyébként a közgyűlés teljesíti mindazt, az 1884. évi XIV. t. c. és 1885. évi XXIII. t. c. hatáskörébe utalnak.

IV.

A választmány

20.§

A társulat választmánya áll a társulat elnökéből, alelnökéből és 30 választmányi tagból, akiket a társulati tagok, illetve megbízottaik sorából a közgyűlés 3 évre választ. Az időközben megüresedett tagsági helyek a legközelebbi közgyűlésen betöltendők.

A választmányi tagság személyhez kötött jog, társulati tisztviselő választmányi tag nem lehet. Ha azonban valaki megszűnt társulati tag, vagy ilyennek megbízottja lenni, ha a bíróság bűnügyben jogerős határozattal vád alá helyezi, vagy bűn fenyítő úton elítéli, vagyonbukott lesz, vagy gondnokság alá kerül, választmányi tagsága azonnal megszűnik.

A választmányi ülések nem nyilvánosak. Azokon a társulati elnökön, alelnökön, választmányi tagokon, a társulati tisztviselőkön, a hatósági közegeken kívül más személyek nem lehetnek jelen. Az igazgató főmérnök, a mérnök, és a fővámszedő azonban, hivatalból tartoznak jelen lenni.

21.§

A választmány elnöke rendszerint a társulati elnök, akadályoztatása estében az alelnök. Ha mindkettő akadályozva volna, akkor a megjelent választmányi tagok maguk közül jelölnek ki az illető ülésre elnököt a 12.§-ban megállapított módon.

22.§

A választmányi ülés határozatképességéhez az elnökön kívül legalább 6 tag jelenléte szükséges.

Ha a választmány tagjai ily számban meg nem jelennének, nyolc napon belül új választmányi ülés hívandó egybe, amelyen a jelenlévők, ha az

elnökön vagy helyettesén kívül legalább 4 tag van jelen, az előző választmányi ülés tárgysorozatába felvett ügyekben érvényesen határoznak.

Árvízveszély esetében a szükséges védelem iránti intézkedés végett egybehívott választmányi ülés a jelenlévők számára való tekintet nélkül jogérvényesen határoz.

23.§

A választmányi ülésen a választmány minden tagját egy szavazat illeti meg. Az elnök csak a szavazatok egyenlősége esetében gyakorolja szavazati jogát és dönt.

24.§

Évenként legalább két választmányi ülés tartandó.

Rendkívüli ülést az elnök bármikor egybehívhat, 6 választmányi tagnak az ok és cél kijelölése mellett írásban előterjesztett kérelmére pedig 8 nap alatt egybehívni köteles.

25.§

A választmányi ülésre a tagokat legalább nyolc nappal előre posta útján kell meghívni. Kivétel árvízveszély idején a védelem iránti intézkedés céljából tartandó választmányi ülés, amely nyomban is összehívható.

A választmányi ülésekre az illetékes vízépítési kerületi felügyelő és a társulat mellé rendelt miniszteri megbízott is meghívandó.

26.§

A választmány a társulati igazgatás élén áll, s mint ilyenek az összes tisztviselők alá vannak rendelve.

A választmány teendői:

a. Megválasztja a társulat tisztviselőit, valamint a fegyelmi és árvédelmi bizottság tagjait, a társulat jogi képviselőjét kijelöli, ügyvédi díjait a jóváhagyott költségvetés keretében esetről esetre megállapítja és folyósítja.

b. Végrehajtja a miniszteri rendeleteket, s mindazon ügyekben, amelyek a közgyűlésnek fenntartva nincsenek, saját hatáskörében intézkedik.

c. Joga van ellenőrizni – esetleg a helyszínen is – a társulat tisztviselőinek működését és a társulati pénztár kezelését.

d. A szám- és leltárvizsgáló bizottság által megvizsgált évi számadásokat és leltárt véleményes jelentése keretében a közgyűlés elé terjeszti, gondoskodik arról, hogy a zárszámadások a közgyűlést megelőzőleg a társulati tagokkal átnézhető alakban közöltessenek.

e. Átvizsgálja az igazgató-főmérnök által készített jövő évi költség előirányzatot, annak megállapítása iránt a közgyűlésnek javaslatot tesz.

f. Átvizsgálja az igazgató-főmérnök által beterjesztett munkaelőirányzatokat, tervezeteket és költségelőirányzatokat, s ezeket javaslatával a közgyűlés elé terjeszti.

g. Intézkedik a közgyűlés által elrendelt munkálatok végrehajtása iránt.

h. Előkészíti és tárgyalja a közgyűlés elé terjesztendő ügyeket, s javaslatot tesz mindazon ügyekben, amelyek a közgyűlésnek vannak fenntartva.

i. A társulati vagyron kezelése felett rendelkezik a közgyűlés hatáskörének érintetlenül hagyásával és az ellenőrzést gyakorolja.

k. 1000 pengőn felül terjedő összegben a költségvetés keretén belül szerződéseket köt.

l. A befejezett munkálatok hatósági felülvizsgálat iránt intézkedik.

m. Sürgős esetekben a költségvetésben elő nem irányzott kiadásokat 1000 pengőt meghaladó összegben utalványoz.

n. A társulat tisztviselői ellen a fegyelmi eljárást elrendelheti, a fegyelmi vizsgálat alá vont tisztviselőt állásától felfüggesztheti, az általa felfüggesztett tisztviselőt azonnal helyettesíti, a közgyűlés vagy a magyar királyi földművelésügyi miniszter által felfüggesztett tisztviselő helyettesítéséről 15 nap alatt gondoskodni köteles.

o. A társulati alkalmazottak nyugdíjazása iránti ügyekben intézkedik.

p. Az egyes szakaszok árvédelmi megbízottjainak támogatására minden évben 8 bizalmi férfit választ az érdekeltség tagjai közül.

r. A bírói végrehajtások útján fedezetet nem nyert, valamint az illetékes hatóságok által elévülés folytán jogerős határozattal törölni rendelt ártéri hátralékok törlesztését elrendeli.

s. Teljesíti általában mindazt, amit a törvények, miniszteri rendeletek vagy a közgyűlés határozatai reá ruháznak.

27.§

A választmány kötelességének pontos teljesítéséért annak tagjai felelősek.

28.§

Minden választmányi ülésről jegyzőkönyv vezetendő, amelybe a megjelentek névsora és a hozott határozatok is felveendőek.

A jegyzőkönyvet a jegyző, igazgató-főmérnök és az elnök írja alá, és az ülésen felkért 2 választmányi tag hitelesíti.

A választmány határozatai ellen a közzétételtől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye.

A közzététel a 18.§-ban megállapított módon történik.

29.§

A választmányi ülésekről szóló jegyzőkönyv egy másolati példánya a választmány tagjainak, a vízépítési kerületi felügyelőnek, a társult mellé

rendelt miniszteri megbízottnak és Bereg vármegye alispánjának megküldendő. Ezenkívül egy példány a választmányi üléstől számított 15 nap alatt a miniszteri megbízott útján a magyar királyi földművelésügyi miniszterhez felterjesztendő.

V.

Elnök. Alelnök

30.§

Társulati elnök és alelnök csak társulati tag vagy ennek megbízottja lehet.

31.§

Az elnök:

a. Képviseli a társulatot hatóságok előtt és magánszemélyekkel szemben szükség esetében a társulat jogi képviselőjét kijelöli.

b. Egybehívja a közgyűléseket és választmányi üléseket és azokon elnököl.

c. Felügyel a társulat igazgatására, a munkálatok végrehajtására, az alkalmazottak, vállalkozók működését bármikor tetszése szerint ellenőrzi és rendelkezik a társulat összes alkalmazottaival.

d. Felügyel a határozatok és rendeletek pontos végrehajtására.

e. Kinevezi a társulati felügyelőket a jövőben megüresedő állásokra.

f. Sürgős esetekben, ha a késedelem veszéllyel járna az igazgató-főmérnök kivételével, az összes alkalmazottak működését beszüntetheti, s a választmányt a fegyelmi eljárás megindítása iránti határozás égett sürgősen összehívja.

g. Sürgősség esetében költségvetéssel elő nem irányzott kiadásokra 1000 pengő erejéig utalványozási joga van, tartozik azonban az ilyen utalványozást a legközelebbi választmányi ülés útján a közgyűlésnek bejelenteni.

h. Az igazgató-főmérnök javallata alapján a tisztviselőknek szabadságot, a fizetésük $\frac{1}{4}$ részéig terjedő és 12 hó alatt törleszthető fizetési előleget adni.

i. A megüresedett tiszt állásokra pályázatot hirdet.

Az elnöki jogkört az elnök akadályoztatása esetében, vagy megbízása folytán az alelnök tölti be.

VI.

Szám- és leltárvizsgáló bizottság

32.§

Az év végén lezárt számadások megvizsgálására a társulat rendszeres közgyűlése minden éven elnököl, s 2 tagból álló bizottságot küld ki.

A bizottság tagja választmányi tag nem lehet.

A bizottság köteles az előző évi pénztári számadásra vonatkozó okmányokat tételenként átvizsgálni, azokat a pénztári napló és főkönyv vonatkozó

tételeivel összehasonlítani, s netalán az eltérések okait megvizsgálni, szükséges vagy sürgősen voltukat elbírálni s a társulati leltárak kezelését, valamint az ingatlanok törzskönyvét felülvizsgálni.

Tapasztalatairól a bizottság a legközelebbi választmányi ülésnek részletes jelentést tesz.

VII.

A társulat alkalmazottai

a. Tisztviselők

33.§

1. Igazgató-főmérnök
2. 2 mérnök
3. Fővámszedő
4. 2 számvevő
5. Irodatiszt
6. Műszaki tisztek

b. Altisztek

1. Gát- és csatornafelügyelők

2. Gépészek

c. Szolgák

1. Gát- és csatornaőrök
2. Hivatalszolgák

34.§

Igazgató-főmérnök

Igazgató-főmérnöknek csak az választható, aki hazai egyetemen mérnöki oklevelet szerzett vagy külföldi mérnöki oklevelét honosította és vízszabályozási, vagy ármentesítési munkálatoknál legalább 2 évi gyakorlatot igazol.

Az igazgató-főmérnök a társulat első tisztviselője. Törvény, alapszabály, közgyűlési és választmányi határozat és miniszteri rendeletek értelmében intézi a társulati ügyeket. Feje a társulati hivatal szervezetének, rendelkezik a társulat minden alkalmazottjával. Ellenőrzi azok működését, s amennyiben bármely tisztviselő ellen oly kifogás merülne fel, amelyet saját határákörében el nem oszlathatott, tartozik arról az elnöknek és a választmánynak jelentést tenni. Ennek elmulasztása esetében a tisztviselő által okozott károkért anyagiilag és felelősen felelős.

Súlyosabb sürgős esetekben, és ha a késedelem veszéllyel járna, az igazgató-főmérnök az elnök távollétében, a hanyag vagy hűtlen tisztviselő hivatalos működését beszüntetheti, azt az elnöknek, valamint a választmánynak további határozás véget haladéktalanul bejelenti.

A társulat töltéseit, csatornáit, zsilipjeit, összes épületeit, szóval a társulat minden vagyonát állandó felügyelete alatt tartja, jó karban tartásukról gondoskodik, s végrehajtja mindazt, amit a védművek fenntartása tekintetében az 1884. évi XIV. t. c. és az 1885. évi XXIII. t. c., valamint a társulat gátvédelmi szabályzata, közgyűlési és választmányi határozatai előírnak.

Árvízveszély esetében teljes joggal és felelősséggel vezeti és intézi az árvédelmet.

A választmánynak bemutatja a közgyűlés elé terjesztendő évi költségeloirányzatot, az indoklásával együtt a közgyűlés előtt minden közgyűlési tagnak megküldi, s a jóváhagyott költségvetés keretén belül, vagy azon kívül az elnök vagy a választmány által engedélyezett összeg erejéig minden kiadást és bevételt utalványoz.

A közgyűléseken és választmányi üléseken mint előadó működik. A védművek állapotáról, a társulat pénzügyi helyzetéről, az esetleges árvédelemről, a hozzájárulási költségek befizetéséről, szóval mindarról, ami a társulat életére befolyással van, évenként legalább egyszer a közgyűlésnek és a választmánynak jelentést tesz.

Felügyel a társulati pénzek és alapok kezelésére, a pénztárt havonként revansolja, a tapasztalatairól a választmánynak és közgyűlésnek jelentést tesz.

Az ártéri járulék kivetési lajstromokat az előírt időre a körjegyzőknek, illetve Beregszász város adóhivatalának megküldi és a járulékoknak az egyesített adók főkönyvébe való előírásáról idejében meggyőződést szerez.

A tavaszi választmányi ülésen bemutatja a közgyűlési tagok névsorát. Elkészíti az 1884. évi XIV. t. c. értelmében az árvédelemnél igénybe vehető közérő célszerű beosztását, s erről az illetékes hatóságokat a törvényes határidő alatt értesíti.

Kötelessége a társulatra nézve szükséges vagy hasznos munkálatokat indítványozni, s mindazon tervezeteket elkészíteni, amelyeknek elkészítését akár a választmány, akár a közgyűlés elrendeli.

Csak engedélyezett munkálatokat kezdhet meg, s felelős minden munkálat tervszerinti kiviteléért.

Alkalmazza az összes gát- és csatornaőröket és a hivataloszókat, a hanyagokat és kötelességmulasztókat megbünteti, s szükség esetében elbocsájtja, a kellő rend és szigorú fegyelem fenntartása érdekében felelősség mellett intézkedik.

Elkészíti az árvédelmi anyagok évi szükségleti kimutatásait, s gondoskodik azok beszerzéséről.

A tisztviselők szabadság és fizetési előleg iránti kérvényét véleményes javaslata kapcsán az elnökhöz betejeszti.

A társulat központi hivatalának hivatalos óráit az elnök hozzájárulásával megállapítja. Rendkívüli esetben a hivatalos órák számát felemelheti.

A hatáskörébe tartozó ügyekben a társulatot képviseli, s annak nevében intézkedik.

Tartozik az árterülete minden évben legalább kétszer beutazni, s minden esetben ahol, és amikor a társulat érdekei azt megkívánják köteles a helyszínre kiszállani.

Ezenkívül teljesíti mindazt, amit a közgyűlés, választmány vagy ezek együtt nem létében az elnök reá bíz.

Fegyelmi felelősséggel a választmánynak, a közgyűlésnek és a magyar királyi földművelésügyi miniszternek tartozik.

35.§

Mérnökök

Egyik társulati mérnöknek az választható, aki hazai egyetemen mérnöki oklevelet szerzett, vagy mérnöki oklevelét honosította, s legalább kétévi vízépítési gyakorlatot igazol, másíknak pedig az, aki hazai egyetemen gépész-mérnöki oklevelet szerzett, vagy gépész-mérnöki oklevelét honosította, és legalább két év vízépítési gyakorlatot igazol.

Végzik mindazt, amivel az igazgató-főmérnök őket megbízza.

Kötelesek a választmány által a kezelésükbe utalt védtöltéseket, csatornákat minden 3 hónapban legalább egyszer beutazni. Ezen utazásaik közben felügyelnek a társulat minden vagyonára, a véd töltéseken, csatornákon, műtárgyakon és épületeken észlelt minden oly hiány kijavítását és szükséges munkálatok elvégését elrendelik, amelyek a rendszeresen alkalmazottak által elvégezhetők. Erről, valamint a külön kiadást igénylő munkálatok elrendelése érdekében az igazgató-főmérnöknek jelentést és javaslatot tesznek.

Vezetik a társulat ingatlan vagyonára vonatkozó törzskönyvet, ügyelnek a társulati felügyelők által kezelt vízépítési és árvédelmi anyagleltárak vezetésére, kezelik a társulat térképeit, könyveit és tervadatait, s ezek leltárát vezetik.

Az árvédelemnél az árvédelmi szabályzatban körülírt feladat- és hatáskörben eljárnak.

Hivatalos teendőikben az igazgató-főmérnök utasítása szerint tartoznak eljárni.

Az igazgató-főmérnököt szabadságideje alatt, hivatalos távollétében, vagy egyéb elfoglaltsága esetében rangsorban felelősség mellett helyettesítik.

36.§

Főszámvevő

Végzi a társulat összes adószámviteli és pénztári teendőit. Nevezetesen:

Az I. sz. nyilvántartási jegyzék alapján az összes ártéri birtokívekben keresztülvezeti a birtokváltozásokat, ennek alapján elkészíti az egyes községekre vonatkozó betűsoros névmutatókat.

Idejében községenként elkészíti az ártéri járulék kivetési lajstromokat, azokról idejében másolatokat készít és a másolatokat további eljárás végett az igazgató-főmérnöknek bemutatja.

Nyilvántartja az ártéri járulékok és késedelmi kamatok mikénti behajtását s az eredményről évnegyedenként kimutatásokat készít.

Ártéri járulék ügyben a hivatalban megjelent társulati érdekelteknek pontos felvilágosítást és útbaigazítást ad.

Kezeli a társulat pénzeit, értékpapírjait és pénzürtékű okmányait. E célra őrzzi a tűzmentes pénzszekrény egyik kulcsát.

A társulat javára ellennyugta mellett, vagy postai úton befolyó pénzeket a pénztárban elhelyezi, s a befizetett összegekről aláírásával ellátott nyugtát ad.

A rendszeresített társulati alkalmazottaknak költségvetésileg megállapított illetményeit és a nyugdíjazottaknak jogerősen megállapított nyugdíjait ezek szabályszerű nyugtatványai ellenében esedékességük idejében kifizeti. Ezen kívül kifizet minden olyan összeget, amelyet az igazgató-főmérnök szabályszerűen kiutalt.

Vezeti a pénztári naplót, amelyben hetenként zárlatot készít, s a pénzmaradvány helyességét megállapítja. A főszámvevő által vezetett pénztári naplónak az irodatiszt által vezetett ellenőri naplóval egyeznie kell. Ha netán eltérés mutatkoznék, az felderítendő, s a zárlat ennek alapján készítenendő.

Vezeti a pénztári főkönyvet, amelyben az összes bevételi és kiadási tételek, a költségvetési címletek szerint részletezve, lehetőleg a kifizetéssel egyidejűleg bevezetendők.

Ezenkívül a pénztárban őrzött minden értékről, alapokról, értékpapírokról, betéti könyvekről, előlegekről egy-egy külön jegyzéket köteles vezetni, s pénztárvizsgálat alkalmával előmutatni.

Nyilvántartja a társulat haszonbérelőit, a hátralékok kimutatását minden félévben az igazgató-főmérnöknek bemutatja.

Gondoskodik arról, hogy a pénztárból kifizetett nyugdíjjárulékokra vonatkozó nyugtatványok beváltás végett a nyugdíjjegyesület pénztárába minden hónap 15-ig beküldessenek.

A társulati pénztárba tartozó pénzeket és értékeket másutt, mint a társulat tűzmentes pénzszekrényében őrizni nem szabad, s viszont ott idegen értékek nem tarthatók. Azért, ha a pénzkészlet a napi zárlat eredményétől elütne, a különbözetet a fővámszedő sajátjából fedezni tartozik, s ha e különbözet a 10 pengőt meghaladna, erről köteles az igazgató-főmérnöknek azonnal jelentést tenni.

Minden év március hó 1-ig elkészíti az előző évi zárszámítást, a költségvetés egyes tételeinél előállított eltérések írásbeli felsorolásával és indoklásával együtt.

Nyilvántartja a társulat kölcsöneit.

Az ártéri járulékok nyilvántartására, kezelésére, biztosítására és behajtására vonatkozó, vagy a társulati pénztárt érdeklő kérdésekben, valamint minden más hozzáutalt számviteli, vagyonkezelési és hasonló ügyekben felvilágosító jelentést tesz, illetve elintézési javaslatot készít.

Ezeknek a feladatoknak a végzésére a számvevőket felhasználja, kivéve a pénztárkezelési teendőket, amelyeket személyesen tartozik végezni, és amely teendőket csak az igazgató-főmérnök engedélyével, vagy utasítására adhatja át akadályoztatása vagy szabadsága idejére az igazgató-főmérnök által kijelölendő egyik számvevőnek, vagy más tisztviselőnek.

A hatáskörébe utalt teendőkben az igazgató-főmérnök utasítása szerint jár el.

37.§

Számvevők

A számvevők a főszámvevőknek vannak alárendelve, s ennek beosztása szerint végzik a főszámvevői munkakörbe eső mindazokat a teendőket, amelyeket a fővámszedő a feladatukká tesz.

Kötelesek ezenkívül az igazgató-főmérnök minden utasításának eleget tenni.

38.§

Irodatiszt

Az irodatiszt a társulat központi irodájának iktatói, kiadói és irattári kezelésére vonatkozó és irodai teendőit végzi.

A társulathoz érkező minden hivatalos megkeresését és értékkel meg nem jelölt csomagot az igazgató-főmérnök megbízása esetében átvesz, az iktatóba bevezeti, a megfelelő iktatói számmal ellátja, s ezután az elő iratokkal felszerelve az igazgató-főmérnök asztalára teszi. Viszont az igazgató-főmérnök által az egyes tisztviselőknek kiadott ügyszerabokat az illető tisztviselőknek munkakönyv mellett kiosztja.

Felelősség mellett vezeti az igazgatói és nyugdíjügyi iktatót, annak minden rovatát kitölti, kezeli a postakönyvet.

Vezeti a névmutatót, amelyben az egy ugyanazon ügyre vonatkozó ügyirat megnevezése után az ügyirat száma sorrendben vezetendő.

Felelősség mellett őrzi és kezeli a társulat irattárát, azt állandóan zárva tartja, az igazgató-főmérnök utasítására azonban az egyes ügyszerkeket ki-keresni és előadni köteles.

A határidőhöz kötött és gyűjtőbe adott ügyszerkeket nyilvántartja, illetőleg gyűjtőben kezeli.

Az igazgató-főmérnök utasításához képest lemásolja az egyes ügyszerke-
bokra vezetett és az elintézésére vonatkozó fogalmazványokat, azokat aláírta-
ja és gondoskodik azok elküldéséről. Az elintézett ügyszerkeket az irattárban
elhelyezi és megőrzi. A benyújtott megbízólevelek felhasználásával minden
év március hó 1-ig elkészíti a közgyűlési tagok névsorát, azt ugyanezen időig
az igazgató-főmérnökhöz benyújtja.

Vezeti a társulati központi iroda felszerelésére vonatkozó leltárt.

Őrzi a pénzeszekrény egyik kulcsát, s vezeti az ellenőri naplót.

Általában köteles mindazon hivatalos ügyek végzésére, amellyel az
igazgató-főmérnök megbízza.

39.§

Műszaki tisztek

A szolgálatban érdemeket szerzett gát- és csatornafelügyelőket a vá-
lasztmány az igazgató-főmérnök indokolt javaslatára, műszaki tisztekké lép-
tetheti elő. A műszaki tisztek továbbra is a gát- és csatornafelügyelői teendő-
ket látják el.

40.§

Gát- és csatornafelügyelők

A gát- és csatornafelügyelők szakaszait az igazgató-főmérnök javas-
latára a választmány állapítja meg. A rájuk bízott szakaszba eső összes
védműveket, csatornákat, épületeket, ültetvényeket az érvényben lévő felü-
gyelői szabályzat rendelkezései szerint gondozzák.

Állandó lakásukat a választmány jelöli ki.

Szolgálati tekintetben a mérnökök, illetőleg igazgató-főmérnök ren-
delkezése alatt állnak, akiknek hivatalos ügyben kiadott mindennemű ren-
delkezéseit pontosan tartoznak teljesíteni.

Társulati felügyelő csak az lehet, aki hazai vízmesteri tanfolyamon fo-
kozatot szerzett.

41.§

Gépészek

A gépészek a kezelésükre bízott szivattyútelepeket, egyéb gépi berendezéseket, műhelyeket, távbeszélő berendezést a vonatkozó utasítások szerint gondozzák, üzemben tartják és végeznek mindennemű reájuk bízott lakatos- és kovácsmunkát.

Állandó lakásukat a választmány jelöli ki.

Szolgálati tekintetben a mérnökök, illetőleg az igazgató-főmérnök rendelkezése alatt állnak, akiknek hivatalos ügyben kiadott mindennemű rendelkezéseit pontosan tartoznak teljesíteni.

Társulati gépész csak az lehet, akiknek gépkezelői képesítése van.

42.§

Gát- és csatornaőrök

A társulat gátőröket és csatornaőröket alkalmaz, akik az igazgató főmérnök által kijelölt helyen laknak, s szolgálatukat megállapított járásukban az érvényben lévő öri szabályzat szerint teljesítik.

Az összes őröket az igazgató-főmérnök alkalmazza és bocsájtja el.

43.§

Hivatalsszolgák

A társulati székház udvarának rendben tartására és a hivatalsszolgai teendők ellátására az igazgató-főmérnök a közgyűlés által megállapított számban hivatalsszolgákat alkalmaz és bocsájtja el.

VIII.

Általános szolgálati rendelkezések

44.§

1. Minden tisztviselő hivatali helyén tartozik lakni.

2. A társulat központi irodájának napi munkaideje hétköznapokon a szombat kivételével 7 óra, szombaton 5 óra. E napi munkaidőt a hivatalos ügymenet érdekeinek és a szombat délután szabaddá tételének szemmel tartásával, s a társulati elnök hozzájárulásával az igazgató-főmérnök osztja be, aki rendkívüli esetekben a hivatalos órák számát felemelheti. A hivatalos órák pontos betartása minden alkalmazottnak kötelessége.

Vasárnapokon és ünnepnapokon a központi iroda munkája szünetel. Árvédelem esetében és egyéb rendkívüli körülmények között azonban az igazgató-főmérnök az alkalmazottakat vasárnapokon és más ünnepnapokon is szolgálattételre rendelheti.

3. Minden tisztviselő felhívásra tartozik a közgyűléseken, választmányi üléseken és bizottsági üléseken megjelenni, s ott a reá rótt teendőket teljesíteni.

4. Idegen hivatalt, vagy alkalmazást a társulatnak állandóan alkalmazott tisztviselője nem vállalhat. Ez alól a választmány kivételt engedélyezhet ugyan, ez azonban csak oly alkalmaztatásra vonatkozik, amely a tisztviselőt hivatalos kötelességének teljesítésében nem gátolja.

5. Kötelességének pontos teljesítéséért, valamint a jelentéseiben foglalt, vagy az ügyszerűségekre vezetett adatok valódiságáért és helyességéért minden tisztviselő felelős.

6. A tisztviselőket a választmány élethossziglan választja, a felügyelőket – ugyancsak élethossziglan – az elnök nevezi ki, s csak fegyelmi eljárás, vagy bűnvádi elítélés alapján bocsáthatók el, vagy abban az esetben, ha a nyugdíjazásokra vonatkozólag érvényben lévő szabályokban előírt nyugdíjazási esetek valamelyike bekövetkezik. A társulat elnökének azonban jogában áll az 1884. évi XIV. t. c. 7.§-ban és az 1885. évi XXIII. t. c. 96.§-ban megállapított módok mellett az igazgató-főmérnök szolgálati viszonyát felmondás útján is megszüntetni.

7. A tisztviselők elleni fegyelmi eljárást a volt magyar királyi közmunka és közlekedési miniszter 50. 515-87 sz. rendelete szabályozza, a felügyelőkre nézve ezenkívül az érvényben lévő felügyelői szabályzat 35.§-ban foglalt fegyelmi rendelkezések is érvényben maradnak.

8. A társulati tisztviselőknek és altiszteknek üdülési szabadságra van igényük.

Az üdülési szabadság tartalma az igazgató-főmérnöknél és a mérnöknél évente rendszerint négy hét, a többi tisztviselőknél és altiszteknél három hét.

A szabadság tartamát és megkezdésének idejét az igazgató-főmérnöknél az elnök, a többi tisztviselőnél pedig az igazgató hozzájárulásával az igazgató-főmérnök állapítja meg. A szabadság tartamának és megkezdése idejének megállapításánál kellő tekintettel kell lenni a hivatalos ügymenetre. A szolgálat érdekében az elnök, vagy az igazgató főmérnök elrendelheti a szabadság azonnali megszakítását is. Ha a megszakítást az igazgató-főmérnök rendeli el, arról tartozik az elnöknek jelentést tenni.

A szolgák részére szabadságot az igazgató-főmérnök engedélyez.

9. Betegség esetén a tisztviselőnek szabadságra van igénye, helyettesítéséről az elnök gondoskodik.

10. Szabadságon lévő vagy betegség miatt akadályozott tisztviselőknek a lakbért kivéve egyéb átalányra igény nincs.

11. Az igazgató-főmérnöknek jogában van rendkívüli esetekben az összes tisztviselőnek 8 napig terjedő rendkívüli szabadságot engedélyezni is indokolt rendkívüli esetekben egy havi fizetésüket előre is kiutalványozni.

12. A társulat minden tisztviselője köteles az alapszabályzatban részletezett teendőin kívül mindazt teljesíteni, amivel akár általánosságban, akár esetenként az igazgató-főmérnök őket megbízza.

IX.

Árvédelmi és belvízvédelmi tartalékalap

45.§

A 108,5 km hosszú Borzsa–Tisza–Latorca-töltésen szükséges árvédelmi kiadások fedezésére az 1885. évi XXIII. t. c. értelmében az árvédelmi tartalékalap km-enként 100 pengővel számítva 10850 pengőben, a belvízvédelmi tartalékalap pedig a 30 km hosszú csatornatöltéseken szükséges árvédelmi kiadások fedezésére km-enként 100 pengővel számítva 3000 pengőben, és a szivattyúzási költségek fedezésére külön 7850 pengőben, összesen 10850 pengőben állapítatik meg.

Ezek az összegek külön kezelendők s a közgyűlés által kijelölt pénztárintézeteknél helyezendők el gyümölcsözőleg oly kikötéssel, hogy szükség esetében részben, vagy egészben az igazgató-főmérnök rendelkezésére bocsáttassanak.

Az árvédelmi- és belvízvédelmi tartalékalapok kamatjövedelmei a társulat évi költségvetésében felhasználhatók. Ha az alapok az árvédelem folytán megcsönkólnának, azokat 6 hónapon belül a megállapított összegre ki kell egészíteni.

3. A visszaállítandó ősi Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat új illetményszabályzatának megállapítása.

A közgyűlés a Közérdekeltségek Felügyelő Hatósága által az ármentesítő társulatok alkalmazottainak illetményeire vonatkozólag egységesen megállapított alapelvek szerint egybeállított, a Közérdekeltségek Felügyelő Hatóságánál ez évi november hó 7-én az igazgató-főmérnök közbejöttével letárgyalt és előzetes jóváhagyásban részesült illetményszabályzat tervezetet magáévá tesz, azonban:

– megállapítja, hogy a társulati tisztviselők részére kijelölt fizetési osztályokat és fokozatokat magába foglaló 4.§ 1. pontjában a számvevő és ellenőr irodatiszt számára kezdő osztály és fokozatként a IX. fizetési osztály 3. fokozata nyilván tévedésből jelöltetett meg a XI. fizetési osztály 3. fokozata helyett, amely tévedést a közgyűlés helyesbíti,

– megállapítja, hogy a társulati alkalmazottak természetbeni járandóságait tárgyaló 7.§ 1. bekezdéséből a gépészek természetbeni illetményeinek megállapítása ugyancsak nyilván tévedésből kimaradt és ezt a hiányosságot akként szünteti meg, hogy a gépészek természetbeni kaszáló illetményeit a gát- és csatornafelügyelők illetményeivel egyezően 1200 folyóméterben megállapítja,

– a gát- és csatornafelügyelők útiköltség átalányát is megállapító 12.§ 1. pontját a következőkkel egészíti ki: „amelynek ellenében a gát- és csatornafelügyelők a rendes fenntartással kapcsolatos kiszállásokat ellátni kötelesek”. És ugyanezen szakasz 5. pontjának oly módon történő átalakítását tartandó kívánatosnak, hogy a tisztviselők és alkalmazottak az építési pótdíjban ne csak a nagyobb szabású beruházási munkálatok, hanem minden beruházási munkálat esetén részesíthetők legyenek és hogy az építés pótdíjban részesítés feletti elhatározás ne a közgyűlés, hanem a választmány hatáskörébe utaltassák. Ezt a pontot a következő szöveggel állapítja meg: „Beruházás jellegű munkálatok esetében a választmány mindazokat az átalánnyal ellátott, vagy el nem látott tisztviselőket és alkalmazottakat, akik a munkálat kapcsán rendes munkakörüket lényegesen meghaladó munkálkodást fejtenek ki, építési pótdíjban részesítheti.”

A 13.§-nak a tisztviselők és gépészek részére kiszállásaik esetében járó természetbeni fuvar igénybevételét szabályozó 3. pontját a közgyűlés a takarékoság elvének szemmel tartásával a következőkkel egészíti ki: „Amennyiben a hivatalos utak vasút vagy autóbuszjárat felhasználásával célirányosan megtehetőek, ezeknek használata kötelező. Egyéb utakon lófogat veendő igénybe kivételes esetekben a szolgálat érdekében az igazgató-főmérnök gépkocsi használatát is megengedheti.

A közgyűlés a bemutatott illetményszabályzat tervezetet a tárgyalt helyesbítésekkel, illetve módosításokkal a Beregszászban székelő Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat egybehangzó határozatától feltételezeten elfogadja és a Vásárosnaményban székelő Bereg vármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulatnak és a Beregszászban székelő Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulatnak egyesülése folytán keletkező Bereg vármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat illetményszabályzataként a következőkben állapítja meg.

A Bereg vármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat és a Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő társulat egyesítése folytán keletkezett Bereg vármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat illetményszabályzata.

I.

Általános rendelkezések

1.§

1. A társulati tisztviselők és egyéb alkalmazottak létszámát a társulati alapszabályok és közgyűlési határozatok illetményeiket pedig a jelen illetményszabályzat állapítja meg.

2. Azt, hogy az egyes tisztviselők és egyéb alkalmazottak a jelen illetményszabályzat rendelkezései értelmében mely fizetési osztályba, illetve fizetési fokozatba sorolandók, a társulat évi költségvetésében kell megállapítani.

2.§

A jelen illetményszabályzatban megállapított illetményekre nem tartanak igényt:

a) a szerződéses és tiszteletdíjas alkalmazottak, valamint azok, akiknél a társulatnál viselt állás nem fő, hanem mellékfoglalkozás. Ezeknek illetményeit a társulat közgyűlése (választmánya) esetenként állapítja meg,

b) az ideiglenes alkalmazottak, akiknek illetményeit a társulat elnöke esetenként állapítja meg.

II.

A társulati tisztviselők, díjnokok és altisztek rendszeres illetményei.

3.§

A rendszeresített állásokban alkalmazott tisztviselőket és altiszteket rendszeres állandó illetmények (fizetés, lakáspénz, családi pótlék, korpótlék, hadipótlék stb.) címén mindenkor ugyanolyan feltételek mellett ugyanolyan összegek illetik meg, mint az állami tisztviselőket és alkalmazottakat.

4.§

1. A társulati tisztviselők kezdő, valamint az általuk elérhető legmagasabb illetmények az alábbi állami rendszerű fizetési osztályoknak és fokozatoknak felelnek meg:

Állás megnevezése	kezdő illetmény	legmagasabb illetmény
	fizetési osztály és fokozat	
Igazgató-főmérnök	VI. 3.	V. 1.
Társulati mérnök	IX. 3.	VI. 1.
Főszámvevő	IX. 3.	VII. 1.
Számvevő	XI. 3.	VIII. 1.
Ellenőr irodatiszt	XI. 3.	VIII. 1.
Műszaki tiszt	XI. 3.	IX. 1.

2. Az egyes fizetési osztályokon belül az előmenetel az állami tisztviselőkre érvényes szabályok rendelkezései szerint történik.

3. A választmány társulati tisztviselőket 9 évi egy és ugyanazon osztályban eltöltött kifogástalan szolgálati idő után az 1. bekezdésben megállapított kereteken belül magasabb fizetési osztályba előlépteti. A választmánynak jogában áll kivételes esetekben ezt az időt legfeljebb három évvel megrövidíteni.

4. Amennyiben a társulat választmánya már nagyobb, hosszabb időn át szerzett gyakorlati ismeretekkel bíró külső szakembert kíván alkalmazni, a választmány az illetőt az 1. bekezdésben foglaltaktól eltérően – de az ott megállapított kereteken belül – a következő magasabb, ha pedig igazgató-főmérnökké olyan egyént akar megválasztani, aki részére az 1. bekezdésben

megállapított kezdő fizetés indokolatlan magas lenne, azt az előző alacsonyabb fizetési osztálybeli állásra – de mindenkor csakis annak legalacsonyabb fizetési fokozatába – választhatja meg.

5. Utóbbi esetben, vagyis, ha az igazgató-főmérnök az 1. bekezdésben említett kezdő, hanem annál alacsonyabb osztályba való sorozással választott meg, a választmány az igazgató-főmérnököt az 1. bekezdésben említett kezdő fizetési osztályba a 3. bekezdésben foglaltaktól eltérően hamarabb is léptetheti elő.

6. A magasabb rangú állásra megválasztott egyénnek az ugyanabban a fizetési osztályban alacsonyabb rangú állásában eltöltött szolgálati ideje a fokozatos előmenetel szempontjából a magasabb rangú állás szolgálati idejébe beutalandó.

5.§

1. A társulati altisztek közül a gátfelügyelőt, csatornafelügyelőt, gépészt az állami rendszerű műszaki altisztek, a hivatalszolgák 5 évi szolgálat alatt az állami rendszerű kiegészítő szolgák, azon túl pedig az állami rendszerű II. osztályú altisztek részére megállapított rendszeres állandó illetmények illetik meg.

2. Ha azonban a helyi viszonyok ezt indokoltá teszik, a hivatalszolgák az 1. bekezdésben megállapítottnál alacsonyabb illetményekkel is alkalmazhatók.

6.§

1. Természetbeni lakás illeti meg:

- 1) a szipa-torkolati gát- és csatornafelügyelőt
- 2) a társulati gépészt
- 3) a hivatalszolgát

2. Amennyiben a társulat az 1. bekezdésben fel nem sorolt egyéb tisztviselőknél az alkalmazottaknak is tud megfelelő természetbeni lakást nyújtani, azok azt elfogadni tartoznak.

3. A természetbeni lakást élvezők lakáspénzt, vagy lakáspénztérítést nem kaphatnak, és pedig abban az esetben sem, ha előléptetésük esetében lakáspénzemelésre, vagy nagyobb lakásra is igényük lenne.

7.§

A rendszeresített állásra alkalmazottak közül

az igazgató-főmérnököt	3000 fm.
a mérnököket	2400
a főszámvevőt, számvevőket, iroda- és műszaki tiszteket	1400
a gát- és csatornafelügyelőket és gépészeket	1200
a hivatalszolgát	400

gátkaszáló illeti meg.

Amennyiben a kaszálóilletmény természetben nem lenne alkalmas módon kiszolgáltatható a kaszálóilletmény a társulat által bérbe adott gátkaszálók kilométerenkénti átlagos bérével megváltatik.

III.

A társulati gát- és csatornaőrök rendszeres illetményei

8.§

1. A gát- és csatornaőrök kezdő fizetése készpénzben évi 600 pengő, amely összeg két ízben 10 évenként 48 pengővel emelkedik. A fizetésemelésre való jogosultság kezdő időpontjának meghatározására az állami alkalmazottak fokozatos előléptetésére érvényes rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. A gát- és csatornaőröket természetbeni lakás, illetve ott, ahol illet a társulat nem tud adni, évi 120 pengő lakáspénz, és amennyiben igényjogosultak, az állami kisegítő szolgákra megállapított hadipótlék illeti meg.

9.§

1. A gát- és csatornaőröket a következő összegű családi segély illeti meg:

a) a feleség után havi 3 P

b) minden 14. életévét be nem töltött gyermek után havi 4.50 P

2. Ha azonban a gyermek 14. életéve betöltése után is folytatott kiváló eredménnyel tanulmányokat, úgy a választmány részére mindaddig, amíg tanulmányait kiváló eredménnyel folytatja, de legkésőbb 24 életéve betöltéséig, családi segélyt engedélyezhet.

3. Egyebekben a gát- és csatornaőrök családi segélyre nézve az állami kisegítő szolgák családi pótlékaira vonatkozó rendelkezések alkalmazandók.

10.§

4. A gát- és csatornaőröket a 8.§ és 9.§-ban biztosított illetményeken felül még 200 fm. gátkaszáló illeti meg, vagy azzal egyenlő haszonértékű egyéb kaszálóterület.

IV.

Úti illetmények

11.§

1. Az elnök az állami fizetési rendszerű V. fizetési osztálynak, az alelnök az állami rendszerű VI. fizetési osztálynak, a bizottsági tagok pedig az állami rendszerű VIII. fizetési osztálynak megfelelő kiküldetési költségeket – az állami tisztviselőkre megállapított mérvben és feltételek mellett – számíthatnak fel.

12.§

1. Napidíj átalány jár az igazgató-főmérnöknek és a mérnöknek, éspe dig az állami vízügyi szolgálatnál a főiskolai képzettséghez kötött állásokra

kinevezett tisztviselők napidíj átalányával, azonos összegekkel, míg a gát- és csatornafelügyelők évi 1200 pengő napidíj és útiköltség átalányt kapnak, amelynek ellenében a gát- és csatornafelügyelők a rendes fenntartással kapcsolatos összes kiszállásokat ellátni kötelesek.

2. Az átalánnyal ellátott tisztviselő, vagy egyéb alkalmazott a részére engedélyezett átalányt – amennyiben rendes illetményei nem szüntették be – egy hónapot meg nem haladó betegsége, valamint a rendes szabadság-idő tartamára megtartja. Egy hónapot meghaladó tényleges katonai szolgálat esetében azonban az átalány beszüntetendő.

3. Az átalánnyal ellátott tisztviselő vagy egyéb alkalmazott külfoglalkozásnál napidíjra (útiköltségre) igényt nem tarthat, kivéve:

a) ha árvédekezéshez küldetik ki, amely esetben tekintet nélkül arra, hogy a védekezés a község belterületén belül, vagy kívül történik, a napidíj átalányon felül egyszeres napidíj jár,

b) ha a társulati ártéren kívül fekvő helyre küldetik ki, amely esetben a szabályszerű napidíjak és útiköltségek felszámíthatók. A társulat, valamint a telekkönyvi hatóságok székhelyei azonban úgy tekintendők, mintha az ártéren belül volnának.

4. Oly hivatalos kiküldetések, amelyeket valamely tisztviselő napidíjra való igény nélkül tartozik teljesíteni – el nem odázható szükség esetét kivéve –, olyan tisztviselőre nem bízhatók, akiknek napidíjak felszámítására joga van.

5. Beruházás jellegű munkálatok esetében a választmány mindazokat az átalánnyal ellátott, vagy el nem látott tisztviselőket és alkalmazottakat, akik a munkálat kapcsán rendes munkakörüket lényegesen meghaladó munkálkodást fejtenek ki, építési pótdíjban részesítheti.

13.§

1. A társulati tisztviselők és egyéb alkalmazottak a gát- és csatornaőröket kivéve hivatalos kiküldetéseikkel kapcsolatban, amennyiben átalányuk nincs, avagy a költségek az átalányt nem terhelik, ugyanolyan címen és összegben, ugyanolyan feltételek mellett a jelen §-ban megállapított kiegészítésekkel és módosításokkal jogosultak kiküldetési illetmények felszámítására, mint a hasonló rendű tisztviselők és alkalmazottak.

2. Árvízveszély esetében a kiküldött másfélszeres, a társulat székhelyén szolgálatot teljesítő tisztviselő pedig egyszeres napidíjat számíthat fel.

3. A hivatalos kiszállásokra az összes tisztviselőknak és a gépésznek kilométerpénz helyett természetbeni fuvar jár oly módon, hogy az illető

kiszálló alkalmazott által a mindenkori napi áraknak megfelelő díjazás mellett fogadott fuvar – szabályszerű fuvarjegyzéken elszámolva – a társulat fizeti ki. Ha valamely alkalmazott a saját járművét használja, részére a mindenkori napi áraknak megfelelő fuvar Költség fizetendő ki.

Amennyiben a hivatalos utak vasút vagy autóbuszjárat felhasználásával célirányosan megtehető, ezeknek használata kötelező. Egyéb utakra lófogat veendő igénybe kivételes esetekben a szolgálat érdekében azonban az igazgató-főmérnök gépkocsi használatát is engedélyezheti.

4. Mérések, illetve műszaki felvételek és munkavezetés megkezdése alkalmával a fuvarpénz a mérések vagy munka helyszínéig, illetve a felmérülendő út vagy folyamszakasz kezdőpontjáig a munka befejeztével pedig a felmért vagy bejárt szakasz végpontjától a lakhelyig terjedő távolság után számítható fel.

5. Nincs helye a fuvarpénz felszámításának:

a) ha a felmérés vagy munka színhelye a község központjától, illetve a hivatal székhelyén a hivatal helyétől tisztviselő kiküldetésénél 3 km-nél, altisztek és kíséret szolgáló kiküldetésénél 4 km-nél kisebb távolságra esik.

b) a helyszínen tett utakért,

c) az egymástól 2 km-nél távolabb nem eső két, vagy több munkánál való felügyelet közben tett utazásért.

6. A külszolgálatnál használandó műszereket és mérőeszközöket a tisztviselő, illetve egyéb alkalmazott köteles a saját járművén szállítani. Külön szerkocsi igénybevétele és felszámítása csak akkor engedhető meg, ha a műszerek szerszámok, és anyagok nagy mennyisége azt feltétlenül szükségessé teszi. Az ily kocsikért a tényleg fizetett és a nyugtával, és a helyhatóság által kiállított bizonylattal igazolandó költség számítandó fel.

7. A kiküldött a társulat, illetve az érdekeltek által természetben rendelkezésre bocsátott fuvar vagy egyéb közlekedési eszközt köteles használni. Ebben az esetben fuvardíj nem számítható fel.

8. Az útszámlákat havonként kell egybeállítani és a következő hónap 8. napjáig benyújtani. A három hónap alatt bármily okból nem igényelt kiküldetési illetmények elévülnek.

14.§

1. A gát- és csatornaőrök oly munkához rendeltetnek ki, amelynek színhelye az őri járásokon kívül esik 1 pengő napi élelmezési pótlékot kapnak. Méltánylást érdemlő esetekben az igazgató-főmérnök részükre fuvar-költséget állapíthat meg.

V.
Vegyes és átmeneti rendelkezések
15.§

1. A tényleges szolgálatban álló összes társulati alkalmazottak valamint családtagjaik – amennyiben nem tagjai az Országos Társadalombiztosító Intézetnek – a magyar királyi földművelésügyi miniszter úrnak az 1912: VIII. t. c. 13.§-a alapján a magyar királyi népjóléti és munkaügyi miniszter úrral egyetértően 37777/1924. sz. alatt kiadott, valamint az ennek kiegészítése, vagy módosítása tárgyában kiadandó rendeletekben foglaltak szerint betegsegélyezésben, illetve orvosi és gyógyszerellátásban részesülnek, tartoznak azonban mindenkor a társulat gyülekezési előírásaihoz alkalmazkodni.

2. Műfogak, koronák és hidak készítésénél a felhasznált anyagot az alkalmazott sajátjából köteles fizetni. A társulat költségére csak az orvosi munkadíj számítható fel.

3. Az 1. bekezdés hatálya alá tartozó társulati alkalmazottak a segélyezés esetében – a lakáspénzt kivéve – összilletményeik, illetve napibérük 3%-nak fizetésére betegsegélyezési járulék címén kötelezhetőek. Ha azonban valamely évben a társulat által az állandó alkalmazottak betegsegélyezési költségei címén kifizetett összegek a 4700 pengőt túlhaladják a következő évtől kezdődőleg az összes társulati alkalmazottak, a munkások esetleges kivételével állandóan legalább 11-12%-s betegsegélyezési járulékot kötelesek fizetni.

4. A tényleges szolgálatban álló alkalmazottat feleségének, vagy családi pótlékot (segélyt) élvező gyermekeként elhalálozása esetében temetkezési járulék illeti meg, és pedig a feleség elhalálozása esetében az alkalmazott egy havi összilletményeinek 75%-ka, gyermeknek elhalálozása esetében pedig azok 50%-ka.

5. A tényleges szolgálatban elhalt alkalmazottnak özvegye, avagy olyan szülőtelen, illetve szülőtelen árvákkal egyenlőnek tekintendő árvái részére, aki a családi pótlékra (segély) igényjogosultság szempontjából előírt korukat még nem töltötték be az elhalálozást követő 3 hónapon át, mindenkor a járandóságok esedékességének napján folytatólag azokat a készpénz járandóságokat (fizetést, korpótlékot, lakáspénzt, családpótlékot (segélyt) és hadipótlékot) kell kifizetni, amelyeket az elhalt utoljára élvezett, feltéve, hogy az alkalmazott nem volt tagja a Vízitársulatok Nyugdíjintézetének.

6. Nyugdíjasok és özvegyek, valamint azok családtagjai betegsegélyezésben nem részesülnek, kivételes indokolt esetekben a közgyűlés ezek részére méltányos összegű segélyt engedélyezhet.

16.§

1. A társulat közgyűlése kivételes esetekben kiváló érdemeket szerzett, társulati tisztviselőknek és egyéb alkalmazottaknak nyugdíjba be nem számítható rendkívüli munkadíjat állapíthat meg.

17.§

1. A feleség, illetve gyermek után járó családi pótlék (segély) az igényjogosultság beállta után előzetes, felsőbb hatósági jóváhagyás nélkül kiutalható. Az év folyamán újonnan engedélyezett családi pótlékokat (segélyeket) azonban az évi zárszámadásban megfelelően indokolni kell, hogy annak helyességét a felsőbb hatóság ellenőrizhesse.

2. Fegyelmi vétséget követ el az a tisztviselő, illetve alkalmazott, aki a családi pótlékra (segélyre) való igényjogosultságának, az életkor elérésén kívül beálló megszűnését az igazgató-főmérnöknek azonnal be nem jelenti.

18.§

1. A társulati tisztviselőket és egyéb alkalmazottakat terhelő azokat az egyenes adókat és illetékeket, amelyeket a közszolgálati alkalmazottak nem fizetnek, a társulat fizeti.

2. Azokat az adókat és illetékeket azonban, amelyeket a közszolgálati alkalmazottak is kötelesek fizetni, továbbá a nyugdíjszabályzat értelmében a tisztviselőket és egyéb alkalmazottakat terhelő összes nyugdíjjárulékokat az érdekeltek maguk kötelesek fizetni. Ezeket tehát a társulat nem vállalhatja magára, és e címen a tisztviselőnek, vagy alkalmazottnak – a korábbi szolgálati időnek esetleg elvállalt visszamenőleges beszámítás eseteit, valamint a vízi társulatok közös nyugdíjintézetének tagjainál a belépési és előlépési díjakat kivéve – térítést nem adhat.

3. Erre való tekintettel a társulati tisztviselőket és egyéb alkalmazottakat a 7.§, illetve 10.§ értelmében megillető természetbeni járandóságok értéke a készpénz járandóságokban nem tudatik be. Ezek a természetbeni járandóságok azonban a nyugdíjba be nem számítható járandóságok.

4. Amennyiben a társulati alkalmazottak olyanok is vannak, akik az Országos Társadalombiztosító Intézet tagjai, az ezen intézet javára fizetendő járulékoknak a tagokat terhelő hányadát az alkalmazottak kötelesek fizetni.

19.§

1. Csak felsőbb hatósági jóváhagyás útján hajtható végre az olyan háttározat, amellyel:

a) a szerződéses vagy tiszteletdíjas alkalmazott díja, illetve tiszteletdíja állapítatik meg, illetve a már engedélyezett díj, illetve tiszteletdíj felmentetik, (2.§ a. pont),

b) valamely tisztviselő magasabb rangú állásra, avagy soron kívül léptetik elő (4.§ 1. és 3. bekezdés),

c) valamely nem kezdő tisztviselői állásra a társulat kötelékén kívül álló egyén alkalmaztatik (4.§ 4. bekezdés),

d) valamely tisztviselő vagy egyéb alkalmazott részére építési pótdíj állapíttatik meg (12.§ 5. bekezdés),

e) valamely tisztviselő vagy egyéb alkalmazott részére rendkívüli munkadíj (16.§) vagy tisztviselőknél 200 pengőt, egyéb alkalmazottaknál 100 pengőt meghaladó jutalom állapíttatik meg,

f) családi pótlék méltányossági alapon engedélyeztetik, illetve a családi pótlék (segély) tanulmányok folytatása végett meghosszabbíttatik,

g) a korábbi szolgálati időnek visszamenőleges beszámítása elvállaltatik és ezzel kapcsolatban a tisztviselő, vagy egyéb alkalmazott javára térítés állapíttatik meg (18.§ 2. bekezdés),

h) nyugdíjasnak vagy özvegynek betegsegélyezési költségeinek fedezésére tisztviselőknél 200 pengőt egyéb alkalmazottaknál 100 pengőt meghaladó segély engedélyeztetik (15.§ 6. bekezdés).

2. Az egy bekezdésben felsorolt határozatokat, amennyiben csak a jövő évtől lépnenek hatályba, elegendő az illető évi költségvetéshez csatoltan jóváhagyás céljából a felsőbb hatóságokhoz felterjeszteni, de azok ebben az esetben is csak a felsőbb hatósági jóváhagyás után hajthatók végre.

20.§

1. A rendszeresített állásokra véglegesen alkalmazott tisztviselők és egyéb alkalmazottak szolgálati idejüknek és jelenlegi illetményeik figyelembe vételével a Közérdekeltségek Felügyelő Hatóságának jóváhagyásával soroztatnak be az egyes alkalmazási csoportokba, és a fizetési osztályba tartozók a megfelelő fizetési osztályba és fokozatba.

2. Ugyancsak a Közérdekeltségek Felügyelő Hatóságának jóváhagyásával kell megállapítani minden egyes tisztviselőnél azt, hogy figyelemmel szolgálati idejére és eddigi illetményeire, valamint a részére az eddig érvényben volt szabályzatokban biztosított előmenetelre, a magasabb fizetési osztályba, az egyéb alkalmazottaknál pedig az illető fizetési csoportba a fokozatos előmenetel szempontjából betudandó szolgálati idő kezdete mely naptól számítandó.

21.§

Jelen illetményszabályzat a két társulat egyesítését követő hó 1-től lép hatályba. Ezzel egyidejűleg a társulati tisztviselők és egyéb alkalmazottak illetményeire vonatkozó, eddig érvényben volt összes szabályzatok – a nyugdíjszabályzat kivételével – hatályukat veszítik.

Egyben megállapítja a közgyűlés, hogy miután az egyesülés folytán visszaálló ősi Bereg vármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat alkalmazottai ugyanazok a személyek lesznek, akik jelenleg az egyesülő két társulat alkalmazottai, akiknek fizetési osztályokba és fokozatokba való besorozása már az egyesülő társulatok illetmény szabályzatának megalkotása során megtörtént, az alkalmazottak fizetési osztályokba és fokozatokba való újabb besorozására nincs szükség. Több tárgy nem lévén az elnök a közgyűlést be-rekeszti.

Kelt, mint elől.

Hitelesítjük: Jegyezte:

Novák Károly /s.k. /

Latinovics József /s.k./

Gulácsy István /s.k./

miniszteri biztos

Benda Kálmán /s.k./

igazgató-főmérnök

Dohos Ferenc /s.k./

társulati irodatiszt

NÉVMUTATÓ

Ádám János 129
Altman Ármin 129
Altman Áron 129
Árvay Bonaventura 41
Badó József 98
Bagi József 129
Bagi Miklós 129
Bak Viktor 172
Bakó Lajos 129
Bakura László 129
Bálint Andrásné 99
Bálintházi Jenő 130
Balla Bertalan 129
Balla Károly 100
Balog József 129
Balog Károly 129
Balogh Sándorné 129
Barcsai Károly 99
Barta Dániel 98
Barta Gábor 98
Bátori Béni 98
Bátori József 99
Bay György 52, 129
Bay Lajos 47, 52, 129
Bay Lujza 129
Becker Ádám 103, 123
Belényesi Miklós 130
Belényessy Sándorné 130
Benda Kálmán 7, 12, 16, 17, 20, 36, 37, 42, 45, 46, 47, 50, 52, 54, 61, 79, 87, 98,
100, 107, 111, 113, 141, 143, 171, 206, 208, 226
Benedek József 141
Beniczky Kálmánné 60, 99
Benkő Irén 42
Benosocki István 33
Beregszászi József 98
130

Boér Endre 156
Bos Béla 33
Böhm Woldemár 119
Braun Zsigmond 130
Buday Ferenc 130
Butella János 99
Buzási Adolf 18
Buzinkai Ferenc 130
Czeiner Nándor 52, 130
Czikajlo Sándor 98
Csapó Miklós 143
Csatáry András 25
Csatáry Béláné 130
Csatáry Endre 130
Csatáry Zoltán 27
Cseh Sándor 16, 34
Csele István 98
Csirpák János 99
Csonka János 39
Dancs Lajosné 99
Danku István 130
Darányi Ignác 32, 106
Darcsy Miklós 172
Darvas Béla 130
Darvas Gabriella 130
Dávid Sándor 98
Davida 112
Deák Imre 27
Degenfeld-Schönborn Pál 27
Dessewffy Marcellné 130
Dévény István 141, 143, 145
Dietc Miklós 20
Dohos Ferenc 171, 172, 206
Drabbant János 98
Drabbant Jánosné 51, 99
Drabbant József 99
Drabbant Lajos 98
Dragodán Pál 123

Durst Zoltán 107
Egry Károly 110
Eisenstain Ottó 88
Eötvös birtok 144
Eötvös Helén 130
Eötvös Sándor 100, 107, 109, 111, 112, 113, 129, 130, 145, 147
Erdőhegyi Albertné 130
Erdőhegyi Pál 105, 110
Fehér József 130, 131
Fékesházy Sándor 172
Fendrich Ármin 131
Fendrich Hanni 131
Fendrich Lenke 131
Fendrich Rezsín 131
Fényes István 35
Fischer Farkas 22
Fischer Farkasné 22
Fodor Zoltán 22
Fonó Miklós 37
Formanek Péter 131
Fritzsche Arthur 87
Fuid Kálmán 131
Fuid Rudolf 131
Gacsályi István 131
Galajda Ferenc 98
Gáspár József 131, 156
Gáspár Miklós 131
Gáthy Béláné 100
Gavallér Endre 34
Gelman Ignác 131
Gerzon József 131
Gerzsenyi György 131
Göncz Dániel 14, 99, 156
Göncz Ferenc 98
Gönczy István 98
Grácsin György 100
Grósz Jenő 131
Grünberger Albert 126

Gulácsy Dezső 21, 53
Gulácsy Dezsőné 131
Gulácsy Erzsébet 131
Gulácsy Ilona 131
Gulácsy István 21, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 44, 45, 46, 52, 54, 61, 79, 86, 100,
106, 107, 109, 111, 112, 113, 129, 131, 136, 143, 145, 147, 148, 151, 171, 206,
211, 226
Gulácsy Margit 131
Gulácsy Mária 131
Gulácsy Pál 45, 47, 52, 53, 54, 100, 107, 109, 111, 113, 131, 137, 141
Gyene Sándor 151
Hadar Ignác 99
Halácsy Jenő 141
Hegyi Zsigmond 131
Hetey Lajos 132
Hetey Pál 132
Hibály János 132
Hidi Gyula 98
Hidi József 100
Hidi Sándorné 99
Hoffinger Herbertné Bay Gabriella 132
Hoffmann 103
Holczer József 143
Hornyak György 132
Horthy Béla 53
Horthy Gyuláné 134
Horthy Miklós 34
Horthy Sarolta 132
Horthy-alap 57
Horváth Dezső 110
Horváth Gábor 132
Horváth István 45, 47, 53, 54, 79, 86, 100, 107, 109, 111, 112, 113, 128, 132, 145
Horváth József 45, 53, 132
Horváth Lajosné 132
Horváth Mihály 20, 22, 27, 33, 34, 35, 79, 86, 100, 106, 107, 109, 110, 111,
112, 113, 129, 132, 143, 144, 145, 148
Horváth Mihályné 45, 132, 163
Horváth Mikós 100

Hunyady Béláné 99
Illésy Gábor 132
Iszkovich Ignác 24
Iványi Bertalan 141
Jancsó Gyula 85
Jármy Miklós 47, 53, 54, 107, 109, 128, 132
Jászay Jenő 132
Jeney Sándorné 100
Joó Szabolcs 15, 34, 118, 136
Jodas Ambrus 88
Kacsó Ignác 172
Kádas József 172
Kakuk Lajos 99
Kallós Géza 151
Kállay Miklós 35
Kalmár Gyula 132
Kálmán Elek 132
Kantues József 132
Károlyi László gr. 132
Károlyi Sándor 37
Kása Ferdinánd 172
Katona Ferencné 99
Katona János 98
Kaufman Lébi 132
Kelényi Elemérné Buzinkay Amália 132
Kerepes András 130
Keresztyén Sándorné 51, 60, 99
Király Jenő 132
Kis Sándor 24
Kiss István 31, 32, 34, 107, 109, 110, 111, 113, 132, 137, 140, 141, 143, 145,
151, 161, 166, 171, 172, 210, 211, 227
Kisteleki József 14, 33, 38, 79
Klein Elemér 143
Klein Herman 132
Klein Menyhért 132, 143
Klobusiczky József 132
Kocsis Antal 98
Kocsis Bertalan 98

Kocsis Imre 35
Kocsis János 98
Kokas Gyula 132
Kokas Vilmos 133
Komjáthy Béla 133
Konc József 35
Koncz Eszter 136
Koncz Gábor 133
Koncz Sándor 133
Kopócsapáti 133
Kornis Gézané Darvas Gabriella 133
Kosztá Kálmán 99
Kosztik János 172
Kovács Dezső 25
Kovács Károly 47, 52, 134
Kovács Sándor 31, 99
Kozák Ferenc 47, 133
Kozma György 107
Ködöböcz József 172
Kölcsey Gáborné 133
Kölcsey István 60, 105
Kölcsey Menyhért 133
Kötény János 133
Kötény Lajos 133
Kövessy Győző 59
Krausz Kálmán 126
Krejci Vladimír 86, 209
Kristufek 13
Kulcsár Sándor 133
Kullman Károly 87
Kun Károly 53, 54, 79, 107, 109, 128, 133
Laci Lajos 23
Láng István 31, 106
Latinovics József 172, 206
Lengyel Pálné 100
Lipcsey István 99
Lirun Gusztáv 22
Lónyay Gábor 53, 133

Lónyay család 8
Lónyay Gábor 133
Lónyay Gábor ifj. 53, 133
Lónyay István 133
Lónyay Menyhért 133
Lőrinc Gusztáv 17
Lövey Andor 133
Lukács István 20
Maday Béla 133
Maierhofer Lajos 32
Mándy Menyhért 45, 46
Marikovszki László 113
Márkus Lajos 37
Mayerhofer Lajos 53
Meinsels Adolfné 133
Mermeister Ármin 23
Mermelstein Lajos 133
Mermelstein Simon 133
Mikeczné birtoka 163
Mileuk Árpádné 129
Molnár István 60, 61, 84
Molnár János 98, 99
Nagy Alice 133
Nagy Atilla 133
Nagy Gábor 98
Nagy Károly 151
Nagy Loránt 134
Nagy Sándor 134
Nagy Margit Gecsey Mihályné 134
Nánássy József 110, 134
Neupauer Erzsébet 134
Neupauer János 134
Neuvelt Sándor 134
Novák Károly 172, 206
Ordelt János 45, 46, 54, 59
Pál Lajos 20
Palágyi István 111, 113, 128
Pap Áron 134

Pap Zsigmond 134
Pávay Józsefné 51, 60, 99
Pechanek Ambrus 88
Péchy Klára 134
Péchy Sándorné 134
Péter András 47, 134
Pichler János 26
Pintér László 79, 100, 111, 112, 113, 123, 141
Podmaniczky báró 33
Podmaniczky Gézáné 134
Poireé rendszer 10
Poroszlay Pálné 134
Pozdora József 134
Purgly Emil 113
Rácz József 128
Rácz Mihály 134
Rácz Miklós 172
Ráthonyi Endre 100
Rohlicz Dávid 134
Rohlicz Herman 134
Rósenthal Sámuel 134
Röch István 41, 42
Sajó Elemér 123, 137, 141
Schlick-Nicholson 101, 102, 105
Schüller Gyula 100, 101, 106, 119
Schvarc Herman 134
Seeberg Arthur 45, 46, 60, 105
Sicherman Miksa 95
Simon György 53, 134
Simon Károly 47, 53, 54, 79, 110, 134, 145, 148
Simon Pál 145
Sipos Géza 28, 134
Spiró Herman 134
Stéger László 110
Sulyok Taksoly 60
Szabatich Rihárd 32
Szabó Gábor 99
Szabó Imre 134

Szabó József 99
Szabó Kálmánné 40, 41, 99
Szabó Nándor 112
Szalontai Benő 88
Szalay Bertalan 60, 134
Szalay Bertalanné 134
Szalay Ferencné 134
Szalay Ignác 134
Szántai Ferenc 98
Szarka Gyula 45, 50, 52, 54, 61, 99, 134
Szarka telek 163
Szarka József 42, 171
Szászhegyessy Lajos 110
Szathmári Mózes 99
Szatmáry Miklós 98
Széchy Bertalan 98
Szegedi Lajosné 99
Székely Ferenc 84, 99
Székely Bertalanné Bay Etelka 135
Szeniczey Anna 135
Szeniczey Elek 135
Szeniczey Emma 135
Szeniczey János 47, 53, 135, 137, 141
Szeniczey Lenke 135
Szeniczey Ödön 135
Szent József-otthon 109
Szini Kálmán 135
Szmrecsányi Lászlóné 135
Szolnok György 135
Sztaroszta András 151
Sztrakovits Kálmán 98
Tahy Jakab 59
Tamás Aladár 110
Tarpay Lajos 135
Teinel Ödönné 135
Tellyesniczky János 59, 88, 91
Tendloff-Dittrich Reisinger 101
Teudloff 101

Thurócy Éva 136
Thurócy Péter 136
Toldy Károly 49
Tomcsányi Vilmos Pál 47, 50, 53, 54, 57, 59, 79, 80, 85, 86, 100, 109, 112, 113,
128, 129, 135, 137, 138
Toperczer Imre 136
Torzsás József 99
Tóth János 22
Tóth Jánosné 99
Tóth József 45, 136
Tóth Mihályné 99
Uray Bálint 136
Uray birtok 163
Uray Elza 136
Uray Gyula 136
Uray István 136
Uray János 136
Uray Margit 136
Urbán József 25
Vajda István 99
Várady Ferenc 42
Varga Márton 33
Vas Bálint 136
Vas Bertalanné 136
Vásárhelyi Margit 136
Vass birtok 163
Veress Ferenc 136
Veress László 99
Veress Sándor 136
Vincze Lajos 99
Walter Emil 88, 91
Weil Jakabné 136
Weis Herman 136
Weisz Ferenc 87
Wenkheim Dénes 37
Zempléni Lajos 136
Zólyomi János 171, 172

HELYSÉGNÉVMUTATÓ

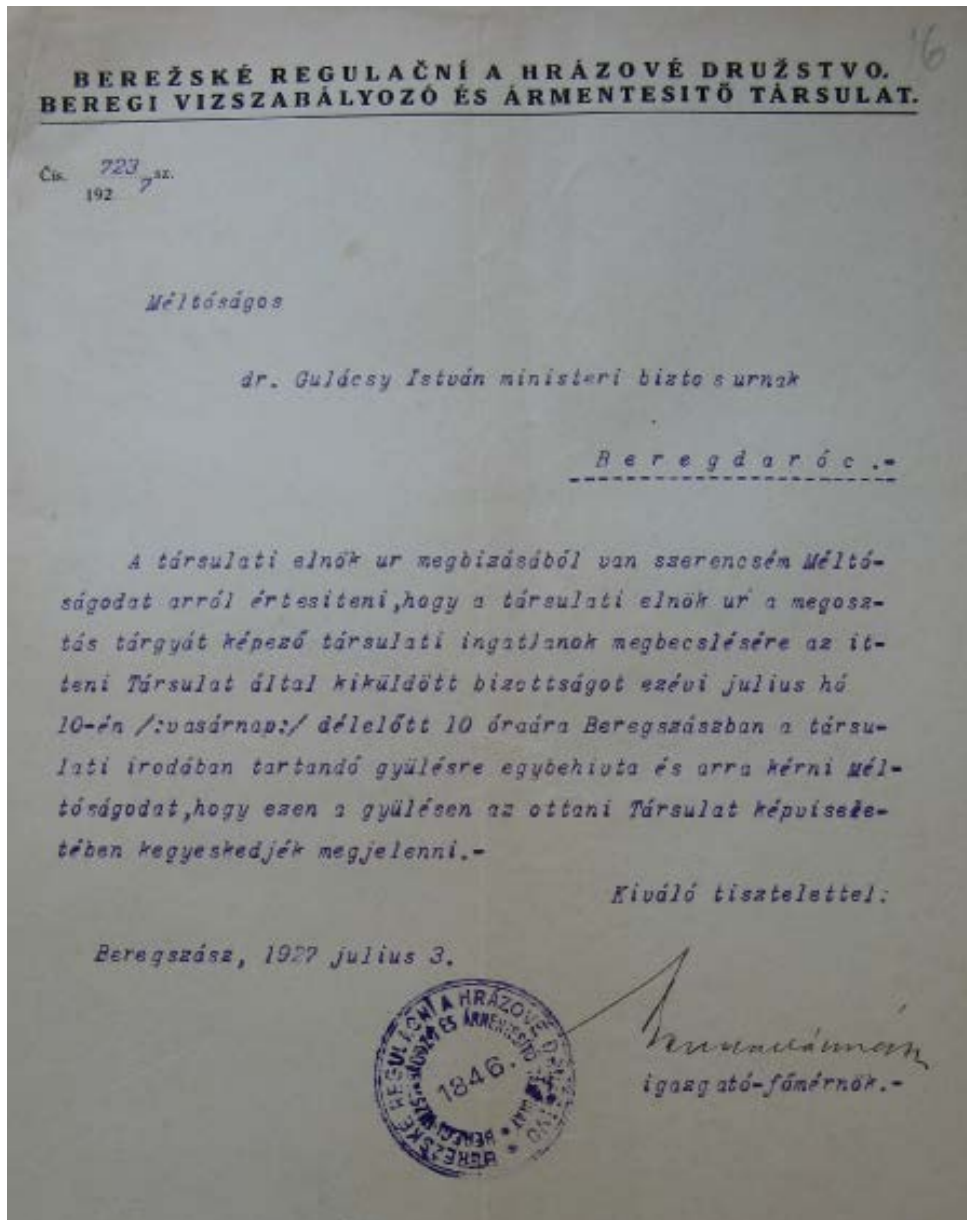
Alsószabolcs 25, 26, 29
Badaló 28, 52, 60, 91, 98, 109, 155, 163, 172
Balázsér 98
Barabás 23, 30, 38, 53, 82, 83, 84, 85, 99, 106, 107, 108, 110, 125, 126, 129,
130, 132, 133, 134, 136, 139, 140, 143, 144, 145, 155, 156, 158, 170, 17
Bárczay híd 126
Barkaszó 7
Bátyu 7, 11, 98, 133
Bene 7, 10
Benk 35, 53, 121, 122, 124, 126, 130, 150, 158, 163, 164
Beregardó 15
Beregdaróc 7, 31, 38, 52, 99, 110, 125, 126, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136,
139, 148, 151, 156, 158
Beregdeda 7, 95
Beregsom 7, 8, 172
Beregsurány 52, 110, 125, 129, 130, 134, 135, 136, 139, 156, 158
Beregszász 7, 8, 11, 12, 16, 26, 28, 29, 31, 36, 37, 40, 41, 86, 87, 88, 91, 92, 94,
95, 96, 98, 99, 100, 130, 132, 133, 134, 156, 164, 166, 168, 169, 170, 171, 172,
175, 176, 177, 178, 180, 189, 197, 208, 209, 211, 226
Berettyó 25
Bogaras 147, 148
Borzsova 10
Bótrágy 7, 9, 10, 91, 130, 170 177
Brünn 95, 96, 101
Budapest 7, 13, 15, 16, 17, 25, 26, 27, 32, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 61, 79, 93, 94,
95, 96, 97, 98, 100, 112
Csap 7, 20
Csaroda 31, 52, 53, 99, 105, 110, 125, 130, 132, 133, 134, 139, 155, 157, 164
Csongor 7, 99, 172
Csonkapapi 7, 53
Debrecen 16, 21, 22, 23, 24, 27, 30, 31, 35, 94, 130
Déda 10, 23, 38, 83, 85, 91, 106, 108, 114, 142, 143, 144, 145, 149, 154, 155,
157, 158, 159, 163, 165, 170, 177
Délborsod 26, 27, 29
Deregnyő 133
Dévény 121

Dibicse 130
Drávafok 32
Eger 35
Eperjeske 130
Eszeny 7, 9, 10, 53, 95, 98, 99, 100, 162, 170, 172, 176, 177
Farkasvölgy 101, 105
Fejércse 53, 110, 129, 131, 134, 136, 154
Fejérgyarmat 99
Feketekőrös 33, 116
Felsőszabolcs 24, 25, 30, 38
Gát 10, 11, 171
Gelénes 31,39, 82, 83, 85, 99, 105, 110, 125, 131, 134, 136, 139, 155, 156,
157, 163, 164
Gergelyi 13, 33, 53, 110, 131, 132, 134, 135, 136, 141, 155, 160
Gorond 171
Gulács 8, 13, 14, 25, 32, 49, 50, 52, 53, 60, 61, 79, 98, 99, 106, 108, 109, 110,
126, 129, 130, 131, 132, 134, 140, 141, 149, 150, 154, 155, 158, 159, 163, 164,
209, 211, 226, 228, 229
Gyula 24
Halábor 41, 98
Harangláb 91, 162
Hete 35, 53, 110, 126, 129, 132, 136, 148, 154, 164
Hetyen 7, 53, 98
Jánd 31, 33, 36, 49, 53, 57, 80, 81, 82, 98, 99, 105, 110, 123, 132, 133, 134,
149, 150, 154, 155, 158, 159, 163, 164
Kassa 29, 41, 92, 100
Kerecseny 57
Kisar 26, 229
Kisdobrony 7
Kisharangláb 7
Kislónya 30, 31, 33, 38, 49, 53, 56, 57, 59, 105, 108, 110, 132, 138, 141, 158
Kisvárda 13, 16, 17, 18, 19, 23, 27, 114, 129, 133, 135
Kisvarsány 34
Lónya 10, 21, 28, 110, 139, 140, 149, 150, 154, 157, 158, 162, 169, 170, 175,
176, 177
Macsole 28
Makkosjánosi 116
Mándok 110, 133, 134

Márok 21, 52, 53, 110, 125, 131, 132, 133, 134, 139, 140, 164
Márokpapi 38, 52, 53, 110, 125, 131, 132, 133, 134, 136, 139, 158, 159
Mátészalka 21, 29, 33, 37, 39, 229
Mátyus 13, 22, 53, 110, 133, 134, 135, 136
Mezőkaszony 7, 10, 14, 41, 53, 91, 92, 108, 130, 131, 132, 144, 158, 170
Mezőladány 35
Mezővári 7
Nagyborzsova 98, 171
Nagydobrony 8, 10, 94, 98, 99, 100
Nagygut 99
Nagylónya 7, 8, 35, 52, 53, 83, 84, 91, 99, 110, 116, 129, 130, 133, 134, 140, 159
Nagymuzsaly 10, 99
Nagyszőlős 99
Nyírbogát 133
Nyíregyháza 14, 16, 19, 23, 24, 25, 30, 31, 33, 34, 35, 37, 54, 55, 82, 84, 99, 105, 123, 228
Nyírmada 16, 131
Papi 21
Pozsony 93, 169, 175
Rafajnaújfalu 7, 98
Révaranyos 132
Sárospatak 7
Sátoraljaújhely 30
Szalóka 7, 57, 98, 105, 150, 162
Szatmárméneti 29
Szeged 32, 39
Szerednye 17
Szernye 7
Szombathely 132
Tákos 13, 24, 99, 110, 131, 134, 135, 136, 139, 154, 155, 157, 163, 164
Tállya 135
Tarpa 13, 16, 32, 42, 44, 45, 46, 53, 57, 84, 98, 99, 108, 109, 110, 130, 132, 133, 134, 135, 139, 148, 155, 157, 166, 208
Téglás 27
Tiszaadony 13, 14, 20, 24, 27, 31, 49, 53, 55, 56, 57, 82, 83, 106, 110, 122, 123, 125, 127, 128, 130, 135, 139, 157, 158
Tiszaágtelek 7

Tiszacsoma 98
Tiszaivid 125
Tizsakerecseny 13, 14, 31, 49, 53, 56, 99, 110, 125, 128, 129, 134, 135, 139,
150, 154, 155, 157, 158
Tizaszalka 9, 13, 34, 35, 38, 53, 54, 57, 60, 82, 83, 98, 99, 100, 109, 110, 122,
124, 125, 126, 131, 132, 135, 136, 139, 150, 158, 209
Tiszaújlak 14
Tiszavid 13, 17, 19, 22, 25, 34, 38, 48, 55, 57, 82, 83, 84, 99, 105, 110, 123,
135, 136, 139, 154, 157, 158, 159
Tivadar 26, 35, 37, 98, 109, 110, 131, 135, 150, 155, 157, 159, 165, 230
Törökszentmiklós 134
Ugornya 52, 53, 110, 126, 131, 132, 133, 136, 150
Újpest-megyer 108
Ungvár 93, 142
Vámosatya 13, 35, 53, 82, 83, 99, 110, 126, 129, 130, 131, 133, 134, 135, 136,
154, 156
Vári 99
Vásárosnamény 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30,
31, 32, 33, 34, 35, 38, 39, 40, 50, 52, 54, 57, 61, 62, 79, 83, 84, 85, 93, 94, 106,
107, 108, 109, 110, 111, 112, 114, 116, 120, 129, 130, 134, 135, 136, 137, 141,
143, 145, 148, 151, 155, 159, 160, 161, 165, 166, 168, 169, 170, 173, 175, 176,
178, 197, 208, 209, 210, 211
Zápszony 98

MELLÉKLET

1927. július 3., Beregszász.

Benda Kálmán igazgató-főmérnök meghívólevele Gulácsy István miniszteri biztoshoz a társulati ingatlanok elosztásáról és felbecsléséről.

Forrás: KÁL, F.324, op. 1, od.zb. 107, lap 16.

K I M U T A T Á S

Kiss István főmérnök ur külfoglalkozásáról:

1930 január hó 1-étől, 1930 *Apr* hó *29*-ig.-

Sor szám.	A köl- foglal- kosés ideje.	A kiszállítás napja és munkateljesítmény.-	Erdembe hozott nap és fuvar díj:	
			P.	f.
1.,	I/2.	Utazás a szivattyutelepre d.u.9 órákor, visszautazás d.u.4 órákor. Vásárosna-nyból a szivattyutelepre 7.0km. Összesen 14 km. á., 54 fill., 1/4 napi díj:	7 56	4 75
2.,	I/7.	Utazás reggel a szivattyutelepre reggel 8 1/2 órákor, visszautazás d.u.5 órákor. Vásárosnaményből a szivattyutelepre és vissza 7.0+7.0 = 14.0 km. á., 54 fill., 1/2 napi díj:	7 56	9 50
3.,	I/8.	Utazás Vásárosnaményből a tornyospálcai erdőbe, telefonoszlopok kiválasztása és kijelölése végett. Utazás reggel 9 órákor, visszautazás d.u.6 órákor Oda 16.0 km. Összesen 32.0 km.á., 54 fill., 1/2 napi díj:	17 28	9 50
4./	I/9.	Utazás a szivattyutelepre d.u.1/2 9 órákor. Visszautazás d.u.5 1/2 órákor. Oda és vissza 7.0 + 7.0 = 14.0 km.á., 54 fill., 1/2 napi díj:	7 56	9 50
5.	I/10.	Utazás Benda igazgató-főmérnök urral és Horváth Mihály mérnök urral. 7+7 = 14 km. á., 18 fill., 1/4 napi díj:	2 52	4 75
6.	I/13.	Vonaltesztelés és árvédelmi anyag és leltárkészlet vizsgálata. Vásárosnaményből a badalói órházig 31.0 km. á., 54 fill., 16.74 P. vissza ugyanannyi. Összesen: 31.0x2=62.0 x 54 fill., Indulás 7 1/2 órákor, visszérkezés 9 órákor. Napi díj:	33 48	19 00
7./	I/14.	A szivattyutelepre Vásárosnaményből. Oda 7.0 km. vissza 7.0 km. összesen 14.0 km. á., 54 fill., Indulás reggel 8 órákor, visszautazás d.u.5 órákor. 1/2 napi díj:	7 56	9 50
8.,	I/15	Utazás ig.főmérnök urral Vásárosnaményből a szivattyutelepre és vissza. Déli 12 órákor, vissza 5 órákor 7.0 + 7.0 = 14.0 km. á., 27 fill., 1/4 napi díj:	3 78	4 75
9.	I/16	Reggel 8 órákor utazás a szivattyutelepre és vissza d.u. 5 órákor 7.0 + 7.0 = 14.0 km. á., 54 fill., 1/2 napi díj:	7 56	9 50
10.,	I/17	Utazás hivatalos ügyben Benda igazgató-főmérnök urhoz Beregszászba d.u. 10 órákor, vissza d.u.4 órákor. Vásárosnaményből Beregszászba 29.5 km. vissza 29.5 km. Összesen 59.0 km. á., 54 fill., 1/4 napi díj:	31 86	4 75
11.,	I/28	Utazás Vásárosnaményből N. Lónyáig a védvonal és az árvédelmi szerelvények vizsgálata végett. 29.0 km. vissza a szivattyutelepre 22.0 km. Összesen 51.0 km. á., 54 fill., Indulás reggel 7 1/2 órákor, visszérkezés a telepre 8 1/2 órákor. Napi díj: Ejszaka a szivattyutelepen.-	27 54	19 00
Átvital:			258 78	

1930. január

Kimutatás (1 oldal) Kiss István igazgató-főmérnök munkaköri utazásairól.

Forrás: F.324, op. 2, od.zb. 91.

M. KIR. FOLYAMMÉRŰNKI HIVATAL
NYÍREGYHÁZA

114./1930.szám.

Tekintetes

Beregvármegyei vízszabályozó és ármentesítő
társulatnak

V á s á r o s n a m é n y.

848/1930. és 885/1930. számú átiratára értesítem, hogy
a vállalkozót sürgős intézkedésre és jelentéstételre felhívtam,
kit ez ügyben személyesen kihallgattam.-

A vállalkozó jelenti, hogy a gulácsi gátórt azóta munká-
jéért megfelelően díjazta, a használt töltésszakaszokat rendbehozta
s a jövőben a felvágott töltésszakaszt nagyobb munkakerő tartásával
állandóan kijavíttatja s a töltés fűtermésében esetleg okozott, vagy
okosandó károkat mindenkor meg fogja téríteni.

Amennyiben ezt nem tenné, hivatalomhoz beérkezendő panasz-
ra ezen hátrépitéseket vállalkozó kéréséből le fogom vonni.

A töltésnek lágy állapotban való használatát vállalkozórnak
eltiltottam.

Nyíregyháza, 1930. május hó 13.-án.

M.kir.folyammérnöki hivatal.

A hivatal főnöke:

Ortutay
kir. műszaki tanácsos.

1930. május 13. Nyíregyháza.

A Nyíregyházi Magyar Királyi Folyammérnöki Hivatal levele a Beregvármegyei Vízszabályozó és Ármentesítő Társulathoz a gulácsi töltésszakasz rendbehozataláról.

Forrás: KÁL, F.324, op. 1, od.zb. 149, lap 70.

szatmár, Ugocsa és Bereg közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegyék
alispánja.

4955/1930. alisp. sz. m.

Tárgy: Kisar és Gulács községek határában az u.n. gulácsi kanyarban építendő Tisza balparti töltés kiépítése.

I d e i g l e n e s E n g e d é l y .

A Tisza-Szamosközi Ársmentesítő és Belvisszabályozó Társulat által Kisar és Gulács községek határában a 8.sz.gulácsi tiszai átvégés kanyarban építendő Tisza balparti töltés hatósági engedélyezése tárgyában a társulat által benyújtott kérelemnek helyt adok, - a kérelemben foglaltak figyelembe vételével az 1885 évi XXIII.t.c.végrehajtása tárgyában kiadott 45.689/1885.sz.A.R.25.§-a alapján az ideiglenes építési engedélyt megadom azzal a feltétellel, hogy a társulat meg fog felelni mindazon feltételeknek, melyeket a később kiadandó "Engedélyokirat"- kötelezően előír.

I n d o k o k .

Az ideiglenes engedélyt azért adtam ki, mert a társulat által kért munka elvégzése árvédelmi szempontból sürgős és közérdekű.

Miről értesitem: Magyar község előljáróságát, a Tisza Szamosközi Ársmentesítő és Belvisszabályozó Társulatot Fehérgyarmaton, a Beregvármegyei Visszabályozó és Ársmentesítő Társulatot Váradonamány, Gulács, Kisar, Magyar, Janyola, Kérszemjén, Nábrád és Olcsvaapáti községek előljáróságai, a m.kir. Kulturmérnöki Hivatalt Debrecen, a nyíregyházi m.kir. Folyamérnöki Hivatalt Nyíregyházán és Kövessy Győző nyug. miniszteri tanácsos, miniszteri biztost Pestszentlőrinc, Baross utca 12.sz.vétiv mellett a jelen ^{engedély} ~~határozat~~ kiadásával értesitem.

Mátészalka, 1930 évi augusztus hó 23-án.

alispán.

1930. augusztus 23., Mátészalka.

Ideiglenes engedély a Tisza töltésének kiépítéséről Kisar és Gulács határában.

Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 149, lap 86.

TARTALOM

ELŐSZÓ	5
BEVEZETÉS – ISMERTETŐ Benda Kálmántól, a beregi társulat igazgató-főmérnökétől (Forrás: KÁL, F. 324, op. 1, od. zb. 147, lap 1–7.)	7
Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat iratai. Vásárosnamény, 1918–1941 (Forrás: KÁL, F.324, op. 1, od. zb. 1–485.)	13
IRATOK	
1.	
1922. december 31. Beregszász A Beregi Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat jegyzőkönyve. (Forrás: KÁL, F. 324, op. 1, od. zb. 23, lap 1–2.).....	40
2.	
1923. április 25. Tarpa Szabályzat a Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé kinevezett véleményező bizottság hatásköréről és ügyrendjéről. (Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 24, lap 34–35.).....	42
3.	
1923. május 24. Tarpa Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat jegyzőkönyve. (Forrás: KÁL, F. 324, op. 1, od. zb. 23, lap 46–47.)	45
4.	
1923. július 14. Tarpa Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé kinevezett véleményező bizottság üléséről. (Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 24, lap 40–44.).....	46
5.	
1923. Vásárosnamény A Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat választmányi tagjainak névsora. (Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 24, lap 26.).....	52

6.

1924. június 6. Vásárosnamény

Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od. zb. 24, lap 53–59.) 54

7.

1925. október 11. Gulács

A Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat Alapszabályai.

(Forrás: KÁL, F.324, op. 2, od.zb.6, lap 1–14.) 61

8.

1927. május 7. Vásárosnamény

Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat miniszteri biztosa mellé kinevezett véleményező bizottság üléséről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 24, lap 97–101.) 79

9.

1927. május 10. Beregszász

Jegyzőkönyvi kivonat a Beregi Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat választmányának üléséről. (Krejci Vladimír, miniszteri megbízott kinevezéséről)

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 107, lap 6.) 86

10.

1927. május 10. Beregszász

Jegyzőkönyv a Beregi Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat liquidálása tárgyában.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 187, lap 5–16.) 88

11.

1928. június 9. Tiszaszalka

A Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítési Társulat jegyzőkönyve.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 24, lap 118–124.) 100

12.

1929. június 8. Vásárosnamény

A Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat jegyzőkönyve.

(Forrás: KÁL, F.324, op. 1, od.zb.24, lap 143–144.) 107

13.

1930. október 15. Vásárosnamény

A Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat 1931. évi árvédelmi beosztása.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 149, lap 98.) 109

14.

1931. április 29. Vásárosnamény
Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat
miniszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.

(Forrás: F. 324, op. 1, od.zb. 24, lap 188–189.) 111

15.

1932. május 7. Vásárosnamény
Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat mi-
niszteri biztosa mellé állított véleményező bizottság üléséről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 24, lap 192–201.) 112

16.

1933. február 17. Vásárosnamény
A Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat közgyűlési tagjai-
nak névsora az 1933 évre.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 381, lap 5–9.) 129

17.

1934. október 20. Vásárosnamény
A Társulat igazgató-főmérnökének, Kiss Istvánnak az időszaki jelentése a Vé-
leményező Bizottságnak.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 220, lap 10–11.) 137

18.

1935.

Igazgató-főmérnöki jelentés

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od. zb. 219, lap 2–4.) 140

19.

1936. szeptember 10. Vásárosnamény
Jegyzőkönyv a Beregvármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat véle-
ményező bizottságának üléséről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 258, lap 45–46.) 143

20.

1936. szeptember 18. Vásárosnamény
Jegyzőkönyv a Bereg vármegyei Vízzabályozó és Ármentesítő Társulat véle-
ményező bizottságának az üléséről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 258, lap 47–49.) 145

21.

1939. október 31. Vásárosnamény
Igazgató-főmérnöki jelentés a Társulat 1939. évi tevékenységéről.

(Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 360, lap 1–2.) 148

	22.
1940. március 1. Vásárosnamény	
Kiss István igazgató-főmérnök jelentése Gulácsy István miniszteri biztosnak. (Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 378, lap 1–10.)	151
	23.
1940. június hó 14. Vásárosnamény	
Kiss István igazgató-főmérnök jelentése a miniszteri biztosnak. (Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 414, lap 1–4.)	161
	24.
1940. november 28. Beregszász	
Javaslat az ősi Beregvármegyei Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat vissza- állítására ügyében. (Forrás: KÁL, F. 324, op. 1, od. zb. 424, lap 40–43.)	166
	25.
1940. december 13. Beregszász	
Jegyzőkönyv a Beregi Vízsabályozó és Ármentesítő Társulat Beregszászban tartott közgyűléséről. (Forrás: KÁL, F.324, op.1, od.zb. 424, lap 45–46.)	171
NÉVMUTATÓ	208
HELYSÉGNÉVMUTATÓ	218
MELLÉKLET	222

Чотарі Юрій Юрійович

Ч-75 Регулювання русла річки Тиса у Тріанонському пограниччі - Ужгород:
Поліграфцентр «Ліра», 232 с. (угорською мовою)

У виданні розкрито зміст архівних справ та наведено тексти архівних документів, які стосуються врегулювання русла річки Тиси у Березькому комітаті у період Чехословацької Республіки. Історичні джерела свідчать про два товариства, діяльність яких спрямована на водорегуляцію та боротьбу з паводками у Березькому комітаті, розташованих у містах Берегово та Вашарошнамень. В опублікованих документах ідеться про зведення водорегуляційних споруд, мостів, дамб, плотин, а також очищення русла річки Тиса, фінансову діяльність товариств, ускладнення водорегуляційних робіт вдовж прикордонної смуги Угорщини та Чехословаччини. Остання частина опублікованих джерел присвячена об'єднанню Березьких і Вашарошнаменьських товариств після возз'єднання Закарпаття з Угорщиною.

УДК: 930.253:627.4
ББК: К26.222.5г

Наукове видання

Чотарі Юрій Юрійович

**Регулювання русла річки Тиса
у Тріанонському пограниччі**
(угорською мовою)

РЕДАКЦІЯ: *автор*

КОРЕКТУРА: *Варцаба І.*

ВЕРСТКА: *Товтін В.*

ОБКЛАДИНКА: *К&Р*

Відповідальні за випуск: *Орос І., Сікура Й.*

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Закарпатського угорського інституту ім. Ф. Ракоці II
(протокол № 4 від 31.08.2015 р.)*

Здано до складання 18.08.2015. Підписано до друку 29.09.2015.

Папір офсетний. Формат 70х100/16.

Умовн. друк. арк. 18,66. Наклад 250.

Видавництво: Поліграфцентр «Ліра», м. Ужгород
Друкарня "Кальвін", м. Берегово, пл. Кошута 4.